بیک سرقرار اوله تخت زر | بواته اطلمچه سرار صاحب فنر

[illegible] هم سراسر سلطان مراد | نیایه رکاب سلطان شاد بیله

باین شرع دین جیلیلی | بعادت خوف خدای جیلیلی

بقاعده شرعی رفتار ملکه رون | تعزیه سلطان بجا آورون

پادشاه هوشنگ بعدلو بداد | زیاده ترجه عدل سلطان مراد

شاه پیر شوکت معدلت گستر | لباجی به تخت رعیت پرور

بشین بر وخت سمندرون دیو | قهرمان سرودش بافون ریو

یاوانا وملک اقلیم شعاع | پشت بستن و رزم بد عوا و نزاع

نصحت ملکه رد سمندرون دیو | یکی بکنی دیوان غفر ریو

آیینه روشن لذن وو دستش | لذ بینو رخسار هم دیده مستش

سرچشمه کالنی هرکیز ننا سو | نباویش چنی دیوان بشناسو

جه کاسه قدحی جه ظرف گشاد | او لذن پیش هکس بخاطر شاد

لادا اقرار سیر بو قهرمان | دایم لیز رفیق جو گشت بیابان

دیوان مواتش هر آدمیزاد | نتیجه بدن جه سلطان مراد

آخر زاده کرکی هر بکرک شود | کر پیر یا آدمی بزرک شود

ناکا پادشاه دلیه بدا خطر | بجب اوا [illegible]

سمندرون نجاتش بی وجا نیستی | بقلعهٔ رسم دیوان مکرین
قهرمان کردش بفرزند ویش | شهزادهٔ غیر سزد اثیم اتمی بیش
ندارد خبر جویش پشیون | آدمیزادون یا انصی دیون
تا عمرش یاوا بیغی ده سال | مکیلا من میس لیوینهٔ [illegible]
یکتو قهرمان چینی لهٔ دلیش | بکیف سردی غصه و تشویش
مکیلا ندور عمارت دیو | یعنی سمندرون صاحب مکر دیو
راش کفت نه خلوت خزانهٔ شاه | دانهٔ جواهر جه مه تامامی
نیزه و درعی سیف شمشیر و اسپاب | چند هزار هزار ندارد حساب
قهرمان یکسر شمشیر و اسپاب | کردش امتحان آوردش بتاب
پیرساش جه له وات اسر اسبابه | بمال هیراش لی کی حسابه
بمیراث مندن جه جان بن جانی | پیری سمندرون پادشای دیوان
همه سه اسلحه آوردو پیردن | شی ولا ربالوش یعنی سمندرون
وات کرز و اسپر جه خزانهٔ لتو | پیر لوس خاص وات مبارک دیو
وات فرزند شمشیر صمخش نامش | تیغی الماس جوهر ساماش
او کرزه عمود جان بن جانش | مشهور جه آفاق هر زمانش
اسپابش پادشا قهرمان لنو

اسپابش پوشا قهرمان لنو | چنی واصلحه بی ستون گو
سمندرون تحیل کردش آماده | چند کرسی نشین چند ساقی ساده
[illegible] سره دیوان مهتران درادر | مست لایعقل مست شراب خور ۲
[illegible] سر ریلوبیج کمانچه پیرساز | زود [illegible] بزم دیو مهتر و با آواز
تمام [illegible] سرمست دیوان سر و بزم | مست لایعقل صاحب بزم و رزم
سمندرون واتش امی یاران [illegible] | کسی بو چنی دفرزندم ایمجار
کشتی بکیرو پی تماشا من | لی دفعه غصه آخر تراشی من
یکی جه دیوان زرین کلاهی | صاحب زور و کین [illegible] صاحب شاهی
مست لایعقل جه بادهٔ شراب | بی هوش سرمست نیره گلباب
سرو ینهٔ گنبد قامت چون منار | ساعد چون ستون بالا چون چنار
لب وینهٔ کلیوس درویشان [illegible] | دهن چون دربند مغار الوند
هور یزاد یا نهی و بردو شاه | جه لای سمندرون کردش استدعا
من کشتی بازون چنی قهرمان | وات عیب ندارد بشو و میدان
چنی قهرمان آویزان بهم | [illegible] چون افعی ارقم
او روتا ایوار کشتی بی نکار | بگشتی بازی هر شیر خونخوار
آخر قهرمان زور دا با [illegible]

اخر قهرمان زد زد ابا ... م | کمر بندش کمر ... تمام
هردو باسر ملاش و زمین | کیانش وا با مر رب العالمین
خنجر هور کیشا سرش پاره کرد | روحش چه قالب تن آواره کرد
خبر بردشان ببر روی تن | قهرمان ببرات سر کرو چه بدن
دردم خبر شا ملعون مردار | چه عمر و چه عیش زندگی بیزار
آماده پابوس شاه سمندون | دل ایبر چه کینه مردار ملعون
شادوات مرخص ماور بهانه | حق برار ویت چنیش بستانه
روی تن لواوات ای قهرمان | لدخور کیم فرصت اژدها دمان
بی حیا و بیشرم تنخوار زیوتن | سر جبیا کیم چه قلعه بدن
نامرد بدذات ابله کیم فرصت | آرزتر رسته زال مر کیم غیرت
مهلت وا ایبر قهرمان ریو | بکیر و دردم بخاطر پیشو
قهرمان دردم او چه بیون زوتن | سا و ابز میان مرد و دکهن
قهرمان دردم رو کرد و کوهسار | کمر که دنگ کرد و وتش بو سوار
تا که لو بن داره شمشاد م | مرد هیچ بیبرت چه نطفه آدم
سمندون ببر ساواتش ابر پیر | وکو لو الله جیش آمات و سر
واتش اسر ید رشیم پیر شکار

واتش اسر ید رشه پیر شکار | کمر که دنگ کردم و وتش لبو سوار
ازده کمند بچاقو کردن | چه زور آوری صد پاره کردن
۳ بر شی بهر سنام رفت دشی و تار | چه خیال دل چپا یک تر و بیرد
اصلحه اسباب هم تیر و کمند | ویش کرد مصلحی لبو هنرمند
کیر دو سمند به تنها سوار | دشت زعفران جدو رد ادیار
قدری نگاه کرد لبو رد نکد لیر | آورد و نظر کمر که دنگ شیر
شی و نذد اوش لبو شیر افکن | کمتر بی چه لاش نگید ادیک تن
هوا دا کمند سیرش کمند ببر قار | کرد آورد دردم کمر که دنگ فراد
آوردش و یش لبو بازو ببر قاین | لبو بازو ببر زور رستم همکین
کمر که دنگ دردم زور دا بانداج | تا پاره بکرد او کمند خام
کمند ببر پا کیشا کمر که دنگ | آوردش و پس لبو بیته نهنگ
آوردش و کیر پهلوان نو | سواری و نشش و بینه کینجر و
آوردش آماده سمندون | لرزا چه هیبت او دیو ملعون
ایمجار قهرمان لبو بینه نهنگ | سواری تعلیم مکرد کمر که دنگ
تا عمرش پاو اچهارده سال | زیاد چه رستم جدا و لا و زال
سمندون یکسر فجلس دارونق | جام ارغوان ایلپناس ... ورق

سمندون طلب یکبرده جاهر آب   طارق خدمت [illegible] ابتاب
بیتر جهیک قدح جه جام چینی   آورد بادب پنازیبی
بسجده و ادب داود دست شاه   شاه پسندش کبرتا تاوان شاه
قهرمان طلب کبردش او آوه   طارق آوندا جواو لذاوه
لواو بیرون جه کوزه حلب   بری قهرمان آورد بادب
او آب بنوشا قهرمان جه کیبین   لواو بیرون نشیت وزور زمین
دیش طارق آقاوتش ابر بخود   بی جبر جه چینی آو پیم لذار لق
واتش قهرمان ترک ادبن   عتالو خطاب متمانه بمن
لو جه چینی شاه بنوشی شراب   باجی خطام نین مدرم عذاب
دست بیرد بهر حرکوش طارق پنج کند   بیکاش وکالیول چند قمچی کمند
وات اجاری تربه بنوشی رفتار   زند کی ونت کروز هرمار
طاروق داجواب هرزه هرجای   من خطام نین مادر خطای
خنجر بهور کیشا قهرمان بکین   شکم شکاوا کفت وروی زمین
جو دم هراش دیو مارق ند بخت   دقهرمان دا کیشا نعره سخت
وات خاکی بخته ناپاک مردار   آدمیزاده بدهو بدکردار
ایسه چشت کرد خو هونیت نبی   مدعی هوئی درونت بی
قهرمان کیشا خنجر بنخلاف

۴

قهرمان کیشا خنجر [illegible] ف   شکم شکاوا تا پای وابنا ف
جودم فتنه زا بخزانا شی باکار   واتش سمندون پانت لوز وخنر
قهرمان فرزند زاده آدمی   آوردت بیری دعوای نیری
وات ای قهرمان طاقهر اد سلطان   یا طغماجی ماموت یا خو قیطران
ایمه بکشتم بابت یا برات   خو هونیت نیچ طایفه بدزات
طارق ماروق چینی وروی تن   بکشتی بازر باز بهم زرین تن
آرد سالادیه جش مار و سر   کروت ولقمه ماهی یان یکسر
دو دریای بی سرنکونت که   جرزیده ماواتو نالتونت که
یک دار شمشاد بهورکند جبرمین   غانا بیری فرق قهرمان بکین
داش وفرق سر مرد قهرمان   لرزا جه ضربش زمین و زمان
قهرمان هلمت بردش بی فته   داش وزمین دانشت و سرسینه
خنجر بهور کیشا واتش ای ملعون   سینه واجه راست غیر جه سمندون
مامو یا برا یا خو برادر   نی من کسی بهن بی وینه بدر
وات ای قهرمان آدمیزادی   اولاد بی عیب سلطان مرادی
ماموت قیطران هوشنگ طغماجی   سمندون دیو لتوش بکرد تاراج

کاسه او ندا پیت نوری راستی
مرخصش کرد واتش ای فیته
تاکه بزانو تماشا کرده
دردم در ساعت راهی بی فیته
چون دیاو چیم جمای درو جیم
لواو یا نه وات ای سمندون
جه بابو جه عم کردونت جیاه
لو دیو بدبخت من آدمیزاد
سمندون واتش مکر ای خیال
لوکی آدمی جه و یما ننیی
هر چیند لاوانا بعی و تمام
واتش ای ملعون بی اندیشه یم
ورنه بمعبود کرم بی سامان
سمندون غرا بستند و جنت
پاره کن بتیغ الماس اودار

ناوقتی [illegible] دیوان شناسی
لوه باوره [illegible] آ[illegible]
لو بینو و چیم رخسار و ابرو
پیر قهرمان آورد آمیته
زاناش دلیو نین خاطرش بی جم
سردار ناپاک دلیو لبنمون
ملعون بیشرم کمراهی بی حیاه
فرزند دلبند سلطان تاقمراد
نالایق بتو خیال محال
تاقانه فرزند قهرما ننیی
قهرمان اصلا چشنی نبی رام
بیاونم بلا بابو عم و [illegible] یم
مبی کرفتار دست قهرمان
واتش ای دیوان فرقه ناشنوف
نادان بیشرم ناکرده هرزه کار
کی دین فرزند جنی باباب ویش

کی دین فرزند جنی و باب ویش / بی لوری ادب پا بیتو و پیش
قهرمان دردم کیلیا جنکی / سوار بی و پشت نیلی کرکه دنکی
شمشیر غمغم کیشا نه غلاف / بکرز و قلقان هم بو سینه صاف
سه هزار نفر دیو بدکمان / احاطه کردن دور قهرمان آن
بهلمت دالیشان لو بینه پلنک / بجولان تیز حمله کرکه دنک ١
شمشیر غمغم و هر کس شانا / کردو و پاره ارواح مستانا
کرز کاو سر و هر کس مشند / سیخ پنجه حیاتش مکند
بعضی پاره کردش و شمشیر / بعضی شان بر شین جه چنکال شیر
باقی جه دیوان منده شعله بار / فیرار بین یکسر رو کردن کهسار
سمندون زاناش لوا پیرون / رو کرد قهرمان بمکر و افسون
یک دار شما شاد [illegible] نا یی فرقش / بعضی تمام یکسر بی فرقش
بسحر افسون هزار دیو دست / پیدا بین دردم جو دیو سرمست
هر دست یکی ضرب مشند پری جنک / بنا کردش جنک بو بینه [illegible]
جیند زرب کاری دا به قهرمان / پیش ندا فرصت لو بی امان

لجنا بمطالب
الحل
بجولان تیز حمله کرکه د[illegible]

تا آخر بضرب شمشیر جوهر   چهار صد دستش بر بر کفت تور
سمندونلنه بی هوش افتاده زمین   رو کرد بدیوان ابصد قاز و قین
باقی مانده دیو یکسر باین قرار   بر لیلو زار مکردن هوار
قرار این دیوان هر یک والی   هر یک جلای مکر و نکای
آماده بهوش سمندون حرن   دل پر جه کینه مردار ملعون
وات ای قهرمان اینه چشت کرد   دله باب ویت بی جس رشیت کرد
قهرمان وات ملعون مردار   کوتاه کر کوتا ای هرزه گفتار
من آدمزاد جه سلطان مراد   لو کمراه ملعون دیو بدنشاد
اکر بی آزار بی اندشه بیم   میاونم ولات باب عمود ویم
ورنه رشتان نر وی سر زمین   ماور وو بر شمشیر کین
سمندون خیزا و اتش ای یاران   اینه بلا ریَد بلای ناکهان
هر یاسه خاص با بیوار ببو   تا مش جبر قحال نادیار ببو
ورنه ریشه‌مان نر وی سر زمین   ماور وو بر شمشیر کین
آخر لوارنه سمندون حرن   دیوی پر او بی دره نمون
منزل و منزل صحرا و بیابان

منزل و منزل صحرا و بیابان   چند هار جه کهسار دریای بی امان
هرتا یاو نانش و ربع مسکون   دیوان جه او لاکز ندارون
اینه لند کین دیتان لوتیان   به کوه راحل یلنه هوا جان
6 قهرمان لوار و کرد شکار   بی راویار دایم انتظار
بنشین بر وخت هوشنگ شاه وم   حکمش دار واج شهر مرز و بوم
شش اقلیم دنیاش پی ویش کرد حکوم   غیر جه سبزه وار هند و سند و قوم
عدالت مکرد بدین شریف   بتو نیدار باندی اشریف
بدین آین خلیفه الهی   خلیفه زمین بهم ذات الهی
مقبول لند کای خدا اکر بی   صاحب عدل و داد مسکین پرور بی
حکومت مکرد شش اقلیم جهان   زیاد جه شاهان عدالت نیان
نامه لویا و پادشای هند   نامه پر مضمون شرین تر جه قند
و نت لو معلوم سردار ولات   هند و سبزه وار تمام اقلیمات
خداوند بتو شاهی روی زمین   چند هزار جنیا آما جه تکمین
بی جس نیاوان ویت کرد کمراه   بمذهب و دین بی آمری خدا
شیطان ملعون عبارت کردن   رویه ناصواب بجا آوردن
[illegible] پرو ویتی بتو جه نسبت   چه لایق بتون راکه پر خلت

ایمان باوره بخدای بی باک … خدای بی شریک فرد بنیاز تاک
صانع مصنوع ها سیوان تمام … رازق د بنده فخلوقات تمام
او لایق سجده پیش بیری … منقر بی باک جه عصیان بیری
لوبه کبر جه فعل قبیح عبث … جبر کرده نا خاص نکروه نا چکس
نامن بما الو جبر و نیاز نا نی … من لتو بهم برای کیا نی
وکر نی بذات د بنده داور … سپای بی حساب مکیشو د سر
ولالت یکسر زیر و زبر کیم … سردار سرت یکسر بی سر کیم
ملک اقلیمت تمام خالیور کیم … کو شنک بجامر یزت کشت زیر روم
دلیتو سردارت سر جه تن وا کیم … نازه جه ناخون جی سم جیا کیم
اسیرت ملکت روانه روم کیم … بخت جرلتت تمامر شوم کیم
ریشه بنچنت باورم جه بنجی … چون کباب صید پیکو نر و سیخی
مانش و قاصد را بی روان … تا یاوا بهند تحیی لد دان
شاوندش نامه پادشاهی هوشنک … دینه زمهریر کیلیا جه رنک
وانتش ار قاصد شوود ماوه … جواب هوشنک شاد دم لو سیاه
وایه بهوشنک صاحب سپاوسان … وانه زیاد ربی او ناروان
جه جدی دار و وانه نالایق … وایه شاه هند یابو فایق
سپام جه سپاش بی سامان ترن

سپام جه سپاش بی سامان ترن … تیغی شمشیرم بی آمان ترن
بوا جه بنه ای حرف بجاه … لایق بو نین یکبر ش کو تاه
هر کس پادشاه محال و شن … کی جه کارن و جود ش جشن
جه پادشاه هند و یش زیاد زالو … ویش هم ترازو ی شاهان بزالو
رومر بد کلاو کی بر دن اسیر … شرط بو من بتیغ الضرب شمشیر
جی ز و عراق یکسر برباد کیم … استمول و یران شاه بز نهار کیم
تا ایسه روم م بی وجود زانان … نام هوشنک شام بشاح نز انان
شرط شرعی بو سپاه بجوش … چون دریای قلزم باد روم خروش
نه رومر مازون نتو ملک روم … یکسر خالیور کیم بخت و یشوم
قاصد هور کیلا شه بد ماوه … ببیدری بیابان بدا و یاوه
یاوا و پابوس پادشاه هوشنک … کذارش عرض کرد کیلیا جه رنک
سپای بی سامان یا سال داوش … کشت نفولاد غرق بین اسلحه ش
صدای قوا قوس سان عسکران … سرداران تمام جمع بکاران
کسرنا و ناقوس جعی با لبان … یاوا با فلاک هفتم آسمان
طلبیان راز با نهصد هزار طیب … طبی صد هزار سوار دا قرب
الا علم نود هزار باین … نامداران تمام کشت سرداران

یکماه سان لار سپاه داتر تیب   چون جنبش ملا طلاق سپاه طیب
خروش شاه سیستان کیرد لقرول   راهی بی ورا منزل ومنزل
جلاد چابک بی وره تیموں   هر تاکه یاوا وریغی مسکون
بزمزمه کوس صدا سی با لبان   زاناش لشکرن آما قهرمان
سر راسی لشکر کثرت بسوازی   خبر میبرسا شیر شکاری
ای سپاه او سان کیبی سردارشن   سردارش جه شاه کام درشن
یکی وات کودک هرزه هر جای   یه چش میبر سی شیت بی رای
یکیی وات یاران اکر هن عیان   وکر نه نیی جاجه کوبی انسان
یه انسان نین دعوا سی هر دانن   اکر نه ای جا نه جای انسانن
ماوای دیوانن حر سو غولو هرد   یا غولن یا بال یا غولن یا مرد
قهرمان واتش من نه دیوان نیم   آدمیرزاده نطفه انسانیم
واتش آدم نیی جا چون مبو   به تنیا وی کس نه سر هر کو
بی شک لتو جه غول بیاپانانی   نه جه آدمیزنه جه انسانی
بخنده ومزاق جوابش مدان   شی تنهامه قیین دروج قهرمان
بلهمت داالیشان وینه اکر کرامیش   چند نفر ... بشیمنز ولیشی
آخر خروشا لوا ومیدان   واتش ای سوار یاتت کو ویران
بتنها سوار رای چندین هزار

بتنها سوار رای چندین هزار   یه چون ملکری مردونا بیکار
با سه منزالون لتو نادا ننی   کودک سر شیت نهردا ننی
کهمند هوادا پی شاه سیستان   آوردش وبند چون زبردستان
ولی حاصر چاکس جه پالوانان   کیراو ... بزور خیزا قهرمان
دست پابسته جم کرد نه یکجا   باز آما میدان چون شیر پیجا
بهرام جبار آماش وپیشواز   واتش ای سوار سیتز شوکت ناز
مطلبت چیشن مبو چیش کری   رنجی بحاصل پی کیی مددری
بلهمت داسیرن بهرام کینه   نیزه لتو زریش پیکا وسینه
بهرام کمند دست بربید قهرمان   لیی چاش وکردن شیر بی آمان
قهرمان دست برد بیرلیو بهرام شا   کر بیانش کرد داش وزمیندا
چابک هور ریزا بهرام شاه سرور   ناستش قهرمان ... شوش وسر
هور ریزا دردم بهرام شاه جبار   چنی قهرمان بردو بدل
بکشتی وبازی هر دو چنی ... هم   هو شنک تا پاوا آبرووینه ...
هر سا مغلوبه سره راس لشکر   چش ای غوغا شورش سیتز خطر
واتن پادشایک پیهلوانی   صاحب شوکت مزور لتوانی

جرکو هسارو آماو پا بین	بزورو بزد مرد صاحب کین
چهر کس پهلوان کردن ها نبذ	دست هو رکیر نان و بی چونو چند
ایته ها چنی و بهرام شای جبار	بزرم کوشتی پرد و بدل
البته ایته او پی چون یاران	دست و پاش بستن و یه کاران
جودم بهرام شاه داش وزمیندا	بستش دست و پار اسیر بیجاه
قیطران زاناش آماو میدان	آوردو نظر مرد قهرمان
وات ای پهلوان بتنها سوار	بی معنان دعوا چنی و چند هزار
شمشیر گیشا بزور باهو	داش و فرق سر پهلوان کو
قهرمان هلمت داو قیطران	مدان و همدا چون آهنکران
گرز سر سنان میکان بهم	تا روز خمدار تا روز دل ما تم
ادرو تا الیوار بجهار و بجفت	مداشان و هم تیغ ضرب سخت
شو آما صلاح رتن کینه خواه	کردشان وعده دعوا بفردا
ادشو شای هوشنگ لو جا کرت مجلس	حالی دی مجلس جا کا چهار کس
شادی کرد پرواز لفرق هوشنگ	تمام ای کاره ونش ببر [illegible] تنگ
قیطران واتش من دنیام دیین	هنی پهلوان بی لنوعه نین

ای زور ساعه او پهلوانه

او زور ساعه او پهلوانه ❀	کین چه کارن او لو جوانه
لو ببر سه حالو احوالش	بوینه او چم گرز و کوپالش ٩
کین چه کارن مدعاش چیشن	او رزم و دعوا او چنی و کیشن
باز هم قیطران چنی و کرد نکش	او پی هم لوا بی ورکو داناش
یاوان و منزل پهلوان کین	بپرسان ای سالار صاحب زور و کین
شافرما کین نطلت جه کامن ❀	مطلبت چیشن راکیرا [illegible] من
قهرمان واتش مطلبم نین ❀	مدعاو مطلب راکیرم نین
صدای طبل کوس آمان و کوشم	جبر طبل و جبر شوق رم کردن هوشم
ببر سام لیشان جه عمو بابم	بلبد زبانی مدان جوابم
نیم شیت موند نیم دعوای برد	نیمی بر شخند نیم خنده کرد
نیم موات تن یه غول بیابانی	نیم موات بیقین دعوای بردانی
قیطران واتش پهلوان کار	صاحب دست برد ببر قین ببر قار
عمو باب لو جه کام ولات بی	ایته بی دستور تن خسته و مانی
واتش من فرزند طاقم ادنام	برادر زاده قیطرانم ❀
عموم شای هوشنگ رومن شادن	طغماج مامون خلاق [illegible] ادن
قیطران [illegible] تو ریزا و پاه	دست کرد و کردن او شیر [illegible]

دات ارنذر چشم من قیطرانم   فدای خاکپات هم روحو کیانم
بیرلیو شاه هوشنک خبر بردشان   حالو حکایت بیان کردشان
شکرانهٔ خدای بی نیاز کردن   راکه قهرمان پایندا از کردن
فرمابکیو چند خوان زر باف   دانه و جواهر جه مروارید صاف
چند قماش خاص طلا لاجورد   آوردش تمام پایندازش کرد
کوهر کرد نثار چند هزار خروار   مفلیس غنی بی جه نقد و دینار
هفت دانه کوهر معدن کانی   لبراش و پیشکش تنخواه مزکانی
هموریزان و باهرچه پهلوان   قیطران مرد جنکی و قهرمان
لوان و پیشواز مجلیس نشینان   شاه و شازاده فرقهٔ آیینان
بصد احترام باعز از خاص   باهنک ساز کنیزان خاص
یاوان و خدمت پادشاه هوشنک   بکیف و سرور بیتر زوق و آهنک
بوسه بدرولیک داش و پیشانی   ویردن بشادی ای دنیا فانی
بعیش و بشاد نشتن بشادی   بسر کذشته ار دنیا بادی
قهرمان تمام کیفیت حال   بیان تمام کشت حالو احوال
بازهی پادشاه دیدش بوسا   کردش و سالار سردار سپاه
رواج دایحک صاحب قرانی   نیاش و طارک تاجی [illegible]
کردش بسردار پنجاه هزار مرد

١٠

کردش بسردار پنجاه هزار مرد   بالای سرخی دارای لاجورد
کردنکش عیار کرد بخدمت کار   بی باقی سپاه سپه سالار
بعد از چندی رو جه مابین ویرد   وینهٔ لور عین سرداری مکرد
شوی قهرمان بیرسا کردنکش   پسر عقلو کمال سرمست سرخوش
بهرام جیدی صاحب زور و سام   مشهور نامش بجبال بهرام
~~جیدی بانی جیش جایی کر تمام~~
~~وات سپه سالار~~   تاکه بنرالوف احوال بهرام
وات سپه سالار شاه صاحب قران   عمرت زیاد بو تا دنیا دنیان
جبای مسکن جه چین و ماچین   جو هفته راه تا جیری زمین
دخت طاقمراد محالات چین   آوردش وزیب چین چینی و ماچین
خاقان چینی فغفور ماچین   آماش بفرمان بعز و تمکین
سلطان طاقمراد بهمن شاه جیری   کیاست و ملوک ولات صقال
تمام کیتاه اسیران یکسر   یکدفعه بخشا او بسر عسکر
سلطان التماس کرد به طاقمراد   کناه به بهمن شاه جیری بنیاد
بخشا بفغفور نادره مه جبین   قبول کرد رضای خاقان ماچین
فغفور لدارک اساسه شاهی   بنا کرد اسباب بدل اکنت دی
کناه بهمن شاه جیری نشین   بردن به فغفور شاه ملک ماچین

من جانب اله کناچه بهمن
مدۂ محصوده لوماه بی تمام
شعبان دیوزاد ازرق جادو
فغفور و بهرام والدۂ بهرام
بردن تا یاوان وملک شعبان
شاباش شاچینی بیری بهمن شاه
صد نفر بیری کیا تا بعام
من جانب سه بهرام آوردن
دیوان زاناشان آمان بی بیری
یکنفر بیری بهرام رقا نا...
تا آخر بیری شکست وردشان
تحت لوغی چین یاوا بهرام
خاقان که زاناش بهرام لایقن
خاقان کناچه ویش داد بهرام
ازرق شاه جادو زانا بی کار
داتش بخاقان پادشاه ماچین

حامیی درم بامر ذوالمنن
وضعی حملش بی نام نیا بهرام
لبز دیو پنهان هر دیو لبز تو
هر سته لبزدی هر دیو لبز را
دستن وطلسم دیو بنداکوان
بخویش دی منسوب بامر جا
باوران ویش والدۂ بهرام
آداود بابش بدست نکفتی
دعوا بی برپا یکینه وری
وملک ماچین بهرام رسانا
هم لبعضی بیری اسیر بردشان
بی خاقان چین ویش کرد بغلام
ومرد دیو غیریت مرد فایقن
بیری و بزرگی هم بی احترام
تمام بی پیشوبی کار و کردار
تند و تیز و تند سخن و بکین
قبولم یق بی عذرو دغا

قبولم یق بی عذرو دغا
ویت و کناچت هم چنین داماد
بهرام دات خاقان هیچ مکر اندیش
هیچ باکت شو ازرق چه کارن
خاقان تدارک کردش بی بهرام
اوشوکه بهرام شی ولای عروس
در ساعت بسحر اودیو بدرنگ
سحر که زاناش خاقان بای کار
بعاجز دیاوات ای کردنکش
جبر کردۂ تا خاس حیثیتن تدبیر
من مشون ازرق لبدیت بسته
شاوات کردنکش ارایینه کری
همت خواهی کرد بوعدۂ یکماه
شار خفته کان کردم و منزل
عادتی شان یاسین شش ماه نخوابن
تا شیم و مکین عطار جادو
دات ارکرد تاش ویش آمار شاد

کناچت لبدی بی بهرام جبار
11 هر سته تان بهم مکرون بر باد
لتوجه واته ویت خاطر مکر ریش
چه میدان من خاشاک خارن
شادیو عروسی یاوا تا بکلام
ازرق جادو دیو بدنا موس
بهرام عروس هر کرو بستک
تمامی خسته عاجز و خمار
باتش عیاران سرمست سرخوش
واتش پادشا لتو مهر زو بیر
ماورون بیریت و بدن خسته
ماچین بیری ویت حلال مکری
یاوا بماوا ایلاک کیمر شاه
بیری آسایش هم راحت دل
شش ماه نخوابن خویش نایابن
شیم وال عطار دیو بدنکو
عجایب منت آوردن و یاد

واتم ای سردار تمام ساحران   جولی من انعام بیماوا و ملکان

خاص فرماوان عطار جیلامن   عیوض خاسی لو من مدعامن

تا مده یکماه خدمتش کردم   هرچه مواتش بجا آوردم

لیم رضامند بو وبی نهایت   واتم ای عطار بنم شکایت ها

ازرق جادو لیم کردن ستم   حقم بستانه رهام کر جه غم

وات ای کردنکش عقل محالن   خیال خامی حذر جه کمالن

من دایم جه خوف دیو ازرق جیم   دل پیر جه وسواس درون پیر جه فیم

جادوش بی سامان سحرش زیادن   جه پیر افسونی ازرقش نامن

واتم ای سلطان حقم بستانه   ماور نکارم عذر و بهانه

جفتی بازو بند کفته طلاکار   کردم و پیشکش بی جادوی عیار

وات ای کردنکش ازرق ساحرن   جه گشت ساحران او زیادترن

ده وجه فرسنگ بلکه زیاتر   آتش افشانی دیو بدگهر

بهناسه دیوان و جین و مار   سوجو سحر دیو جادو کار

اما الله هیری پیریت مکرون   اگر زانت بو بدر نکردن

عادت شان پاس هفت ماه تخوابن   یکقتو تر ذنیای خراب [illegible]

سحر تیر و کمان پیریت میاورد   تا که میاوای و ملاک جادو

دختی میاوای دا دم بند   تیر بجه کمان رها کر جه بند

آن گشته مبو بمار و عقرب

آن گشت مبو بیمار و عقرب   لو بیره بیخوف چون ستاره شب

لو بیر جه عقرب خوف نبو دندل   بیخوف لو بیره میاوای منزل

دختی میاوای دربندرم   تیری رها کر لو بیره بی غم

آما در ساعت تیرت کرد رها   کمان هوا در لو بر ای صحرا

هیچ ندا مکر بجب یار است   لو بیره بجخت میای دلوات

دختی میاوای در بند سیم   تماسر پیرن جه شیو ارقم

رها کر تیری کمان هوا در   لو بیره بجخت اندیشه مکر

منش و لاش او شوها نخواب   سرنگون مبو هوشش تن خراب

داروی بیهوشی درو دماغش   بکیو زنان بگرد دستاخش

جودم راهی بی جواته عطار   مکر خلاف جه واته گفتار

دختی نزانا نبندن رک او   دیت ها نخاوا دا چون بیستون کو

پوست خوک کردن بفرش بالین   تر کردن چنی و عرق روز میان

کله سروینه کوی دماوندن   لبرنا خان وینه بحر در بندن

دم وینه مغار علو شمود بی   نم بستن چون تمور نمانه جه دی

ها نه غرق خواب مستی بیهوش   عالم ترا سان بیهوش جه بوش

نهانه مدد آهیر موار و   چون برق در ها رما بی نکار و

داروی بیهوشی شا ناو دماغی   تمور لو شاو دم جنی بار دماغی

هرکیسوی زنان آوردم و ببره — بستم دست و پای دیو بدآختر
تاج خداوند آوردم و یاد — همو رکردم و شان دیو بدنژاد
جانوران بسته سحرش پاین — کشت گفته و شون دیو سهاکین
هرتا آوردم من ولای عطار — عطار آفرین کردش بانی کار
یک شیشهٔ روغن سپاردم و دست — وات بے پیے دماغے تا آو مبومست
وات ای قهرمان من جلای عطار — فریبم ای حیف بشرنگی عیار
صاحب وفا بے عیار جاجی — خاصیتش کرد چنیم چون وفادار
دیوهٔ نشانم همت خواهیم کرد — عطار وات دخار درون پر جه درد
آگاه دار ببر نبو خبردار — مرخص نبو دیو جاجی کار
اگر خلاص بوجه بند بدخو — اومن مکشو جمین لو
تخم آمر نبوی دنیای جرن — جه پیچے ماو روبے جر وافون
دنیا سراسر مکر و خراب — آدمر بسیخ مکر و کباب
عطار جاجی رو تا بشام — یاو اناش بچین باقی و سلام
پلے تخت شالبو ساجہا خلاص — نیام و زمین دیو الخناس
فرما هزار جار آفرین و لو — صاحب زور و زات شاباز خوشخو
چند دسته خلات دیبای تمام خور — بخت بکرم و بنده کمتر
ساعتے و پر دجه ماین کار — آماده بهوش او جاجی مردار
قدری نگاه کرد وات اکرد نگش

قدری نگاه کرد وات اکر دنگش — بے شرلو بے شون نامرد سرکش
تا ایسته چند وخت گفتے و دستم — هر کریم خلاص لو کرد و قصتم
اجر کیم فرصت شرط مردان لو — لوچنی و عطار بدزات بدخو
باور و ورات کردهٔ بدبیتان — او سرزمینه جراو کیم لیتان
عالم گشت عبرت بگیر و جه لو — بشرطاب شون بدطور بد خو
شرط مردان لو کاری سازو — تخم آدمر لدنیا ناز و
آخر بازبان زبانے و زیر — آما بزبان پر عقل و تدبیر
خاقا التماس مکر و جه لو — بکمر انسان ای جکس جه لو
دیو بدآختر شے نہ جامهٔ قار — وات ای آدمر بدکار و کردار
من خوبتمامن نطفهٔ آدی — جه بیخ باورن بخاطر جچی
هر کیز ای جکس بانشا کلم — شرطالو گشت عالم بتوطیا کم
شاشے لغضوات اکرد نگش — پاره کر بتیغ ای دیو رو رش
شانام و عفرت ضرب قداره — دیو ملعونم کرد پاره پاره
چند قطره جه هون ملعون بدبخت — پاشام و بدن او جسنگ سخت
درلا هر جشان بین وانسان — شکست بے جام دیو بد گمان
جه پشت و فات کرد پادشا ماچین — بحکم فرمان رب العالمین

یانه بهرام شاه بولغا قوه ... بو خواجاو کنیز طمطرا قوه

آمام و خدمت هوشنک پادشاه ... صاحب عدل و داد اوشاه عالیجاه

شاه صاحب قران حالی بتمام ... آفرین وانا باقی و سلام

حرکت نمودن لشکر هوشنک شاه بولایت هند

جد مار چند و جه ربع سکوی ... کنز بن کردشان ساعد میمون

جه ساعت سعد جار جکیت جار ... اردوی هوشنکی یکسر کردش بار

بو قروول خسرو شاه سیستان ... روننیان بیری ملک هندستان

فوج فوج قوشنان بزمنزه کس ... فرقه بفرقه ملک روم روس

منزل و منزل سرداران طی کرد ... یا سال قوشن و هندستان برد

دیپا کوغان چند خیمه زرباف ... دیرک دانه بند آبریشم اطراف

روی زمین تمام بی خیمه و خرگاه ... فرسنک بفرسنک سپاه هوشنک شاه

خورشید کرد غروب شو آمالوار ... مشعال روشن کرد فانوس زرنکار

جه سرچشمه کرتن بزم می ... صدای سمطوران سوز ناله نی

ناگاه جار دی غلغله خیزا ... اسپان رم کردن فیلان کریزان

تازی میر کمان جم بسته شالی ... پیرین بهملا ز نعره ماهی

فیلوا اشتران رم کردن تمام ... جه ناله خروش عالم بی سر سلام

نهنگ کشتی پاری بحری بر آمان

نهنگ کشتی پاری بحری بر آمان ... مشعلان نیان بچاپک آمان

او شو که شو به هیج نکردن جار ... چند خیمه و خرگاه کردش بخته سار

بحر هور یزان چندکس پهلوان ... روننیان بیری دعوای آمان

چند هزار شمشیر کبرز کاو سر ... پیکان بود عوانی کار کیر

نیم لضرب شاخی نیم لضرب پا ... کیردی کل تار و مار پاشناسیا

شاه صاحب قران دعوا ذریج ... آما بوینو تا جوینن بهم

سوار بی و پشت نیلی کیر که دنک ... رو کرد بود عوا بوینه نهنک

یاوا و نزد آورد عوای عجب رنک ... کمند جهن جین کرد هوا دابچنک

کیر آورد کمند م شصت حلقه تمام ... بیچاو کردن او کمند خام

شش پاتلکان دالی بحری لی ... تا بیر کمند بیری شیره نی

هرچند تا کان دابیر و کمند ... کیر آورد بزور دست بند

قهرمان درلاد بوینه ستون ... لو جا استوار چون کوه بیستون

کیت بکیشان آوردش و پش ... هر تا یاوا ناش بنزداد ویش

قرار نمکرت نحلقه کمند ... دست و پاش کردن نحلقه کمند

چند مشتی بزور پیکاش نکردن ... تا یاوا بنزعی شراره مردن

خبر بردشان بیری هوشنک شاه ... آخیز کرد آه ما بیر بو نماشاه

دختی نکاح کرد بو شکل و شیوه
شیوهٔ او دعوای بدست دلیوه

هرچه چون چرای بزم شاهانه
فانوس شعای شاه زمانه

شتش پای چون ستون شاخ نطوق سر
موی وینهٔ درفش استای کوکر

چون آما بهوش زین کردش ویت
سواری وینهٔ مرد صاحب هوش

بو عهده تور و کردش سواری
تعلیم کردش پای نامرد یاری

بردش ویشتن پی شای هفت کشور
ویاراشان شش پای نامه ور

شاوات قهرمان هر لایق بون
کس سوار شش پای بوجه کون

بخلعت تاج فرخ شاهی
کو هر کرد نثار جه مه تا ماهی

هر یاری بجا بصاحب قران
کردش بالا ارکستین سروران

شاه فرما کشتی وستن نرو آب
لشکر کنز رکرد ویار ابتاب

خبر و شای هند قاصد رسانا
هوشنگ لشکری بیرت کیانا

جه حد و حساب برشین و بر
پوشان روی صحرا تمام دشت در

وستن ور روی آب کشتی صد هزار
حساب نذارو سپای بیشمار

صد هزار سپر کینه ور دارو
جه سام سپاش آیهرماوا رو

هر سر داری وه جای هزار نقیب
نفرمانش بیر روی هیب

هر نقیب وه نود هزار کس
مطیع بو نقیب هوا و هوس

پنجا هزار مرد کشراوه کیش

پنجاه هزار مرد کشراوه کیش
خزانه خراج لشکری بیشین

آسانه شاهیش یکجار زیادن
چنی ملک هند خاص بد بنهادن

جه حرمانش کنز رکرد بنش
سو کنند تمام یکسر و رد بنش

شاه هند یکسر تمام بر باد کم
تازه جه تا خون جشم جیا کم

ولات هند تمام یکسر لشکر
یکسر زنگی سر چون کوره اخگر

خیز اسپای هند صدای تازه هاز
سان سرداران وینهٔ سیاه تاز

جیبر کیانا بولاتشان
زنگ سند تمام بیان بیر بوسان

کیاست وحال مملکت شار
و پادشای بیز شای اسفندیار

کیانا کوپال برار ویش تمام
ادبیری کو ملک شای هند تمام

نام زدهٔ کوپال دستگیر شان بی
عالم گشت حیران بیژن بالاش بی

نام زدهٔ کوپال دختر شای هند بی
گل جیهان رند نادرهٔ رند بی

سانداسپای بحد و حساب
لوادهٔ یکرو زشای عالیجناب

پادشای هند لواد کلیمانخانه
بیرلو مشورت شاه زمانه

مشورت مکرد و بت پادشاه
داتش پا آما شای روم سپاه

هوشنگ شای روم سپاش آوردن
تماشش لولات ملک هند کردن

کنز رکرد تکش نخبر ما [illegible]
لشکر جو شیان چو فوج دریای قلزم

ہندکرو بربادچنی و ملک لوح خاکش ببرو تعجایر پیر لیو روم
امر لتوچنیش صلاحت کا منی جنکس یا صولحنی یا حولولنی
صدار آما آوازی بلندھکا دات راغیب شاری صاحب ملک ہند
ہوشنگ و یاری ویش کفتن ندامت ہوشنگ شامبو کمتر غلامت
دعوا کر چنے ہرتا متاوی کوتاہی مکر بذوق شاہی
سلسلۂ سپاش بدرو ہمدا غرق کیبو بحر درون ماتمدا
ایرانو توران ہم ولات روم مبارک لبو دنت لبو معلوم
بازہم بجدبرد کملیا دردم دلش بنغم کرد جہ بحر ماتم

لشکر جمع آرا کردن راغیب شاہ ہند

ہو بارہ شاہ ہند کیاست پا امداد بیرلیو ولاتان اقلیمات داد
سرحد نشینان ملک سیستان مدار نکس بیان بیاوان
چار دا بسپاہ سر ہنکا لوہ نور داران یاری سنہنکا لوہ
بہمک اقلیم ہندستا لوہ بفرقۂ آتش پیرستا لوہ
ایر ایر چاری کشت خانا لوہ سرحد نشانان سلطانا لوہ
کیاناو ملک دافستا لو بجوشو بجمع ذا غستا لوہ
بفرقۂ ایلایات حشاما لوہ بیانک فریاد ہر صلا لوہ
چاردا بفرقۂ زنکیا لو

چاردان بفرقۂ زنکیا لوہ وادۂ نبردن زو بیا لوہ
سپاہ جوشیا پیدا خان کنز جمعے راغیب شاہ ہندی اوبجا طرجمعے
ہو لصد ہزار سپاہ کرد طیار ہرجہ ہندستان تابہ سبزوار
خیزا جہ ہر جا خانو سردای ہرنامہ دری یلہ خون خواری
غلغلۂ سپاہ صدار ہاشہ ہاژ جم بین سرداران سان سیاقاژ
شر جوی سپاہی شیران جنکیے طنطنۂ آساس حشے ز نکیے
خان خوراسان ہم سان سردار سلطان ہوار ملک قندہار
پادشاہ ہرات سمنغانو دمغان سلطان شیراز ملک اصفہان
یاوان و امداد شاہ ہندستان جم بین سرداران آتش پیرستان
ایلچار راغیب شاہ یکمرد دانا صاحب عقلو ہوش داناخاص دانا
مردی پیر کمال دنیا دیدہ جنکی آزمودہ پسندیدہ
پیر عقلو پیر ہوش آرامیدہ کرم مرد خاص چشیدہ بے
کیانا پیری سپاہی ہوشنکے لےزانار احوال اوادری سنکلے
قاصد راہی بے پیر سپاہی روم تمام کیفیات ولش لبو معلوم
جہ طرف سپاہ ہندی کینہ خوا ہم سبزہ واری کشت نقابے شا
ہم طیب زنکی سپاہ زنکوار طیب سمغانے ملک قندہار

طبی و مغانیه اردوی جشنی
هر صد هزار سپاهی سپاقاش
جمبے نقابے شاه هند و زنگیے
یکسر فیل سوار تمام نیلے سوار
یاسال قوشن تا و ملک هند
انتظارے رزم داوار هوشنگ شاه
چار چیر چار کیتا لشکر بے راهی
چار جبر کیتا اردو گردش بار
یک منزل قشتر شے و استقبال
قصری بلند کردشاه هند و زنگیے
نزاوین و هم اردو دایاسال
جنی کیوانشاه مغربے محال
یکمنزل ما بین هجر خونخوار
دیاوهر ریبن دیش سپاه هوشنگ
رای کنز ریزین وکشت وحشیان
آوردن سپاه بحد حساب

طبی بخارا فرقهٔ بکتشی
یاسال دا خیز اصدای نایزهای
یلان خونخوار مردان جنگے
بنگی هم جنگے زنگیے هم خونخوار
فرسنگ و فرسنگ تا و ملک
صحرا و سر زمین محلات پوشان
کوش کبرکه کرنای شاهی
یلان جنگے مردان خونخوار
جویای رزم جنگے معرکه جدال
سپری تماشای سپاه هوشنگے
باروستن تمام نوزید و محال
خبر میرسان جه حال احوال
هوردان اخیاوان خیمهٔ لاله زار
صحرا ملک هند آوردن و تیک
فرسنگ و فرسنگ صحرا پوشیان
چندین محلات هند کردن خ

هر پادشاهی چینو سپاهی وش
قاصد دات شاه هند پاینه بلند
اولین خیمه اطلس گلناری
صد آلای خاص سبز و سرخ زرد
یعنی نشانهٔ صد هزار مردن
آنه خود شاه هندستانین
او خیمهٔ نیلے ابریشم طناف
دیرک جه اطلس آویز مرجان
دیرک جه صندل آویزهٔ الماس
صد کس علمدار نشانه دارد
یانے صد هزار سپاهش ودستن
آنه تخت یار خراسانین
او خیمهٔ زرباف ستون دانهٔ گهر
آویزه دانهٔ معدن کانے
آنه نازبرن شاه اگلماتی
هر صد هزار کس سپاه کینه ور
او خیمهٔ اطلس جه پاپاره

یکه بیکیے هوردان خیمهٔ ویش
پنت وایه راست و بے چون چند
طناف ابریشم استر زنگاری
بکلالای زر باف دانهٔ لاجورد
نجو یای اقلیم هندی بزدن
بے شمار لشکر رومستانین
کردن شان و یانه اطراف قاف
حاشیهٔ هر رش طرحهٔ اصفهان
دیرک جه نقرهٔ خالصه و جناس
جه ضرب تیغش آتش مواره
دعوای ملک هند آوات و دستن
الینه بے تا هوشنگ سپاه و ساتین
هورش دان نیای کدی بزرالوند
دیردار عود احمر مرجانے
صد آلای زرین بیرش خلاق
مسیاران پیش سپری روز شتر
ستون مرصع گوهر بار و

طلاف دانهٔ بند ریز مرواری | دیرک جه عرعر استر لاب کاری
آنه شهبال شاه مختارن | و صد هزار کس پیش علمدارن
او خیمهٔ زرین ماوتی آستر | قبه جه طلا آویزوه کو هر
دیرک زعفران قبهٔ طلای خالص | آراستی کو هر کرمانی لیباس
اوشش پای بجری چنی کرکه دنک | شیرکی اطلس جه دیبای فرنک
آنه قهرمان صاحب قهرانی | سردار سالار کشت سپاه سانی
کشندهٔ دیوان روی سر باطی | دلیوان جه سامش پیر کنده مالی
برادرزادهٔ شاه هوشنکی | بر هم زنندهٔ سپاه فرنکی
او خیمهٔ کلنار آستر دارای | زر آفتان طناف قبهٔ مینای
دیرک صندلی دار آویز و مرجان | حاشیهٔ دورش ترمهٔ اصفهان
آنه خسروشاه مغربی ولات | محالی سفید مرد صاحب ذات
نزدیک و بارکهٔ شاه هفت کشوری | آیی بسپاه و جمع لشکران
جا کو لابنکر بار خانهٔ شاهی | شاه صاحب شوکت زرین کلاهی
اشاره کردن در خیمهٔ شاه | یکصد و پنجاه خیمه بابر پا
دوازده هزار فیل زنجیری | چینی و فیلدوان مرد کشمیری
پنجاه هزار مرد کشراوه کیشی | بی ولات هند درون نقش ریشی
دوازده هزار کردنش ریبا | چه بار جهٔ طلای تابع بو بخارا
هانه ور شدا هفت دانهٔ آحمر

هاندور شدا هفت دانهٔ آحمر | طلاف ابریشم قبهٔ جه کوهر
آنه کرد خیمهٔ فرقهٔ عیاران | هر یکی چهار هزار جنکیان داران
بلی کرد نکش سردار شانی | عالم کشت حیران جه کار شانی
ازرق شاه جامه بردتش وجیق | شقش کرد دردم بشمشیر کین
غیر جه کرد نکش هفت عیارشی | جه واتهٔ آفاق خبردارشی
او خیمهٔ زرباف کافوری زرباف | قبهٔ طلای خاص ابریشم طناف
آویزهٔ جه لعل رمانی کانی | قبهٔ جه طلا سجاف مرجانی
آنه قیطران صاحب زور و سام | برای هوشنکی مرد صاحب نام
صد هزار سپاش سپاران و دست | بی باکی جه رزم او شیر سرمست
او خیمهٔ مخمل کرمانی آستر | طناف تبرزی دیرک جه عرعر
آنه طهماجی برای هوشنکی | مرد روی میدان معرکه و جنکی
صد هزار جه سردارشی | هر سردارشی باز علمدارشی
هر علمداری صد هزار نفر | یا صد هزار بلکه زیاتر
راستش براین هاکردم اعلام | عمرت باقی بو باقی و سلام
شاه هندوات کیوان پادشاه غرب | صاحب زور و سام طوف لورنکانر بیب
هر کس جه عیار ها به لا مو | پیر مکر و فندن دیو لدامو

جه لاری شعبان دلیو هم جه لاری کیوان   پیر مقل وافون فرین آوان
عیاری هوشنگ مکران نابود   هیچ وعیارم لداران وجود
هر جو رغان هر هفت عیاری هوشنگ   آوران وی جاوینهٔ خانه سنگ
سپاهکی هوشاری هفت کشور   بارکاشی ریزو کردن زیاتر
اساسهٔ غارتش و میراث مالو   نام ملاک ویش هر کیز سزالو
ولات هندش وی کس وانان   پادشاری هندش و مرده زانان
صدکس چین هوشنگ بین غلام   هوشنگ و پاری ویش کفتی لدام
آرو عظیم بی انجوم پی داواش   بدوم و بعد اسلسلهٔ سپاش
اسیه شاری هوشنگ پیش دسته کردی   سپاو لشکریش پی هند آوردن
شرط لو سرداری و سپاش بربادکم   سران جه بدن بتیغ جیاکم
سپاش تارومار غرق دریاکم   ویش و دست بسته پری جلادکم
خاک روم خالی ار کشت اسیرش کم   دایه جه فرزند سهم درون ریش کم
هوشنکو سپاش هم سرنگون کم   تمام تارومار لو نابتون کم
الله فرماسا ندان لشکر بوسان   ساتش و اسپا و ملک هندستان
لشکر غنی کرد جه سیم جه زر   تمام جه نقره سرواری و احمر
صیف هندی کار کرز سبزه وار   نیزهٔ لنوزی داکشت سوار

در عو کلاو خود قلغان کرکه ڈنک

در عو کلاو خود قلغان کرکه ڈنگ   بحساب کیش لشکر کرد جو شنگ
شوی بزم مجلس ساقی ساده بی   می نوشان بزم جام باده بی
شاری هند طلب کرد عیاران ویش   بمنفعلی و نهان آورد یش و پیش
بشن پی ادری پادشاهی هوشنگ   بپوشن لباس عیاری شبرنگ
بکبران لدیار شاری هوشنگ بیم   تا معلوم لو لیش بزانو من کم
اینه به شرطی روم لد کلاو   نیمهٔ ملاک هند کردش خراو
سر حساب نکرد هندیان شاه هند   شرط لو هوشنگش بگو نه بند
نیمه کرد نکش اوپی ها ادشو   مپشو لباس عیاری جو شو
ای لچا ادری هندا و بیری هوشنگ   معلق زنان بی صدا و بی دنگ
کرد نکش پاواواد ری شاری هند   عیاران ندی باد روش و بند
ساشه و حو رخیمهٔ راغیشا   کوش داو سخن آوازه صدا
کی جه مجلس پیر ساعیاران   نابیدان نیان کولوان پیان
شادات اربعه الیه کوتاکین   یا عیاران نم کس جه کار نکن
کرد نکش زنالوان پی هوشنگ   معلق زانان کیلاده شورنگ
من جانب اهه عیاران هند   شان وار جی هوشنگیه نفر
دیشان هوشنگ شاه شی نجامه خواب   عیاران هند خروشان بتاب
لوان و بالین شاری لبند ادرنگ   دار و ری هوشنگی داشان هوشنگ

بستن دست یار شا بعیاری ... پیچا شان بشان شاناد یاری
شا نا شان بشان سر شین چه دیگر ... سر لیو سپاه هندرا کرتن لور
گفتگو یاران معلق زانا ن ... روکردن بهم براز پنهان
چنی یار ویش مکردن رازان ... خاص شکارم کرد باوات وازان
هوشنک شار ومی بود شکارم ... جه کشت عیاران من باش عیارم
نمه کردنکش کوشش دان پنه ... تمام احوالات حالی بو ونه
بلمت و ایشان چون شهباز کین ... وات ای عیاران هند آیین
مه کردنکش چون مش و بر ... خاص شکارت کرد خاکت بو وسر
فرار کردشان از هر چه عیار ... هوشنک منده نو جا هر چه بابن پیوار
بلمت و ایشان گرتش شکار کر ... او ایشان سر شرچون کوه نخجیر
دیش شو نمندن رو بین نزدیک ... بردش و غار لو شو تاریک
عیاشی و زمین بعزو تمکین ... شفق روشن صحرا و سرزمین
به بیهوشدار و شا کردش بیدار ... هوشنک دیادیش آمانتوی غار
عیار شبرنک مدرا و یاوه ... دست و بان دست لب بدو عاوه
شاوات کردنکش اینه یانه چنی ... فرزنه جای خطر جاکه پر اندیش
کردنکش تمام کیفیت حال ... یاوادا و عرض شاه کمر لال
دردم کردناش ردو کرد و سپا ... لشکر یاور دیه همراهی شاه

اوغاره نزدیک سپاه هوشنک بد

اوغاره نزدیک سپاه هوشنک بی ... احتیاط مکرد کردنکش رد بی
دلشاده خاتون زوجه شاه هوشنک ... بیدار بی چه خاو کیلیا جه رنک
تخت شاه خالی دیه شاه هفت کشور ... هر چه چالوکش داو طوق سر
وات ای قیطران شاه جه یاکه دیش ... نمندن ایمشوا اینه یانه چیش
جه گفتگو بین عیار کردنکش ... بیدار بی آما چون کوه آتش
خاله نو وات عیار شانین دیار ... دنیا ندیدم پی بین تنگو تار
کردنکش تمام حال و احوالات ... عرض کرد تمام گشت گذارشات
البته ها نغار او هند سیاه ... نزدیکین تنها بی لشکرن شاه
کوشوار دیش خاتونه دلشاد ... بخشا به عیار بخاطر کشاد
وات بقیطران مکن مدارا ... چنی کشت لشکر رد عکس و سارا
مبادا اشرار هند بو خبردار ... سپا بکیا لذ بیجد شمار
دردم قهرمان خبردار کردن ... لوصد هزار کس تدارک کردن
لشکر رونیان و دامان کوه ... چنی و قهرمان چون بیستون
جو طرف عیار هندی کینه خواه ... یاوا و ادو سپای راغب شاه
وات ای راغب شامد بهوش پیدنک ... بعیارانه آوردم هوشنک
سرشیم جه او دهی رهبر بد کلاو ... انعام دار دهی ستانا بتاو

ناگاه گردنکش لیمان بی بیدا   باهمت دالیمان وینهٔ اژدها
من کروح فرار هردش شکارگیر   هموشنگ سند لیمان بمانند شیر
شاوات اعیار بدنام کردی   بدنام و سرمردان آوردی
الیو بدوتن او تنها عیار   لیتان شکار سندسا هرین فرار
نامتان کم بسا هرین بیوار   بیکارهٔ بدزاد مرد نابکار
وزیران واتن شاه هند اورنگ   چی و گردنکش کس نکرده جنگ
ازرق شاه جاه شاه جاهان بی   زوردار بی باک نترو دلیوان بی
گردنکش آورد شاه ماچین   پاره پاره کرد شمشیر کین
چند هزار هیر لتوره کردن   چی و گردنکش هیچکس نکردن
والحاصل جه قهر شاه گردنکش این   عیار دات ار شاکوش بدربخش
شو نمنده بی سحر نزدیک بی   جه او وخت دا شو بی تاریک بی
احتماشش بن برده بوش بغار   راغب شاه جه قهرمان تمام کرد بیوار
شاه هند پیر یوسف ارتشگر کرد آیین   با سپاه جنگ درع چار آیین
گردش و سردار کیهال نامدار   داماد مقبول شاه هند دیار
جه دامان کوه یاویان بهم   سما بی تاریک چنی و کرد وتم
صدای کرکه و تنگ ناله سنج ساز   دبدبهٔ دهول صدای جلجل باز
نعرهٔ تاریکی سپاه هندستان

نعرهٔ تاریکی سپاه هندستان   دشت و کوه هرد جه او سرستان
بی وزلزله غوغای ناله نال   قهرمان چنی شاه بحری کیهال
صدای نکوش هموشنگ شاه جهغار   نعره و قهرمان چون رعد و هار ۲۱
گردنکش رو کرد و دامان کوه هرد   بردش چنی ویش چارصد نفر مرد
یاوان و خدمت شاه رودم دیار   هموشنگ جه غار آوردن بوار
شاه هموشنگ تمام یکسره خوشحال   دل جه غصه و غم یکسر کرد پامال
جه طرف کیهال چنی و قهرمان   جه دعوای نبرد اژدهای دمان
قهرمان واتش هندی نابکار   آردمش لعون سرلپوش ستار
پاره پارهت کم بضرب شمشیر   روی رودش و تنت کروح سیاقیر
کیهال الیدا شنه وات ار قهرمان   لذنیت و جه مرد روی میدان
آردمو ینه ضرب کوپالم   بضرب مردانه و قوة بالم
تا الیته معاف نبردت نذین   جه ویت زیادتر مرد ویت نذین
کوپال الیدش وات برآور سنان   شنیدش وینهٔ شاه صاحب قران
قهرمان نیزه سندش جه کوپال   ریزه ریزه کرد بدست خرخال
کمند هوادا چرخ رو سپاهتن   کوپال برآورد پچاش و کمند
کیشا در رو خاک بزلیلو زار   سر ببرش جه تن چون کور کهسار
کردن مغلوب هند زنگیان   رشیان و بهادر مردان جنگیان

شرارۂ شمشیر ہو سیرو بتا و   شقۂ تبرزین مو دار مو شگاو
شقۂ کمانان ہاژۂ پر تیر   فرس سر زلقان الماس شمشیر
کرمۂ عمودان فوق اسپران   شلپۂ گرزد سنر نکلۂ سران
سرکۂ منکلو گی نالہ کر کہ دنک   صدا سر نالہ نال زنک صدا آہنک
ہے نار زنکیان نالۂ رومیان   نالۂ ہندیان شیران ثریان
چند لاشہ بے سر کفتن نمیدان   چند سر و بے لاش جہ ضرب میدان
سیرخۂ اسپان شیدا جہ بور خوق   بے صاحب لوان ہین توناتون
تیز تاور شش پاری قہر قہرمان   زور آور دپیر سپاہ ہندستان
لوینۂ شہباز ہر چہار اطراف   زنکیان پیچا بخمۂ طناف
سرد بیۂ خزان پا پیران جہارد   ریزاو زمین جہ دعوا و نبرد
اوند کنغاب رومی زنکیان   رومی چپا پور ہندسیان ویان
دنیا بے جیحون جہ لا فاو جیحون   روی زمین تمام یکسر لالہ کون
جہ کرمہ عمود معرکۂ نبرد   خورشید بے بیوار جہ لق زوجہ کرد
جمیا ہین جہ ہم ہو بجر خونخوار   تمام خستہ ہین یکسر زخمدار
طلبی اسایش نہ ہر چو طرف   کویان فارغ ہین نشتن صف
اد غو ہر سپاہ ہو بجر خونخوار   ہر یک جہ ادھر رویش کرتن قرار
سحر ہمو ریزان ہر یکی جالی   لغرۂ نبرد سپا ارای
راقیب شا آما چنی و سپاہ ریش

راغب شا اماچنی و سپاہ ویش   یکسر زنکی سر تمام درون ریش
آمان و میدان صفدان سر و صف   منتظر بے رزم جہ ہو طرف
ہمو شنک سپاہ ویش یکسر دریا سال   جہ میدانندا مقتول بے کیہال
راغیب شا پر سا کیہال کی کشتی   یہ بدبخت کے افتادۂ زشتن
کے ہین کیہال سر بہ بین کندن   سپاہش بے مصاف بے پا سال مندن
واتی پادشا او لورس جوان   نامش قہرمان ہم صاحب قران
سوار شش پاری بجری آمان   عجب سواری کیونیک نامی
الامان جہ ضرب قہر قہرمان   لور بے آمان اژدہار دمان
سپرتاو وینۂ تیر سوار شش پاہ   بیک چیم زدن ہو ر وادۂ سپا
پہلوانخون نامی نامدارن   چون شیر جنکی زور سام دارن
کر کہ دنک و کیر شش پا سوارن   پہلوان کار خنجر کذارن
او شیوہ و شوکت جو کس دیارن   شرنی بو لو ر شاہ نذارن
نعرہ ش بوینۂ رعد و ہارن   تند و تیز پرواز وینۂ بال دارن
صاحب دست برد نیزہ کذارن   دلیران نکمند او کرفتارن
کشندۂ کیہال مرد خونخوارن   سوار میدان نادرۂ شارن
جہ میدان رزم مدران وران ور   طالب کر حریف بور کینہ ور
بہرام ہندسر سوارے و زین   پوشاوردن زرہ چار آئین

آماش و پیشواز بهرام شاه جبار   مغلول بابن بهرجه برده و بدل
سپاه هوشنکی تمام خاص و عام   مضلے طیار تمام تمام
هند به بولتو صداء حاضر باش   هر یک جه نزدیک او طوره سپاش
بهرام هند گرز گران بار   دا انفرق سر بهرام سالار
اپر دا نزیش بهرام شاه جبر   خمزا جا اپر گرز کاوه سر
شاه جبار دست بر دے کمند خام   لب لبدندان کرت شاناپے بهرام
لعینه خاشه کند نخوان زین   سر جه تن وا کرد بشمشیر کین
خلاصه کلام بور نامه ور   هر کس کرد بے سر بتیغ اژدر
یاواد جار کس نلما و جنک   جه خوف بهرام کشت آمان و تنک
حمله دا انشت و قلب لشکر   لشکر جه لشکر چون کوه اخکر
جوشان و هداجه دریاء جیحون   بجم آوردن تا کراش نکون
شصت حلقه کمند تمام حلقه کرد   رو کردن و شیر مرد رو نبرد
جه چهار اطراف هوادان کمند   بهرام شاه کرد و تن آوردن و بند
نمز بهرام شاه نه پے سر آمان   حاضر بے جه او شیر روی دهان
مهمز داشش با یاواد بهرام   به تیغ فغفور برنده بهرام
کمندان بریدن شمشیر تیز   داخل کرد هم چون باد صبح خیز
سپاه هوشنکی یک جنبش کرد   بے سپاه هند کشت باهجوم آورد
زلزله خیزا جه میدان کار

زلزله خیزا جه میدان کار   سر دینه خیزان مربرا بوار
هر بچه خونخوار خروشان بهم   دنیا بے تاریک چنی و کرد تم
هر شره پتر تیر شقه شمشیران   پرتاو رحمت بور النو شیران
چون آهر نوقت باد بے مدار   زبانه کشیونه پیشه پیوار
بفر قولتو فر خشک و تر تمام   بسو جینو برزور بال خوش مقام
زلزله نبرد جه روز زور جوشو   جهان اسرافیل سور دمان بدو
بضرب شمشیر چون خزان هود   جیابے جه تن سر خزان سیر کرد
جه فره سرزلق برقه قدار   چند هزاران کس باوجو پاره
جه هر شره گرزان شقه اسپران   دنیا بے بازار جار اهنگران
زنکو هندو روم آمان نخروش   لافو هون خیزا سر و دینه پوش
وریشه سرسنان برقه قدار   چون برق شهاو واده دهران
سر دینه تیزه اول و هاران   ریزاو زمین چون کلاه واران
هندستان و ایران روم بیخه یسار   تمام بے مخلوق بقتلو قلار
دنیا ظلمات جگر چون غبار   چون داجے دیجور نه اول وهار
پا بو برادر یکتر نناسان   هندو روم جه خویش هراسان
زریکه مردان افغان و فریاد   هندو روم کشت تمام بر باد

چون روز قیامت کس نه کس — هر صدای گرز بی چیرکه فرس
سپاهی بهون خیزا چون بحر جیحون — اسپان سرخوش شیدا چه لوحون
بخترمه بیبی روکرد شوهرد — بی صاحب بی کس جه رزم نبرد
پیر تا بی شش یا لغرهٔ قهرمان — آما ولرزه زمین و زمان
لو بیرهٔ شابازی زیادو کم — حر رمدا بدور به تیغی غمغم
یا ویتهٔ پهلو کبو تیرد یده — تند و تیز و سخت جلد پتریده
بضرب شمشیر نیزه تیزری — قدارهٔ قدیاچ مودار جوهری
چندکس بی سر کرد چندکس حرباره — کشتار بحاب ناما شماره
بهبی تفاوت اسپر فیلو مرد — تیغ و هرکس شند حرپاره مکرد
تیزرش ویینهٔ هرکس مویارا — مو بیرد و منشت و سنگ خارا
طبرزین و فرق چند نامرکسان — منماناو فرق لار خراسان
نیزهٔ تخاره سم سه پو چونکپاچ — سینه اچند هزار مکرد باماج
راغیب شاری هندی ساکین اوکس — میدان کردن تنک با آمار فرس
واقع یه قاتی کو یال مردن — قهرمان منهور مرد نبردن
سواری و فیل هندی پادشا — تا که نیز او لوکرو تماشا
چندسعی دکوشش حریاشهٔ فراش — بچندا اهتمام نیادا ولاش
تیز تادرشش یا هیچ نبی آرام

تیز تادرشش یا هیچ نبر آرام — تاوینوش وجیم شاری عالی مقام
هر نیرواز لی بهبی مدارا — بقتلو قلار اندرهٔ سپاه
سه شبانه روز دعوای تنک — سپاری هندوزنک چینی دغار شنگ
سه شبانه روز دعوای نبردی — یکبر هر یکبر مردان مردی
کشتار شان ایل تمام بی غایت — ناما بحساب نیست و نهایت
جه هرحر طرف اوند کشتاری — جه لاشو جه هون زمین جوشاهی
طلب آسایش جه هر حر طرف — کویان فارغ بایین جه معرکه صف
او شو و یارا تا بصبح سحر — سحر دیسان هم میدان ورالنور
کنا چهٔ شاری هندکلی جمیز نام — هور تیزاو یا چون عمر عمر تمام
لباس شاهی مردانه پوشا — چون آزرکشب جوشا خروشا
اصلحهٔ اسباب پوشا باندام — حلقه کر کمند ساخته بچیر و خام
زره کللوا خود عمود و اسپر — نیزه قداره شمشیر شش پیتر
سرز لقان کمند زرک تبرزین — لبتش بغترک لقر پوس زین
سواری دیشت مکیلان عرب — روکرد میدان حریف کرد طلب
آماشی و میدان قیطران یار — مصلحی طیار تمام مکمل قطار
وات امی پهلوان رو سر بد کلاو — هندوزنک روح یکسری خراو
یا نشی خاپور لوهوشنکی شاهی زرد — عالم سوجیاو بخت شوهر

آرومن چه لتار قیطران　　حق کولنولغ بندی بستانان
بستانلو تمام به تیغ هون ریز　　دنیا ندیدست کرو رستاخیز
ایدوالو عمود بردوبان سر　　قیطران وسر یکیناش اسپر
داش لفرق سر قیطران نیو　　بوحربه تمام حالش بی پیشو
بازہم قیطران شیر روی میدان　　کینا لخلاف تیغ بی آمان
شانا پیر یو فرق کلہ جہین ہا　　اسپر دانراش پیر لیو حفظ تق
بازہم کلہ جہین دست بردش بی گرز　　بردو روی ہوا و بازوی البرز
دانلوق سر قیطران یکین　　شکست ورد اسپر ریزا و زمین
خلاصهٔ کلام تا بہنای شام　　زدوبدل بی چنی و کلندام
نه ایلز لیل نه اوبا ز لبون　　طپی آسایش زنیا بقالون
ہریک رونیان بسیار ویشان　　خسته و زخمدار تمام پریشان
اوشو قیطران وات ارقہرمان　　اوہندی جوان اژدہای دمان
نین بو یش جی ورتراو شیر　　لدنیم بچم بو صاحب شمشیر
چند شمشیر و تیغ چند گرز و سنان　　پیکام واقدام او شیر ژیان
احلانلغانزانا بو یش　　شیر نر مند بوربه اندیش
اوشو دیارا لعیش ونشاط　　فردا آفتاب روشن کرد بساط
آماو میدان کلہ جہین ازدہام　　لواش و میدان مغرب بہرام

٢٥

نغرهٔ اسپکا داتش ہمندی کار　　آروعق یعون سترلیوش ستار
کروت و لقمهٔ شمشیر آودار　　سرش جیاکم بدن نکونسار
کلہ جہین کمند پیریش ہوادا　　کند نخوان زین داش وزمیندا
به تیغ الماس سرش جیا کرد　　بازہم سوار بی رو و سیا کرد کرد
آماش و میدان پادشاہ سماعی　　چنی کلہ جہین لہ دعوا و نزاعی
کلہ جہین گرزی دانلوق سر　　ساواوزمین لبور کینه ور
ویش چنی و اسپش لطوطیا کرد　　به قبضهٔ خنجر سرش جیا کرد
آماو میدان یک پہلوانی　　بشانلو شوکت نورس جوانی
صاحب شوکتی پیر زور و لتوان　　نامش عثمان خان احلش ترکمان
واتش ار سوار چه ہندی نژاد　　پیر زور و قوت ہم شوکت داد
آرو حروزن بهنه منمانی　　کویا ندینت ہیچ پہلوانی
آرو مبارز میدانت منم　　کشندهٔ قاتل کیاینت منم
کلہ جہین اژغ گرز گران بار　　داندور سر پہلوان کار
شانا پیر یو فرق عثمان نامدار　　لعز مر تمام کرد و ش نکون سار
اسپر دانراش نکیغا خنجر بطلا　　خیزا جه اسپر صدای خطر
اوند بگرزان داشان بہدا　　حلقه عمودان پیر یان دہدا

حلقهٔ عمودان بیبن پاره پاره — مردست دان و شمشیر ضرب قداره
مردان و یکدا العهد و پیمان — شکست بین قبضهٔ شمشیر دمان
دست دان دسرینی سه پوچ نیکپاچه — سینهٔ کمترین کردن با ماجه
سرهٔ نی شکست ریزاو زمیان — دست دان وکمان کارخانهٔ ماچی
یکصد شصت تیر سهام کردن کار — جه بق مو پیرانشت تسنگ خار
آخر همواد ان کمندان بچهام — پیچان وکردن یکتر چون ارقم
رو کردن و پس پکیشان کیش — بزور و توان بی غم و اندیش
تا نماز زهر هر کشیکش بی — بزور و قوت بی غلو عاغش بی
آخر کلمه جیمی زور دا باندام — عثمان کند جه زین بزور بیرام
آوردش و پیش سر ببر جه بق — کفت و روی زمین فرق بی بدن
خلاصه اورو تا نماز شام — سه کس بی سر کرد کلمه جیمی اندام
بعد نماز شام شروا ره رویش — کل جیمی رند بور بی اندیش
ادشب تا سحر بکبر تیش آرام — خور تیزا کجه خواب کل جیمی ابدم
سحر آحلمه نبرد کی هلوشان — پی میدان عبک جو شاخ
دات ارّو میان هر کس که حرد — بسوبه میدان داد نبرد
خیزا قهرمان جه قینه جه بار — هر نیاز گهر شانی بی و زهر دار
تنگ و زبر تنگ

تنگ وزبر تنگ شش پا محکم کرد — پوشا به اندام احلمه نبرد
رو کرد و میدان کلمه جیمی بدن — به تند و تیزی نبرد ای انجمن
راغب شاپر شاکر بوای گشته — ای نامی جوان تازهٔ نورسته
سه ٣ روز تا به شام هنر منما نو — دیاران قصاص کو پا ل تماشا نو
واتش کل جیمی کناچه شادمان — سرو خرامان زرین نگلدهان
شرت بو چند ضرب پنت منما نو — حق کهیالت چند ٣ تماشا نو
مناز ربوبیت کیهالت گشتن — شش پار بی همتا نام زور مشتق
الدوات بی همت داو قهرمان — یکبر زپیا بی شندش در زمان
اسپر ریزه بی بضرب ستم — ضرب یا تاش لبو شیر دژم
آخر قهرمان دست بیکاو سیف — او صیف غمغ کس نکرده حیف
کلمه جیمی اسپر بکیشاش و سر — بی دفع ضربهٔ شیر کینه در
ضرب کرد شمشیر لت کردش اسپر — کفت و نشان اسپ کلمه جیمی عرعر
جه سر نشان اسپ جه بهر جیمی دست — کردش دو لت بشمشیر قصت
آوردش بیرش عرب البلقی — تند و تیز سیر و از صاحب رونقی
سوار بی زین دست داو شمشیر — بلهمت داوش و سینهٔ شیر
داو قهرمان دو لت کرد اسپر — اسپر کرد دو لت نشت نطوق سر
آخر قهرمان گرز گران بار — لب کرت بدندان شیر کارزار

دارش تفرق سر کلهر جبین سمین   افتادهٔ بیهوش کفت دروی زمین
اسپی بی نشیر ادکلهر جبینه   بی لطو طیا شکسته سینهٔ
اوسپه نشر بیر الکک جبین بدن   اندامش تمام طوطیا کردن
جه یک جا اسپش کفتن نمیدان   یکی کلهر جبین آفتادهٔ میدان
قهرمان جه کین یا یابی جه زین   خنجر هورکیشا بغضب و بکین
تا بی سرکرو او شرین سوار   مرد نمزانا مرد نا بکار
دخت نگاه کرد قهرمان کین   هر بستان یهی هر کیسو مشکین
آماش و نظر هر جه بکجا ر   دنیا ندیدش یکسر بیبی تار
تمام ای کاره ونش آماحیف   نیا نخلاف خنجر چنی وصیف
سوار بی و زین رو کرد نش و یس   نمند جه لار او یهم هوا و هوس
هور گیلا ویس رو کرد و هوشنگ   اشفتهٔ جمال شیوا یار بارنگ
جه داخ ای کار او چنی زبان   یان مبارز لوان و میدان
کلهر جبین در دم آماده بهوش   هور گیلا ویس بی او در بابوش
لعاو خیمهٔ ویش کرتش قرار   پیکلها یار پیکان زدهٔ درد دار
عاشق و نش پاو شش پا سوار   بضرب با هوی شیر کار زار
واتش بدایان سوال خوبان   بشیم و پا پوس شاه بندر مکان
هرکه شان بهم لوان بخدمت   راغب شاه بندر صاحب سلطنت

شاوات افرزند نصاف جنک

شاوات افرزند نصاف جنک   دعوات کرد چنی و مردان هوشنگ
بنازوت فرزند ای سپاه و سانه   نفرمایت بو شیر پیکانه ٢٧
سالار لشکر سپای هند و زنگ   بتوم سپاران صاحب زور و جنگ
وات ای پادشاه او نش پا سوار   عجب مرد یون بزور کار زار
واتش ای فرزند ار او نمبی   هوشنگ جه مکان چون جا گیر مبی
بیک رو تمام مبتر یکبار رها   یامی بدیار یا بی فرار
ازانش طلب کلهر جبین جه شاه   خسته و زخمگین مرخص فرما
ویش چنی دایش شیخ و خیمهٔ شاه   نشاتن بخیمهٔ کالای زر افشان
واتش بدایه لو نش پا سوار   عاشقم عاشق زدهٔ دردهٔ دار
اشفته شیدای زور بازوشم   غارات کرد و برد کیمان هوشم
پیچ کسم ندین بالا دستم بو   خلاص بچکال او ل دستم بو
هرچند منتظام کرز کاو سر   نلوشن بخانیبی کار کر
هرچند من نام شمیر او دار   بیهیچ منزانا او نش پا سوار
بوجه لو رس شرین جمال ن   شرین شیوهٔ کلای صاحب کعبالن
صاحب دست و برد دعوا بردن   سالار لشکر مردان مردن
مرد شمشیر زن صاحب قدارن   تیر انداز سفت نیزه کذارن

ایته تدبیری دایهٔ سپر کماں   بے حالم کرہ پشیون احوال
دایهٔ وات ایرنور ربناری چاوان   شارنکار جمینان نازارایروان
مکر دزد آخر عیار رشاری هند   اولجیاری باوروش و بند
کلہرجمیں کیاست او دزد آخر عیار   دردم حاضر بے جہ لاری او نازار
وات ایر دزد آخر عیار شبرنک   بشیم پے سپاری پادشاری ہوشنک
اولغ جوانہ شش پاسوارہ   بلکم بشمیر بکروش پارہ
کلہرجمیں پدشا برک عیاری   چنی دایهٔ ویش ہرسہ بیاری
روشان دڑا کردے سپاری ہوشنک   باسبب برک عیاری شبرنک
سمنرکیرد نکس شاری کنت عیاران   اوشو جاردو نش بیاران
من متون خیمهٔ سرمیون نخاو   ہرشش بنوبت بیداری امشو
لیجے بیمندہ بے او سپا نخواب   بیوشان وسرچہ مستے شراب
کلہر جمیں یاوا بیاری ہوشنک   ببرک سپاری عیاری شبرنک
خیمہ بخیمہ سپرے خیمهٔ یار   مکیلاپے جارادشش پاسوار
سوار خیمہ ہیچ کس نیزانا   ویش و سربالین پارش رسانا
ویش ہا الخود اشاری صاحب قیران   چون در کلہر جمیں شاری صاحب قیران
ہوسی درون ہرشے نکا یول اسر   تم بستش چون سقف نزوسر
نکردش بیدار جبونک ترس

نکردش بیدار جبرنک ترسا   قلمدان ہمور کرد نامہ نویسا
بلے قہرمان صاحب زور و سام   سردار سامدار دلیران تمام
من کلہر جمیں گناچہ اشاری ہند   و بنت بو معلوم بور ہنرمند
او روجہ میدان چند جرۂ کاری   بیکامان بہم شیر شکاری
آخر کفتہ کارضرب کرزت بیم   بیہوش زمدار با ہوی برزت بیم
مرد ہنرور حیفن توبنیے جاہ   بوولاری شاری ہند اری شیر بیجاہ
ریئب شاری ہندی بیہ کش تق   قدر مردانش فرہ جہ لاش ہان
تحقیق جہ لاری ویش مکروت و شاہ   غاہیت لایقن اری شیر بیجاہ
بتوپانے جیش سپہ سالاری   یامیدان بازر دعوا و پیکاری
ریئب شاپشکش منخو ولتو   یاپادشاری ہند میاری وبتو
اکر خونامار مدری جوابم   باوجے کلیا بمرک بابم
باری خنجرہ مشکاو جرکت   سپر شیر و ہرکم مکرو مرکت
او نامہ و خنجر نیاو بالین   جہ دست ببرآورد فیروزۂ نکین
کردش وانکشت دست قہرمان   ویش کیلاد پس اژدہاری دمان
روکرد و خیمهٔ ہوشنک پادشا   یا کیروش باسیر تکبرو نش جیا
ناکانامہ غافل کرد کش عیار   جہ نیم و غفلت لیشان بے بیدار

وات اى عياران هندى بداختر   جه دستم امجار چون مش وبر
بلمت دا پرى كلهرجهين بدن   كلهرجهين مشتى پيكانش وكرد
كفت ورورى زمين كردنكش بزار   اوان هدسته شان ببرشين بقرار
ببرشى جاره كلهرجهين رند   ياوا بسپاى ملك زنك هند
فردا هو ببر اقهرمان جه خواب   ديشى يك خنجرى نامهٔ پرعتاب
هانبا ليشى وندش سرا سر   ببردش داو شاه كا غذ وخنجر
وخت شاوندش نامه سراسر   تمام حالى جه كردهٔ دختر
شورود زد آخر عيارشاى هند   روكردو سپاى هوشكى بفند
ياوا بارجى خيمهٔ بهرام   مكيلا وردم عيار بيرام
پيدا كرد دردم بهرام سرور   دا ورى بيهوشيش ريزبانسر
ننياش وكليم عيار شبرنك   بيرشى جه اى پادشاى هوشنك
ياوا ناش ولاى رئيب شاى هند   دست وپا بسته بحلقهٔ كمند
شادات اى جلاد پاره كر بهرام   آما وزبان كلهرجهين انداج
واتش پادشا كشتهٔ ذليلان   پى شاهان نكن مقتول دليلان
جنكى جه ميدان بدنامى نين   كشتنش ورسم عادت نين
صلاحى رايدن محبوس كر جه بند   باهر بند بو تا هزار وا ند

من جه خيمهٔ ديم جه بند زندان

من جه خيمهٔ ويم جه بند زندان   محبوس بزنجير حلقه كمندان
مكردش نه بند تا ريزو نخاك   بردو خيمهٔ ديش بو سينه چاك
دوباره شاوات كلهرجهين انداج   كردنكش عيار ميو جه بهرام
آكاه بوا ومرد عجب عيارن   جه كشت عياران او باش عيارن
وات اى پادشام اكر جاى بو   پيچ شونش جنى ومكرد رپو
خلاص نمواو جه دست من   جه بند زندان كس نرست من
هور كيلا بردو شخيمهٔ كلنار   محكم كردش بند هم روق مسمار
اروه بخاموش كلهرجهين انداج   درداجه زنجير دست وپاى بهرام
چاش بى نشان داو اتش اى بهرام   وشى آقا وخير بى واو مقام
هرجه مير سوم راست بواچه بيج   من سپاو سالار اسماو اداى جيج
مى مرخص مش بجاى ويت   وكرنه هركيز رستكار نميت
بهرام وات بلى سالار لشكر   هرجه حترانه نوجه پا تا بسر
پنت ما چو راست بى خلاف لاف   بى زيادو كم كزاف لاف
وات ادنو جوانه شتى پا سواى   سردار سالار كام سرديارى
اصل نسبش جه كام ولاتن   شهزادهٔ مسكن كام سربساتن
وات اى كلهرجهين آنه قهرمان   پنش مواچان شاى صاحب قران
فرزند جادار سلطان تا قهراد   ننمى بو ينش جبرو بى نشراد

فرزند جادر تا قمراد سلطان — شهزادهٔ بزرک شاه عالمکان
نسل کیومرث طایفهٔ جمشید — ماموش شاه هوشنک بادرشید
برادرزادهٔ هوشنک بادشان — صاحب شوکت شهزادهٔ ویشان
بردهٔ سمندون هم کشتهٔ دیوان — کرتهٔ کرکه دنک مرد قهرمان
انکاره بسیار هوشنک — جه سپار هوشنک او معرکه جنک
تمام حالی کلهرجین انداح — بشارو زاری کلام بهرام
واتش ای بهرام لتو بیت نماجین — کرده پیش بسنک دیو بدآیین
وات بلی من پیم سول خرامان — بجاور دیوان پیر ای آمان
واتش خلاصت بدست کی بی — باعث نجات آدم پیت بی
بهرام وات بلی کردنش عیار — ازرقش آورد کردش نکوسار
جه شارما چین شق کرد بشمشیر — خون او دیو داشان بی حقیر
بوهوند تمام بدن شان انام — پیچ به آدم صحت وسلام
واتش یانی جیش کردنش نجا — هیچ نکردش یادای شیر هیجا
واتش کردنش لیم غافلایین — بلکه حاضر بو او شیر بیرقین
تا بنشو مکردی راز ایان — خاموش نیچ اشاد منوازان
سیمز کردنکش ندور خیمه — جو یار فرحتی چون شیر رمه
کلهرجین داد تمام قهرمان — ها نه سرزبان سول خرمان

وات پیک هوا پرستی دارد

وات پیک هوا پرستی دارد — عداوت چنی بهرام ندارد
لوا به خیمهٔ واتش السلام — علیک سندوه کلهرجین انداح
پرساوات کینی جو کو آمانی — وات راو یارم شهزاده کیانی
وات ای راو یار فرمانت چیش — وات جه کدای خاطر و
سازان منواز دطنبور و رباب — بی کیف و دماغ مزهٔ بادهٔ ناب
مکیلو پری نفقهٔ عیال — تا جو بدان پیم هر کس قدر حال
مکنم سندن کداوی انواح — کارم هر ایدن باقی والسلام
وات راست لبواجه تو نه کرد نکش — دروغی مردان ناوشن ناوش
وات ای شهزاده چنم مشناسی — دیارن صاحب درک اخلاصی
وات دیت اوشو جار هوشنک — بیکام کردنات مشتی عجب رنکی
وات بلی من پیم شار سوسی خلان — شهزادهٔ شرین شار کمر لالان
کلهرجین واتش هو ریزان دیا — نوچنی بهرام خداتا همرا
بش مرخص و ماواهی و بیتان — امن یک حرفی مواجون بیتان
عرض بند کیم وشار هفت کشور — امن کنیزم جه کنیز کمتر
هم دعای من کلهر قهرمان — جه یادش نشو اثر دهر دهان
تا جه لاشو فیروزه نکین — بی یاد کاری رند کلهرجین
شار هندو یار او سو تا سحر — سیه هم دیسان مردان و رادر

سانش داشکرجو سهد هزار پادعوای نبرد مرد کارزار
جر طرف سپای روم جوشیا روی زمین چپ دلشکر پدشیا
مدران وران ورجو بجر خونخوار منظر پا رزم جنک کارزار

رزم کارجین با قیطران

[illegible]ندان طلرجین بدن پوش باندام خفتان جوشن
[illegible]مشر مصر بستش کمر شاناو باهو کمانو اسپر
کرز بست بفتراک نیزه کرت بدست سوار پاو اسپ دینه فیل مست
مهمیز داو اسپ کیمت عرب رو کردو میدان حریف کرد طلب
جی لا قیطران زره طاس کلاو پوشاو بدن خفتان قتلاو
دیش کرمالے بو بینه نهنک پانیاو اسپ نکردش درنک
قیطران واتش کیسو بر بده دیت کردن دشمن کلاوس جقید
مر مرد نمندرن آمار نمیدان دیت کردن سالار ملک هندستان
کلس جبایین واتش نام تو چیشن حرف بدپه مرد فایدش چیشن
وات من قیطران برای هوشنکم مرد روی میدان معرکه و جنکم
دات ار قیطران اروم تو جنک بیا موزیم مرد کینه جو
شیر جه بیشه نیرو پاماده فرق نین ار بوپه جنک آماد
ار مرد جنکے پا بینه تو ز تا ویی حربه کرز کاو سر
ایدوا تو کمند شند قیطران او هم کمند شند مرد روی میدان

بےو کیشا کیش تابوقت ظهر

بےو کین کیش تابوقت ظهر بلکه دمار ظهر تا بنمار عصر
کار جین تکان داو باهو ویش هو رکند قیطران آورد ویش ٣١
دست پابسته بحلقهٔ زنجیر سپار ابدست دایه بو اسیر
واتش ار دایه پهلوان تو ببر و خیمه باکس نتر انو [illegible]
طلب اسایش ترلمن جه سپا فارغ بین نه جنک شیران هیجا
ستاره سحر شانا پیره و بال روشن کرد عالم شمس زرین بال

امدن اسفندیار

غباری جه جور خیز ابیدا بے کرناو ناقوس هزار آلا بے
شازانا تحقیق اسفندیارن درون پیرجه درد پا کارزارن
کیوان شای مغرب لواد پشواز با هنک ساز طعنے خوجی [illegible]
جه قلب لادایاو بالشکر یاو بخدمت شای بلند اختر
اسفندیار وات شای مغرب دیار بے صحبت ساخون کشت سپهسالار
شاهد ما فنی یکبف آهنک یا نش ویران بو پادشاه [illegible]
هندش کرد ویران روش کرد برباد کیهال برای من کشت بنامراد
من اسفندیار بجری موانان روم کیهالش وپکو زانان
صد چندان قصاص کیهال مستانو چند ضرب کاری درد [illegible]
ویش دلشکر شی کرد یخته سار باورد و هندادش یا سوار

ایدوات راهی ولای شاه هند [illegible] داخل بی و ملک سپاهی [illegible]
شاه هند جر قدم آغاش استقبال بنواز شات [illegible] پرسا احوال
واتش ورش آماری ار اسفندیار رونق داری و ملک هندوسندیار
وات اسفندیار سپاهی هوشنکن چنم نه غوغا و معرکه و جنکن
کهیال غلامی چهند نامی جوان چند جه سپاهی هند چند کس پهلوان
کشته [illegible] بدست سپاهی هوشنگ بنازوت انجارای مرد جنکی
هو [illegible] پس رو کرد و میدان چینی سپاهی ویش نامی نامیان
جار دا سپاهی [illegible] نکیا ندا بجولان تیز شاهی نکیا ندا
وات حق پرستان مردان نابکار بشناسندیم بنام من اسفندیار
برای کهیالم مرد روی نبرد داغی ندل پی جنکی دردن پر جه درد
هوشنکو سپاشی یکسر روم درو قصاص کهیال تمام نمبو
وکو هر شنی برای کهیا لم بو بیندی بچم کرز و کوپالم
محمود نامی آماو میدان وات آتش پرست بیدین ایمان
آرد چون کهیال بسیار وتو خاک سرت بو ببنون بحلقهٔ فتراک
لعنت دا پیر ملعون بیدین بحلۀ نبرد زرک و تبر زین
[illegible] کی نمواوای اسفندیار داندور سر کرز گران بار
شانا پری فرق محمود نامدار

شانا پری فرق محمود نامدار هون سر کرد جدم جون سپاهی [illegible]
مغز و هون سر کرد جه مغز و دهان کفت وری زمین دردم داکیان
قهرمان جه کین نداستش قرار واتش شاهی هوشنگ سردار سالار
اد آتش پرست کور ناپاکه دا ابدیه جه رحم چه طوری باکه
ارمدی اذنم بشوتش و جنک ورنه یکتهٔ دیم من کروم آهنک
شادات ار فرزندای ملعون بد نامش منهورن بیحساب و حد
دنیا ندیدهٔ خردهٔ سالانی تازه رسیدهٔ نو منالانی
طاقت بکیرو بزانه جوش کی و تر جه دستش خوار و زبون
وات ار پادشا [illegible] نیم قرار جه کینه و داو ار شاهی اسفندیار
شادات قهرمان بکیر آراح قرار بکیره آرو تا بشام
فردا مرخص خدایارت بو دهندهٔ یکتاه نکهدارت بو
اورد تا ایوار او بحری بی باک چهار کس کرد بی سر ساو با خاک
هر پهلوانی ضربی مدالیش ماوا نخاک مرد بی اندیش
اوشو بدحال قهرمان نو شو برو بحر هیچ نکرد خو
سحر هور بزاد دلیر قپن قار کمر که ونک بدنک اوشنش پاسوار
جه اسلحهٔ رم نیزه کرز و سیف شمشیر [illegible] کس نکرده حیف

درع چار آیین کلاو خود بفرق — سرتا پاش جبه بجه جوشن کردش غرق
نیاو کله کله زرین [illegible] — کمند نبا هو چرم روبیتی
قلغان نبا هو کمند و [illegible] — سصید و بنجاه تیر نه ترکش دان
همت خواهی کرد جله شاه هوشنگ — راهی بی وراپ میدان جنگ
ساوات از فرزند خدا بو همرات — اسپرده حق باری هردم هر سات
[illegible] جنگ بکرا احتیاط — هوشت لبو بوضرب او مرد بدزات
تمام بی باکی زوردارن جه رزم — صاحب زور و زات صاحب کین و عزم
قهرمان [illegible] هنرداشش پا — یاوا د میدان او مرد کمر
اسفندیار وات اش پا سوار — ندیده دعوا سزان کارزار
نوبشو وپس نوی مید انی — ناشی نداوا خورده سالانی
قاتل کیهیال بیوم و میدان — ندار تابشت حربه جان [illegible]
نو بنو مندالی بکیله پس — بیر من عیبن هم نکن عجس
چنی دکودکانی پنجه بباز و — چنی و نو ببو بهاح تراز و
سپای هند و روم هر شیران [illegible] — جه هر زوردارمات حیران [illegible]
جه هر طرف سپا طیار بی — رزم قهرمان اسفندیار بی
[illegible] چنی دایه شیرین راز — رازان مکردن بشیوه انداز
بکردش خنده سزیر پرده

بکردش خنده سزیر پرده — او نازار شوخ سهند پرورده
آرو رو میدان سیر و صفاش — دلش بر دیون خاص تماشاش
قهرمان آمان شای اش پا سوار — رزم داوشان با اسفندیار
قهرمان چون برق داده وهاردا — [illegible] اسفندیار دا
جه لرزه دنگ صدای قهرمان — آما بلرزه زمین و زمان
گفتگو چنی اسفندیار بی — باواز رزم هر انتظار بی
قهرمان واتش ای اسفندیار — کیهیال من کشتم من بتوم خونخوار
چه عیبن قصاص برات بستانی — کیهیال من کشتم بتو مزکانی
مو وینم بچم ماچی مندالن — ای مندال قاتل برات کیهیالن
کشنده دیوان فرقه شجاعم — جنگ آزموده دعوا و نزاعم
بور و میدان جنی دکو یالان — او سا میونی حربه مندالان
ایدا اش بکوش جوشا بجوشان — چون هور و [illegible] جوشا و خروشان
کو یال هورکیشا نه صد من بسنگ — بلهمت دا بپریش آهنگ جنگی
داند و سرلب بردو دندان — گردش حواله فرق قهرمان
شراره پیر شنگ او گرز و اسپر — منمانا جه طرح کوره آهنگر
اسپر ریزه بویه خانشی — نشست کردش پا شند تو تاشی
احلا نلنی قهرمان لبو ضرب — کاری حربی تنزا نا لبو حرب

جبر طرف سپاهی پادشاه هوشنگ   لواو میدان بی و شوه زنگ
دنیا بی تاریک جه کرد م غبار   صدای هاتره شیر لغرجه بیکار
هاتره کهانان نقه طبرزین   شریخه اسپان مردان روز میدان
جکرمه عمود نفوق ا سپر   دنیا به بازار کوره آهنگر
فره سر زلقان هاتره پر تیر   شلیپه مغز و هون قداره شمشیر
لغرته یلان نرکه کرکه دنگ   اما ولرزه کوه خار و سنگ
جند هزار مردان بی دست و بر   کفتن نمیدان لضرب شمشیر
سر و تن تمام پاره پاره بین   لضرب شمشیر هم قداره بین
هون وینه لافاو اول بهاران   جاری بی و دشت چون سیل باران
روم بی بخته سا هند تمام ویران   جه زلزله سخت لوران شیران
هندی نا علاجی داوای سیرت کرد   رومی هول دین کینه غیرت کرد
سپای سبزه وار یکسر شل پار   ویران بی ولات بقتل قلار
قهر قهرمان زرکه شش پاه   دو رهلا بدور سپای ریت شاه
فیلو اسپ و مرد بی فرق تو فرر   لار و بان لار لضرب شمشیر
مکرد قتلو عام به تیغ غغ   بی پیروا لاقی چون شیر ترم
سپای صاحب شار اسفندیار   مردان جنگی شار سبزه وار
یکسر شل دیار تن زلیلو زار   زده خوردو جنگ ضربه کارزار

کرکه دنگ بدنگ حاضر بی جلاش   کرکه دنگ آورد ماو نا بلاش
سوار بی وش دست دا به غغم   به تندی و همت لیش دا بتم
شمشیر شاناپی اسفندیار   داو طوق سر او کور مردار
کردش بدولت فیلش هم سری   غغم نشت نخاک زمینش هوردی
دریش جهی دفیل یکسر بی نگون   زمین جه هونا وی لاله گون
تلخان ریزه بی جنی و کلاو خود   اسفندیار و فیلو هم عمود
یکسر کرد دولت بوینه اخیار   صد جار آفرین شار شش پا سوار
هار شاه اله جیرا جه سپای هوشنگ   ساز شادی ژندجی و چار آهنگ
سپای هند زنگ یکسر لتو قیان   سبزواریان تمام جو قیان
پادشاه هندی جوش بکینه   غرا بلشکر شار جه قهرینه
یکسر هجوم بردی بر قهرمان   واتش بکبردی اولنورس جوان
هر برنده باوریش و لاح   او شش پا سوار نادره ایام
قهرمان در دم آما و زمین   سوار بی بزین شش پای بیقرین
رو کرد بسپای هندو سبز و زنگ   بغو غار نبرد عزم دعوای جنگ
وات ای سبزیان هندو زنگیان   ای پهلوانان مردان جنگیان
پاستان زانا ای اسفندیار   من کامکشوا ایده بین رستکار
مکر فرار بن و کو بر مشن   چون خلاص مبن هم جد ...

جبر طرق سپاهی پادشاه هوشنگ

مابا قی سپا ہونین ہلاک　　چند شیر جنگلے زلیاں بین تخاک
سے شبانو رور دعوا و نبردے　　واو یلاو خروشی لنود شت نبردے
ہند جہ میدان بیرنش و بیر　　جہ ہول سیرت سر کردن اسپر
تماسر ~~بہر~~ سر خستہ و ذلیل حال　　دستی و زمین اصلوہ و کوپال
روسر زخمدار تمام تن خستہ　　چند ہزار لفیر و یاں دست بستہ
چلیاں آسایش ژندن ناعلاج　　جہ ہر طرف تنی و تیر آماجے
شو بیرم مجلس رئیب پادشاہ　　اہالے مجلس بادمنوشا
جہ صدر مجلس کلہر جبین رند　　عرض کرد یاد شاہ شاکشمیر بند
ہندو زنگ و روح تمام بے ویراں　　لضرب حربۂ شمشیر شیران
سہ یمند منارن نہ خور و میان　　غلطان بے بخاک چند نوجوانان
دست ہور کیر نہین ہوشنگ پادشاہ　　ویران بے تمام ملک رئیب شا
اکر بد عوا فایق بو ہوشنگ　　جہ پنجے ماور و ملک ہند و زنگ
او فامش نہین لتو بہر وانہ　　صلاحت مکر لجا قلانہ
عیب و عار نہین روبہ قد یمن　　صلے و صلاحت بخوفو ہمش
رئیب وات فرزندا لنور دیدہ　　عقلو کمالت شا پسندیدہ
اکر شاہ ہوشنگ راز بو بیکار　　منجے ہم راتیم فرزند سالار
کلہر جبین وات جنی در ہوشنگ شاہ　　من فرستادہ نہین جو سپاہ
رئیب وات فرزند خاص د آمادہ

رئیب وات فرزند خاص آمادہ　　وکیلی من بر بے فروستادہ
سپہر ہور یزا کلہر جبین رند　　بر شرجہ سپاہ سبز و زنگ و ہند
رو نیان وراپے سپاہ ہوشنگ　　جنی در سپاہ ویش لعقال و فرنگ
یادا بار ہو سپاہ رو میان　　ننارنہ شاہی جہ سینۂ و میان
اماش پشواز ہوشنگ و پادشا　　قیطران باہ بر کینہ خواہ
برد بخیمہ ویش لقدر و اعزاز　　کلہر جبین رند بشو کتو ناز
دمای نوازش ویش آمدانے　　خوراک و طعام واتہ بدنہ
وات ای قیطران جہ رئیب شاہ　　من فرستادم ہم بدعاو
پیری صلاحت من کیاست و یجا　　مبوبو بیون ہوشنگ پادشا
ہر باد بے ولات ملی لات ویران　　لقتلو قلار غرندۂ شیران
بے کناہ بابوم بکروم رجا　　تا بیو خدمت ہوشنگ پادشا
قیطران دردم دست نیاو چاو　　ہور یزا جہ بان فرش بو کلاو
رونیان وراہ ہر چہ شان بہی　　یادان بخدمت پادشاہ اکرم
سرفروز آورد ہوشنگ ہور یزا　　جہ پاسار ویش جاش جی نشاندا
مرحبا فرمانتو اضع کردش　　[illegible] ہیلو مویت نوازش کردش
پیرے قیطران ای قبولہ امیر　　جہ کام جا آمان پیر ہوش تدبیر

وات ای پادشاه شهزاده هندن　　سردار لشکر شاه هندو سندن
فرما شهزاده وش آقای بخیر　　فرش نوازش بجا کرد سیر
هر یاره حیزا تکلیف کردونش　　هر دربان تخت پاکدوا اینش
بزم آرای کرد مجلس رونق دا　　بساقی ساده ساز خوش آوا
لفقر نباتات مزه باده ناب　　به عطر و عبیر رایحه گلاب
اوشو تا سحر ساقی ساده بے　　می نوشان بزم جام باده بے
سحر هو ریزان بشاد شهزاده　　سرمست بین جه می پیاله و باده
قیطران عرض کردو شاه هوشنگ　　یلے شهزاده ملک هند و زنگ
بعزم صلاح آمان بخدمت　　اختیار بتون صاحب معدلت
شادات کلبر جهین کناچه شاه هند　　سردار لشکر سپاه هند و سند
هر کبار بادشاه مدعاش ایدیے　　اوّل بکرد اش صلاحت ایدیے
بے چین هند و روم داش بقتل عام　　جه هر طرف سپاه تمام
مین رنیب شاه هو برادر ریم　　برای کیانه جان دربدیم
تک تمام شملک هندش کرده بو　　مدعام اسیر ورده ورده بو
مطلب ایدیے بواهرا صلاح　　سر آزاده حشر باقی وسلام
هندش مبارک تام عرس تمام　　سپردم باده کینه مقام
آتش پرستی بادیانے جیش

آتش پرستی بادیانه جیش　　چه لایق باوای کرده بدکیش
خدا واحدن شریک ندارد　　هیچو نو بے میشی نخورد دبا خو
هر او لایق پرستو عبادت　　عبادت پای او بین بعادت
سجده پیرا او لایق خاص　　سجده جه غیر او خلے ناراسن
غیر جه اید مطلب مطلبم نین　　مطلبم طمع ملک هند نین
غیر جه ملک ویش محال عرس　　ینش منخون چینی و ملک روس
چون لتو کیفتے نمایین نگار　　ولات ایران تا تاو قندهار
بے خبر جو حراجے آنا دام بتو　　تمام یکسر با پیندازت لبد
کلبر جهین عرض کرد وات ای پادشاه　　سیر صلاحت من آمام بے جا
شاه هند بتحقیق ماور و ایمان　　جه کرداروش بین پشیمان
تحقیق ای دینه دین برحق　　خدا هر یکس فرد مطلق
خاتون قمر رخے کناچه هوشنگ　　کردن وینه عاج بامر سرنگ
هو ریزاچی کلبر جهین انداخ　　لوان و حرم بے وارده طاحام
او شو بشادی مجلس فزاران　　بذوق سرور هر جو نازداران
سحر جه هوشنگ صحبت خوش کرد　　بے ارجو ویشان او پراه آورد
یاوا بخدمت رئیر پادشاه　　کشت کذار شات عرض بکرد شاه

شاه فرما بجمع امیر و وزیر
صلاحتان کامن بکار و کردار

عرض کردن بشاه هر چه رضا تق
ایمه رضامند هر مدعا تق

شاه ببند تدارک کردش بپدار
چنی و چند پیشکش مطای کران بار

دانه طلاجه و رد بارشش قطار
فیلو مغلوس الماس آودار

چند اسپ بحری کیمیت کهلا
چند قطار اشتر کرد صاحب کعبا

کرد بیار خانه خزانه شاهی
دست و را قطار کیر بی راهی

هو تنگ چون زانا آوا دیشوار
چنی و امیران بعزت و ناز

سه فرسنخ راه چنی و امیران
جمع مقتعلان میر و وزیران

یاوانه هم هر سر چشمه عود
لطلطنه خاص میمونه معبود

هم چنی تام آمانه و پس
ماوارو کاروم روش نقش

بردش چنی و یش نشانانش و تخت
جه پهلوی بیان شاه بلند بخت

واثار پادشاوش اماوللا
طفیل راتن ملک روم تمام

من طلح نملک تو نکردنم
هول تقالالی های بردنم

مقصودم ایدی قبول کی اسلام
مامور بامن خدای لاینام

جیغن لقور عقل وی کمالغ
وی جاه و حشمت وی جلاله

جه شکرانه لطف خدای جهاندار
آتش پرستی کری بی اشعار

خداوند شاه هر دنیاش پیلاغ

خداوند شاه هر دنیاش بی داغ
اجاه و جلال تاج سلطانه

لایق دایم بطاعت کری
شور و پیریش بطاعت کری

رئیب شاه بند بکردش اقرار
هواتش بلی کردم اعتبار

ایمانش اوردا اسلام کرد قبول
بشرط ارکان بفرع و اصول

بقاعده شرع دین ابراهیم
بو آیین خاص ویش بکرد تسلیم

الا ملک ماند جه خاص و عام
قبول کردشان کشت دین اسلام

کلی جهین انداز هر و ساهدار
محبوبه بی عیب مستوره نازدار

دایم ها نفکر سودای قهرمان
بیکای بیکان شاه صاحب قران

واتش بدایه شاه شیرین زبان
ار کار و کردار آوا اتم دازان

جو ساده جدیت غم اسیر نان
بیکای بیکان زهو شیر تان

زندکی و نه مردن جابن
شور و دایم دل چون کبابن

هو ریز لوه ولای قهرمان
او مرد میدان اژدهای دمان

لواچش پینه من درده دارم
درده دار عشق بهجران یارم

ار سعی و کوشش جبر کاره کردم
رئیب شاولای هوشنگ اوردی

مقصود و مطلب مدعام ایدی
وصل بالای ادبه لام ضرور

اکرچه بالو [illegible] روطلب
با آداب شرع حرمت آدب

یقین که بالوم دریغ ندارو   من لقهرمان دردم مسپارو

دایهٔ همو ریزارد نیاوراه   یاواو خیمهٔ او شیر نهیجاه

تمام پیغامات کلهرچین انداج   یلوانا دلار شای عالی مقام

و اتش ار دایهٔ محرم برازان   همرحیر موا چرشار شکر رازان

میت یکیانم سرم هانراش   پیری من فخرن داتهٔ امدٔ عاشی

منیچ چو فیشتر درده دارانم   بدرد عشق گرفتارانم

امانه جاکه حسینی ندارو   اظهار مطلب ار باوته دارو

ریت شانه جا ایسه مهمانن   مهمان هوشنگ عالیمکانن

مرخص مهمان منان جاره شان   متفق معانه کرد قوم و خویشان

عرض و پادشا مکرد ار راز   البته ایچ لعزو نیاز

بقاعدهٔ خاص دستور انجام   میونه پایه شای هند مقام

ایسه ار دایهٔ پیر عقلو تمکین   بشود عا بروالای کلهرچین

فیروزهٔ نگین جدست برآورد   بی یادکاری پیش روانه کرد

وات بواچه پیش جه پادشا نشو   عشق او جه دل من برنشو

دمار یگفته شای اورنگ   غار عالی مکان یعنی شای هوشنگ

قصر خزانهٔ شاهی برآورد   شکست دادار جی مطلا جورد

شش هزار دسته خلات شاهی

۳۸

شش هزار دستهٔ خلات شاهی   دا به هندیان جمع سپاهی

یکهزار قطار بیار کوهر   فیل چینیو اسپان اشتر و استر

بدیبای زرباف بادلهٔ قماش   قبهٔ طلای جزکینجوار مطلاش

حربار و ولات هندو زنگ و روس   کردش بسردار کشمیر و عروس

ولات ایران دابه کلهرچین   کردش بسردار او ملک زمین

فرما به گنجور صد دسته لباس   پیری معقولان کلهرچین خاص

ماباقی سپاه هر یک قدرویش   جه طلا و نقره لباس بخشایش

کسی پیش ینجا هندی یا زنگی   جه انعام خاص لطف هوشنگی

هم پانصد نفر عالم و واعظ   بخشا بریت بشرع فایض

فرما ریت شا خدا یارت بو   هند صد چون هند مبارکت بو

دامانش بوسا رونیا و پس   پیری جاکه ویش شاه دش نفس

جه یک ساعت راکردش روانه   هورکیلا و پس پیشاکرانه

ریت برا ای شر جاد و ویش   فارغ بی تمام جه غصه و تشویش

شوی قهرمان شی ولای هوشنگ   عرض کرد ای ماموی شاه فیروزنگ

کنا چهٔ شای هند کلهرچین الداح   شوی دایانش کیانا ندلاح

ار تقدیرش بو خدای لاینام   میر و صلح هن باقی و سلام

شافرمایلی لتور هر حرعیش   دیم پیری کارت ملوک شاه بین
لایق هر بتون اولکر حمینه   هربیلتو خاص اوبیقر بینه
سحر شاه هوشنک کیر دیش تدارک   بی خواستکاری شادی مبارک
تشریف بردولار رئیب پادشاه   متاودانه خاص پیشکش ویرا
وات ار پادشاه ملک هندوزنک   یک حرفی واچوونت نبوشنک
قهرمان فرزنی طاقمراد سلطان   لتور دیدهمن شاه صاحب قران
برادرزادمن و بنده کمتر   تهوار خویشی لتو گفتش نسر
بیلمن فرزندن بیلتو غلام بو   غلام درکوش عبد تمام بو
رئیب شافرما هوشنک پادشاه   من کمتر بندم حلقه کوش شاه
قهرمان فرزند عزیز دلبند عزیز   من و بیم عبد توم کنا چم کنیز
صد جار مبارک باقبال بخت   پیری قهرمان صاحب تاج تخت
مجلس نولیشان بشادی نشاط   عیش بشارت آمار وی بساط
ساز سمطوران شراب کباب   کمانچه چنی طنبور و رباب
ساده ساقیان جام میناکار   تیلوری کف باده زر نکار
اهالی مجلس باده ارغوان   کنندن وسرد اچند عنوان
سرمست میلن جه مر مجلس نشینان   شاه دشاه زاده فرقه آینان
دانه جواهر چند هزار خروار

دانه جواهر چند هزار خروار   کوهر شوچراغی بیجد کرد نثار
مفلسان غنی درویشان پرحال   شرینی خوران جبین سوسن خال
شو بزم باده ساقی سادبی   اساسه مجلس خاص آماده بی
ساده ساقیان جام می بدست   مجلس نشینان جه باده سرمست
صدای ساز ناز رقص رقاصان   شیدای شوخوشنک شاه مدیر جام
زیله زیله و بم کمانچه و رباب   جبرک دل بهم مکردن کباب
ساز سمطوران نالهٔ نوای   جمع وزیران سرخوش بلی جمی
بزم شادی ذوق روکر آشکار   حاباقی مخلوق یکسر بی فرار
همت خواهی کرد جه رئیب هوشنک   بی بدرقه شاه رئیب کرد آهنک
جه ساعت آقاشاکرد روانه   رئیب کیلاده بشادمانه
یا واومنزل هوشنک پادشاه   وات بقهرمان واته رئیب شاه
جودما هوشنک بنا شادی کرد   تدارک تمام بی داماوی کرد
صد هزار اسپان بجری بداسا   صد هزار کنیز صاحب عزو ناز
صد هزار غلام کمر طلای   بدیبای اطلس خار اوخطای
صد هزار اشتر بار که قماش   لعود عنبر بادله سوداش
صد هزار قطار فیلو کشراده   بپرده فخمار سرپوش طلاده
صد هزار استر یکسر بیندان بار   پرجه جواهر پارچه زرفکار

بی نثار فرق کشزادهٔ عروس — باقی پی پیشکش شازنکی روس
نغمهٔ سازان نالهٔ سنج و ساز — صدای خوش آهنک حسینی حجاز
مطرب خوش آهنک به طنبوره — سازان هنوازان بسمطوره
رو نیان و هندولای ربت شاه — بشادی طرب کرد کفتن و راه
یادان و منزل بو تتفا قوه — لبو اساسهٔ خاص طمطراقوه
آمان و پیشواز غلام کنیز — کمر لوه لوان پاکیزه و تمیز
با غاز خاص چنک و چقانه — رقص رقاصان شیدای زمانه
خیمهٔ زنکارنک و پاکردشان — تدارک تمام پیشکش بردشان
شازاناش فرمالکرچین انداج — کردن تدارک بچند اهتمام
هر چین تدارک جولا آوردن — جرلاو چندان کارسازی کردن
بشرع آه مذهب آیین و شان — عقد کلرچین بست پیچ قهرمان
عروس را زنامشاطه پر فند — شرو کشزاده کلرچین رند
رد نیاو رای سپاهی هوشنک — چه تدارکات زمین آهاتنک
چه نیزه بازی سواران روم — جله شادی سرور مردان معلوم
یادان و نذدیک ارجی هوشنکی — بر شرندرون غصه و دل تنکی
شین پیر خیمهٔ شاه صاحب قران — او شش پا سوار یعنی قهرمان
کوهر کرد نثار چند هزار خروار — مفلس بی غنی چه نقد و دینار
صدای سوز ساز حسینی حجاز

صدای سوز ساز حسینی حجاز — رقص رقاصان [illegible] صاحب ناز
یادان و خیمهٔ ماوتهٔ استر — ابریشم طناف آویزه کوهر
اماو پاین کلرچین بدن — بنیای خیمهٔ یار ماه سیمین تن ٤٠
بولنجه شیرین لواو حرم — لشت و بان فرش دیبای محترم
تکداو یاکلشت و متکاو — بچند احترام کالاو والاوه
پی وقت خفتن چند قندیر زر — کردشان روشن راوی سر بفر
لواو حرم دلای کلرچین — یاوانی بکام لعل [illegible] تمکین
ای اهل مجلس ای یاران یار — کوش بدن بحرف بو [illegible] کفتار
ای اهل مجلس بدران صلوات — بر دوری محمد صد هزار صلوات
ای سپاه و سانه ای طنطنه بزم — ای دعوا و جنک ای معرکه و رزم
ای شادی و نشاط ای عیش و ای نوش — شادی روم و هند هر جا اطلس پوش
کوش کولوان چش آمایشان — کی بردن ای کنج او قوم و خویشان
اد پادشاهی صاحب خزانه — او کیر دارو او سپاه و سانه
غیر چه لتو پچاو چه وقت مردن — [illegible] وش کام چیوی نبردن
تعالای زیاد رنج عبس — هر کسی [illegible] ایشاره و سن
یکمر و کرد نکش شرو سراندیب — پی سیر و شکار دیدن عجیب
دیش هانیای کوتیپری هفت بقر — نشتن نیایه درخت [illegible]

لواحلارغه سلام کردیلر شان
داستاردان عجب راکتان ن
دات عرضه شهبال پادشاه پری
هورپیزاو پاکردنلش عیار
تاشین وار وی شاه هفت کشور
شاوات کردنکش رفیقات کین
دات ار پادشاه عرضه غه بالش
شافرما هر هفت نشتی د مجلس
عرضه آوردن دان و پادشاه
دمار بسم الله حمد و ثنای حق
سردار سالار شاهان آفاق
سبریم زنلنک دیوان ملعون
جادار نازار سلطان قهراد
پادشاهان اسلام جن و پری
دیوان کوه قاف ستم لیم کردن
اول یه خدا و رسول خدا
لوته پادشاه اهل الاسلام

سندرشان علیک زار دیر شان
بی اسرین امان بی ملکان
بروم هوشنگ اریار کری
بی ورنهمار سیری بر همدار
اکرامی کردن مدران ورانور
بچه مطلبی آمان ویزمین
آمان و خدمت هوشنگ پادشاه
جه سرصندلی جمع مهندس
سراسر و انانش کردنش تماشا
بیله هوشنگ شاه ظل الله مطلق
جهلات اسانی حق مشکلات
کشنده دیوان فرقه سمندون
دیو روی آفاق تمام کرد برباد
کمترین غلام ار قبول کری
التجا و پناه بتو آوردن
حقم بستانه بتو النبی
بینار بیچاران تمام خاص و عام
حقم بستانه تمام بیچاره

حقم بستانه تمام بیچارم
اول شعبان شاه سرکرده دیوان
دوم شاه عطار دیو بد نژاد
بی جهان نماییم پادشاهن
سیم کلاله جادو نابکار
چهارم سرخابن پیرقین حیدر قار
پنجم طناپوس شاه ملک شرقود
ششم الکوان بی صحرای بلور
هفتم ملتی ملعون پیر فنند
بلی شاه هوشنگ یکر دیبر سیر
چنی و اطفالان اهل حرم
شهر پادشاه ید هفت قلعه قاف
محاصره دان بدعوا و نزاع
جه دمار عوا سه شبانه روزه
اسیر و تاراج بی سامان بردن
زوجه م قمرخ بردن بااسیر

دلارکسی ترار بو ندارم کلا
حاکم محال دشت زعفران
حاکم اقلیم محال زبربا د
صاحب لشکر بیحد سپاهن
بی جهر ولات سرداران سالار
سردار محال ملک مردم خوار
جادوکار بد ملعون مردود
نشتن حاکمن بذوق سردر
سردار هم و قام ملک سهره وند
بی کشت کلفار شیم و صحرای حیر
شادی و نشاط بیرنج بی غم
تمام جم باین بی گذاف و لاف
احاطه لشکر تمام باجماع
شکست دان بیمان دیوان ز[illegible]
محال [illegible] سار کردن
دفرزند خاص آوردن بگیر

ما باقی ولات ملکی ولا تم — بردن تمامی حیران ما تم
هم شش صد هزار تدارک کردم — هجوم لشکر و عقب بردم
لوان نه بی شون دیو بد نژاد — نمور کیلا لیمان دیو بد نهاد
هر هفت شاه دیوان هجوم شان آورد — دعوای بر پا خیز الغوز کرد
هر روز صبح شاه دعوای نبرد — آخر نا علاج شکستمان ورد
هر برادرم هم اسیر بردن — چینی چند هزار ریخته سار کردی
هم پنجاه نفر لیمان بردن دیار — چند هزار کسم زندان ذلیل
ار لتو قبولتی ار ظلم سخته — بلکرد بمن دیو بد بخته
من هم قبولمق ینی دستلات — آقا جه روی شهزاده جلالت
مکر و شکات جلالی خداوند — دامان کیر لتوم و بیچون چند
تو مسلمان الله من مسلمانم — بیا و بداد داد و افغانم
کردنم خدمت بشاه هفت کشور — او وقت که دیو برد بهرام سرور
چند سعی و کوشش چند جنگ داوا — بهرام آوردم و ما چین ماوا
ایسه خدمتکار پای تخت شاهی — عبد دتر نکوش زمین کلاهی
دریغی مکر جلالت آسانی — حس مشکلم بو سپاد سانی
هر تا بمانان نطفه شاه پیری — پیر لیواد لات کیران چاکری

اهالی مجلس همو شنکلی بغاح

اهالی مجلس همو شنکلی بغاح — آمان وزاری اهرا ایلاح
بی عرصه ز لیمان شاه بالشاه پیری — زاریشان یاوا چرخ و مشتری
بهرام شاه جبیر همو ریزاد پا — بجلم داد ب دات ار پادشاه ٤٢
جه سایه شهبال من بر شیمبر — جه بند طلسم دیو بد اختر
دکرنه امن جه طلسم دیو — کی میه نجات ار بنده پیشو
حقوق شهبال ها مکرد نم — تمشوم جه یاد تا روی مردنم
شافرما بهرام اندیشه مکر — ان شاء الله لعون ستر پوشی ستار
بمن شان کردن تکین شهبال — جو کو مقبولنی ار کرده نا هال
برای دیمن شابال شاه پیری — دلیوان دشمن جه آیین بیرک
سیر سا جه پریان علمتان ولدن — جه کا میهن فرقی عمرتان چیندن
واتی پادشاه هر هفتمان بهم — برادر رانهی زیاد و کهم
یکرو جه مادر بهم پیدا بیم — جه یاد ما نتی ایام قدیم
هزار دو صد سالی عمر مان — باقی عمرت بو تا دور زمان
فرما کردنکش باو قهرمان — بهرام جیبر چنی قهطیران
دردم حاضر بی قهرمان لو — بهرام جبار قیطران کو
فرما ار فرزند لو بهره جیم — بهرام کرد نکش قیطران بهم

ہر چہار رشتی پیری قلۂ قاف — بہ تیغ عشق جگر دل شکاف
حق کونہ لو بستان جہ دیوان — بہ امر فرمان خدای لامکان
بعلم نجوم و آتہ رمالان — عالمان دین صاحب کمالان
لو قاتیہے قتی دیو آفاقی — لتوفیق دادہ پادشاہ باقی
مستانی تمام حق کونہ لو — جہ دیوان حرن بد ذات بدخو
ہفت پادشاہی کردنہ قلۂ قاف — کشت صاحب طلسم دیو حیلہ باف
بشکنہ طلسم جادوان بہم — بتوفیق حق پادشاہ اعظم
آغاز و بیرو واقعۂ کارت — سر کند شنکی لیل و نہارت
واچہ کردنکش بادرہ بیریم — تا کردہ کارت معلوم بیولیم
شالبشو فرزند خدایارت لو — لتوفیق احد نکہ مدارت لو
یک بیری ہور کرد قہرمان نہ بال — یکی ترشش پا ہم سرز و کوپال
یکی قیطران یکی بہرام شاہ — یکی کردنکش چون شیر سیاہ
لشتی نہ ہوا بہ باد تیز دو — ہفت شو ہفت روز نہ خورد خو
شمز شعبان دیو سر دود مردار — جویش نزدیکی با اسفندیار
زاناش قہرمان راہی وراہ — فرحتش زانا ملعون گمراہ
ونش معلوم بوشار اسفندیار — کشتہ بدست قہرمان سالار
دیش کردلکہ ابری شر نملک ہند

ویش کردلکہ ابری شر نملک ہند — بہاردی ہو شنک بمکرو بفند
ہور کردکی چمن بلند کرد تمام — بردبہ قلۂ قاف دیو بدکلام
جہ دغمۂ قاریتی چاہی بد مغاک — وستش و طلسم بی پروا و بیباک

ہر بارہ شعبان وینۂ ہو تار — نشت سروری ہوا دیو سیاہ تار
وات پادشاہ ہندمایۂ فساد — باعث فتنۂ داد دہر دادن
رئیب شاہ ہندش ہور کرت دی باگ — اویحی کرد پی وارنہ چاہ مغاک
او با بو فرزند ہیچ کام بیچی کام — سزانان بمکر او دلید بیرام
بشین بسر وقت قہرمان کین — یاوان بمحال زعفران زمین
لہ جۂ بلبل سروری کلی موند — بغمۂ شیرین شرین ترجہ قند
نشتی و زمین بی استراحت — نشین نہ جامۂ خواب تابہان راحت
قہرمان پی داراوان شین نخار — خاو تشی نیجی چون برق شہاب
ہو ریزاد پا بہ تنہا نفر — صحرای زعفران پیدیش کرت نظر
تا چہار فرسنگ کفت جہ یاران — ہر صدای و شبو کلی و کلزاران
نسرین ریحان جم وردن باہم — تازۂ خوش نسیم بردۂ بر شبنم
ناکا دیادیش کو شکی دیاران — لذور او کو شنک کلی و کلزاران
شر و اندرون گس تیدا اندی — نہ انسان نہ دیو چکس نملک
صدای آماوات ابر قہرمان — ویش آمان بخیر ماو ومکان

آدم تا خاتم کذر ندارد [illegible]   پیوب ملکان کسی غیر جه لتور
اکر بو شمشیر جان بن جانے   سبتو بنمز اوسا منزا نے
جه جاوی دلیوان چیش آما براٰت   یه اول خوانن هم راکهٔ نهات

چونکه ای شمشیر جان بن جانن   ماچان البته تجه و یما سن
مکر بتر عواویت کسر ظاهر   وکسر نه بدوست منزانات یکسر
ای محال محال دلیوان بدخون   فتح و نصرتش کرد بدست لتون
خوان اولین ماوای شعبان   جکولا اول ابتدای خوا سن
اما ینجے قالب وینهٔ آدمی   هرجه لقرهٔ خام ندارو کهی
جه سر راکهٔ لتو کفتن ویدنک   مات رپید تکن چون نقش روی سنک
انه جادن آکا بر جه کار   جو ب میناد ی لانهٔ اول جار
یار مکر بتیغے بو بره براه   تاکه میاوی ولای اژدها
احلادست ندی به تیغ و اسپر   نجوش چینش بد عواو به شتر
تهورت ملوشو هیچ باکت نبو   خوف اندیشه هلاکت نبو
وات ای قهرمان شاه علیجناب   انغراوان اصلح و اصیاب
بهرچی ویت هر جیت ضرورن   اما ای راکه خیلوت حررن
رو کره براه خدا یارت بو   حق جه با نسر نکهدارت بو
وات من رهنمای غربیانانم   رهنما ینده بیابا ننانم

همت خواهر کرد رونیا براه   کفت و راکهٔ چول او دشت صحرا
هرچه پیش لازم جه اسباب جنک   بردش چی و مقشی بو بینهٔ نهنک
سه ساعت ویردقالب د ر حجم   یاوا د لانهٔ آدمی یغم
اولین شق کرد چنی بسم الله   وند ش نامهٔ پاک خدای پهنا
باقی او اینج بخنده آمان   جه مکر افون کرده قهرمان
اکر نمکشت اولین به تیغ   هر نیج مخزان وینهٔ برق سیغ
رزم دعوا جنکهٔ چینش مکردن   بجا حری جای ملوس مبردن
او ملوس دلیویر مکرو پرفند   ده سال جا کولا ها جه سهروند
خولاصه کلام قهرمان کیان   مو بیردنه کلذار پیر جه ریا حین
جهجه مرغان نکلذار باغے   بوی عطر و ریحان مداش دماغے
مشنوا بکوش لوای نالهٔ نے   طنبور و رباب وینهٔ ملک کے
صدای کمانچه و زیلهٔ طنبور   دل مکرد کباب وینهٔ کوی نور
مو یرد براده چون طیر تیز پر   جه باین کلذار جعفر رشت پر
ناکاه دیش وجم یک اژدهای   اژدهای عظیم کران بلای
هر جم چون چرای شو فانوس بزم   سر جون کوی الوند بخلاف حزم
چون مدو نفس آهر معارو   لچے دریا اهلامایین تمارو
پیر شنک آهر چون مکنو دهرد   مسو جنو دردم خارو دارد برد

نفس بردود دم کینئ قهرمان   هور لوشو دردم اژدهار دمان
بیهوش بی جهت تاو لوشیئه اوز قم   لصبر و آرام جیم نیاو هم
باز آما بهوش دیادیش صحران   بیر لاله و بیر کل چون بیابان
نه اژدها نه آبدانی تماها   اوباغچه و کلذار چولن ویرانه
مویرد براوه بهلی مدارا ه   جه باین کلذار بو دشت خاراه
ناکاه دیش بیچم یک مناره   مناره بلبندهینا کاره
تمام منقش بهرنک رو غن لا   یاقوت بیج بخرمن بجرمن
نیار مناره چاهی دیار ن   باقی دردو دشت کل کلذارن
صدا قمریان ناله بلبلان   موانان بسوز کرد نزور کلان
حصار عظیم آهنک کاربن   دروازش سحرن جادو کاربن
نزور او چامناره کین ن   به بسته طلسم جادو قدیمان
سنکی کران بار سرپوش چاهی   کرد کرده دیوان جادو قدیمان
دست برد هور نش کو سنک کرانبار   هوا دادر دست نزور قلین وقار
صدا رهنما قدیم اول   اما نکو نش بید و لو دقل
دات اقهرمان ویت وزه چاه   لطف خداوند چنیت تان همراه
هرچند نکاه کرد لو چاه پیدا   پیچ چار عزیز ناماتش دیگر
کمند حلقه کر هوا دا چاه   نیاو اوبیخ اوچاه پیراه
کمند هور کینئ دات پروردکار

کمند هور کینئ دات پروردکار   نکهدارنده بنده شرمسار
توفیق دهنده کرد ارمندان   نجات دهنده یوسف جه زندان
کی فیکون کار پادشاه پاک   غم خوار مخلوق فرد تنیا و تاک
45 دنیا ندیده خورده سالنان   تنیا و نابلد از مجا لنان
بی باب برابی یار و بیکس   فره بیکم بفریادم رس
راکه پرخطر کرشم نور   راکه نهاتی فریادرس کر
امیدم بلطف خدا جلیل ن   شهبال شای پیر یکی ز ذلیلن
لو فهیم بدر حقش بستا لو   ضرب بدیوان جادو بنما لو
نالاو معبود هرتاکه تاوا   نالش بدرکار خداوند یاوا
رهنمای اول صدا داد کوش   دات ازقهرمان صاحب عقل و هوش
ویت وزه نچاه ظلمات پیدر   پناه بر بلطف خدا داد کیر
سرچاک دامان دانزور کمر   کمند جیر پیچ کرد کرد دورش بر
ویش ویت پری جای تاریک پیدر   جای پر عفونت ظلمات چون سقر
جه بوی عفونت آدم میچ کور   پر عقرب و غول پر جه مار و مور
شش ساعت تمام لول ورد بهمه   لو چاه پیدر تاریک و تمام مدا
فرشته بجتش پی یا ورد   نیایش و زمین مرد دلاور

سهو ریزاو یا لبور نا مدار   تاریک و ظلمات هوای سیا تار
مو یردو صحرا ای تاریک و ظلمات   نه روشنی خور نه راکهٔ نجات
ناعلاج مو یرد حیران و سراج   نابلد تنیا بی صبرو آرام
دیادیش چه حور شعلهٔ داد یار   روشنایی پری شی اژدهای بیکار
وختی ش نذد او مشعل در و جیم   لواو تندیک اندک و کم کم
کیلا حصاری عظیم در و جیم   حوض پاکیزه نوریاری شونم
آخر سهو ر کیلا لبو کشکو حصار   صدای شفت ز لیلو زکار
دیش که یک حجره قلفن به طلسم   شکست او طلسم با الله و اسم
وختی ... کرد دیش گلرجبین   چیم پری جه اسیری دیدهٔ نمین
وات ای گلرجبین اینه چه حالن   عجب پر عجب حالوا احوالن
دل ها جه غربت پاره پاره بی   راست بواچه بیم دل آواره بی
وات ای فدات بام سرداری سالار   مرکم عنزرتی ار بعبرم ایهجار
یا وای بدادم مرد شیرافگنی   فدای خاک پات من صد چون منی
وات راست بواچه چیش کری نجا   داتش فدا تبام ای شیر بیجا
وختی راهی پیت هو رودماری لقد   تاقی بنز اتام رون یا خوشو
بنمز شغبان دیو جادوی بد خصال   ماور وبی جادیو کهنی سال
آنه نخاودا اوبویهٔ کوه

آنه نخاودا اوبو یهٔ کوه   محبوس دیوان هزار چون تو
کو شکو عمارت مویهٔ و چیم   کیلن جه بندی ر دستاخ ماتم
وات ای قهرمان ای سایهٔ سرم   تو بر شو و برنه جاکهٔ پر غم
۴۶ من هر چیم بسر میو با بیو   لو شرط پری تو هیچ ضرر نبو
داتش گلرجبین خیالت خام من   فکرت بسودن چه جار لوامن
داتش فدا تبام دیو آنه نخاو   به تیغ غم جرک دل شکاو
پاره کر جادوی دیو بد خصال   تو ایبدار بو کونه کهنی سال
علاجش نین هر گاه بیدار لبو   مباد ای بیا ضرر نکار لبو
وات ای گلرجبین نازدار دلبند   بی من نامردین گلرجبین رند
او نجامهٔ خواب من به بیداری   ای بد نامیهٔ مبو دیاری
مواچا بلونا دنیا خراب   قهرمان دیو کشت نجامهٔ خواب
وات ای گلرجبین هو ریزاو یاه   رهنمونی کری دیو پی راه
هو ریزاو یا پیش ور نما   بردش و ماوای دیو بی حیا
سر مواد ای شمشیر بیکاوراش   کوشتش پاره کرد تا استخوانش
سرمت بی نخاو هیچ نه بیدار   بازهم قهرمان سردار سالار
بیکاوراش سر مواد ای شمشیر   بیدار بی خبر او ینهٔ ز مهر بی

بقهر و غضب وات ای کلر جبین   کسیو تبریدهٔ هندی بکر بین
نه فتنهٔ لتون شرط مردان بو   بکروت و پند زمانه پیشو
همت دا بیری کلرجبین اندام   تاکرو نجاک او نازک اندام
دیشی وست نیایهٔ قهرمان کین   واتش ای ملعون بیرای آیین
مر قهرمانت بمرده زانان   منت ور طلسم زندان رسانان
قهرمان واتش ملعون بدین   کونه ید آخیز مردار مکرین گا
وکو برمشے لو چه دست من   جه کرز بازو کی نرست من
ملعون دستش بردیه دار شمشاد   شانا پیری فرق او مرد ازاد
داش لفرق سر قهرمان بکین   تمام بے عاجز یکسر بے خبر بین
نوبت کفت و دست قهرمان بیر   براورد غمخ باجو لنود غل
شانا پیری فرق ملعون مردار   کردش جو پارهٔ لوبیهٔ خیار
لوجا کذندا اوشیر بیتر زات   بقد و بالای محمد صلوات
و پیش شمشادش هر جو شان کچ کرد   عرش جبر دنیاه هور کتند و طلکرد
روح پلیدش شیر سقر   زیرهٔ او ملعون عالم کرت لور
جود ماچی کلرجبین اندام   کیلان و ماوا رجاوی ناتمام
خند جبر تمام پر بین جه گوهر   دانه مروارید جنی ولولو گوهر تر
هشتاد خزانهٔ پنجا خرداری

هشتاد خزانهٔ پنجاه خروانی   جه ماوای شعبان گردن دیاری
دین جه یک حجره ریب شای هند   زنجیر نکرد پاشی ها نیا بند
٤٧ ریب دیا دیش شیر قهرمان   آنه جشوش سول خرامان
شای کرد تمام رهایے جه بند   جه بستهٔ جادوی پیر مکر و پیر فند
شا پیر سافرزندای لو جهان   چه طور ریاوانے بے ماوا و مکان
سرگذشتهٔ ویش تملی عرض کرد   واتش آفرین مرد روی نبرد
هر سه شان باهم هور یزان ویا   دیشان نه یکی ه منحی مکر یا
وقتی که لوان دیشان نسته لفر   یک تر نوجه مرد لو جاه پیدر
هر سه شان نشتن لو جلا سیرن   غم زدهٔ ماتم زار زو بیرن
قهرمان پیر سایے ناموشان   واتی ای سالار سپای سرکشان
امن بهمن شای چین موانا م   اینه فغفورن هام نشتن جهلام
ایچ کناچه زوجهٔ فغفورن   دایهٔ بهرامی بهرام لیش جورن
تا منزا لو جیش آماش و سر   مردن بمردن نذارو خبر
وات ای شابهمن بتو مژده بو   کشتم بشمشیر شعبان بد خو
بهرام جبر رفیق را من   بهر جا مشو حاضر جه لا من
قهرمان دیا آورد بنظر   یازده نره دلیو پیرای بد گهر

جه یکجا نزوق بند زنجیرن   تمام بدست شعبان اسیرن

بیر ساجه دیوان اینه یه حالق   خو شه یک جنس بکو ز بغی بن

واتق ار جوان آدم زاده   پاکیزه طینت مرد آزاده

چون پاوانه پی ماوا و مکان   مکر بمندن دیو بدکمان

قهرمان واتش شعبان بدکار   کرده بد دولت بو بینه اخیا

دیوان چو اژنه پکشته جاهی   تمام بین خوشحال دیوان بدخو

واتق آدم جه بند دیوه   ار بند سخته مردم فریوه

ار خلاص کر ایمه کرد جه بند   میم بغلام تا هزار و اند

حلقهٔ غلامیت کر نکو شمان   زر خرید میم یکسر جان افشان

قهرمان زنجیر حلقهٔ هزار   ببری همدا کرد پاره پاره

جه خزانه دیو حلقه آوردش   یکی یکی کو شوا و کردش

کیلانه طلسم دیو بدنهاد   محبوبان تمام یکسر کرد آزاد

سفای نفر مرد پنجا کس بیزن   خلاص کرد جه بند دیوال کهن

بیر ساجه دیوان پی چه محبوسن   جه فرقهٔ دیوان پی چه مایوسن

وات ایمه غلام شعبان دیویم   یکبر و غضب کرد ایمه پشیویم

دمار سیاست قهر دار و گیر   بی سالی ایمشو کردن نه زنجیر

قهرمان بیر سالیم تان چشن

قهرمان پیرسا نام تان چشن   واتق فدا باد عالم پیر ایشن

اولین سهمان دوم سمندون   سیمین سهمان چهارم مکون

پنجم سمطور ششم قنطور   هفتمین قیطور هشتم عنالتور

نهم هاراسان دهمین معوس   یازده هم کیت چی آنسوس ٤٨

رعد وهم صعق بی میرزبان   هر یازده غلام خاصهٔ قهرمان

قهرمان واتش بدیوان یکسر   ار اسپ اسباب خزانه بکو بهر

ار اسیرانه تمام به عام   بیری سرزمین بیروی خاص و عام

دیوان سهور سیزان گنج خزانه   اسباب اسبر کردن و شانه

تنوره زانان تا پاین چاه   بلند بین نجاه کفتن و صحراه

قهرمان واتش بسهمان دیو   هی سمندون هیچ مبین پشیو

جه سرچشمهٔ آو دشت زعفران   کردش بهرام چنی قیطران

اسباب شش پا باوردی جاه   نکن پی نشان بسهمان بخشا

راه بین دیوان معلق زانان   تا پاوان و پای دشت زعفران

دیش یکفر مرد جه حورد یاران   تنها مکیلو فرخ باران

سنمز کردنش بیری قهرمان   مکیلو لنو دشت صحرا و بیابان

کردش واتق کینه را دیار   راست بواچه ار نه مکروت شکار

واتش دشمن نیم اکه دوستان   آمام و لاتان بهلاس قهرمان

انگشتری او بگیر یکدانه کیاست ولایتان پری زنانه
کرد نقش چون دیش انگشتر درست نشان چه او اژدهای سرمست
نگین بوسه کرد نیایان جم بر کرد جه درون غصه و هم و غم
سهمان برد ولایرفیقان ویش بر شر جه دلشان غایلهٔ تشویش
واتش مژده لبد ایاران یار زانانم احوال قهرمان سالار
فیروزه نگین دست قهرمان پری زنانه دا بقیطران
بوسه کرد دامان او انگشتری سرسا او چرخ زهره و مشتری
سهمان گذارش تمام کرد بیان سر سه نشین و پشت سر شلی سهمان
شتی یاو اسپا بش چیز و یاران یاو نا ولایر شای صاحبقران
قهرمان آما و پیشوا زشان بچند طوا ظلع هم نوازشان
نشتن و زمین جه قصر زر کار مجلس سر کرتش ن جه پایهٔ منار
بهمن شای جهیر وا لدهٔ بهرام هم چنی بهرام مرد صاحب فام
شادی ن پیدا پیدار بهرام شای جهب کرد گذارشت آخر تا اول
بهرام پی اوان اوان پی بهرام یاوانان سیجے اول تا انجام
ایسجار قهرمان کیفیات ویش بیان کرد پری یاوران ویش
هر هفت پریان بنشتن نهال مژده بردشان پری شای شهپال
با عمر فرمان دارای جهاندار قهرمان رو کرد به قلعهٔ جرار
او قلعهٔ جرار دایم اندرون

او قلعهٔ جرار دایم اندرون جاش بند دیو ملعون کورن
بو یه آسا و دایم بچه خون رنکارنگ سبز و ازرق و سرخن
ارامش نین جیوه دادن جاش جا او قلا تمام زیادن
۴۹ انسان یاران هر کس مکرد او قلعهٔ جرار بد عوا و نبرد
سه روجه رستم مکرش آرام مکردش بکر و واقعهٔ بیرام
الوان جاو جه با خبر دشمن لو بحال میا و الوضرر
یکر و قلعهٔ دیو نجیر جوار مدرامکیلا چون سنگ نهار
الوان ملعون یاسه منزانا شا بالن و جنگ دیوان بانا
منزانا آمان پیریش قهرمان بی باکی جه رزم شجاع الوان
الوان وات یاران اینه حالی نمر جا رهن آماری شهبالن
دیان اراده دعوا کردنش شرط چند زنجیر و زور کردنش
خبرش بالشای پری کیاست دیارن برات دعوات کرد برات
شرط بوجنی دخاک بکر وقت سادا و بهودت چش بکرد ا وا
سپای نزیه دیو با ودوت و سر ملکت خاپو رکیم هم زیر و زبر
بردشان دیو فام احوال یاوانان بسیج پادشای شهبال
اهالی پری نغارد کیار آقان و لرزه بهاوارها و دار
زلزلهٔ عظیم خیزا جه نثار جه خوف الوان ملعون مردار

شهبال وات ارقوح اندیشه مکر   عرض کیانان دشار هفت کشور
او بامداد نامابیر یما ن   دیوبد آختر رو نیا لیمان
الکوان بدخو مطلبش منن   مدعی خونخوار مقصودشن منن
من بدن بدبیت دیو بد کهر   الیوه بن فارغ جه خوف و خطر
جبر گفتکو بین هر هفت پریان   یاوانان بشا مژده قهرمان
سجده شکر پیر پادشا شهبال   پیری احوال تمام بین خوشحال
واتی یاد غا رفیق بین بهم   تا خوان اول خوان بیر ستم
شعبان جادوش پاره پاره کرد   طلسمات دیو کرد آوار کرد
رو نیان پیری خوان دومین   بی الکوان دیوی راجی آیین
شهبال هور یز اقوش رازان   لوان وا ایمداد شاه صاحبقران
ثمر که الکوان پش وسج کردن   سپای سیه دیو آماده کردن
رونیان پیری ملک شهبال شاه   یا وانیهم بر پایی دعوا
بنای دعوا و جنگ غوغانیان   بر زیج جه آفاق ارزوم صداشان
لغرمه دیوان زریکه پیری   یاوا و کردون چرخ و مشتری
زور آما بری شهبال و یاران   جدست دیوان جان بدکاران
شهبال بزار منالا و حق   مکرد مناجات پادشاه مطلق
معوات ارکریم کرم بیشمار   صاحب رحم لطف غفار ستار
بیاوم بداد تمام زبونم

بیاوم بداد تمام زبونم   گرفتار دست دیو ملعونم
پیری بیکسان هر تو کسنی   بی ارامندان فریاد رسنی
بجا رب یارب شوزنده دران   بحق او کسان شوبر دماران
بحق عابدان خلوت نشینان   بسحر خیزان جم پراسیر بیان ٥٠
پیری زبونی تمام خسته حال   اجابت بیاوه بداد شهبال
وقتی که دیوان او دار شمشاک   ممالان و فرق پیری بیداد
پیری جنی و خاک مکرد سرنکون   نداشتن تا پشت دیوان ملعون
ارزلزله و شور نعره دیوان   چون یاوا الکوش شاه صاحبقران
جبرلا قهرمان تدارکش دا   کارسازی دعوا اسلحه پوش
سوارشش یا بحری بدرد   بهرام قیطران چون شیر درم
کلرجیق زند پوشا ناندام   زره چار آیین اسلحه تمام
ناله پریان بیحد فراوان   جدست دیوان جان بدکاران
قهرمان شنفت سمندش آراع   رو کرد و میدان او جنی بهرام
کلرجین رند جنی قیطران   ریش شار هندی بهر بازده دیوان
نعره بیکار کیش قهرمان   وات قهرمان ار دیو الکوان
هر چار روش مکرد سپاش شکاوا   دیوان پیشویین جه ضرب داوا
هر پار وی دیو جه ضرب کین   گردش تار و مار دیو بد آیین
پیری بین فارغ بهر سیر مکردن   سجده شکرانه خدا بیردن

اکوان دیو دیش دیوان هلاکن   هم نعره جه رزم دیوان بی باکن
آمان روبرو پری قهرمان   وات ای آدمی بزاری خلکیان
جه کو آمانی درون ریشنی   کو یا تو جه من بی اندیشنی
آدمی جا کنز نکردن   اگر کرده بو جه ویش دیردن
من دیو اکوان مواچان نام   عالم حیرانن جه زور سام
مر شنفی جه ور نام من   بیاری دیت آمای تو و دام من
قهرمان شنفت لبدا و لبدا   غرا و هیبت شور و غبدا
وات ای سگ مذهب من قهرمانم   بی چیر میر سه نامون شانم
فراق فرقه نسل دیوانم   برهم زننده عمر اکوانم
اکوان چون شنفت نام قهرمان   پیچ ورد چون ارقم هه دیوبند سمان
باهو بلند کرد دیو بی کمال   بضرب پر قین ابر ارشمال
یک دار شمشار شانا پی فرقش   بعزم تمام بکرو غرقش
وات بخند و زوق کون فیقانت   تا بکران جمع کرد [illegible] انت
قهرمان جه قین نداشتش قرار   دستش برد پری شمشیر ابدار
شمشیر غنغم برآورد و بر   شانا بو ملعون بو نامور
داو سر شانش پی کرد تا و بیخ   تا کریباش پی کرد و تیغ
بکر طلسم دیش دستش ساغن   بلمت دای داربکر زبغن
ایجد دست ترنجانش بر آمان   حه پاره بلمت دای قهرمان
کرزبن جانی آورد قهرمان

کرزبن جانی آورد قهرمان   بلمت دا پری دیو بی آمان
دیو که دیش او کرز جان بن بانی   هام ضرب باهوی صاحب قرانی
دیش کرد نکوسار پیوای نج   نشت سزوی هه و بینه کرد ونم
یک هزار نفر دیو جادوکار   بردش چنی ویش دیو بدکردار
51 قهرمان بیکا نعره رعد آسار   واتشوا ای ملعون دیو نابکار
اشا آمعون خمار داد کر   جه شمشیر فرخان مادر وست و بر
وکو بر منش کیان دکو بری   تو جه دست من مبو جیش کری
همور کیلاو پی روکرد میدان   ز لنزله کشتار وستش نه دیوان
جه یکی بهرام یکی قیطران   یکی بیکی چون شیر ژیان
یک چون کلهر جین شیر رو میدان   مداد کاپول او کهراه دیوان
بعضی سرنگون بکر زکوپال   بعضی استخوان ریزه چون خرخال
بعضی سرو دست بری پاشل و یار   بعضی کشته بین یکسر نگون سار
دیو حلقه کوش غلامان خالق   بزاری قهرمان جلاد اخلاق
شهبال شا چنی سپاش نه کنار   هر سیر مکردن سراسیمه وار
کرد حیران بی کار کرده قهرمان   کشنده دیوان اژدهای دمان
بی عزوب شمس منده شل و یار   و هر کوهسار یکسر بین فرار
شهبال شاه پری آما و میدان   بوسا خاکپای شاه صاحب قران
وات الله الحمد یاوای بلادم   جه دنیا [illegible] ستمند سرادم
یکی بیکی پری کشت آمان   بوسان خاکپای شاه صاحب قران

سمندرون دیو غلام هر کوش — دیش دیار ینیغ آما نخردوش
اوشوهر نه سحر پیدا بی — یعنی کهدیوی عظیم همراه بی
حلقهٔ پالهنک زنجیر نکردن — اندامش تمام شکسته کردن
پیرسا سمندرون و کولوالله — لواچه جرلام راز نهانه
واتش اوودخته اکوان بخزار — لوح و شوغش تاکیروش بزار
جه دشت بیهات یاوانم پیش — جند ضربه ستم نمانام پیش
ناکاه ای ملعون بیرا او ناپاک — آماش وا یمداد پیروای باک
اکوان جد ستم بر شد فرار — ببراش دستم بت ذلیلو نکار
نامش عفریتن دیو مردخوار — بدکردارترن جه کردین بدکار
صد بلکه فشیر تشاه شهزاده — واردنش تمام ار بد ایجاده
نین هیچ محال نکرده بو خراب — دله چند باش کردنش کباب
قهرمان پرسا دیو بدگهر — اکوان کولوا چیش اماوسر
واتش جه صحرا … ات یم ویرد — پی دشت بلور کیچک آخیز کرد
ایراده بلور عظم کردنش — جه جهان نما پناه بردش
قهرمان پیرسا از ان او مکان — وات ای قهرمان شاه صاحبقران
ناما وای ملوس راکه خوسالی — چا کولا محال هزار بزارن
ندشت بلور سپری یا آدم — یا للدار یا جنی تا در خاتم
هیچ کس گذرش نین ندارو — جو دشت ویردن او دیو بدخو
ندار گذر کس غیر جه دیوان — لو بیرو لبوراه بماو ار اکوان
ایسه آدمی جه کو متالز

ایسه آدمی جه کو متا لز — گذر لیو صحرای … درپکرو
قهرمان واتش پی اکوان لو — جیتور ویردن لو دشت پیلو
سمندرون واتش ای صاحبقران — گذرش ایمه آسانی آسان
52 اما شکلی چون لتو پهلوان — ای پیری لو دشت چول بیابان
پی چیش او دشته دشت کیبرن — او دشته تمام چون کوره نورن
هر گاه بر میو خورشید جه مشرق — هر جی جو دشت لو نمبو توفیق
در ساعت خاص میو بذخال — بذخال رش قهر سیاچال
هر لو بیهٔ آدمشو بر میاین — کم میو نامش جه روی سرزمین
هر کس ایرادهٔ او صحرا کرو — او جه ایوارهٔ تا صب لو بیرو
آنه جه ضرر میاوا منزل — نمبوش ضرر نقال خلخال
اگر بالو تا که نکنو سوار — متاو لیو لو دشت پیدر
بسواری اسپ راکهٔ چیر شون — نراحت هن نه خورد و خون
قهرمان فرما غضب کر نکار — پی کشته عفریت سکز دل آزار
فرما او عفریت پاره کردشان — به تیغ شمشیر نیزه اسیر کردشان
شهال مرخص کردش سعانه — وات ای قیطران شیر یگانه
لو کلی جینه آگاه داری کر — شورو احلالیش غافل مبر
ربت شاجنی باقی اسیران — باجلاس لو باف ای قیطران
واتش بد دیوان فشو نه رو — بیک دقیقه خاوتان نبو
کردنش کیاست ولای هفت کشور — واقعات تمام کردش باخبر

یکقیر بر وات اهر قهرمان / پانصد لشی هن عمر ونی جهان
جه صحرا ریهات یا ر دشت بلور / درختی هن قدیمی مشهور
باکهرا بوار جه سایه او دار / آرام میکرو مبندن یکجار
یک چشمه هن زلال و روشن / تیا یر او درخت سبز و رلمندهن
بلانه یکره مرغ ها بوش خو / بو بینه شاهی سنکلاخو
مرغ صاحب پیر یکجار قدیمی / فتر کیهنی سال کوره عظیمی
یاوان بخدمت حضرت آدم / ممالتو تا حر رسول خاتم
مرغ زبان زالو هفت زبان / فرمان بهر دار نی خدای جهان
هر روز رسه فیه … عاشق / مشهور نما چان سیمرغ نامش
مشرق تا مغرب اوکرد … آواز / عاجز همبو مرغ خوش آواز
یک اژدهای دایم بیوارن / میان بچه مرغ بالدارن
برزود ردایم ها نکیمنش / ضرر میاوا لو به بچه دینش
اکر دیت کرر بو مرغ آشنا / آسان مکیرو سیر بیت ادعوا
هر چه کفتاری پر بی تمام / جا کرت ندرون قهرمان نام
قهرمان واتش بدیوان حون / با لشمی بوار دبا چند و چون
انشا آ بجون کارساز کاران / مکیرو بی مان او کاره آسان
دلیوی قهرمان هور کرتش بشان / هم سهمان … شی پانیاو روشان
دلیور تیر اسپاب کرت بشانو / روتیان و دشت بیا بانوه
هفت شبانو روز قطره دان بخت / نکرتی مدار بو خت و سوخت
یاوان و هیهات یار دشت بلور

یاوان و هیهات یار دشت بلور / صحرای عظیم خوش افزا جه دور
ریحان یاسمن جیم وردن پر کلر / صدای قمریان جهجهه بلبل
یاوان و جار سنک و تیزش ذره بی / الماس بی حاب جوانه پر بی
قهرمان بپرسا جه رعد و سهمان / اینه بام غار مکان حماوان
واتش فدات بام صحرای بهاتی / جه یک اطرافش ملک ظلماتی
ناکاه ویش جه هر دیار دا درخت / داری یقرین علی سبز و سخت
شین و یار دارا شایانه طیر / بی استراحت شین نخاو خیر
واتش بسهمان تامبو بیدار / لو فیلی پر بکرو شکار
قهرمان جه خواب و خت بی بیدار / سهمان فیلش کرده بی شکار
شکم شکاوا شوا ندرون / قرار شکم کرتش ندرون
واتش بدیوان الیوهن بیوار / کس نو بیتان نبی آشکار
نذیک بی وعصر صدای بال طیر / پیدا بی آمانکردش سیر
دیش لانه یک فیر کفتن نزمین / سورش کرت درد بچنکال کین
تا او سر درخت سبز سایه دار / بری بچه ویش نیزو هموار
پازسی ویش رو کرد بطیران بال / و کوه صحرا مرغ صاحب بال
خیال کرد واتش بکیرو الفت / بچی بچه ویش صاحب معرفت
او شو تا کرچه ناو اشیان / نشت بچی بچه سالار مرغان
احتیاج بی دفع هن جانب الله / پیدا بی اما یکی اژدها

جو یورد یادیش قهرمان کسین | زنایه درخت نشتی وزمین
نقش یولور کیشا پیرید قهرمان | هیو رلو شود ردم اژدها ر دمان
هارچند قوت کرد تلیناشجا | اما او نید زدیک اژدها ر سیراه
قهرمان کین تیری کرد لله دین | نیایه کمان تیر بیقرین
بر شیر یه کمان خدنک پیر ستم | داو پیاشنیش کنز کرد جود
ما باز هم نجار ویش بکرد شی هموار . | ناگاه بیدا به او طیر سالار
و دیخی و یاد یش یک اژدهار | اژدها عظیم کران بالار
کفتی نسار اچون کوه خارا | نشت نه آشیان وبا مدارا
بیرسا جه بچه اینه کی کردی | ای بلا هر سال بچه من وردن
بچه وات دار آدمیزادی | امشو جه لامان نشتی بشادی
برا ماوبر جه لاشه نخچیر | اکر بین آسن کشتی ای بی پیر
وات ایسه جه کون جیش آمانی سر | واتی هرجه بچی برشین وبر
البته ایسه ها نسایه دار | جه سر چشمه آو نشتی او سالار
اجاد یا بن طیر تیز پرواز | ویش ها قهرمان نشتی بدلواز
سلاح داونش مرغی خوش انداز | قهرمان علیک سندش باعزاز
وات ای آدمی درش آبی نخچیر | قدمت وبان لو ر بهرجا طیر
آیدان کرد ای ماوا و مکان | ویش آما نخچیر شیر روی میدان
لکت بنزو ر هوا طیر تیز پرواز | بازنی آماده بنازو انداز

قدری جه میوه جه کباب طیر

قدری جه میوه جه کباب طیر | واتش بوره لذت لو نخچیر
واتش ای سالار من هم عهد لوم | عهد جا نفدا او زبر خر بیدلوم
قاتر اولاد هر سنی منت کوشت | دشمنی خو بخو ار خونی منت کوشت
تا آرو مرد و خاصی لوم دین | جر دنیای رانه هر جیت مردن
طلب کر جه من عوضی مردیت | با جه بلند بال مردی بردیت
واتش ای سالار سردار طیران | مایه نثار ی رزوق خزانه خیران
الوان جاه ملعون مردار | حقم جلاشان کریزان فرار ۵۴
جه دشت بلور کنز کردنش | جه روی مرحمت بیاونم پیش
جه جهان نما کرنش آرام | بیاونم ولاش طیر صاحب کام
وات ای قهرمان سالار سامدار | لو خاصیت کردن لو رنامدار
ارچه زحمتی سر منیو نرات | بار جا مشرمیو بهمای پات
اما یکدو روز مهلت در اجار | تا بچه دیم باورو شکار
اوند شکار کرد دورو تا شام | پیر بچه ویش کافی لو تمام
او طیر پیر فام وات ای قهرمان | لو و سر شانم اژدها ر دمان
چم بنه بهم چیم وا نکی | بهی اطرافی تماشا نکی
ویت جنی دکمند محکم کرو بال | پنا جه پیر طاقت پیشیو بو احوال
انجا قهرمان زننده دمان | سوار بو و شان سالار مرغان

الغرض اسباب دیوان کر غنیمت تمان   ہم جو ہر زمین باقیتی بندوان

یکندر تمام ریگشن ببت جیکم   بیند بنعم اتہ جیم سیاد ہم

یاوان و یار رشت ہو گھر اس تبور   ویشان کرد تمام بسیار تمام بجہو

بے غروب شمس رو نیان نرہو   بقطرہ داون طی کردن صحرا

کرمہ تیز طی لنوداج دیکھیر   منتظر انا بروز نفخ فی الصور

بے طلوع شمس جب صحرا وجود   ہر ساعت مند بیاود بہرد

بجہد و بجہت اہتمام کردن   داکلے جشو مند لوجا ویردن

یاوان و منزل بار جہان نما   بے استراحت نشتی لو صحرا

تمام شستی باو زلال   تازہ بے فینک شتن پر و بال

شکرانہ خدای لہریزل کردن   جہ مہلاک سخت وبتان ویردن

سالار مرغان وات ایر قہرمان   جیکہ وصحرای رای جہان نمان

تمام طلسم بستہ دیو الحان   جای طلسم سخت ماوای اکوان

متیج ہم شم بے مکان ویم   نگہدارت بو پادشاہ قدیم

قہرمان واتش سالار مرغان عاد   گنجور طلسم خزانہ اخیران

سر روپشہ یکیرہ قرار   ہر جیم سر میو بیہ خبردار

طیر اما زبان وات ای قہرمان   ہر جی مواجی بدبید بکیان

قہرمان پوشا السلم انبرد   بنعرک خفتان ویش آہن پوشکرد

بستش نگہر شمشیر مغفر

بستش نگہر شمشیر مغفر   وستش وروی شان اسپر ویغم

تیر نہ ترکشدان کمند بناہو   منتظر بے رزم دیوان لد جو

سوار بے ویشت شتی بار بیدار   باہمت داجون برق جہ واد وہار

کمر بن جانے بست نیزہ فتراک   زینہ شیر مست لاقید بابا ک

ر دنیا و دشت جہان تمام   بہ تیز و تندی حملہ شتی بی

55 تا یاوان و بار کوشنگ زرنگار   آما شان و جیم یک تنہا منار

لکلہ منار نشتی بکجروس   سیا قطرانے وینہ آب لنوس

بزرگے خروس وینہ کوشفند   سر منارہ بسحر و بہ فند

ہر وخت مو وینو آدم لنو دشت   صدای او مو ویرد نہر کوہ دشت

خروس کہ زانانش مردان چالاک   میان برادہ بجہت وبے باک

صدای آورد کیشا منادر   صدای شی لشر و ملک ہم زر و مادر

بو صدا زیدان کردبین باخبر   جمیعی چند ہزار دیو بد اختر

عتار جا و واتش ای یاران   ای غریب جنی و دشتہ آمان

اکوان وات تحقیق بر قہرمانی   سالار سامدار حر زمانی

عتار وات اکوان آنہ قہرمان   لوحش تر سنایے ابو عمان

وات ای برادر او آدم زاد   بلای دیوان یکجا لد بنہاد

عتار وات آیاجی آما بو   نہ دشت ملبور کیے وہ دا بو

هر باره اکوان داشتی ار عناد   البت آوردن او مرغ سالار
در بلا ذکیا با پهلوان ولنوه   قهرمان آما کشت بیا پنوه
سرخابه چاهی قهقهه بدکار   حاضر بیکن دیوان صد و بیس هزار
تا کاؤد یار دا قهرمان چه جور   سعارشتی با بحیر وینهٔ لغر
نعرتهٔ یکامیو سرا وه   زهره تیزک بو دیو بو جداوه
موات ار دیوان بد شکلی بدکار   طایفهٔ ناپاک غلیظ مردار
کمند چینی چین کرد چیرم روی تن   یا نیم و سر کلهٔ زدیگن تن
گرز بن جای شمشیر غمغم   اسلحهٔ قدیم دیوانی بیم
شند ند نامم من قهرمانم   سر به زنندهٔ عمر اکوانم
کشندهٔ قاتل ثعبان دیوم   باطل کنندهٔ کرد مکر و ریوم
حولت کنندهٔ اسفندیارم   سر به زنندهٔ دیو مردارم
سرخاب رو نیاش پیری میدان   دات ار آدم زار و ناتوان
تماتی سرت بری و دماوه   خاکت بسر بو بو مذماوه
گرز گران بار داند در سر   لب دابدندان دیو بدگهر
قهرمان اسپر بکیش و سر   داد اسپر دادیو بد اختر
قهرمان دست برد شمشیر غمغم   دات ار حیله باز کوینه پر ستم
قهرمان داشتی با غمغم کرد بلند   داو توق سر دیو بد نژاد
اسپر شکاوا سر خابش بری

اسپر شکاوا سر خابش بری   گر که دنگ حولت زمینش بموردری
رو کرد و میدان زنون جاجی   غمغش بیکا بو دیو بدخو
گردش بر هر قد بو بینهٔ خیار   آما و میدان عتار بدکار
او یحی کرد حولت چون جام تحرز   آما و میدان اکوان ملعون
وات حاکمی بچهٔ آدم زاده   بی چه دست بمو رکیر نشتا ار بد نهاده
٥٦ سه داره شمشاد هر سه ر یکدست   آمار و بروی اژدهای سرمست
هر سه بی دربی داو لتوق   گرز الو لو چه به دنیا سرار
قهرمان آورد گرز بن جانی   داند و ر سر لقر ماسی
شانا پیری فرق ملعون مردار   سا و ا بزمین گردش نگون سار
تند جوی اژدر قیقنا دردم   صد و بیست هزار دیو ازرق چیم
گرین هر را هر قهرمان بکین   بتوهی آمان به غیظ بکین
تا بودشی گران نگون و نایاب   قهرمان خیزا بو بینهٔ شهاب
کفت لنلیث ن بکرز و سنان   به تیغ غمغم اژدهای سر دمان
کاه و تبرزین کاه قداره   سر دست دیو مکر و پاره
چند سر چون الوند جیا کره چتی   چند دست به قلم بتر با جه بدن
چند لاشهٔ بی سر چون کوه بیستون   چند دیو ملعون گشتا رنگون

به یکی منها فی جو مدا [illegible] بدودار   روز زمان کرد چون باران بهور
تمنا تو رجه [illegible] دیوان [illegible]   هزار هزار دیو [illegible] کردن سر نگون
سهیب [illegible] پا جو [illegible] مدا انکان   بو [illegible] باللدار [illegible] دیوان
بیک جولان چند هزاره دیوان   مکرد بدو قد قهر قهرمان
[illegible] طیران آنما [illegible] میدان   جه [illegible] الشی [illegible] لرزان
[illegible] چند سر جه تن [illegible]   سر چون کوه الوند یا کوه دماوند
سا بالش مشند روبروی دیوان   دیو مین نکون حکفت نمیدان
[illegible] شبا بنو روز دعوا و نبرد بی   دیوان [illegible] یار [illegible] بنهر [illegible]
خالی به دیوان جه میدان جنگ   چند هزار هزار دیوان بی نکون
شکسته دیوان چی سمنطور   جم بین [illegible] یکی شکسته مقهور
کنج خزانه اسیر ویشان   بی قلعه هفتم فرار کردشان
تا یاوان ولای ما باقی دیوان   سردار ها وقام [illegible] مکر [illegible] دیوان
هاوار بردشان و شنکول دیو   شنکول بی سر ساح عاجز [illegible]
کلاله شنکور باخبر کردن   هاوار به قیطور آدم خوار بردن
نوصد هزار دیو [illegible] سرام   داخل بین وطی سپاه ها وقام
دغمه را این شاکرد [illegible]   جم به سپاهان جو [illegible] اخکر
سمنطور و اتش شنکول سر [illegible]

سمنطور و اتش شنکول سر [illegible]   او آدم هزار [illegible] کرد دست
میطلبش معلوم [illegible] جه لار من   تحقیق بزان مقصودش [illegible] من
[illegible] هزار [illegible]   او حال جه دیو [illegible] پاک [illegible] مبو
البته میو [illegible] شون مان   تماشای [illegible] سر نگون مان
[illegible]   آورد جنی [illegible] دیوان [illegible] هزار
تا یاوانه یک [illegible] صاحب قران   یک [illegible] کمیست ولای قهرمان ٥٧
من مدعام [illegible] مسلمان   چون مسلمان [illegible] باور ایمان
قهرمان و اتش [illegible] آما بخبر   [illegible] مسلمان کار [illegible] خیر
اذ [illegible] فرما و آما بحضور   سلام [illegible] مسلمان دستور
ایمانش آورد بخدای تنهای   به پیغمبری خلیل الله
ایمانش آورد [illegible]   پیری قهرمان [illegible]
قهرمان پیر [illegible] باقی دیوان   روشان و کو کرد کیر دو کو لوان
و اتش رو کردن و قلای هفتم   ماوار ها وقام شنکول ارقم
جه قلعه ششم قلا بند [illegible]   جم آرای دیوان [illegible] برد [illegible]
کار [illegible] جه تیغ [illegible] جه ضرب   بی [illegible] جه زخم جه دعوا و جه حرب
دغمه را این شاکردن سنکر   آدم [illegible] میو [illegible] سر
علاج [illegible] غیر [illegible] انکشتر   [illegible] جه معافون جه لای شنکول

مشو ماو پری لیو نکیی شاه
مهمه خاتون راکش کرت نور
شهای فرخ شاه پیو بیان جی
خوف دیوان بیرای امان
هر یک صد هزار لشکر آوردن
شنکو بدکار زانا بی کردار
تاراج اسیر اموال بکیر بیرد
قهرمان واتش هم بفرخ شاه
بشق نه پی شون شنکر بدکار
پست هزار جه دیو مهمه خاتون
جه دشت ما لور یاوان به شنکول
هاره کاره دیو زرکه بیری
شمشیر آبدار هم حربه برد
تشق یکتر به قتار قلار
چند کس شهید جه اسلام پاک
چند هزاران کس سر بریان جه تن
تا آخر شنکول کیر یا بد بیر
شد تاراج اموال اسیر

وعده بی لو بد غمیه ایی
تا باور دانه انکشتری
هر جه اینتظار دین ایمان بی
جه ران نبی باوران ایمان
ولای قهرمان ایمان آوردن
سپا برد ملک شهنشاه دینداد
هر چه منده بی قتلو عام کرد
رعایای ولایت تمام چنی شهنشاه
بد و صد هزار بیری ادبالدار
سپارا پیشان لو دشت هامون
غوغا هو بیزا بی وکرد دلول
یاوا به افلاک چیر خر مشتری
چند دیو به ریتال سر کرد
لز مسلمانان دیو ان بدکار
بدست دیوان مرد ار ناپاک
جلای سر جه جلای بدن
ما باقی دیوان شکست بین زهیر
آوردن دیش صغیر و کبیر
سنکول جو سر بیش هر یک دینه کو

شنکو جو سر پیش هر یک دینه کو
آوردن ولای شاه صاحب قران
حلقه پالهنک زنجیر کردن
بشین بسر وخت مهمه خاتون
کلاجی دیو شنکور
وات ای شنکور خالو کیانی
او آدمی زاد قهرمان نامه
سرخاب ماموم هم ماموم آکوان
کشتن بستم او قهرمان تمام
تمام بی خوشحال کلاله ملعون
شین نه جامه خواب او شو دید خم
شر سر جامه او ملعون جان
شعله وش کرد کیلا جا بجا
شر بد ماوه لو دا جی دیجور
یاوا بخدمت شاه صاحب قران
برآورد تیغ داش و قهرمان
وات صد جار آفرین مهمه دیندار
بی دغمه راهی منزل کار شکر

٥٨
بیر رفته طلسم پیر سحر و جادو
کشته دیوان یعنی قهرمان
سلسله بسته روق و کرد کردن
یاوا و ماوا ای کلاله ملعون
هر جا نشته پهن بنو و تخت زر
آوردم پیشان من یک منزل کا نه
آنه واجش به صاحب نامه
هر جا شان بتام لوان و میدان
راستش هر ایدن باقی و سلام
جی و شنکور سر مکر و افسون
مهمه خاتون بیک عجب زنک
سر بریجه تق کردش سر نکون
پیدا کرد تکین ناو ریزا و یا
بکیف دماغ شادی و سرور
بوسه کرد دامان تخت قهرمان
کشته شنکور تمام تنها بی
انجار فرماوا ار جه کردش بار
او دغمه و ماوا ببو بنکر

بنوشت و غم صحرا و بیابان   اوچنی دیوان بهم قهرمان
لشین بیر وقت لستمطور دیو   چون زرانانی شنکول صاحب مکر و دیو
کرفتار ایتی بدمت اسلاح   دیوان بی حساب کرپایان قتل و عام
تاوار کیاست بدیو ایده   راده بنردن زو بیانوه
بیابان غوزان باورد ز ابجداد   ورنه پنجه دیو مهو بر باد
جه هر اطرافی دیوان کردن جم   هر صد هزار دیو بویته ارقم
دنیا و مافیها یکسر بی بدیو   دلوبی آمان صاحب مکر و دیو
غلغله برد جه هر خز سیاه   چون روز قیامت هو بر اوبا
زمزمه نعره دیوان بدکار   زریکه پیر مرز شنده بابلدز
زلزله و غوغا خیزا پیدا بی   صدای طلاتم طبل و سپا بی
چون روز قیامت کس و کس نبی   جنی لانه و سر ار فرس نبی
لسران مرزان کو بیته ولکدار   بنفخ صور ظهور کرد او چار
طراقه شروق کرز بی جانه   دنیا لرزنا و بیته طوفانه
نعره قهرمان شرخه پیری   جولان شش با پرورده بحری
قام بد کرد ارزانانی قهرمان   بی باکی جه رزم دیو بد کمان
وات ای بدزادان زاده آدمی   خاکی بجه ابد تخم سیر می
[illegible] لبزانه عبرت فانه کم   دنیا ندیده لو طوفانه کم
ایدو آلو لعنت داو قهرمان   هر بی شرد او دیو بدکمان
قهرمان کرزی شانا پر قام

قهرمان کرزی شانا پر قام   کفت وروی زمین ملول شرسار
لشهنشاه پری حاضر بی جه سر   سر هر جه تی بمو دار خنجر [illegible]
هام بدخصال ایدی در رجیم   بجا بجش و ورد جون بیج ارقم
جه قهر غضب آملد و بر رو   آما رو بروش قهرمان نو
داره شمشادی داو قهرمان   لرزنا تمام زمین و زمان
قهرمان غضب جوش آورد سر   کرز کران یار دا ندوره سر
کفت وروی زمین بجریه برد   ساواش و زمین و بیته کرد هرد
کفت ندلیت و زمزمه خیرا   ٥٩ سر و بیته خران و زمیان ریزا
به تیغ عنغ الماس آبدار   چپ و راست موسته لارو بان لار
لبو بیته شمقار شاه صاحبقران   مکر دش پرواز ششی بای آمان
تا بوقت زهر دعوای نبرد   پاره پاره دیو لنو دشت نو هرد
آخر لستمطور زرانانی قهرمان   در تیغ بدار و جه کشته دیوان
نداشتش تاب شت ضربه تیغ کین   بسحر و افسون بر زبی سرزمین
بجاو بسحر لنت شروی بهواه   بجی چند هزار جه دیو کمراه
هم سپای پیری تمام خاص و عام   شتی نه هر دا سپایشان تمام
ستر هزار سپاه بهیه خالو   او انیجه لوان بیال شر [illegible]
تنها قهرمان مند جه روی زمین   تن پیر جه غربت هم پیر لخنی و کین
پیر سیمرغش دا شرد ز کبریت   بی تدبیر کار علاج غربت

نا کهای ره پیر سیمرغی نامدار   پیدا ایدی آما بیمک و مدار
لنت لنقوق بال قهرمان نیو   یاوانادیشی به قلب سپاهی دیو
دیوان‌ها به پیش پیری رهشت پس   نیزه و رهاداوه موییر دیش بس
تاماواری ملوس همه‌را اشده   آرامشان نی جه طیر اشده
دی ... نشین ...قلای ... سنجد   قلا هندی کرد قلای پولا بند
بیری جه پیرولی نشستن و زمین   حتی ... به کین
سالار طیران مرغ تیز ناموس   قهرمان یادنادوماوای ملوس
سپاهی قهرمان جه پیری یا لنده   بی کشته دیوان دل بهولنده
قهرمان پیرسا همه خاطون   لندپیرت چیش بجای قلاحرن
واتش فدا بام ای هفتم قلا   قلای عظیم پیرورد بلا
او قلا تمام بسته طلسمن   شکست مقهور ای دانه و اسمن
بنمان نه قلا دانه انکشتر   او قلا میور یزش بزبر
اما یک قلا آنه دیارن   جه ناو او قلا هفتاد منارن
شماره کرد لقا او منارا ن   تا جیر یک شان جای ندارن
انه دار رهن سبزو سایدار   مدان بیپاو بجای بدکار
هرکس بنغو نایه اودار   دنیا لیش میو اژدها و مار
نکیین نه انکشت بنما مانه پیشان   اژدها و هم مار جبان پریشان
قهرمان نشنت ای وایه گفتار   بهور بیزا او با سردار سالار
سالار طیران بیری قهرمان

سالار طیران بیری قهرمان   هرجا بال ونیش کرد بسایه بانی
تاپاوان و یار او قلای قهر   قلا بچه عظیم جا هر بد گهر
نکیین نه انکشت نمانا پیشان   حصاری منقار کرد بین پیر پیشان
خنجر برآورد بیکاو درخت   درخت عالم بیرزونا شخت
ریزه بی درخت تمام بی نابود   بی قلای قهر رو کرد و دینه هود
یادا بو قلا هر جه انداز   قلای پولا نمازنشا دروازه
هرصد گز بلند بیت هر کریان   دستکار دیوان طایفه بی جان
گنبدی عظیم بیچاه گز بلند   دایم‌ها نه چرخ با فسون بند
گنبد بزبان آما با فسون   ذات ای آدمی مبحی سر نگون
ادرینجا ندارو گذر ...   بکیله و بس حمائه بی سر
باداچه نامت بزانو کینی   بی چرکر فتار ای واوای ...
چه نجا لابنی جان تا دنیا دنیا   ماوای دیوانی ای ماواد مکان
داری واوا بتوجه نسبت دارد   مکیلو و بس صلاح ندارد
قهرمان و اتش ای جادی بدکار   من قهرمانم شیر روی شکار
تامن تیغ مودا امو شکاف   بکرو بر باد دیوان کوی قاف
نکیین نمانا بو قلای پولاد   هشتاد دروازه تمام بی برباد
شروا اندرون جیر سیاوسان   دیبی حصار قلا بی سامان
شش ساعت او ... جه قلا هرن   قلا بی سامان جای ... ن

60

بالمه سامان نیچه قرارلق   قوشنی جنکنه ایلادی بایان
قهرمان یاری ویکیرد و بالا   دودکار خدای همتا بالا
نواتش بکیم کرم بی غمانه   پادشاه غاهان حرجها نذار
واجید مطلق یکتا بی نظیر   بی شبه و تنها بی شریک دزجیر
صاحب جبروحم لطف شاد باشهد   مبرا جه بانب والاد فرزند
منزه جه عیب نقصان خطا   بخشنده خطا بر جرم و عطا
خواشنده کیتاب حق بدو نجات   واجب به مجلس لدران صلوات ٧
غیبت خاص نین نکران غیبت   صلوات شد شعله رخسار حضرت
هر کسی سیم صلوات بکیا لو   شفا خوار همت شفاعت النوازد
یا رب بحلبت شافع محشر   به بخشی کناه امتان یکسر
آسان کهر بیریم دادار ای قلا   ای قلای عظیم بر مکرد بالا
ایدوالدو لشکر تمام بهجوم برد   بنم ساعت راکه شوعت طیر کوه
یادابکوشه شکار سمنطور   شصت دیو ملعون دیار جار
هر شصت تماس دست بسته کردن   او انیچ بلای محبوسان بردن
آما بمیدان چند دیو زنکی   سرمست رشید اما اوده بنکی
داغی آدمی هزره هزره کار   نادان سفاح بد تور نابکار
مطوع کوتر خانت قلا رو قمرن   قاتل عمرت ملوس اژدرن
تا او دا قهرمان نشت ندلیشان   لوبیته اکر کی نه شون میشان
نعره اسپکادینه ابرتار
نعره پیکا و بینه ابرتار   بریقه غمغم شمشیر آبدار
کرزبن جانه و هر کس مشند   بنجه عمرش جه بنج سمور مکند
مدادیا لوری پراسوی عفریته   جه عفریت موسیر دلبوینه کرمیت
مهه خاتون سیر بازلجا   او جنین دلیدان بهمان تراز د
هاژه هاژه بال طیر خوش کلام   جه هاژه بالش دنیا بی سرسام
سرمکند جه دیو بمقار جنک   دنیا لو فا نیبی و شوه زنک
دلیران جره مهه خاتون   جند هزار دلیدان مکرد سرنکون
یاره منزانا به جوش انش   سمر اکاشان او جه ان نش ٦١
سیرداز شقش باری بجری بی امان   قیوه نعره صدای قهرمان
عطار جاو ملوس بد کار   سمنطور جنی طنابوس بزار
به تیغ غمغم پاره پاره بین   ماباقی دلیدان کشت آواره بین
دلیو ارقم نام ها نیاری و یشی   آما و میدان او بدسون ریش
دوات ای قهرمان ارقم نام   عالم حیران جه زور سام
ارو شمیدان سرنکونت کم   جسر قلای قهر طوطانت کم
بلعت داوش قهرمان بکین   بکرزبن جان ساو اش بزمین
شش پاری مدار جهر مدابدر   ندور سپاوینه برق شی
چون شمقاندور قاز و قلکندا   بر جره مهان نعره جنکیدا
جه جره دادن تامش دبره   سرکس یا جهر کس مکرد [illegible] [illegible]

دختونه بردی فنتار قلدن . بیچ | جنک جدل ایله کارزار بی
باقی منتره ئه دیو جبر شیی قلدی ظا | فرار کردشان چه دست بلا
قلدی خالی چه دیو منلدی باکن | قهرمان بیغر ایجی بجاالکت
بیغر زنداندن دیو این شاد | چهار صد پری نفر کرد آزاد
عمر جبر ادر شایان الماس سرو قز | جه بند زندانی پر آورده بیر
در جچه حجره زندان یکر ودند از | دختی نکاه کرد یکنی اندر
ماتوه حجره نشتی و ما نتم | دنیاده بتر جه بدر ماه چهارده
زاناش قمررخ زوجه شهبالی | بیار ایله عیب شاه معلش خالی
نهور کبرده آورد آمد و بیرونی | بر کمر دجه زندان دلیوان ملعون
سعید نفر صد یکصد جه کنیز کا | یکسر جه پری محبوبه عزیز
اسیر کرده بدن دیوان ناپاک | یکسر باین خادم او محبوبه پاک
تاریخ طی فتح طلسم هفت خوان | بشوسین پیر قدیم ایام
خزانه او شاه بهت سپاه | دیبای دکنی منده زا این شاه
سالار مرغان وات از قهرمان | شیر قرین اژدهای دمان
فتح فیروزی مبارکت باد | خدانکهدار سم جرلبت زیاد
قهرمان واتش سالار مرغان | مایه شادی ذوق خزانه حیران
هر چیم کردن کرد نسایه لون | در سنه مین جه کواه واجه کون
شاباش شادوات خدات جی | آقایه پرو از طیر بهمنی
قهرمان واتش ازسیاوارسان

قهرمان واتش ازسیاوارسان | چنی برمشان رای بیابان
او ملک محال شاره ملکت | نی ابه بربان کر اش سلطنت
داتی قهرمان صاحب زور و سام | مکر ظلمات بر شمر به تاج
دلیوان نهور کردی رشتی پلم اسپاب | دلیور تیر نهور کرد شار عالی جناب
فرخ شاه بال لی ور بهناه | کفتی وراکه ظلمات بلی راه
بو عدد یکماه سراکه ظلمات | بر شیی تمایوان بوشت تهمات
نشتی نهوا قطور سهمان | شیی و زعفران و اندک زمان
٦٢ مژده دان پشان پریان دیوان | آنه جه پهرات قشتی قهرمان
دردم کرد نکش شر بدماوه | مژده بلی نهو غنک ببرد براده
راهی وراپری ملک بنده | متعلق زانان عیار شیرنک
جرلا قهرمان نهم جمع یاران | کلمر جیون رند باشی نازاران
رونیان بلا وراوپی لار قهرمان | شین و پاپوش اژدهای دمان
شکر خداوند بجا آوردن | سجده شکرانه بهمتا بردن
واقعه تمام حال و حکایت | سیمرغ بلور تمام کیفیات
یالا وسمع ریب پادشا | سجده شکرش بردو قابل خدا
آماره قهرمان بسمع شهبال | یاو باخبر زانا شان احوال
تمداد کش داسپا چند هزار | اما بحضور بکو هر شاه
لیونه وسلام مرحبا بیک | تو انطع کتان سلام علیک

سهنه جه سرد اوبر خاص و عام   چون جو برای شهبال پیر سافام
آکورد بخش بهود صاحب مال   شاد بالیدی به پدر پادشاه شهبال
جو چند کنیز دیو بهوده الخیر   تجه به بخسار ناز دارد اکبر
شاد چین بیدار حرم سرا اوش   همه یک شناسان قوم خویش ویش
دعا کو بجای صاحب قران اند   جه عنایت بر شرب شادمانی
مرحبا گویان جه بهر اطرافی   تعریف تحسین عاقی سعافی
بشین بسر وخت سپاه هوشنگ   بوطنه کوس غلغه سنگی
جه ولات هند ملک مدار گیرد   سپهر قهرمان دلی انتظار کیرد
او وقت که دعوای هند هوشنگ   گیرو دارم رزم معرکه جنگ بے
او اسفندیار برابر کهایل بے   صاحب زور سام یکجا زور دارے
شاه شوخ سرمست یکجا زبردست   لذور آفاق چون شیر سرمست
کشته ضرب تیغ صاحبقران بے   خواه بزار روی صحن میدان بے
شکسته قوتش شاه اسفندیار هو   جه هر مرز و بوم فاش دیار
احوال کشته اسفندیاری   یاوا و ملک بهاوای سبزه واری
جه لای سرداران نهر اقلیمات   زالی روی حشر گفت نوروزات
بجهر جوبی شیون بے تمام   نوروز گفت تفکر جویای انتقام
نوروز ره هم فرزند اسفندیار بے   سالار نامدار یکبار زوردار بے
جه هند جه سند مشهور نامش بے   همه ولات ثابت اقدامش بے

جه اسفندیار اد زیاتر بے

جه اسفندیار او زیاتر بے   مرد روز میدان هم کینه ور بے
نامی نامدار به رقیبن دکار بے   که صد هزار کس سپاه و سالار بے
زوردار بے باک دشمن بترس بے   مشهور اجه پنه اصدار جرس بجا
دایم نه جویای هوش بابوش بے   دل پرز جه حسرت بیری خاموش بجا
وات باب رعم من نیی هلاک   لذت هوشنگ سینه بایی چاک
ایر ایر جار بی سبزه وارش کرد   چپر رواته بهر دیارش کرد
63 بیان بیاوان رزم بیکار   نوروز شاه عازم پی کارزار
چی هوشنگ شاه داوش تکار   جویای انتقام اسفندیار
لو عده بیست روز صد هزار   سپاه گرد طیار نوروز سالار
زا همی بیرون وراه بمکش مدار   سرشین جه محال املاک سبزه وار
خلاصه کلام هو عده یکماه   یاوان بمی املاک رئیب شاه
ای خبر یاوا السمع هوشنگ   نوروز پادشاه آمانت و جنگ
فرزند جاندار اسفندیار   سپا آوردن بیحد وسامان
پی انتقام بابوی ویش آمان   جرای روی نبرد شیر شکار
هوشنگ تدارک سپاه کرد طیار   سان صف بیکا سپای بیشمار
تا که مقاصدی جه نوروز شاه   آمای لای هوشنگ صاحب سپاه
نامه بر آورد داو دست شاه   تا هوشنگ سر [illegible] تماشا
پلی شای هوشنگ تا آمام به جنگ   جم آوری گسی بتر [illegible] جه هوشنگ

جو بهشت بنا جمع نکمهات خبره ا سپاهی خنب کیفات دکسر
~~یوز عبا بوزن قصعلادی فرحق~~
اون بابوزن قصعلادی نو فرحق مبوزد کبری قصاحق فرجق
تا ابتغا نوهزد نبردت زدکن جه روم تا بهند اخ فردث ذدنی
هوشنکدن واقعه واضد بشوید ماوه دایه بنور در رو بیور اوه
یک هفته و بیر دوجه مابین کاز ناکاه جه صحرا بیدا بی غبار
جوش بحر بی موجیش دا نموج غبار و بینه بهور ششن تزواج
او سپاهی خونخوار سرمست بنکی یا سال دا انده ور سپاهی هوشنکی
صدای کبرکه کوس نقاره جنک عمد آهنک دل مکر دیاره
هر طرف هوشنک کویا ابر جنک لشکر صف کیشا فرسنک بفرسنک
دانه طبل جنک عز زم کوس رخم دنیا مکر بیزا بیر جه کرد در تم
هوشنک هزبرش کبیت و میدان نعره خروش شمشیر و سنان
اما و میدان سنکی سواری صاحب دست بر شمشیر خونخواری
لشکر کیت هزبر سالار بهمت دا بیری اد کور مردار
مبکاش دکردن شمشیر آبدار حرقه کردو تیغ شمشیر آبدار
دالیا اصرار او برو هزبر سرور یازده پهلوان بکردش یه سر
خورشید نه بیوا انجه دا یار کبر تن آسایش حسیار خونخوار
نوروز دنیا دیش به کی هر بر جوشا جون اژدر درون تیر جه درد
هر باره سحر هزبر سرداز رو کرد و میدان جون بحر خونخوار
اما و میدان معرکه بزد

یا شکت و اسیرین فاطمه زهراه لفرق بیتر بون حیدر کسرا
ایدست بریده عباس علی انجه برادر علی ولی
بسینه و سینه بید عت المقبول بهفتاد و جوکس شهید مقتول
به بخشی کناهی جمع کنه کار بیوکه کردش توبه و استغفار
به بخشی کناهی مصطفی مظلوم بزور عقبی بنو سره شوم
به بخشی کناهی بابو مصطفی بروضه سیرین بو بیتو صفا 64
به بخشی کناهی پادشاهی معبود نامش [illegible] فروج
خورشید خاور قرار کرت اوج سپاهی بیشمار در جهان فوج فوج
دانه طبل کوس و بی ترکستان سرمست سرمستان هم زبردستان
منکه کوس فیلان سپاهی خشم خون آمان [illegible] چون بحر جیحون
نه یکجا منکر صد هزاران فیل کردن و بیش جنک و بنه رد دنیل
نه یکجا منکر اژدر بدستان نه یکجا منکر آتش پرستان
نه یکجا منکر [illegible] پیتر زور آسانوی کار شمشیر و ساطور
نه یکجا منکر قطران [illegible] حربه اد شمشیر [illegible] لوران رخت
نه یکجا منکر سپاهی خونخوار کرد فیل سواران بکبر سردار
صدای زیل دهل ناقوس نفیر [illegible] نقاره سپاهی دار و کیر
واتی مرینی [illegible] اشکار [illegible] صور آماد و یار

ناگاه جه سپاهی شاهی افراسیاب   خیز یا مردی به تندی و خراب
دیا بلشکر سپاهی ایران ندا   مبور پهلوانان نتره شیران دا
بیو نمیدان سواری پرزور   ورنه به یزدان صاحب شعله و نور
نه سپاهازون نه سیردار تان   نه پهلوانان عرصه کارتان

رزم کردن یاقوت پوش و لعل پوش با سپاه

نه گفتگو بین سپاهان یکسر   کردی سهمناک خیز انروی بتر
آسپاهی چون بادباران   کرد تبر بدست طرز عیاران
یانی نشانه صد هزار نفر   مردان داو خواز شیران اژدر
هر نفر جوان چون کوه البرز   هر حلقه بدار صاحب کیش گورز
هر یک نفرشان طومار شاهی   صد چنت کس بی خاطر خواهی
دان به نقاره کدس کس ندار   ملبزا النودم چرخ بی قرار
شنوفی کیانان با ایران سپاه   قاصدی هنر شاهی توران شاه
معلوم بولیتان هر جو سپاهان   ایران توران حشمت پناهان
ایمه هر نفر نثار ختن   آمام سر باد کین ای ملک و تن
نو سبب بی زیده هر جو وارشیم   نه جه عرب بشار نه جو فارسیم
نه تاریخدا دیتغان و جیم   ایران توران بدبین دیم

اول زال زر رستم برزو

اول از زال زر رستم برزو   به بهن چنتان بهمام ترازو
ار دعوا کردن تازه بسم الله   دکرنه بذات واله و بالله
ذال بدست بسته رستم نخته   برزوی دلاور تیر شکسته
ملکشین و خاک سپاهی سرزمین   سرشا بقتر اک نقره پوش زین
نام هر جرمان با نبو پنهان   یکی لعل پوش شهزاده کیان
نام دیگری او یاقوت پوشن   چون کوره اخگر داغ نه جوشن   65
اول بسلاح سپاهی ایرانی   بدران بیمان تاج کیانی
پاکی و پادشاهی سپاهی زبردست   شاهی توران جاه باوون شکست
اگر ای کاره ننو سرانجام   ها واتینی پلتان باقی والسلام
قاصدی چون یاوا باردی ایران   سراسر حالات عرض کرد شیران
بی بولیلا چون روز محشر   رستم نامدار و ذات بدالازر
تدبیرت جیش بدرین جواب   بنیمانه پهلوانان رای خیر و ثواب
زال ذات ای فرزند سبو سبکیر تک   بدرین جواب تا بنیان دولتنک
واتش ای قاصد عرض کر سالار   ایمه چون عبدین دینار خدمتکار
هر وقت شاهی توران آوردی بدبت   سنروی تزرم و کین سپاهی شو داشکت
ایمه بی خدمت شاه لعل پوش   سالار و سپاهی جرکه یاقوت پوش
کردین به یکبار ویند غلامان   میهی به پایبوس جه خاص دعامان

الدین مدعا اخر سرانجام الامر دینیکم باقی والسلام
قاصید رخصت وات شی بدماوه کذارش واتش سمیع شاوه
عرض کرد به پاپوس شاه لعل پوش جه هم وجو غم نودم بی خاموش
لشین سر وقت قاصید بنر یاوا باوردی شاه و لشکنے
شای آفراسیاب اتنی ار خبر فرما به جلاد غنیم خونخوار
سرتی هر جر کدش قاصد تند خیز سر کردن دسر به بکریز بکدیز
ناهور کرتش جر کدش قاصد چالاک یاوان بخدمت شیران بی باک
ناهر جر کدش دست نپای تخت او تمامی حالات عرض کرد وش بکو
ساکه الدیش دی شیر یاقوت پوش چون طیانه تاو دار جو شیا بجوش
یاقوت پوش شیر غترا ویندا ابر لنزا جه لغرش سپاهان یکبر
جو صدای لغرش لنزا هفت سما سیمرغ نلدی قاف درت کر سنا
طلب کرد و بیش نقاره خانه سنج دنا یدخم کرتنا خانه
دان نه طبل رزم سپای قیصر ندل عنقا نزوی اوج تمام بی نجل
شای افراسیاب دانه طبل رزم سپای تورانی خیزیان به جزم
سواربین دردم سپای دار و گیر دان نه کبرکه ناقوس د نفیر
شصت پادشاهان سواربین دردم ترندن نقاره کوس نالیم خم
یاقوت پوش روکرد سپای توران غترا بکر وار نیز سر و تبوران

وات ای بدکاران جسک

وات ای بدکاران جسک کمتران آرو لدینه سر و سر سران
کار کیم پلتان نروی عرصه جون کشت مرز توران سبو به جیحون
شای افراسیاب نگاه کرد جه جر شخصی دی وجیم تهمتن و ستور
لنزا ویندا بید لب روی شتابان خرفش لندل سر دیجد قراوان

رزم کردن قلاد دعفریت با یاقوت پوش 66

روش کرد قلاد پهلوان پیش بجرک خسته بدله پتر ریش
واتش ای قلاد نامدار پرزور لشو بمیدان ای مرد مغرور
باور دست بسته مرد کینه جو بکشان کیش لاشش وینه کو
قلاد اید شنفت روکرد بیاقوت نسزاناش مبو عمرش دردم فوت
آما نمیدان قلاد مغرور مهیز دا باسپ سپری رزم شور
روش کرد بنزر لیدش وات ای دلاور آرو مدرون چبر خت بجمر
بحربه سنگی سالتو ربی باک چون میخ محکم مکنوت بخاک
یاقوت پوش اترلی دست بردی کمند فهنرد ابه تندتهی کای سمند
شصت حلقه کمند وینه اژدها هوادا پری قلاد کمراه
گنندش نروی زین وینه پرکاه زلزله زاری خیزانه سپاه
گیتاش نروی زین اژدهای سرمست داش بزمین دا استخوانش شکست
دست بردی سرش هور کند نه بدن سرش هوا دا چون شیر کیتی
کیشا نعرته ای شای کینه ور بیکیان پی رزم مردی دلاور

صد هزار و ینه قلاد بدبخت   جه لام چون بادن ای شای نانخست
به تنها سوار روش کرد به لشکر   یاوا بچادر مرد کینه دز
دست برد خرکای او چه رشیه مور کند   خسرو شا طیمور چون شیر نژ لد
دست بردپے ترکش تیر کی کرد نه کار   واشی نه باهوی راست یاقوة پدش بقار
یفتران ببرشی تیر زبر دست   شهون کرد غلطان ببر حق پرست
یاقوت پدش شیر شده تمام زر   لبتش و بجاز زام تیر کینه ور
جهنزدا واسپ رو کرد به طیمور   دست بکوپال چون شیران دستور
ببرنده پر شنک جه تاو حربش   ملک کریزا جه کترهٔ ضربش
ملک و تاریا سما بے نکون   شیران کریزان نه دشت هامون
تمامی سپاه نه باد کنز رشش   ببرهٔ کوپال ضرب البرزش
طیمور همراسان اسپر کرد رو پدش   داش به اسپر دامر دیاقوت پدش
جه زور بازوی شیر سهمکین   کلرنک تا به تنک شی نروی زمین
شیری جه طفلے دایه دابه پیش   مزرش دانجای قدیم ماوای ورش
سپید و شصت رکت شوخ کمان طلید   بر آماه نکاه بجرهٔ سپر رو تر
چوار صد دیچهل پارچۂ استخوان   لخشیا بضرب شهنداده گین
قیمهٔ اسپرش ریزا و زمین   جه ضرب بازوی شیر خشمگین
حربهٔ قصت قیچن یاوا بشانش   شکستش بهم تا استخوانش
باز حجاب نکرد حربۂ ببر جنک   ضربا وانا تا پشت کلرنک

خاقان ایدیغو دی

خاقان ایدیش دی صد هزار نفر   آورد با امداد طیمور صفدر
یکدست سوار بے جبنی شیر هم دم   سپید هزار کس ببر آسا دا قم
تمز ببر بلاد ببران بیتر فنند   بهر مان آما به بے چون چند
همرش آوردن سپاه به یکبار   لعل پدش ایدی خسرو شا بقار
هفت هزار نفر حمله آوردن   قتل عام بے پے نهم کردن
67 همر جرنقالدار دست دان بشمشر   داشان به سپاه بکیرا بکیر
جه بریقهٔ شمشر شیران ارام   طبی شای لتدران کریزان تمام
نمز ببر بلا چون رعد بیتر جوش   سپای عادیان خروشان بجوشی
صد هزار نفر اژدها بدست   همرش آوردن کرد آتش پرست
طیمور نامدار ببر ببردن دبر   بفده طبی سپاه لندم بین خبر
بے دمغلوبهٔ چون روز محشر   یلان کریزان نه عرصهٔ خطر
طبی شادر دست وینهٔ نمز ببران   طبی خنجر دست سکنری بیکران
طبی آهر دست چون نار نمرود   طبی سک بیرست وینهٔ تارد
طبی اژدر دست بفیل سواران   طبی ریک دستی چون آهر واران
طبی شیر دم سپای قیچن فندل   طبی کاپرست نمیدان خنجل
طبی دان نه طبی کوس بشارت   طبی هول مدان بے قتل غارا
طبی همرش دان بیری خیمهٔ شاه   رو بردی یاقوت کمراه
طبی فیل سوار رو بردی لعل پدش   طبی خروشان بزلزله و جوش

طلبی ارمنی لنزهٔ ملتانی
طلبی وبے دنک وبے نهالی

طلبی چون شیران رونکر دوسن
یاقوت پوش آما بتنیا دبےکس

نه طلیب چه عادی شکسته وردن
لدست یاقوت کما نبردن

لغرته نبرد شاه یاقوت پوش
مدات ای یزدان هر توبے تنزلدوش

تا وقت غروب نشتهٔ آفتاب
شصت هزار نفر شای افراسیاب

کشتیا بے لدست هر لفر هزبر
باقی خون آلود بخته دخطر

طبل آسای شش زلندن نه لشکر
رو نه بنه بیی سپاهان یکسر

پنج هزار نفر چه سپای زرپوش
زخمیی بتیی لدست مردان پر جوش

شای افراسیاب زخمیی خسته
طیمور پتر زور لدست شکسته

هزبر بلا چوار انکشت ندست
ببر یا بے لدست زر پوش سرمست

باقی سرداران سپاهش بجز لیل
نه فرس نه فیل نه کرک وینهٔ نیل

هیچ کام سلامت نامادماده
کردین زخمدار مدران وباوه

شا افراسیاب طلب کرد پیران
فرماش ای وزیر پانت بلو پیران

ها کنزبے ویرهٔ نماماں وسر
تدبیرت چیش نعرصهٔ خطر

عرض کردیا شام تدبیر هر ایدن
بکیانه وا چه هر لته امیدن

چند اشتر چند اسپ چند زین چند کمر
چند چه غلامان آلای تمام زر

چند چه کنیزان مه روی آفتاب
صد دانه که هر شعلهٔ چون مهتاب

صد خیمهٔ زرباف

صد خیمهٔ زرباف دیبای کار چین
سفید حبشی ترکستان زمین

صد دسته خنجر چینی و سفید سیف
کارخانهٔ فرنگ کس نکردهٔ حیف

بکیان پیری جران زر پوش
بادانبروی ترزیم اوسبو خاموش

شاه پسند کردش گفتار پیران
ز و کرد بجرکهٔ جمع دلیران

فرما امیران نبرانش چوشن
ایسا اقبالم دے دم زبونن

ندارو عیبی ای پیش کش تمام
بکیانو پیری هرد تنیتاج 68

بلکه لدرون مولتی پلیمان
هی نروی ترزم نبیدنر یمان

یاران واتشان ایمه چه کاریم
عبد دتر نکوش بندهٔ بیچاره نم

سا که ایدا ترنی شاخاتم خو
یکسر لدیها چون کوه نیکو

کیا نا پری شاه لعل پوش
پسند کرد تماح یاقوت پتر جوش

دانهٔ شوچراغ دانه رای پیشکش
شای افراسیاب بحد بے دل خوشی

کردش یک عهدی شای افراسیاب
هر وقت ایرانی بخته ترکیاب

آوردن لدست شای ایران زمین
خودمان سپاه فارغ بے چوکین

بیان و خدمت شاه لعل زر
ایران تا توران سپاهان یکسر

کمر عبدی او قبول کران
لدینه غلام عبد و چاکران

قرار داو کرا ای عهد و پیمان
با زهم چینی و سر باقی داستان

ناکاه صبح سحر ظاهر بے تمام
ستارهٔ میزان نادرهٔ ایام

مؤذن وانا سورهٔ قل هو الله
یا صاحب چیلر یا کلام الله

یا حق با حاجتی شای قاب قوسینی
بنور لقای سید کدنین

یا حق با حاجتی چوار یارانت
لعبرش عظیم قطره وارانت

بنور لقای پیغمبران گشت
بنجشی کنای فرقهٔ زیب درشت

یا حق با حاجتی اوطاها دیا آیسن
بنجشی کنای مصطفی ی مسکینی

خورشید خاور قرار کردنه اوج
دلیران رزم تیو ریزان فوج فوج

طلب آرای بی سپای بی نظیر
دان طبل رزم کسرتا و تفسیر

هفت لشکر چه لذ علم کرد و پا
سپاه تمامی سوار بین لذ جاه

کرفتن قرنطوس کبر تمامی پهلوانان ایران

اورد قرنطوس صاحب مکر و قند
صد هزار نفر اژدها کمند

کرد فیل سواران کرد آتش پرست
سجدهٔ زمین داب شاه سرمست

مرخص فرما شاه غضب خو
امیجار نبزانه صدوا و یلادرو

قرنطوس کبر آما نمیدان
مدرا پری رزم اژدهای دمان

واتش ای سپاه چه زبان کمتر
نبدی نمیدان کردنیتان یکسر

ساکه ایدا ژلی کرد زر دلیر
روش کرد نمیدان وسینهٔ نره شیر

قرنطوس واتش ناع لتو چیشن
پی چیش بی طوره خم خاطر ریشی

کود زر ایدا ژلی واتش ای عفریت
ناقم کود زرن و یت مکر زشیت

قرنطوس کبر نشر بیرد نذان
بحر مکدونه کار چون بیک وسنمدان

کمند هوادا پی اژدها

کمند هوادا پی اژدها
شانا پی کود زر هیچ نبی ره

چه میر کوله زین کردش نگوسار
دست و پاش به بست لغرصهٔ پیکار

کیشاش نروی زین زننده گمراه
دردم کرد دستاخ نروی عرصه گاه

زلزلهٔ زادی کفت نروی میدان
کیو اژدر چیم ایش داجولان

آما نمیدان ملعون لدخو
قرنطوس کبر دست کر کفتکو

واتش ای جوان لنهٔ ایرانی
عبث نکری عمرویت فانی

ایدوات کمندش هوادا پی کیو
آوردش بکیر پهلوان نبید

کیشاش نروی زین داماد رستم
دست پاشی به بست بحوادی رستم

بازهم روش آورد بدی عرصه گاه
کسته ایدوی خروشا نجاه

روش کرد نمیدان لب سینهٔ پلنک
واتش ای عفریت برای چه دل زنگی

آرو بجربهٔ قصد قارو قیلی
مدون به اعضات نماو او زنگی

دست وا به کوپال چون شیر سرمست
آما بتا لنوبه صد قار و قصت

قرنطوای دی فهیز و اسمند
هوادا پیش شصت حلقهٔ کمند

کمند بی اژدرشی نکردنش
پی بکردن سجود بر روش

بستش دست و پاش بحلقه کمند
اما نمیدان عفریت نشر نند

بترن ایدشودی روش کرد نمیدان
واتش ای عفریت کدنی ولندان

واتش نروقن نبز نجیر و بند
لتو هم و یت مکر بسته دستمند

کمند بهرادا سحر و افسون | جه مرکه له زین کردی سرنکون
کیشاوی نروی خاک چون باد باران | آورد کرد کوه دستاخ جه پهلوی یاران
سام یل ایدی دست دابکه پال | آما میدان لنده تهم زال
لب دابلب دا شیم غضب خو | دا اتش ای عفریت به تا لوبه پو
کمند شند پیری جهان بخش شیر | بند به نیمازوی لنده زال پیر
هر چند تکان دا نه بند بد خلاص | شی خلاصیش او پاچه الماس
کیشانروی زمین چون فیل جنگی | گفت نروی زمین چون کوه سنگی
یکدستش بکبر دوینه طوطیا | یکدست بجاه که دستش بیدا
بدست چپش ملعون بیدین | شصت حلقه کمند نروی قارو فین
شنا پیری شیر شاه لعل پوش | آوردش بکبر بر لشرله دجوش
زال زر ایدی مهر دا باپ | رونیا په رزم چون آزرکشب
باز جادوی لعین مکان دا بقین | دلیش پیره مردی چون شیر غرین
قهقهه خندیا مکاری پرفند | کردش حواله شصت حلقه کمند
زال زر کمند ساحیر دی وجیم | دلش ها نه کمند شصت افعی ارقم
زانا ساحیر هیچ ندارو چار | کیلاوه نرزم لنده نامدار
برزوی شیراخ درنه قلب لشکر | رونیا دردم حرامزاده شیر
برز و به تعجل دست بقداره | شانا په ساحیر و دینه شراره

دا رسته انکشت جادوی

دانه رسته انکشت جادوی حیله باز | سرلیش در لحظه بوینه مقراض
ملعون شصت حلقه کمند په برزو | کردش نکوسار نخاک تر ازو

زره کردنی جوانی پهلوان | ... تی قرنطون

پلتن نه قلب سپای ایرانی | دتریش تا لبوار نخه کیانی
طلب کرد زرداز زر علی زرپوش | حاضر بیکی هرسه بر لشرله دجوش
فرما ای یاران دنیاج تمامن | زاله که حیران بمن حرامن 70
جه دمای برزوی شیر صف شکن | شرط لبو پیری او لندر کم کفن
وا اتش یکفیلی لقطره و به بخت | لپوشا سرتا پاش باسباب درخت
کلاه دیو سفید نیاش نروی سر | ابور بیانش لپوشا په خطر
پوشا باندام اسلحه تمام | لسعید وشصت تیر جبین چیرم خام
زر کلاه خود پوش سرتا پا | سواره وفیل دلیر ها بجا
لشت نه تخت زر فلنگ دانه فیل | آما ولرزه دینه دریای نیل
نعره دبر دکیشا نه دلیدا | زر علی زرپوش زرداد لنه قلب دا
هر یک کیشان نعره بلا | هر یک زیا ترنه اژدها
زر علی زرپوش زرداد وینه باد | رونیان په دیو بجا طرکن د
ساحیر دیش آمانه لفر بهم | حلقه کمندش شانا بسم

نهرسته پهلوان آوردش بکبر
رستم تاجدار بعجل ببند
دست برد قداره بر روی خشم وقار
تاکه تدافسون ماوری نه کار
بکر وت ویند بنروی عرصه کین
قرطاس اژنی دلت بردی کمند
کمند ساحیر بی واثر د که
پیلتن یک اسم خداوندش ولد
لدیع نجات کریم اکبر
یکسر فرزندان کردش گرفتار
لدلد بحاجت دوکیسوی رسول
دعاش مستجاب تاج بخش شاهان
پیلتن یک اسیم خداوندش ولد
لباش وکمند ساحر سپدین
یکصر بی هی بصد قار وفیتن
یکشان جادوش آوردتا لوار

دیشان بجوشیا و ینه ز قهر سر
جه قهر و غیرتیت لب بدندان کند
وآتش ای ملعون جادو حیله کار
ایسه بتوفیق ستر پوشش ستار
لعون یزدان جهان آفرین
کردش حواله او شیر نشرند
پیری تاج بخش دردی کرد راه
واتش لهیا یاداتای بینا بکرند
نبرق شرمسار نعرصه خطر
ملعون بی دین مخرو شو تقار
دعای ار عاصی بکری قبول
بدرکای داور حق لامکان
قداره بخشم پیری جادو شند
ناکاشصت افعی کفت نزول زمین
دانبا تاوی چپ یلتیاره بیدین
یاوا براتش قداره زد دار

بازهم قداره یاوا تخت فیل

بازهم قداره یاوا تخت فیل
یک کرد و غبار همور یزاد دردم
مرحبا کویان یکسر سپاهان
ملائک صوات صدق بزورت
ای زات ای زور یزدان دان بتو
خلاص کرد جه بند کرد پهلوانان
ذال وات ای فرزند بمانی وشاد
یلان گرفتار تای کمندت بان
شیران داو خواز دایم خوارت بان
اگر لتو نبی نه روی روزکار
اگر لتدنبی دلیده مان لبی کور
نفضل کرم شاه جهاندار
هیچ سحر وافسون نمبر نه کار
به بین رستکار ندت لعین
یکسر بوساشان دست پیلتن
رستم هم لبو ساپشانی یکسر

ملعون نکوسار و ینه دریای نیل
سحابی تاریک جینی کرد و تم
لدیبی کنز لد تاج بخش شاهان
سپری برق سیف زلزله و شورت
نه ہی کنز لد نمانی دنیای بی لید
71 آفرینت لبو شای نوجوانان
بی ایرانیان عمرت لبو زیاد
جهان دپالدی پای سمندت بان
لدست بسته گرفتارت بان
دنیا و مافیها لیان لبو تبوتار
ملک مالیمان یکسر لبو خالپور
جه دمای کشتی جادوی شرمسار
کرد پهلوانان ایرانی دیار
جو شیران لبو را ایرانی زمین
کردن آفرین بروس تهمتن
سوار بی شیران بی عرصه خطر

سپاهی لتورانی جوشیان یکسر
هورش آوردن سپاهی کینه ور

طپ طپ خروشان پیری کارزار
دستهٔ عادیان خروشان بقار

طپ بز برکی رونیان پی خنک
یکدست بی وین دردم چون پلنک

آمار و بروی پیلتن بقار
دست لقلما سنک مردود مردار

تاج بخش شاهن لذهٔ سام سوار
دست بکمر بند پیری کارزار

یکدست بیدین یک سنک کران
شانا پی رستم نادرهٔ جهان

داو پیشانی فیل نر لقار
مغزش بر آما کفت و نکاو سار

شیرخ ابلی الدی کهدی و چم
دنیا اندیشش لپ شا پردهٔ تم

بتاو تندی نخته و خطر
چار چاک زره داشش نروی کمر

حلقه حلقکر کمند تاودار
یاوا به یکدست نروی قیمی قار

شانا پی یکدست نیزهٔ داستان
آوردش بدست چون زبر دستان

بزور بازو شیر خشم غر
نروی ارض وصاف کردش ترازو

دو دستش ببست نروی قار قیمی
بزلزله جوشش چون شیر غریق

کیشاش نرو ارض مرد سهمگین
پنج کمند نروی سر زمین

آورد داشش بدست کیو نژمند
هور کیلا پی رزم مرد آهرمند

ناکاه بیدا بی یک لکه البری
آماو زمینی بی صداو صبری

دستی پشم الود آورد

دستی پشم آلود آوردی یکدست
بردنروی هوا الصد قار وقصت

بردنی بزد تا مازندران
برداش و خدمت شاه جادوکران

آورد و خدمت فیروز شاه زنکی
شاه جادوکاران ساحر و جنکی

دردم کرد خلعت شاه سیاه زنک
سپاهی لیوش نور کثرت پر روز جنک

لی طرف تاج بخش معرکه جنک
زمینی جه بوناو کرد به لاله رنک

چکاچاک خیزا نشور شیران
به ضرب بازوی شیران ایران

صدای الامان کفت نروی زمینی
 مداشان بهم جنکیان دین

جه لغرهٔ نبرد لنوهٔ پور زال
نروی رزمدا بجربهٔ کرد پامال

کاهی شمشیر کاهی به کمند
کاهی به نیزه که لضرب تیر

تاز سر بلا چون رعد پر جوش
آمار و بروی پیلتن بجوش

رستم و بیتهٔ شیر رو نیا پریش
واتش ای عفریت ملعون بد کیش

شرط لبو یک کاری بنما لنون پریت
بکبروی بجال بخت جسته و بیت

بحرف افسون شاه افراسیاب
آوردی پی رزم سپاهی بی حساب

نزانا ای کردون یزدان بی باک
مکر وت زبون خلطاق نروی خاک

شاه افراسیاب کردنش عادت
هر سال بکیر ان جه ملک ملت

ماوردی پی رزم سپاهی ایرانی
نروی رزم کین مکروش فانی

باز هام ندما شاه افراسیاب
لو بینی روباه مکر بیزد بتاب

ساکه ایدا اژدهی هزبر بتر کین   دست دابا تور مردود بیدین

تهمتن بتاد اسپ داش لنور   داش اسپ دا ملعون کافر

آتهر خیز یا جه ضرب اژدر   پراشه پرشنک سما کرت لنور

جه ضرب بپر زور کرز تهصد منی   ضرز یا و تاش او به پیلتن

رستم چنین وقیل تاک بهی نکون   دان برشای ولنجی سپای خشم خون

طوس لنور ری الد کردی و چیم   ده و چهار هزار شیران بی خم

رونیا ن پی رزح هزبر بلا   زواره ایدی خروشا نجاه

ده و هزار جبر که سکا یلی   خروشان یکسر سپای زابلی

ببر زور شیر اژدر نقلب لشکر   ستره ده هزار سپای کینه ور

کیر کودرزی خروشا پی جنک   ستره ده هزار یکسر و بچه دنک

کوبکش نه صف لشکر و بی خم   چل هزار مردان خروشان بهم

جهان بخش شیر چنین و سام سوار   یاوان پیمیداق پهلوان کار

دو لقا ابداران یاقوت لعل پوش   پلنکپوش جبر شیا بجوش

نه طرف سپای ما چنین دیار   خاقان چنین خروشا لبقار

شار مغرب زمین چنی شیر دم   سپای قطرمه تمامی بهم

اتره پشت آماچین و قراغان   طلمور بپر زور اژدها دمان

کبر شیوزه کورچون رعد

کبر شیوزه کورچون رعد پر جوش   پران ویسه بجوش خروش

فالکاه لشکر اکردی سیاه تار   فیروز شای زنکی رستم خونخوار

منشور یکدست ملعون مردار   اوان دخل یهی بیری کارزار

یمین و یسار داخل یهی بهم   داشان بهمدابه نعرهٔ رستم

جه بکیر بکیر نعرهٔ مردان   جه نعرهٔ مردان شیران سرکردان

جه هاو هاو دار جوان خاص   جه ضرب نیزهٔ شمشیر و الماس

سار اوس زمین بی ولاله کوف   تهون نرو میدان سرکردی جیحون

سما بی نکون چنی کتره خاک   نه انجم نه مه نه چرخ نه افلاک   ۷۳

نه ایران سپاه نه شیران کار   نه سپای جیحون هیچ نی دیار

نه سپای تدران نه فغفور چین   صحرا و دررود دشت چون لاله رنگین

نه ببر و هزبر نه شیران کار   جو کرد و غبار کس نبی دیار

نعرهٔ قیل بی صدای سرمستان   کس بکس نبی جه زبر دستان

نه طپ ایران شکسته وردن   لضرب سا لتور کیان بر بردن

شش طپ باقی کری ایران بتاو   نه طپ هزبر غرق یکی نرو راو

ناکاه بیدا بی یک کرد و غبار   آما سپاه هر و دینه هور تار

صد هزار نفر کرد تبر بدست   مردان داو خوار اژدهای سرمست

دان به نقاره صدای زار زیل   سنج و کبر که صدای قالو قیل

نعرهٔ نبرد کیش ندرون | ده هزار عادی لنودم بی نکون
جرصدای نعره‌شی کیتی مبی جرکوش | چون رعد خروشان چون دریا بجوش
ویرش دا بقلب سپاهان یکسر | نروی زرم کیی وسینهٔ شیر نر
صدهزار نفر کرد تبر بدست | به تند و تیزی وسینهٔ شیر مست
سپای تورانی تار نا به تار | نامی جوان نداشتی قرار
جرشقهٔ تبر شاه تقابدار | شیران فیراریی نروی عرصهٔ کار
عنقا نروی اوج شکیایش بالدپیر | ببران فیراریی نه عرصهٔ خطر
طیران نه هامون روشتی نه فیرار | جه هور مکردن نکای کارزار
آفتاب نهول سپای جیحون رنک | یا وا بمغرب شاه شوخ شنک
طبل آسایش خیزا نسیاه | جیایی جه بیم شیران کمراه
شصت پادشاهی کرد صاحب علم | سپاشان نیرکیز ناما تقلم
او رو جه سپای ترکان بدنخو | سصد هزار مرد کشیا بی اورو
رستم نامدار تمام خسته بی | سرتاپای پاش کرد شکسته بی
آوردن رستم بخیمهٔ کلرنک | سرتاپای اعضاش بیی لاله رنک
پنج هزار مرد سپای ایرانی | ویشان که رستم به ناتوانی

سرتاپای تنش پیر بی

سرتاپای تنش پیر بی جه تیر | رنک رخسارش وینهٔ سیاقیر
ببرزو وات ای باب بزرکوارم | وجاکه بدر بهم غم کارم
یه پیشی بی لتو زلیل و زار بی | سرتاپات جو هون پهی کلناری
بی لتو نبو عمر مان یکسر | نمالذ شادای سپاه و لشکر
رستم وات فرزند عمرت باقی | دنیا مویر و تحقیق و تا سقی
ببی لتو نبو مارهٔ کارمان | بیترو ویران لبد یالذ شارمان
ببی لتو نبو زندکی کردین | بحق یزدان جهان آفرین
دنیا نمندن به پیغمبران | او پیغمبران پی دین رهبران ٧٤
اکر رخشی مبی بیری کارزار | مدام بیهدا بلغار و تتار
شار افراسیاب مکردم وبند | باقی سپاهان مکردم وپند
ایسه رخش نیین بی تور آمایم | بدجه بدبتر مهر میو درم
وا خاموش بون تا روز محشر | مردن خاصترن فرزند دلبر
نی گفتگو ییی رستم و یاران | آما قاصدی چون باد باران
نامهٔ تبردار آورد بی رستم | به تلخی ونزست بی پروا و بی خم
اظهار کرده بی نامش ویش تمام | امن بهرام شاه لنوهٔ نیکنام
نام اصلی من جواهر پوش | بلقب ماچان بهرام زرین پوش

مقام ماوانشار یلغارن / یه همون بالبوم چارج تاچارن
رستم پوست لبوریان یکیالنو بریم / کلاه دیو سفیدیم رخش قدیم
هر ستدو یکبار یکیالنو ولام / بکردی خدمت اوشاه بهرام
اکر مکیا لنو امیشو به بیدنک / درنه آماده بیان بیری جنک
بازیچ فرمانی به تعجیل و تاب / کیاست و خدمت شاری افراسیاب
به یاوار نامه تاج و تخت و بیت / بکیانه بیرج ار شای عفریت
هر دو قاصدان کنی بتاب / یکیے یه ایران یکی افراسیاب
چاپار ایران یاوا ایلشکر / سبردن و خدمت فریبهر زفتر
دبیر طلب کرد سراسر دانا / لیشان ظاهر بے شیرا دانا
بے و مغلوبه سپای ایرانے / رستم وات یاران بابه یکی خانی
یه چیش بے طوره عمری لبویارو / دقیقهٔ خاص نه صبا هوارد
عمری بیزتلی و بیردنه عالم / بیزاری چه نقش اقبال و طالع
ذال وات ار قاصد بشو بدماوه / عرض کر بخدمت بهرام جم جاه
بوا چه بشاه لتو زبانے / بجقهٔ خرو شا کیانے
نیاوان و تینک حربهٔ قصت او / جه بازوی بیز زور تیر شصت او
آدم هر ممرو ایام ایام مرچندن / چیند پیغمران نامهٔ موت ولدن

آمان یه قصاص بابدش

آمان یه قصاص بابدش ستباند / نکرد و دریغ پیغام نکیا لو
قاصد چون اژنے یکسر کذارش / عرض کرد و خدمت تمام سفارش
چون اژنے بهرام شاری جواهر پوش / غره ابهیبت چون رعد بیز جوش
کو یا طبل کدس حربهٔ رزم شور / رع کرز و حشیبات چون ببر دستور
قاصدی هر نامهٔ بیز مضمون / آورد داش بدست شیر خشم خون
دبیر حاضر بے مطالعش کرد / سراسر وانا و بینهٔ سنک سرد
خرو شا بخشم شاه کینه ور / طلب جلاد غنیم خو نخوار
واتش ای جلاد به تعجیل و تاو / قطع بکبر هر دست قاصد بے نخاو
جلاد در لحظا بریش هر دو دست / بر کردن و بر لوا و بلاو قصت

75

رزه کرد زرپوش / باسپای ایران لتوران

قاصد خون آلو یاوا به لشکر / دیا دین قاصد هونیی یکسر
هر دو دست بریان رستم نکردن / حالاتش یاوان به نزع مردن
بهرام شاه فرمانا نه طبل کوس / ناله و سنج و ساز لبوریا و ناقوس
سپای ایرانے دان طبل رزم / شار لتوران فرمانش به تعجیل و بزم
دان نه طبل رزم سپای قیای ندل / عنقا و وحشیات تمام باین خجل
نه پادشاهان ژرنیا طبل جنک / اوشونه هیبت کر بزا ایلنک
ناکاه ستارهٔ صب سحر خیزا / موادن جه خواب راحت هور بزا

مؤذن وانا الله و الله اکبر — واتش یا خدای رحیم و داور

وانا او کلام آورده جبرئیل — سپری محمد رسول و خلیل

وانا او کلام جمع کرده عثمان — امام رسول صاحب الزمان

یا حق بحق بحت سید کونین — بنور لقای شاه بدر حنین

به بخشی گناه مؤمنان پاک — بلا ایز الیث حسن تلنیاد تاک

به بخشی گناه کرد گناه کاران — بواحدی و بیت یا شاه ستاران

به بخشی گناه مصطفای محمود — بصاحب رحمت واجب الوجود

به بخشی گناه فرقهٔ خاص و عام — بحق رتبهٔ شاه خیر الانام

سپاه بهرام شاه بتعجیل و بخت — سواره بین در دم تمام پوشان رخت

وانه طبل رزم سپاه جواهر پوش — مردان و را لعو نعره و خروش

ایران و توران سواره بین در دم — بزانان دوران بکیش بسرم

ناگاه سواره بهرام کمراه — رو بنیاد رزم زننده بدخواه

رو کرد بنی طیب سپاه ایرانی — بنعرهٔ بنرد رعد ماننی

خروشا بجوش و بینهٔ ابر تار — واتش ای مردان توران دیار

بیو بمیدان مردی پیر کار — بزوری رزم کین بکیر و قرار

اکر به یکتن مترس چه کار — بده تن بیو پیر کارزار

اکر بده تن نمیوب جنک

اکر ده تن نمیوپ جنک — به پنجاه و به شصت نمانو در رکاب

اکر به هقاد در دش کرانی — بصد تن بیو مرکش ارزانی

ساکه اید اثر نی جهان بخش بور — آما نمیدان لنوهٔ ذال دور

واتش ای سک شاه یلغار — ای سکیضرب بکروت کاری

کاری بیت کردن نیروی روزکار — نوبیری شا بلغار و تاتار

جو مهر شاه اثر نی واتش ای بانندی — نداری وجد چون آرامندی

ایسه بیتر فیق کاساز کاران — کروت بجاش خاش ططبای شاران

رزم کردن [illegible]ن بخش [illegible] فرامرز

76 جهان بخش اثر نی دست دیکو پال — روش کرد به بهرام لنوهٔ تخم زال

کرز نهاد منی چون کوه بیدر — بهرام صفدر را سپر داش نور

جو نقدا طروق طراقهٔ اسپر — قبهٔ قلنی نش یاد واتقمیر

سرتا پای بدن جو مهری دلیر — بر آسمانجاه چون کوه نخجیر

شیری چه طفلی وار دش بی ورتر — منزلش و اندم سمعهٔ شیر نر

یک ضرب جانی بور ینبرد زور — داش به اسپر دانه سام بور

ضرب سیمینی لب دا لب دا — کلاه و خود تفرق واش بنزمین دا

مدن فرقش نه طرح اژدها دهان — پیچ وردن به چون ... کمان

لشت تخت فیل بور بی اندیش — کرتش بغضب یار لب دیش

فغان جرس فریاد یاوالعرش بغبرځ هر طرف حسداش یشی لقرش
بهرام صفدر اسپ دا بنریش داش به اسپ دالبوی الدیش
جه شقه اسپ کاو کوه کش لو طرف تمام خوشحال بی کوکاش
شش پای بهرام شاه پوند مینخ وکی شی ښروی زمایی دست پاش بهم
لو بهت کفت بدست بهرام زرپوش دست دا بکوپال بنعره وخروش
واتش ای هندی جبرکه خیره سر سه ضرب دار و بخ شوم الداختر
یکضرب سبک بکیرم جه دست او سا سرتا پات هوبهی شکست
سه ضرب پر زور دای نباهوی فنی زمهری بدون پیت نی زبد وضانی
الدوات کردش حواله پی سر قلنجان داش لنو زیکه شیر نر
داش به اسپ دا بهرام پر زور بهاوځ ناموبر لنزله و شور
جه شقه اسپ لنوځ ذال زر قبه قلنجانش یا والقمر
سیصد و شصت رک بجر به سنکی چوار صد و چهل استخوان جنکی
بر آسمانها ضرب کده پال جیا کرد نه هم بدبینه خر خال
مزش دا اندام شیر طفلی لنوش بهی هر طرف او جوا هر پوش
منزه مدت مرک دا لبدارده او وینه نها و آلود دروم کرد نخو
کو نکش نه صف کیث آه سرد حربه بهرام شاه باز هم خطا کرد
داش نه مغز فیل مغزش کرد جیا جه حربه پر زور کرد بتوتیا

کفت ښروی رحمی لنوځ پدر ذال

کفت ښروی زمانی لنو پور ذال به تندی و تیزی دست دا بکوپال
کمند بهوادا بیری جهان بخش آوردش بکیر ښیرځ تاج بخش
کیثاش به کمند ښروی سر زمایی بردش پی خیمه بخت و غمکین
طیمور الداترنی روش کرد نمیدان بی رخصت شاه اسپش دا بجولان
واتش ایجوان ایجوا هر پوش ایسه مس نعوف ستار ستر پوش
کاری کرون بلیت ښروی عرصه دین لویان بچم بلغاری زمین
بستالذن قصاص جهان بخش شیر ښروی زر مهاد عوای دار و کیر
شنفت جو بهری سخت آما و هم واتش ایجوان ناترځ ناتره دم
لو اپچه بینخ نام تد جیش جه لنور انیان کیت قوم و خویش ٧٧
قدمو اقربات بلت کران زاری باداجه لامس ببود یاری
وات نامم طیمور داماد شاهم هم سپه سالار زرین کلاهم
واتش ای طیمور ښیرځ کین الیه ها خریک اها وا و جینی
وات ای ناتره که پی جیش مینی جه تیر پر زور مرنمتر سی
دست برد پی ترکش شوخ شوخ کمان تیر کیر د کزین باندک زمان
داله زه کیرځ کهی پیر تا و شصت کیشا بزور لبوینه شهاو
اسپ دا نراش بهرام صفدر بنهان بی نشر یرا اسپاب اپر
جه قاژځ کمان پر زور طیمور بغران بر شی تیرش بود دستور

تا تیر نشت نخی ک ننمناک ساره   کهی نروی خاک به بی مدارا
یکصد و شصت تیر پری او دلیر   هوادا پریش ولینه نرشیر
هیچ حاصل نبی مطلبشان به تیر   جوشان خروشان بقبضهٔ شمشیر

اولد بشمشیر حمله آوردن   دم شمشیران چون اره کردن

شمشیر نه قبضه شکیانه مصاف   دست دان بسرنی بی لاف و گزاف
چوب بسرشان بی پاره پاره   دست دان بکمند حلقهٔ هزاره
بسرش یا کمندان او هر جو دلیر   دست دان بکو پال گرز بی نظیر
گرز بی حلقه و دستشان لدست   دست بکمربند زور آور شصت
بسر یا کمندان سر جو لوجوان   بیحد خسته بین هر جو ناتوان
جه نا علاجی پیا پین جه زمین   بکشتی بازی نروی سر زمین
او رو تا الیوار کشتی بی نه کار   نظارهٔ چندش چندی شهریار
نه اید بی دلیل نه او بی دلیل   سپاهان عاجز صدای قال و قیل

طیمور با بهرام شاه [illegible]

طیمور فرمان دا فراشن فرش   اشو رزم گاه کردن منقش
بجاروب پاک آب بجار کردن   شراب و کباب طعام آوردن
شصت مشعل تمام نو جاه بی روشن   روی صحرای هامون کردن به گلشن
فسپای بهرام آوردن مشعل   فراشان فرش بی جون و دغل

شراب کباب ساقی

شراب و کباب ساقی ساغری   هر جو نوشان باده نادری
هر جو هو ریزان گرتن کمربند   او شو تا بصبح ~~هر جو[illegible]~~ بی چون چند
بازیچ او روژه کشتی بی نه کار   تا به وقت صبح هر جو رستم وار
قاعدهٔ دوشین واردشان شراب   جه نان و کباب مزهٔ بیحساب
والحاصل سه روز سه شب وینهٔ   مکردن تلاش جو بی قرینه
بهرام شاه تمام عاجزه جو کیان   زور دا باندام اژدهای دمان
قوت دا بزور پیری رزم شور   سر دا بسینهٔ شوخ کمان طیمور
چل قدم طیمور آوردش و بیست   ۷۸ داش بزمین دا شیر زبردست
دست و پاش به بست بهرام زرپوش   بردش پی خیمهٔ مرد پیر خروش
هم جو رکیلاوه نامدار پیر زور   رو کرد بسپای کشانی فغفور
زایلهٔ عظیم گفت نروی لشکر   شار افراسیاب و آتش ای هزبر
بشو نمیدان ای جواهر پوش   باوره بگیر اژدهای پیر جوش
هزبر بلاروش کرد نمیدان   و آتش ای بهرام شاه لوجوان
تا ایسه مردی پیر تاب و پیر زور   چنی تو نکرد دعوای شر و شور
بحق بلات بحق ملات   بنار و بنور آهر پیر زات
بکوون کاری بمانی بی سر   ببرایه لوه تا روز محشر
پنجهٔ شیر اژدر ندنیت و جیم   لوجی محرو شی بوینهٔ ارقم
بهرام شاه اژنی دست پیکا بگرز   گردش جوالهٔ آشوب البرز

هزبر اسپر دالنریش داشش به اسپرداشاه کینه کیش
جه شقهٔ اسپر حربهٔ قارو قیین فیل چون طوطیا هزبر سرزمین
یکشاخ دیدش بجربهٔ سنگی شکستش بهم چون شیر جنگی
سعید دشصت رکت هزبر تیزکین چوارصد و چهل اعضا اوبی دین
شیر طفلی لذتش آورد بیادش مزهٔ موت مرگ آورد به کاش
ضرب حریبی دست داشمشیر روکرد چی هزبر زننده دلیر
شای افراسیاب واتش ایران بشن بامداد جبرکهٔ دلیران
ارجواهر پوش یکضربی تاشی بدو به هزبر او نهصد مسی
هبو نجاشی اس او هزبر مرد سرتاپاش مبو بتوزو بکرد
بیعقدهٔ طیب سپاکیاست بامداد رونیان چی ترزم مردان آزاد
هرزش آوردن سپا به یکبار سپای بهرام شاخروشان لقار
صد هزار الفر حمله آوردن کردین به یکبار حمیت کردن
بهی تاهی تاهی مردان نامی سپا ترکستان یکسر تمامی
خروشان بهم سپای جیحون مداشان بهم مردان جگرخون
خروشان بهم شیران یکرنگ بغلو بدو ترزم پیری د عواو جنگ
بجوشش خروش دو سپاه خونخوار لتوران چون دریا زرپوش اطار
ینفخ فی الصور آماده یار صدای قیل قال سپاه ستمکار

لافو همون خیزا

لافو همون خیزا انسیاری در لاشهٔ بی حساب سپای کین ور
زمین کل کل بی سهمون بی رنگین فرس را نداشت نیروی سرزمین
ملک فی مات نهفتم سما ماهی بی قرار نه قعر دریا
جه شقهٔ حربهٔ او جواهر مرد نیروی رزمهای به تلنیا و یکفرد
کاهی به شمشیر که به قداره مکرد اسپ مرد بچهار پاره
کاهی به کدپال کاهی بساتور مردان مکرد چاک بجربهٔ پرزور
کاهی به نیزه که به تبرزین کاهی بگمند هوست نه زمین
کاهی به اتره که به اژدها که بقبضهٔ سیف تیزندهٔ پیرا
دست نیروی میدان زلزلهٔ اعظم جه شور مغدغا سپاه پرنه پیچ ۷۹
آفتاب نه هول سپای قیین ندل شی نماوای ویش خنکاو خجل
طبل آسایش ژنیا هر طرف رونیا بی بزم لذتشان قرقیف
هرکس نجای ویش دان بزم لذت لذتش جام کیاتاف کی
هزبر بلاپچد بی تخت طیمور تیز زور کرد دست بسته
ذال فرمار ستم او سوارکی بو نیزهٔ اولاد طایفهٔ وی بو
درنه بی دستور نه بلغی رزمین نین وینهٔ اولو بهرام قرین
طایفهٔ کی بو مرد دلاور جهان بخش و سام کرد خسته جگر
کرد دست بسته جهان بخش سام هزبر تیز زور خسته کرد تمام

طهمورثکا نامدار کیرتش بکمند
نوجاکه طهمورکه دوش کیرفتار
بادا فراریکن امیشو به بی درنک
فرض مرکسمان ای لوه بنیرج
بزروات ای باب صاحب عقل تام
طایفهٔ کیر شیب مکر پند عام
کیرتش سب نامدار کوشی بزیان
کوشی قهرمان صاحب کین کرز
کودنی شای جمشید کوشی کیقباد
کورنی بالبوس نهنیش مثال
ای وتیای بی لپو لذارو وفا
ذال وات افرزند وسته لودا ستن
رستم نامدار واتش افرزند
اکر کرمی رخشم نه ای جاه
ایسه رخش نیل [illegible] پیری کارزار
ایسه رخش نیی بی ضرب بدکار

فرد ااهم میوسه بی چو لوچند
صلاح هرا ایف بکر فی قرار
فرض مرکسمان بنی معرکه و جنگ
نک جواهر لپوش لوبین و چیم
عبث مکری خیالان خام
سوکندت بذات حی لاینام
بلوشی اوسام لپور کریمان
جه لار ادکم بی صد کوه البرز
کودنی منوچهر کوکا دها صداد.
بی تاوان کشیا اینه تن صد سال
تا اخر الامر موبهی جفا
ورثه ورنیان بی کم وکاستن
نبیرهٔ رشید اولاد دلبند
مدام بهمد اسپار کینه خواه
بدون بهمدا بلغار و تاتار
پناه مان بذات واحد القهار

بزانیکی چونی حران

بزانیکی چونی حران دارون
صب سحر بپوشار جواهر لپوش
کی مبو هم رزم پهلوان پل
بزروات ای باب سرهنک سالار
دستش بهبیون به حلقهٔ کمند
بستانی قصاص کرد بن دلیران
سیلتی خوشحال جواتهٔ فرزند
طبل رزم کدیان سپاه ایرانی
دان به طبل رزم سپاه بیشمار
اوشو صدای کرمهٔ کوس و نخم
عاجز باین تمام سپاه ستاران
ماهی بدریا آهوان بر سبز
شیران نه بیشه طیران نه سما
یکسر عاجز باین تمام بی قرار
خروس سحر بپر و بال شانا
اول غنچه بی شکوفا دمدم

کی بزور میدان مکر ونکون
پی سپاه ایران بنعره خروش
مدو لبدا روش زهر بی اجل
بحر من بعون دانندهٔ داور
بکروش وپیند تا هزارو لند
خلاص کیم جه بند کرد نبیرهٔ شیران
فرما بنوازان کرنایان چند
هفت پادشاهان کرد شادمانی
اوشو سپاهان نکرتن قرار ٨٠
هفت آسمانان افلاک و انجم
صدای کرنای شغشغهٔ یاران
پلنک نه هسار هر اسان یکسر
کرک و وحشیا هم بزور دریا
ناکاه ستارهٔ صب بی آشکار
بشار ذاغ وارغمند [illegible]
باد صب سحر درلاد کرد جهیم

چون ابروی مهوش کردش طلب آرا … شکست داو داغ پادشار دارا
شاه خورشید خو آمانروز کار … سپاه ستاران فرار بی فرار
دانه طبل رزم شاه خورشید خو … ویش کرد آن شکار نهان مون کد
مؤذن بیدار اکبری وانذش … به کشت عاقلان لندر بید اگند شش
مصطفی وسن دس طبل در بکار … شیران دلوران جه خواب کر پیدار
ادشوکر دسپاه ابدیده پیر خون … مواتن که ابدنه رزمه نکون
کی قبای نکبت مکر و لندر … که نروی میدان تمالوب سر
ناگاه بهرام شاه آمانمیدان … روکر بایران چون نره شیران
بیونمیدان تارس که مردن … آروتعامی تخت کیانم کردن
آروتخت وتاج شاه ایران برون … سپای ترکستان بغار و رون
برزو اید اثری روش کرد برستم … ای حد غمخوار بکیره رستم
مرخص کره پیری کارزار … بشون پیر برزم شاه تیردار
رستم وات بشو یزدان یار بو … حی سبب نگهدارت بو
رستم وات بشو یزدان بت مدد … رفیق رات بو الله وصمد
پیلتن وآتش فرزند نازدار … مخبر بربویت نروی کارزار
برزوی شیر اژدر

برزوی شیر اژدر یا وانیمه راه … دست کمرت لبینه شیر کینه خواه
برزوی شیر اژدر بیر خصت باب … رونیاه پی رزم بقطره و شتاب
پیلتن فرماکا بلی تمام … شی نزکابش یکسر خاص و عام
برزوی شیر اژدر یا وانیمه راه … دست کمرت لبینه تیر کینه خواه
رخصت طلب کرد بجه سپای خونخوار … کرد واتن یارت شاه کرمدار
شاه تیر وا اردیش آما یک میرد … ویندا البرزن به تلنبا و یکفرد
سرتاپای تنش کرد آمای لیوشن … چون دریای قلزم دایم بجوشن
به یال یا موش چون قهرمانی … دلیر پیر زور جور رزمانن
واتش ای دلیر ایرانی زمین … نام التدجیش آمانی پی کین
اصلت چکس نیره گیی … کسی کیانان یام ویت آمیی
آباد اجدادت لواچه سراست … سپری عرصه کارزار قدم باوات وات
دیارن بزرک اصل زاده نی … جه نصل مردان پاک افتاده نی
برزو دا جواب بلفظ شرین … واتش ای دلیر بلغاری زمین
نامم برزون طا لیفه جمشید … عبث مکبر توویت ناامید
بوکدتاه کرد عدو ایرانی … لوبروت والاشاه کیانی
لوازون … عزت جلی … بور … سرافراز مبنای عرصه دور
ارنگ قبول آخر سرانجام … مکروت و بندوات خاص و عام

بجرمے کہ پال گرز نہمد فنے … مکوت نہمدا بہ حیلہ وبہ فنے
ہمی نکہ بار سزوی عرصۂ حرن … لبشونہ اعضات سیلاب ہمون
شاہ تبردار ای دار نے بکدش … غرّا وینۂ رعد کیشا ہی خروش
قہقہ خندیا جو قہر و غضب … وات لپوسم زانا لتوی عالے نصب
سزانام بد اصل ہرزہ گفتار کے … ناپاک و نامرد ہم بدکرداری
ہنی و تمالید آمام جے دلات … شاہ لبد بہ عبدم بدون پیش خلات
تمام طایفۂ زال و سزیمان … کردون بچی وش لپد کریان
الیسہ پے دستور تدمدی جواب … ندنیت وچیم زور بے حساب
الدوات وینۂ شیر دلت دا بکمند … غرّا دینۂ رعد مہر دا کمند
شصت حلقۂ کمند گردش حوالہ … شیران نہ ہیبت مشان ذالہ
سرزوری شیر اژدر کمند شندیے کار … ہردو بکمند بہ بہن گرفتار
اوندکیشا شان کمندان کست … بازو دلیران نہ کیشان بے ست
ہرچو کمندان بہن پارہ پارہ … ملک جو سماہم جو نظارہ
دست بردن بے تیر ہرچو نیزہ شیر … تیران نہ جوشن نہمہی جا گیر
سعید و شصت تیر تمام بے یکسر … دست دان بقبضۂ شمشیر و شش پر
شمشیر نہ قبضہ شکیا بے کمان … حملہ دان پری نیزۂ جانستان

چوب سرنیان کردیہی

چوب سرنیان کردیہن شکستہ … ہرچو خستہ بہن نقلب جستہ
حملہ دان پری گدیال سنکے … خروشان بہم شیران جنکے
اوندبکبزان حملہ آوردن … گرزانہ قلب دابے حلقہ کردن
حلقہ حلقہ گرز ریزاوز مین … جبر و بازوی شیران پر کین
شصت پادشاہان بہ سواری اسپ … بیران رزم جو آزرگشسب
مناجات کردن زال و گرفتار … شون بر زو و رودست بہرام شاہ
پیلتن مکرد دو عانہ درون … موات ای یزدان پاشای بیچون
٨٢ موات یا کریم رحیم و رحمن … لاشریک لہ بے ماوا و مکان
یا صاحب چطر بے بن دستون … واحد احد امر کاف و نون
یارب بحاجت نام شریفت … بنور ولقار اسم لطیفت
بدری نجات نیزۂ کمر … نروی رزم کین نمانہ بے سر
فرصت بخش پلنش جی بے ہمتا … بازہم بنیرو قدم نہ ای جاہ
سزیت بید بحال جسم … بہ پادہ گے بجر گہ ختم
سزیت بیو بدلیلے شاہ … بہ گرفتارش نہ بند قلاہ
سزیت بیو بہ ذال ذابل … بجرگۂ پیکس سر حدکابل
مبزیوت بیو خبز رہانے ذال … بفریاد رسیت شاہ بے میثال
مدربغارت کنیج بے شمار … بحق علی صاحب ذوالفقار

مدره یبرباد یزدان پرستان
اوالله کردودعا بدیدهٔ اسرین
لا لا بد رکهای قاضی الحاجات
خاوش ببردوه لزهٔ لپدرسا
دیادیش آمایک پیری کامل
رستم دیش آما پیر لزرالسے
سجدهٔ باادب ببردنخا کیاش
پرواث پیلتی یه حیش ای نشین
بے حیش مکری لتولزوجه زارکے
اکرجه بهرام دل رنجی پیتن
نبیرهٔ اولاد دستان سامن
رستم جه شاه دی شرقش خروشیاه
عرض کرد فدات بام پر صاحب فتر
فرمایکیا لله جهان بخش شیر
جنی دکستهم برزود کر روان
فرامرز شیر مبو آشکار
طیمور پیر زور نبیرهٔ و پایتن

مکره ببرباد طایفهٔ دستان
ریزاندیده‌ش اشرین هونکی
لبدله پیر سوزکردش مناجات
دیش دی نجای صاحب عقل وفاح
محاسن سفید پیر لزرد عاقیل
رشی به نزداش اوبه آسانے
بسوز و زاری کرواجه لاش
بے جش بے وینهٔ مریزی اسرین
میریزی نه عین اشک مرواری
مژده در بینج اولاد وپایتن
تاموریزه جه خاودنیات به کافے
جه شادی بهرام بیحد جوشیاه
کے مبوا رکار نوبینو ضرر
بے راکهٔ هفت خوان بوردنک دلیر
باوران رخشت بقطرهٔ جران
هر بر بلا مبونکو نسار
نه جنکهٔ دا آشوب دام نریاتن

جهان پهلوان جه خواب

جهان پهلوان جه خواب بے بیدار
لزطرف برزو چنرو جو مهرے
عاجزاهن جه کیان تیلنی وزوشتی
کرتن کمر بند نمیدان جنک
بویزهٔ شیران نزوی عرصهٔ کار
اوللہ تکان دان نمیدان کاین
مکروابزار پیر تجربه
مواق یاکریم کارساز بیچون
منالا بزار بجسته و حزین
رستم دات ای باب شیر کیانے
عبث واویلا ای زاری پایتن
واتش ای فرزند چتورت زانا
عرض کرد ای بابو دیدم شی نخاو
سجدهٔ باادب وجاه آوردم
آماوجواب پیر صاحب فتر
بهرام صفدر اولاد سامن

شکر یزدان کر بیحد و شمار
هداشان بهم ضرب حیدرے
پیاپهن جه اسپ بے عزم کشتی
زور آوری شصت جه ببرو پلنک
کله به کله چون قوچ زوردار
ذال زر پیری نبیره‌ش غمکین
فرزند نیو بدست بسته
۸۳ فرزند نروی کار نکے سرنکون
مریزانچ سیلاب اسرین
یکجرفے داروف بدر منزکانے
بهرام صفدر اولاد و پایتن
راست بواچه پینج ای مرد دانا
آمایک پیری بتعجیل و تاو
تمامی حالاتمن عرضش کردم
واتش ای رستم جه غم فارغ بیر
تاموریزا جه خاودنیات به کافے

جهان بخش یل اژدهای دمان　　چنر وکستهم بے راکه هفت خوان
ببرو بکیا نه تا باوران رخش　　بتاو تیعجل شیر جهان بخش
جو خاو شرین اسن بیم بیدار　　پے خاتر جمعی نده ساع سوار
ذال زر شنفت واته پیلتن　　شکوفیا ویه کل غنچه چمند
فه طرف بهرام ببرزوی دلاور　　بکشتی بازی جه شیران نر
سه شب و سه روز کشتی بے نکار　　سپاه عاجز بین نعره پیکار
تا آخر الامر شاه نقا بدار　　غیرت دالیش ببروی کارزار
کمرش کمربند ببرزوی شیر اژدر　　ببردش ببروی فرق بچه شیر نر
دارش بزمین دا انخاک کبردش لیت　　به تناف تند بستش پا و دست
بازهم روش آورد بے عرصه پیکار　　پلنگه پوش خروشا بقار
سر تا پا اسباب اسلحه روی کار　　پوشا بانداج مرد عرصه کار
یکصد و شصت تیر چنر و قداره　　آویزان کردوش حلقه هزار
سوار بے به اسپ چون شیر بیجاه　　آما نمیدان بهرام گمراه
غره اوات دلیر بلغاری زمین　　شر طلب من لعون جهان آفرین
آرو بجر برگه کو پا ل بیراج　　کروت بخا اشخاشش چون سیماب جاج
السه مردان کرتینی نترزم　　آرو ضرب من ونت مبو جزم

بکروت وبند نمیدان

بکروت وبند نمیدان کین　　نه لندیز بلغاری زمین
بهرام صفدر ایدا اژے درد　　چون رعد خروشا اژدها ارقم
واتش ای دلیر هرزه هرزه دم　　ار لتر خلاص بیت نے رزم وستم
اوسا بکذاق ویت بکر بمرد　　ورنه چه لایق بیحیای رد زرد
نام ونشانت لوا جیم پنه　　او سامن حمله بدروت ونه
نریر نقاب ویت کردن پیوار　　آگاه جدات ونم کرا ظلهار
تا که بے نشان تو نبی گشته　　لزاجی بمن ای حرف زشته
پلنگ پوش دست دا شمشیر　　رونیا پے ترزع زننده دلیر ٨٤
شاه تبر دا قلیان داش لنذر　　ویش بکرد پیوار انشر اسپر
قبه اسپرش ریزا و زمین　　خط کرد سیف پهلوان کین
چوار انکشت ببر فرق بهرام شاه　　شصت پادشاهان کردن تماشاه
سمون مالامال بے نه اعضا زرلیش　　جوشا و خروشا بنعره خروش
السپر ولت نه نشان شاه تبردار　　چون رعد خروشا نه هنگامه کار
دست دا بکو پا هزار و صد من　　بهاوها هو وینه تهمتن
بهمر هر های چهن دا نشش پاه　　نالا به معبود واتش ای یکتاه
لدی فرصتم بنبون نا امید　　نکریح ذلیل نے ماو او نے زید

ایدوات روشن کردپی مرد دلیر — لب کرد بدندان وینه زهرقیر
پلنکینه پوش قلنی ان کرد روپوش — داش به اسپردا بهرام زرپوش
جه تقه کدپال جه تقه قلغان — قبه قبه اوشی با آسمان
جه بردسکه گرز هزار وصد منی — شراه آهر شیرپی انجمن
جه فره کوپال آهر بی پراش — جه ضرب سنگی غره اش صداش
لرزا کهکشان بوینه سیماب — قرارش بیر ماهی بنزور آب
فرس سرنکون نعره پیکار — جه خاک نکون زمرد کارزار
کمند چیپن چیپن کرد وستش پی دلیر — کیشاش بنروی خاک وینه نره شیر
لدیل و دستاخ بتند سر وستم — آورد پی خیمه اژدها سرارقم
روکرد پیر طیب سپار کوکباش — وات ای بنیره ضحاک روز رش
ار لو منت کرد آرو بنروی جنک — اوسا جه دمابو بینه پلنک
بکرو دعوای میراث پدر — خاص بسروی میراث خاکت بو در سر
کو بکش آمرنی خروشا پی جنک — سوار بی واسب دلیر روز جنک
آما نمیدان اژدهای دماق — خروشا بجوش چون دریای عمان
واتش ای دلیر جاجو حیله باز — آرو چون کنجشک نه چنکال باز

گرفتار شدن پلنکینه پوش درست بهرام شاه زرپوش کوه کش بارد

سرت جه قلعه بدن

سرت جه قلعه بدن جیا کم — بجره بسا تدربتو تنها کم
بحلقه کمند بکیشان کیش — بدن شکسته سهزار تدریش
بسروت و پایه درفش سیاه — حلقه بوت نکوش تاقرن دنیا
ایدوات و کمندش شانا پی دلیر — شاتبرداو وینه نره شیر
شانا کمندش دلیر بی باک — نه پشت فرکی وستش بنروی خاک
دست پاش ببست بهرام صفدر — محبوس کرد در دم کدپاش بسر
غره ابه تندر اژدهای بیر بجوش — بازهم روش آورد پی سپار لعل پوش
۸۵ پیدی بنمیدان مهرتاف یکبار — بکرمی بنبرد نعره پیکار
بزانی تقدیر کاسازی چون — آو کامین مرد مکر و نکون
یاقوت پوش ایدا اژنی بکوش — بهورینزا نه جاه بزلزله و بجوش
واتش برادر ای دین دنیا — ایسه بتوفیق حق لاینام
دلستش به بند نعره کای تنک — کرو اش نکردن روق و بالهنک
بدست بسته بسر شکسته — باورون پی ریت بخوار و خسته
لعل پوش شیر مرخص کردن — سجده بدرکار بی همتا بردش
واتش بی همتا به بوت بیاور — جدست لدکار رنزیکی ضرر
یاقوت پوش شیر سوار بی و اسپ — جو شتابه تند چون آزرگشسب
آما روبسروی شاه جه تا هر بی — جه درون کیشه نعره حیدری

درو دشت کده چه نعرهٔ دلیر — رم کرد جه هامون کرگ ببر و شیر
ده هزار عادی نلدم لد قیاه — چند هزار طپان للدم شیو بها
جه صدای نعرش ملک جه سما — ماهی نروی میل دست کرد بشنا
تا ایسه مصاف بار و بات کردن — روباه چینی در شیر ببر بردن
کبکان که کردن چنز و بازان جنگ — الکر کمه لو سرش دان بسنک
ایسه مو یهی هر چنکال باز — لضرب شمیر تاج نیزهٔ دراز
بشمیر به بردن هر دستت تیغ — چون کد شت کباب لد و نیت سیخ
به نیزه لد روت کرت بسوراخ — به تیر پتر زور کروت به پیداخ
بکرز سنکی بکوت بهمدا — کیشوت بکمند نروی زمین دا
شاه تبردار بکردش خنده — وا آتش ای مظلوم بیچاره بنده
ارمباز ری پات بنیر لوّر — هر ضربی داری بکبر کار کر
شرطا بو بیک ضرب کرز یکهزار — کروت بخاشخاش نروی عمر کار
پابنیر لوّر بنمانه هاشر — الکر لد بر شیت نعره صد خطر
اوسا کذاب لاف مباور نروی کار — نام و بیت بنیر یاقوت زوردار
ورنه بکذاف زبان درازی — خدا و پیغمبر لیت نایین رازی
ساکه امیدار شاه یاقوت پیدش — چون دریای قلزم آما بجوش

دست دا بکو پا کرز نهصد

دست دا بکو پال کرز نهصد منی — اسپر دا نراش جوهری پتر فن
داش اسپر دا یاقوت پدش بقار — لرزاه جه سامش کش کوسار
جه شقهٔ اسپر شیر جوهر پوش — ملاک جه سما کر مبیش هر کوش
سپید داشتت رکک جو هر نه کار — چوار صد و چهل استخوانش بزار
بر آمانی ه بکو پا کرز کرز — ضرر یا و ناش به باکوه البرز
لد بت کفت لد بت بهرام بیر قلیچ — میهر داشش پا نروی سر زمین
بهاتو ها هو شاه جوهر پوش — بنعرهٔ زبان بجوش خروش
دست برد پی حمله هزار و صد من — کردش حوالهٔ نروی مکر و فن
اسپر دا نراش یاقوت پتر زور — داشی آ اسپر دا ضربهٔ شتر و شور ٨٦
جه شقه طرق طراقهٔ اسپر — لرزا جه هیبت سپای کینه ور
آهر بی پراش جه کرز ما اسپر — لرزا جه هیبت هفت برج قمر
شیری جه طیفلا دا ردش جه بستان — مزاش داندم دهان و دندان
الیش شی نخاک تا حلقهٔ نفس — منه اسپر خیز اصدای چون جرس
مزه موت مرک آورد به کامش — کیلا به صد رنگ جمی جامش
حالات مردون دیش بدیدهٔ وحش — نالا بمعبود لبو رکینه کیش
داتش ای یزدان بنای کرمدار — بدیم فرصت نروی کار زار

اگر ای دفعه نتت جو هر ،   ناورون ضرر نغرصه خطر
تا بهزار سال عمرم زیادن   رستم پیز زور جلام چون بادن
ایدوانے دست برد پے حلقه کمند   میهنر وابه تند تهی کای سمند
شصت حلق کمند او شیر بے باک   کردش حوالہ ش غضب ناک
کیشا او کمند یاقوت زرپوش   دست الیش شی بگو لسوراخ موش
شاه جوهری کمند وست پیریش   کیشاش نزدی زین بکیش نکیش
به لبست دست و پای یاقوت اژدر   لعل پوش ایدی غیرت ابه لشکر
دردم) سوار بے شاه لعل پوش   سیاه به یکبار کردشان خروش
سپای جوهری خبر وشان یکسر   داخل بین وبهم جو دریای لشکر

رزم کردن یاقوت پوش   با بهرام شاه و گرفتار شدن یاقوت

جوهر شای پیز زور بغره بزد   نزوی عرصه کین به تلنیا و یگفرد
یاقوت شاه کیش چون شیر پیچا   بردنش به کیش تا خیمه سرا
بازهمو کیلاوه داخل بے بصف   شکستش چند طلب صفا صف صف صف
کاهی به گو یا هزار و صدمے   کاهی بکمند به حلہ دبه فن
کاهی هم بضرب نحر بے قداره   کاهی مکردش بچهار پاره
کاهی بهی هر نه قلب لشکر   کاهی به موت یاد انار دور

کاهی مواتش ایزدان

کاهی مواتش ایزدان پاک   پدریج نجات حق تلنیا و تاک
سپای بهرام شاه تمام تبر دار   دانشن بر سپای لعل پوش تقار
ستہ طلب لعل پوش آوردن و پیت   سرطلب هنر بداشان شکست
ناگاه لعل پوش چنین جوهر شاه   یادان بهم هر جو کینه خواه
سپای جوهری بر طاو درد)   حلقه دان ند ورا و ببرار قسم
اولد بکو پال حربه سهمناک   داشان به لعل پوش وستین خورخاک
بستن دست پای بحلقه کمند   کردشان وستاخ مرد شومند
طبل آسیاش زندن بمصاف   قدار و شمیر کردن نخلاف
غیرت و بے خورشید شو آما بنا و   ٨٧ ادر و لیکن بے سپای بے حاو
در دو شت بین بلاکر نکین   چون سپای خونخوار فارغ بین کجین
هزار ماشاالله جو تو بهرام شاه   کسی وینه لته نین جه دنیا
هزار ماشاالله جه زور زانت   جه زلزله شور جه کرامات
شصت پادشاهی پیز بیم و خطر   چند پهلوانان کشت شیر دلاور
جه هر سپاهی نام جوهر بے   لذات بزور وینه اژدر بے
ندینش وچم دلیده روزگار   سوار وینه شا تبر دار
او پچری طیمور جگر پیر هون بے   بروی مسندان او سرنگون بے

سپاه ایران شیون وشیین بی   برزو جهان بخش سام دل حزین بی
سپاه لعل پوش کس نمندہ بی   خیمه و خرگاه او چه بیخ کنده بی
پلنگه پوش کردش کبر قتار   کوپاش کرتش نغرصهٔ پیکار
شاه جوهر پیش نشت تخت زر   ساقیان می جم کردش یکسر
آوردن سازان سنطور دلکش   چنگ و دو چغانه صدای نغمهٔ خوش
کنزهٔ کبابان مزهٔ شهد شور   رقص رقاصان رعنای قرص نور
هفت حقهٔ شاهر داش نه کلاه سر   چیل کرسی نشین صاحب تخت زر
طلای لشکر بر کردن و بر   طلب کرد دوم برزوی شیر اژدر
آوردن بجمع مجلس نشینان   هور یزان و یا جرگهٔ کارنیان
واتش اسلام ای مجلس .. جم   سندشان علیک میر معظم
شاه جوهری هور یزا نجاه   واتش ای برزو وش آمابی جاه
صد رحمت باصل آباو اجداد ت   صد هزار رحمت بباب دادت
وش آمای بخیر بچه شیر   فرما هو کرتن اوروق و زنجیر
یک کرسی جه زر نیاشان پیرش   برزو نشت وتش بدلهٔ پیرش
آوردن پیرش بادهٔ لاله رنگ   تکلیف کرد بنوش هنرهٔ پلنگ
برزو می سندش نوش پیاپی   پادشاهان شاه خسرو کی

دمای لنوش لندش

دمای لنوشالندش شاه تبردار   واتش ای برزو شیر کارزار
بکمر خدمت من قبول داری   پی سپه سالار شاه تاج داری
کروت بسرکار امیر و لشکر   کس جه امرلتو بر نشو و بر
بکره ندل عدوی ایرانی   منیر دت و سرتاج کیانی
من و تمای ایل آمابی و لات   هیچکس نازون نروی سر بسات
شاه ایرانی مکردن بیهوش   پور کرمان کردن بچاوش
برزوی شیر اژدر چه واتهٔ جوهر   گیلیا رنگش جه ژاراب بتر
بوات تبردار سوا چه ای حرف   بدست رستم هنی بر طرف
صد هزار و لینهٔ شاه جوهری   بیکضرب او مبو بی سری ۸۸
حبرکٔ دیو سفید جه ریشه کندش   به تیر کستاند اشهنامه و ندش
جه خاقان سندش باج بیشمار   اکوان ارژنگ سر بتری بقار
اولادش پیچا بشاخ درخت   جه افراسیاب سندش تاج و تخت
سرنگون کردش سهراب بزورکار   بیلسم به تیغ کردش نگونسار
اشکبوس به تیر کردش سرنگون   سپای هندستان تونا کرد بتون
چند پادشاهان بلخ و بخارا   سورخاب شا چین وقهقهه دارا
چند پادشاهان سرحد بلغار   چندی اژدها هم ببر خونخوار

کلیمه گوش ینرهٔ ز سهراب — کر شیوز چینی شاهی آفراسیاب
آوردن پی رزم رستم نامدار — اوهم سوزناش به آهر و تار
ای شاه تبردار حیفن موا چه — به یکیحه ب اومبی دو حاچه
ار رخشش مبر پیری کارزار — مداو بهمدا بلغارو تاتار
ای رخش نین دردش کرانن — دنیاچه لار او آخر زمانن
وات رخشش چه کودن بوا چه پیریم — مواچه خلاف نادرهٔ یم
واتش او یکدست بر رستم منشور — بردن بهفت خوان دیوان ملعون
ساکه ایداشی بهرام نام دار — طلب کردویش جلاد خونخوار
یکشنخصی بنروی کرسی زرنگار — لقای بیروش وینهٔ خورشید وار
عرض کردای برزو نیژهٔ سهراب — به بخشه بمن بیش مدر عذاب
وقتی که رستم آوردی بدست — اوسا اولادش بدره شکست
واتش یا یخجام به یاد رندان — درد ببردشان ببرزو بنزندان
رودی یا لهنک وستن نکردن — هیچ نامابه تنک جالات مردن
ناکاه ستارهٔ صبح سحر خیزا — زنک سیاه قیرنو جاه ستیزا
مؤذن واناش الله اکبر — خورشید خاور گوشه کراشر
بیدار بین چه خاو سرکشان کار — به نام یزدان کرد شان اقرار

دلیران یکسر بیدار بین

دلیران یکسر بیدار بین چه خواب — پوشان سلاحات پهم رخت و اسباب
شصت پادشاهان بنزد رستم ری — وان بکبر تاکیا نان کی
صدای طبل رزم نه لشکر خیزا — طیران بنروی سما او روکریزا
روکرد دیری طلب شای ایران زمین — غنراو ینا ابر مرد سهمکین
واتش ای رستم پهلوان پیش — جه دشمن بترس بوی اندیش

رزم کردن جهان پهلوان با بهرام شاه ... آن

بوری بمیدان معرکهٔ مردان — بویی وجم نامی نبردان
اکر مترسی جه عرصهٔ خطر — ویت کر بغلا جوهر پوش زر
89 رستم ایداشی هروش بی بدرفش — رنک درخسارش تمام بی بنفش
در لحظه فرماش آوردن یک فیل — خروشا بخشم وینهٔ رود نیل
کلهٔ دیو سفید بیناش بنروی سر — بور بیانش ایوشا بری شیر
دسته پالهنک وستش بناهو — یکصد وشصت تیر چون شیر خونخو
نیاکه ترکش لوهٔ نریمان — طلب کردش زال پور سیرعان
واتش ای بابو خدا نگهدار — بیری دعا کر بدرکاه جبار
بعیده پیر آشر بکبر مناجات — بدرکاه کریم قاضی الحاجات
ارفایق بیم نرزم دشمن — آمانت هتون ارسیاوخش

یکسر بکبر کوچ پیر سیستان
دنیا پر عام مبو لو تمام
ای دنیا بی بیو بکس نمیمندن
ذال زر شفقت واتهٔ پیلتن
ایدوات پیلتی رو نیا درز
شاه جوهری و هنر داش فرس
مرکست نین و یت آما بی جنگ
لعبش آما پیر کارزار
رستم ایدا شر نی دست برد بی کمر
هر چند داتکان لوهٔ سام لبر
قدقد کمر بند شاتر دا ر
رستم وات صدق جی پهلوانه
ای حربی زوره ار بکوم بدا
آما بجواب لوهٔ ذال سام
پنم دا چه راست طایفهٔ کینه
بشانو شوکت طایفهٔ سامی

تا بن حصار طایفهٔ دستان
هیچکس جهٔ دنیا نیاوان بکام
چند پیغمران جه ریشه کندن
یخهٔ ویش درتی جه سر تا وتن
آما نمیدان بقیجی دجزم
روشش کرد بر رستم و آتش ار بکس
مر خرفت نین جه حربهٔ پلنک
نداری قوت پی رزم بدکار
قوت دالبویش و بینهٔ شیر نر
تلخ شانجاه پهلوان دور
بر تیا بهمدا بضرب خونخوار
نین جه عرصهٔ دور زمانه
لازم او که مکندم نجاه
و آتش ای جوان نیک زاد نیکنام
نه کام و رسته مقام و جهینی
جه تخم کرشاسب مینی نامی

عرض کرد پلتن صاحب

عرض کرد پلتن صاحب زور و زات
بوا چون لد بزانه یقین
بعزم و بجزم آما جه بلغار
ترکستان خالی بکیرون بر باد
ارض بی داری باور بنما نه
تهمتن و بینهٔ یاوران یار
رستم وات بهرام خونخوار خونریز
امن نی دمدار خش نین جلا
د زوت نکردن شصت حلقهٔ کمند
قیل پیکار نین جست و خیز
مهلت بدر بیم بشرط و اقرار
هر دو لغرصهٔ لذشت پیکار
کامین دلاور مبو جلر خون
ارلد پشت فی نیای و زمین
ارمن جه عرصهٔ زال بیم جه لد
بلام بشرطی بیکی روی کار
ساکه ایدا شر نی پهلوان کار

کشندهٔ دیوان روی عرصهٔ بسات
اصلم طایفهٔ بلغاری زمین
بدون بهمدا ایرانی دیار
ببون بالا ر طایفهٔ نیکذاد
ورنه به بیچون یکتا یکانه
ماورون بکیر سزوی عرصهٔ کار
حرفی مواچون منمانه ستیز
٩٠ سزوی رزم کین بکمند خام
بکبروت و بیند تا هزار وا ند
کم فرصت مبر ماوره ستیز
بیدالبو رخشم سزوی روزکار
سر ناین تقدیر داننده داور
دارهٔ کامین مرد بدلهٔ مخزون
مبون لعبدت لصدیق یقین
بکیر غلامی شاه حاتم خود
ببندیان کر آزاد سزوی سمار
راضی و حرف لوهٔ سام سوار

ساکه الداغ بهرام زرین پوش
راضی بے وحرف خداوند رخش
رستم هور کیلا نرزم و بیکار
ذال پیر سار رستم دلیر پیر زور
عرض ای بابو یقین بزانه
دایهٔ دهرمن نزادن چون او
بعقل و کمال ببرزو باز و
هرچند دام تکان دیکهر بند
آخر لا علاج بستم چنش عهد
نو طرف بهرام شاه جواهر پوش
طلب کرد و پیش سبندیان تمام
مرخص فرما شیران خونخوار
هرکس رونیان پیری سپاه ویش
سبزه و دلاور جهان بخش شیر
پلنگ پوش چنیز لعل پوش
یکسر کرد آزاد ز بند زندان

راضی بے وحرف جام صد من نوش
پوست بور بند وش سالار تاج بخش
شین و پیشوازش ایران دیار
چنشت کرد بشر لغرصهٔ پیر شور
یلین چون زره پوش ماداو مکانه
به تندی و تیزی چون شهبار شو
کس نمزاند بهمام ترازو
نه لخشا نجاه شیر نر مند
فرپلپر داغ پیش بصد حلیه و جهد
شی بے خیمهٔ ویش بزلزله و جوش
یکسر کرد خلعت جرکهٔ خاص و عام
هم ایرانیان هم توران دیار
فارغ یابن یکسر جه روق بدکیش
سام و فرامرز کوبکش دلیر
طیمور پیر زدر جنس یاقوت پوش
خلاص یابن بدست شاه نر مندان

هرکس شنید پیری خیمهٔ

هرکس شنید پیری خیمهٔ ویش بشاد
او شوکرد سپاه بعیش و نشاد
طلایهٔ لشکر بنه کر سپاهان
تا به نصف شده نوشان باده
دمای می نوشان سر نیان بخواب
ناگاه ستارهٔ صبح سحر خیزا
مؤذن بیدار جه خواب هور بیزا
مؤذن و آتش با خدای ستار
به بخشی کنای کرد گناهکاران
یا حق با حاجتی شاه براق سوار
به بخشی کنای ای بندهٔ ناچار
به بخشه کنای فرج اوشرمساران
به بخشه کنای ای فرج ناچار
بیدار بین جو خواب سرکشان کار
بیدار بین جه خواب شیران ایران
شیران روزگار ایران زمین

دان نه پیاله مردان نیکزاد
چون نوشان بزم وحت داماد
بر کردن و بر حشمت پناهان
همزهٔ پیر شدر هم ساقی و ساده
تا بیخ بیدار بنین جو مستی شراب
سپاهی زنگیان نودم گیر بیزا
۹۱ درساتی دردم سفید خیزا
بشرافتی سید اطهار
بشعلهٔ پیر شرق سوهای ستاران
بحق علی شاه دلدل سوار
بحق روضهٔ سید مختار
روسیاه و روشن هم درده داران
یا حق بحاجت سید مختار
بنام یزدان کردشان اقرار
صفدر صفدار ایران و توران
نیبر نیبران ذال بے قرین

ببرزوی دلاور چنین سام سوار جهان بخش چنین زواره زوردار
اژدر اژدران اژدهای دهان خیزیان بهم چو دریای عمان
سواریکن دردم شصت پادشاهان دان بنقاره عظم سیاهان
زرنیا طبل کوس هفت لشکر یکیر سوار بکن دردم خاقان قیصر
شاه افراسیاب طلب کرد قطران جاحربه لو جاچون شیر غران
واتش ای قطران شاه زنکبار آروجه مردان لوحا پیکار
بشو نمیدان سپاه ایرانی مردان داوخواز یکر کرفانی
قطران ایداغری رونیاپه جنک به تندی و تیزی لبونه پلنک
روش کرد بلشکر سپاه ایرانی بنعره و خروش رعد ما نی
رزم کردن جهان بخش با قطران شاه زنکبار
بمیو نمیدان سواری نامدار بنزوی رزم کین یکرو قرار
سپای ایران کس نامانجنک جهان بخش بنودم کیلیا جرنک
دردم طلب کرد سام دلاور واتش برادر شیر کینه ور
من مثون برزم تر هرزه کار لو سرحاب بسپای خونخوار
ساکه ایدش وات روکرد نمیدان قدولینه کوهان نامدار اکوان
کرز نهد وکرد بدستوه لبو جبقو دلبو فتر جبرک خستوه
واتش پهلوان

واتش پهلوان چش نام لو راست لبواچه پیچ ترک تارکو
ورنه به یزدان پادشاه بی باک مکروت لکون نخاک مغاک
بکرز و کوپال سنکی و سهمناک مثکنوت بهم خسته و خطرناک
ساکه ایداژنه قطران زنکی غتر ابه هیبت چون شیر جنکی
مکر نشفتی نام من نی در هوا چاکالوه سرها کان لبدر
باب من لدست رستم هلاکن ایسه نی دنیا اسیر خاکن
آمام په قصاص بمون بالبو رویج په چیش بی دستور آمانی نیج
بشوساکن برلو بخیمه و بت سرهدر و باد و بت مکر شیت
ورنه بسالتر سنکی دسهمناک چون میخ محالم کوت نزوی خاک
ساکه ایداژنه جهان بخش شیر کرهنا چون شیر لبور دنک دلیر
92 دست دا بکوپال چون شیر جنکی آمابی آمان یی شاه زنکی
قطران زنکی دا به کرساتور قلخان کرد رو دیش مرد پرغرور
داش به اسپر دا دلیر بی باک فیل سر نکون بی پهلوان نخاک
فیلش نکون کرد زنکی زبردست لوه فرامرز نخاک کردش پست
کهکاش بزداغ نیزه عنبر یز کرد ز زنده کانی و تش ببر تیز
ذال زرد لیل پیر جهان بخش خاک روی میدان لبرد آلو نخش
هوات یا خدا اسپردم به لو لدست زنکی بنو رنجه رو

لنڈھا جہان بخش ہمو ریز انکا ک   دست ابردبے کرزش پیادہ بے باک
کرزی کرد بہ کار لنڈھا نیکنزاد   داشں بہ کلہ فیل کورسے بنیاد
خلطان کرد نخاک زنکے دل سیاہ   شاد و خوشحال بکو ہکش لنڈ جاہ
وات صد آفرین پہلوان کار   ماشاء اللہ لت لبد ہزاری ہزار
سام دلاور فیلے صاحب زور   آورد نمیدان تعجل لبود کتور
سوار بے وفیل لنڈھا پدر ذال   آمای زنکی بحربۂ کو بال
و اتش ای زنکی اضربہ کرلنڈ شی   باقی بحربۂ ضرب تکبر فراموش
قطران ایدا شی اسیر داشی لنڈر   داشں بہ اسیر دا شیر دلاور
جہ شقہ طروق طرقہ اسیر   لسرزا کہہکان تمامی یکسر
جہ بروسکہ کرز آہر بے پراشی   آہر افروز بے زنک نمند دجاشی
سعید شصت رک زنکی بدفعال   چوار صد دچہل رک کود کہن سال
بر آما نجاہ بحربۂ سنکلی   کفت و روی زمین قطران زنکے
فیل اش بے وکرد نروی سرزمین   جہان بخش نندوم الغضب بر بہ کہین
آمالی آمان دینۂ رعد غور   سپاہی سام داشان شاز و نسمطا
شارافراسیاب اس درش وحی   غیر ابطیمور نعرہ ستم
رودش کرد بجانب شیر دم لقار   تہر ہر بلا وینۂ رعد تار

سپاہی قطرہ امان وتہلا

٩٣

سپاہی قطرہ آمان وہمدا   پادشاہ مغرب لنڈ لندز تمد ا
ہفت لشکر جہ لنڈ علم کرد و باہ   سپاہی جہان بخش تمامے لنڈ جاہ
باقی سپاہان شصت پادشاہان   داخل ہین دیکھ چشمت پناہان
بے و مغلوبۂ روی آخر زمان   جوشیان بہم اژدہای دمان
ببرزوی دلاور جہان بخش شیر   سام دلاور ریتۂ عقل و تد پیر
باقی سپاہان ہم نقال ابدا ران   جہ بروسکہ کرز او تیرۂ باران
بے وایلا چون روز محشر   جہ نالۂ فیلان کرز کاو سر
جہ شقۂ شمشیر جہان بخش شیر   جہ تیر بپرّ زور طیمور دلیر
جہ بروسکہ کرز ببرزوی دلاور   ہوا رجہ حربۂ ایرانی یکسر
ہرتا بمغرب جہان آفتاب   قتل و عام کر یا بحد و حساب
پنجاہ ہزار مرد جہ سپاہی ترکان   اورو کشیابے جہ کخت بدبکان
رسی ہزار نفر سپاہی امیر اسانے   شاد و رزمکاہ اور وہین فانے
نکشت سپاہ و پنۂ کلا ریز   ہیر یز ا لوار چو فصل پاییز
طبل آسایش نہ کشت سپاہان   ژندشان بہم عظیم سپاہان
ہر کس نہ جای ویش بے عزم راحت   بہ عیش و نشات پری استراحت
رستم وات یاران باورد شراب   تام ہزہ پہر شور مرغان کباب

صراحی بلور شیشهٔ شیراز سے
ایشو تا بصبح لبو یارجی بشاد
درد آوردن ساقیان می
سپهر سپاهی خیزا صدای ساز
مجلس نه کاربه تا و نصف شو
سپهر سپاهی کبزمهٔ کیتکیجی
ناکا ستارهٔ صبح سحر خیزا
خورشید خاور بر آما و بر
دکرک ظاهر سفیدهٔ سحر
بیدار ایچنا جه خواب سرکشان کار
او روبهم جه لنو سرکشان کار
او روبهم جه لنو سپاهان یکبار
سپاه ترکان طبل جنک خیزا
سپاهی ایران زلدن طبل جنک
ویش کرد ونیش جنک او شهزادهٔ طوس
شاه افراسیاب روش کرد به طیمه

ساقیان للزور بنغمه باز سے
تا بوقت صبح هر جیب باد اباد
لنوشاشان بیاد شاه خسرو کے
صدای خد شحو اتان نالهٔ طبلے باز
لنو دما یاران سرنیان بخو
صدای حاضر باش نوبهٔ لذبچی
زنک جش دار نجاه سیزا
سپر تماها شای عرصه کار خطر
مؤذن وانا شی الله اکبر
بنام یزدان کردشان اقرار
بنام یزدان کردشان اقرار
سوار بین واسپ شیران خنجوار
شیر و لور کرک دردم کرییزا
صدای کرنا سفید مهره خمک
نه پادشاهان خیزا البق کوس
فرمایه پهلوان صاحب ذالد زور
آرو چون مردان

آرو چون مردان چون شیر دژم
او جهان بخشه هندستا نایین
مبو یک کاری باد روش و سر
طیمور الید شفقت خیزا یچه نبرد
طیمور سیززور یادا بنیهٔ راه
همت خواهر کرد جه کردین یاران
نعرهٔ نبرد الله اکبر
لبوری نمیدان معرکهٔ مردان
کاری بکیرون نفرصهٔ سپکار
جهان بخش اژ نے مرش بے لدرفش
داتش برادر سام صاحب زور
من بشون بسززم طیمور بدبخت
الیدالتو روکرد پیری فیل نبرد
سفید شفقت بے اسلحهٔ جنکش
روکرد بطیمور وات ازنیزه کار
تا ایسه ندینت نبرد شیران

لشو نمیدان نبرهٔ رستم
شار زنکے بدست او تهم [illegible]
لبواچا لنوه تا روز محشر
همت خواهر کرد به تنیا و یکفرد
٩٤ کرت بشنوه دستش بدعا
روکرد بمیدان چون رعد [illegible]
وات از جهان [illegible] خسرو
تا و [illegible]
ناتی [illegible]
اعضا [illegible]
خبردار [illegible]
لتو بے جا بجان [illegible]
سوار بید دردم پوش [illegible]
مرسام نبرم بیم [illegible]
پے چیر بے لتوره [illegible]
نشنو شانه تراج [illegible]

بکروتکو ویند تا قرن ایام   لواچالنده یکسر خاص عام
طیمور الداشنه دست برد پکرزش   هامون هراسان زور البرزش
جهان بخش … اسیر دانسر   داش نروی اسپر نامدار صفدر
شیری جوان … نه پستان   مزش دانه دم دهان ودندان
تمام جوارح اعـ… به جیا   فیل ننه ویرادبه بطو طیا
کفت ننور زمین لنوه فرامرز   درساتو دردم دست بداشن بکرز
…س   اکرملالیش مبی به نفس
شیر   دانه بند دست لبورد تک دلیر
…و   جاکرت نجامه پهلوان کو
… به نخون   دخت به پهلوان ببوسر نکون
…جل تا د   فیل آورد پری پهلوان داو
…شیر بچهٔ ایران   دست برد پکرزش چونانستره شیران
…کردش بدندان   نشت نه تخت فیل چون نامندان
…یل ناقوس جرس   نمیدان کار رخ مکر فرس
…ر هوادانی کک   جوساش لرزا هفت کرهٔ افلاک
…طرح افعی و اژدها   دشمن بوساش نمبی رها

واتش اطیمور

واتش ای طیمور بیرای بدفعال   شرط ابدکرزی کروت بخرخال
ببند بند استخوانت بو بند بجیا کیم   لکشت اعضا قلت بطو طیا کیم
الدوات ویده ببر دست بدا بکرز   غا نانزوی نالور بیا ماهوی تیر برز
قلنجان دالنذر سردار سنکلے   اسپر جبل قبهٔ کار فیر نکلے
داش نه روی اسپر لور زبر دست   سعید دشصت رک نوجوان شکست
چهارصد و شصت رک پهلوان کار   لنخشیا لکرب لنده نامدار
شیری جو طفلے بستانوردہ بے   درساتے وردم مزو بردہ بے
٩٥ صدای رزم دنک نقاره خانه   خیزانه اردوی سام فرزانه
شصت پادشاهان کوس زرا زیل   کترتنا ثرتیا صدای قال قیل
کدهاش هوات یا خدای کریم   یاحی یا قیوم رحمن الرحیم
نکه بداری فرزند دلبر   نروی عرصهٔ کار بنمانوبه سر
شای افراسیاب الیدش دی و جیم   واتش ای پیران شاه والا ستم
بفرما سپاه تمام یکجا ه   لشن ندوران شای حشمت پناه
ندور طیمور سپاهان یکسر   کران وکاری چون روز محشر
بفرمودگا شاه پیران پیر هوش   چون دریای قلزم آما بخروش
کردش بده طبل پیران پیر فام   طبل شیردم عادیان تمام
طبل ارقلان اژدها بدست   طبل هندی بی کرد آتش پرست

طلبی هزبری تن و دیدهٔ منار
طلبی یکدستی بر رستم منشور
طلبی شیر دم و دیدهٔ شیر نر
طلبی ماچنر صد هزاران کس
طلبی خاقانے بے بعملۂ ویش
ذال درد دم فرماش ایرانے یکسر
سپاه جهان بخش پلنگ پوش
کو هکش نخزا بسپاه سنکے
داخل هین ده هم سه سپاه سنکے
شقاشق کرز یلان خو نخوار
بزن های بزن ندشت هامون
جه بریقۂ تیغ مردان ایران
یکطبق غبار نشست بنور فلک
نه هامون نه ارض نه سما دیار
سپاه جیحون نه شیران نر
هار صدای کرز بے جربۂ جان ستان
نیراشۂ پر شنک کرز نه هلادے
جه فرهٔ سرزلق جبر که بجوانان

صد هزار رعاد ضربشان چنار
طلبی قطرمه نامدار پیر زور
طلبی خاقانے صد هزار نفر
اژدر بدستان پر هوا و هوس
یکصد هزار مرد جه بیکانه و خویش
بدران مقابل بتوران لشکر
هر لقا بداران جوشیان بجوش
شاربن کو شیان طایفۂ زنکے
جهان یکسر بے بدیو جنکے
چون روز محشر سو چیان بنار
صدای کاوسر هو یر د جه کردون
جه قاژه کمان پر شور شیران
عاجز پیل یکسر تمامی ملک
نه پیروین نه مه نه هیچ بنی آثار
کس و کس نے جه عرصۂ خطر
چکاچاک کرز بازوی سرستان
هوا را نه جرخ اوج لاله رنک
فریاد جه قاژهٔ شصت کمانان

ناکاه پیر بخت

96

ناکاه پیر بخت چو اشک چمر
برزوی شیر اژدر اسپ مدا جولان
باقی ایرانے زخمین و خسته
اد رو پیر بخت نوهٔ ذال سام
کرتن بکمند برزوی زبردست
سی هزار لفر ماز ندرانے
سراپردهٔ چطر خیمۂ زر نکار
شیران ایران نمغلوبۂ جنک
یکے خبر برد پیر ذال سام
بداش لبر دا بدیدهٔ خونبار
بجوشام بجوش پیر ترکستان
ساکه ایدش وات شیر زا بلے
طلب کرد دردم زوارهٔ پیر زور
روان کرد پے طلب شیر دم بقار
هدارا مکر لشو و دیدهٔ نیل
سوار بے دردم نوهٔ پدر سام
رونیان پے طلب شار افراسیاو
زر علے شاطر و دیدهٔ رعد تار

ایرانے مردان زخمین باین یکسر
اد یچ زخمین بے یکجار ناتوان
کوس پاره پاره علم شکسته
کیشان بکمند برزوی نیکنام
پشت ایرانے کردشان شکست
آمان پے خیمهٔ شاه کیانے
بتاراج بردن ترکان بدکار
نزاکان بکار شیران یکسر تک
دستاخی برزو عرض کردن تمام
هوات کوف رخشم پیر کارزار
بدام بهمدا جه زبر دستان
بفرما بجرکه سپاه کل بلے
ده وهو هزار سپاه شیر و شور
برزو بدستش باین کرفتار
ویش هم در لحظه سوار بے و فیل
چنی زواره یاران خاص ز علام
زر علے زرپوش زر داد چون شهاو
رونیا پے طلب شار توران دیار

بهفصد من اسباب و پهلوان بے
زره پوش و زره دار و نیزه او بے
نه جلو فیل جهان پهلوان
یاوان به ببر و نیزه سهراب
زره علے کرزی داش نه شیر دم
زره دار و یک اژده بوینه پلنگ
رها بے لدست شیردم ببر و
رستم بوینه لبور نه ببند لبوره
رونیا پے طپب هزبر پیر زور
جه شقه حربه لنده ذال سام
سنر ببر بلاس زخم کار بے
طپب شیر دم تار تا بقار
رها بے ببند ببر زوی دل حزین
تار ببر بلاس زخم ورده بے
طبل آسایش ژنیا نتصاف
تا هفت لشکر ژندن طبل آسایش
ادرونه سپاه شای توران دیار
نگون اهن لدست یلان ایران

بوینه هزبر بر شیر غضب ان بے
بهر جو بوینه شیران نر بے
رونیان پے طپب تعجل بدوان
شاه افراسیاب جبر کش بے کباب
زره پوش یک تبر شانا ستم
داش بر شیردم نه مغلوبه و جنک
بهزبر ویش کرو بهام ترازو
سنهصد من کرزش وینه اژدها
تماماش وچم سپاه سلح تدر
جه صدای تبر زره پوش بے راح
سرتاپای تنش همون ببر جاری
ببر زوی شیر شکن خلاص بے ندار
یاوا باردوی شاه ایران زمین
لدست رستم زار کرده بے
مصری سوها نان کریان نخلاف
سپاه همور کیلا یکسر بخوابش
پنجاه هزار مرد کشیا بے بقار
جبر ضرب بازوی در نده شیران

پلست هزار نفر

پلست هزار نفر ایرانے زمین
او شو سپاهش کرد نشتن بهم
صدای زنک زیب انجم افلاک
طلایه لشکر سپاهان یکسر
دان نه پیاله صدای چقانه
تا به نصف شو سازان دستور
ناگاه بر آما ستاره سحر
شکست داره طپب سپاه زنکیان
دلدبه سحر بر آما و ببر
موذن بیدار اکبری وانا
بیدار بهن جه خواب شیران روکار
قاصدی خبر به تعجل و تا وه
وات بشاه ترکان ارشای کیانے
مکیلون به بخت به تعجل وه
فریبرز عموش جا نشینش
شاه افراسیاب لیدش نے بکوشش
دماه خاموشی طلب کرد پیران

کشیا اهن لدست ترکان پرکین
جه جنک فارغ بچن یاران رستم
سپاه ستاران شیران بے باک
بر کردن و ببر جه خیر و جه شتر
مشغول اهن بهمی خویش و بیکانه
سرنیان بخواب کردن لبو دستور
97 خروس بیدار شانا بال و پتر
فارغ بهن جه رزم زنکے جنکیان
خورشید خاور پیری شور و شتر
بشای قیر کردن نمند توانا
مدران آماده پیری کارزار
بجر کے خسته لدله پتر آو
یه چند وختن من و نهانے
نهن جه ایران شاه کیخسرو
بجا که نشتن او امینش
سه ساعت تمام لندوح بے خاموش
واتش او زیر بانت لبو ویران

قاصدان خبر آورن پے فنے | تا پیدان خبر وے زیدہ خامس
لتہ جیش منزالے لبو اچہار راز | اینہ چہ مکرن سا ہچ حیلہ وہم ساز
پیران وات شاہچ فکیم نہ اکار | تمز جیش و اچون شار لتہ ران دیار
او رو یہ شکار حلیمو ر نامدار | یکصد نفر مرد ذلیل وزامدار
زیور کسہم چنز دصد نفر | آنہ خبر وبے شاہ کینہ ور
بفرما سپاہ اہر لبو یکبار | بکیانہ شخص بہ سفید حصار
او بندیانہ باوارن بے جاہ | باورد بہ قتل شاہ حشمت پناہ
فرمانے بنویس کہ ای تکش خان | ونت معلوم لبوای شیر غران
معلوم بے خبر ذلیل زار | نہ بند زندان او کرفتار ن
شاہ افراسیاب اید اثنے بکوش | چون دریای قلزم آما نخروش
دروم طلب کرد شیدۂ نامدار | بہ تا د تعجیل پے سفید حصار
یکصد نفر مرد ایر اے زمین | لسرش سمو دارہ جہ تق بیقین
باورہ بہ ای جاہ بہ تعجیل تخت | فرزند نامدار لبرخت و بے وخت
طلب کردو ہر نو سیندہ | دانای ہنر مسند پسندہ
دل کہ نامہ نام خداوند | نویسا شدردم بے چون چند
نویسا تکش ونت بو معلوم | شیدہ کیا نام بہ اومہر لبوم
بہ یاوای فرزند

بہ یاوای فرزند برکزیدۂ من | عزیز نازدار نور سیدۂ من
ہر وخت میاو شیدۂ نیکخواہ | برآدر و بر بندیان نجاہ
با ہبر تو نہ تن رش صد نفر | لغضب کین اول یار زیور
نامۂ سز ہمہ او شار حالتم خو | سپرد بفرزند وات مکست نبو
دروم ہو رکرد شں نمانا بلغار | حشبان ورد لتۂ نامدار
98 لبعد یا زدہ ہم یا وا لبر قلا | نزا نامبر پے زدو بلا
ناکاہ بہنکام وخت صبح سحر | شی و یار قلا شیدۂ نامہ و ر
ویشکہ دروازۂ قلا محکمن | تکش خان لتو جاہ خاطرش جمنے
عزا بہ ہیبت شہزادۂ دلیر | بہ تندی تیزی و ینۂ ز مہریر
بیدی بہ تعجیل وا زکن دروازہ | پامنیں لتو رہم جہ اندازہ
تکش خان اثوے لسزاوینۂ ہید | عرض کرد شہزادہ ہر تونے ہید
ہر چی مواجہر بدیدہ و بہ کیان | منت منزالون لتہ کیکیان
بلام بے فرمان شاہ افراسیاب | ہمبوای کار منمانہ خطاو
فرما حاضرن فرمان شاہ ہس | وازکن دروازہ با لبون راکل
لذیان تکش ونت بو معلوم | شیدہ کیانام بہ اومہر زو لبوم
پراوای فرزند بندیان یکسر | باورہ بہ قتل اول یار زیور
بزو بکیانہ رشسان ہر سی | لبدرہ شیدہ باورد پے کے

سمن ناز واتش تو ہیچ مکر دنگ   کاری بسازون بحیلہ و بر نگ

داستان سمن ناز در بہا در حصن سفید

بکودش وپند واتہ روزکار   لبو اچا ناوہ کداو شہریار

واتش بشیدہ چشتن مراد   لوبنہ او قلا پنہ شاد

چہار نفر مرد یاور لو چنیت   ما باقی لشکر ہیچ نیو ونت

شہزادہ او حرف قبول نما نا   لشی باندرون بداد ہا نا

وات بتکش خان کو آرامندان   باور بندیان جہ بند زندان

سمن ناز واتش شہزادہ کیان   منت یار نان بدیدہ وبکیان

ہر چہر لفر ماری مادرن وجاہ   لو کندت مدون تو لفرق شاہ

امشب مہمان ببر صبح ببر روان   پیری شاہ ببر تعجب بدوان

نبزقی بسازین بکبرین عیشی   لو یارع بشاد امشو لوشی

بصد و مکر و فند راضی بکردش   شہزادہ فریب سمن نازو ردش

او شو سازنا مجلس شاہی   منوشا بادہ بخاطر خواہی

تکش خان مترند سازان سمطور   کنزۂ کباب ان ہم منزۂ پر مشور

بو لو مر قصا باندی حیلہ ساز   جبرک شہزادہ ماور نیرواز

ہر سر خودش بے

ہر تا سر خودش بے او شہزادۂ کے   دارو بیہوشی ریزانا بہ می

لبداش بیاران دارو شاخ دردم   یکسر ہاین بیہوش اندک وکم کم

اول سمن ناز تکش خان شیر   بہ لبست دست و پاش بروق بجبر

حکم شہزادہ چہر و چوار نفر   دست و پا بہ لبست او پیری پیکر

روق و زنجر شان بکرد نکردن   ہیچ نا لعاب تنک و عرصہ کا مردن

۹۹ دستش بزندان چاہ سیارنگ   مکر لبست بتاو پیری عزم جنگ

لو اتکش خان آوردش بیہوش   وات اگر حرف نم بکری نکوش

ورنہ بہ یزدان بینای لا مکان   از قبول نکرے مکروت بے کیان

واتش سمن ناز جہ حق نبری   تقصیرم چیست اینہ مکر بے

ہر چہر مواجہ مت ببکیانم   من قبول داروں بندہ فرمانم

چندی تکش خان سوکند وردہ   اوسا دست و پاش جہ بند کردہ

سپاہی شہزادہ آگاہ بین جہ کار   خبرشی پہرشای لتو ران دیار

ساکہ ایدانی سپاہے جہ قار   طلب کرد و پیش شیران خونخوار

واتش بہ طیمور لنۂ نامدار   سوار بر شوپے سفید حصار

بکرہ خاپور قلعہ دروازہ   تکش سر ببرۂ بے اندازہ

سمن ناز بہنہ بدوم قاطر   باقی سواران ہر چہر بو حاضر

باوره به قتل او چیز لیور
مدارات نبو شیر کارزار
طلیمو را ایداڻی تهو ریز اتقار
کرد اصلیه دار سواران داو
تهمت خواهی کرد طلیمو دلیر
مرا تار بجوراه او مرد سرنگ
قاصد خبر برد پی دلستان سام
لواث طلیمو چیز و صد هزار
ذال که ایداڻی لسر ابی حساب
بی ده و جو هزار شیران ژیان
طلب کرد و پیش زواره پتر زور
هم فرزند و یت تغار و مرزبان
مکر مدارا فرزند دلبند
نبو به کاری ببو آشکار
زواره اٿی سر فروز آورد
ده و جو هزار سپاہ خشم خون
قاصد خبر برد پی افراسیاب

آواره کره او یکصد نفر
خلاص کر جه ببند او شده نامدار
سان سپاہ و پیش صد هزار سوار
کر جنگ جویان رنگ درد نخراو
سپاہ خیزنا چون شیر نخچیر
یلغار راه دا پری عزم جنگ
قصه تکش خان سرار تمام
عرض کرد و خدمت لنوهٔ نامدار
جو کرده که کردار شاہ افراسیاب
یکر صاحب زور نتر سن جه کیان
واتش تهو ریزه فرزند لبو ضرور
ببر چیز و ویت بزد بر روان
ببر چینی ویت سپاہ مکر و فسند
بهبه لکهائی شاہ توران دیار
پوشا اصلحه نام یزدان برد
تهو کثرت رونیا پی دشت هامون
لواز زواره لبینهٔ شهاب
ده و جو هزار سپاہ

ده و جو هزار سپاہ اسیر الئی
دردم طلب کرد هومان کلباد
جو لشیا پی جنگ سپاہ زبردست
سوار تهین دردم به تعجیل تاب
رونیان اوان پی سفید حصار
ذال که ایداڻی طلب کرد ش گیو
ببر به تعجیل لتو نه پی کلباد
دردم بفرمان لنوهٔ سام لبور
ده و جو هزار سپاہ کاب بلی
یلغار راه دا گیو زبر دست
بشین بسر وقت کلباد ملعون
خیمه رخیاوان نمر غزار ری
منوشان بشاد جرعهٔ بی فرقف
ٺیمی سرمست تهین ٺیمی نهم سرمست
جو در کمند اگیو اژدر چسم
دیشکه صدای طلر ز سازان سمطور

تهو کثرت لوابه بی نهانی
یکصد هزار مرد چون کورهٔ حداد
به تند و هیبت مردان سرمست
هر خص فرماش شاہ افراسیاب
یکی خبر برد پی لنوهٔ نامدار
ذال لبوات پنش بخاطر پیشو
سپاہ او ملعون لبر باد ۱۰۰
سوار بی او گیو و بینهٔ رعد غور
شیران غران جرکه فاطی
سه شبانه روز وینهٔ فیل مست
شور را حت پی ندشت هامون
لو بیزه بهشت چون لاله زار
رعنا ساقیان پیاله نه کف
ٺیمی غلطان تهین نرو زبان ست
یاد ابه منزل شیران بی خم
شنفتش و کوش پلتی دستور

طلب کرد سپاہ و آتش اس یاران   معلوم لبولیتان سپاہ و سرداران
صدای زرا زیل سپاہ توران   فریاد و فغان فیلاں لبوران
ای غافلن یہ کار کردون   لبوتا تدپر بکبرین جر دون
بدین شبخون بہ سپاہ ایشان   بکبرین بر باد کرد درون ریشان
یاران واتشان پر ہر الیدن   سیزدان بے باک پہان امیدن
کردین واتشان بعون بارے   کار بکبرین بے یاد کارے
بین ورچوار سر کردن تدارک   وندن بیہمدا سورۂ مبارک
یک نیم بہ شوکم بے یا زیاد   شبخون داشان مردان آزاد
زلزلہ پتر شور ند شو تاریک   جہ قبضۂ شمشیر برندۂ باریک
داشان بتر کان بیحد و حساب   بر سکۂ کرزان لبوینۂ شہاب
نیمی تمام مست بضرب نیزہ   نیمی بکبرزن میان تن ریزہ
نیمی سرمست بین مکرون آخیز   نیمی سپدار بین منمانان گریز
نیمی بیہوش بین بے اختیار   نیمی جہ ہیبت مکردن ہا وار
نیمی لت ریزہ ویۂ خاشخاش   نیمی داد مکرد افغان بہاناش
نیمی رونیان بہر تر گستان   نیمی مقتول بین جہ زبردستان
بعضی ہراسان موات بیہا نا   بعضی موات نین لتوانا
بعضی نہ فرار روش

بعضی نہ فرار روش کرد نہ بلیت   بعضی غرق مبرند دریاو نہ شط
بعضی جہ سپاہ تپدار بین جہ خاو   بعضی اسپشان مکردن لقاو
طلبی سوار بین پے جنگ دشمن   طلبیر ہول مدان پے روز روشن
طلبی دست داشان پیر قدارہ   طلبیر ہر میان بچہار پارہ
طلبی رونیان پے سپاہ ریشان   طلبیر قتل مکرد جہ قوم خویشان
طلبی سوار بین و پشت فرس   طلبیر مکشیان نہ شود ایکس
101 طلبی ہومانے سوار بین یکسر   طلبیر رو بروی سپاہ لشکر
تا آخر الامر ہومان کلباد   سوار بین و اسپ لیداد و بے داد
دست دان بکوپال رو کردون پے جنگ   جہ سپاہ ریشان ہمون کرد لالہ رنگ
صدای بہرہا نا ہموریزا در حال   ناکاہ ستارہ شانا پیر ہو بال
مؤذن وانا نام بے ہمتاہ   دست کرد بخواندن سورۂ ہراتا
خورشید خاور عالم کرد روشن   بیدار بین جہ ہم دوست چہ دشمن
کلباد ہومان دین کس نمندن   سپاہان تمام بخش پر کیندن
ریشان بہ سپاہ بین ناامید   ناکا جہ لادہ کیو آما بدید
ہر دو رونیان بسختی و ستم   دست دا بکوپال داماد رستم
کلباد پیتر زور ریکضرب بے بقعت   شانا پیر کیو سردار سرمت
کیو اسپر کیشا بردا چون شیر   داشش نروی اسپر کلباد بے پیر

نیاوا خبر پهلوان کین
دست دا ایکو پال کمز نه صد مخنی
داش نزوری ا سپر او شیربی باک
جه شقهٔ طروق طراقهٔ اسپر
کلباد سرنکون کفت نزوی زمین
بی ولدو تیا تمام بی خسته
روش کرد پی هومان چون تیر دمان
یکضربی بزور شا نا پری او
بضرب شمشیر ببرای کیو شیر
چوار انکشت هون او جوان
هون مالا مال بی نه تمام رخت
یکضرب خی لوا کیو هم بشو نش
نیاوا اینش آماده ویس
یاو بلشکر سپاه ترکستان
کرد شان تاراج کنج و جواهر
دیاشان که کلباد نمندن ولاجاه
سالاران کیو در لحظه و در دم

روکرد حملهٔ شیر بصد قار و قین
اسپر دا نراش کلباد پتر فن
قبهٔ قلبی نش یاوا به افلاک
جه برد سکه اکمز کیو کینه ور
کیشاشان کلباد بنالهٔ حزین
کیو اژدر چم کرد دش دست بسته
یاوا باو ترک چون دریا عمان
نزانا د نیا روزن یام خو شو
دنیان جه هومان کردش سیا قیر
ببرتن بیمدا اژدهای دمان
روش کرد نه فرار مرد نا شنخت
تا که نجای کرد نکو نش
میهنر دا سمند تهی کار فرس
بخیمهٔ صد رنک شا ز بر دستان
کو کردن نزد شت چون سنک باهم
بحر و افسون ولیش کردن رها
هر یکی یک سری ببر تیشان نود

هر یکی سری کرد به نیزه وه
لی ور تر لوا طیمور پی حصار
دیشکه دروازهٔ قلا محکمن
آب نزدی خندق وینهٔ دریا رود
واتش ای تکش دروازه واز کر
هوا چون سپاه به یک کفه کون
سمن نازشنفت واتش ای دلیر
هیچ باکم نین تا خدا یارن
تا خدا یارن من ندارون باک
هر چی لت میو مکره تقصیر
تا کیانم مندن من نزدی قالب
سر و کیان من فدای خسرون
السه معلومت بکرون صد بار
نزوق زنجیر نه چاه سختن
شکسته من کنجی شا لتوران زمین
طیمور نامدار اژنی ای خبر
واتش سمن ناز شرط لو برای

رو نیا براه بستیزه وه
لو خته دبیر خت یلغار دا یلغار
شیران نه پلشه خاطر شان جمن
چند تیر اندازان به نغمه و سرود
ورنه به یزدان دانندهٔ داور
بکیران خاپور قلای شای ذلون
ار صد سپات بو وینهٔ بحر قیر
ویت و شای لتوران سک چه کارن
102 لعنت بچون دانندهٔ لولاک
سرع ها نراه اشا مبی نظیر
سو اجه خسرو بکس نیع طالب
عزیز ناز دار پادشای نون
شیده کردنم برق کیرفتار
خسرو مرخص حاکش نه تختن
دام بمواجب سپای خشم کین
دخت روح او بر شو و بر
کار کرون پت نی دنیای فانی

کیسوت بنیون بدوم قاطر
به سوزن به نفت تکش خان شیر
اسه در نکران لذاهه رون چاره
ایدکه وات لواچون رعد پر جوش
چطر دکا رنک هوردان نه هامون
صف کیشا لنو وشت او سحرا بی پی
ساقیان جم بی دان نه پیاله
دابه لهه لفف شو منو شان قرقف
جو نیمه شودا زواره پر زور
سمن نازفرماش مشعل روشن کن
مشعلان تمام روشن کرد شان
تکش خان واتش سردار سنکین
واتش سپهدار زواره ذالن
ساکه ایداثرلی تکش خان لور
لواچون پلنت نیزاکه راستی
طیمور پر زور نجای اطراغش

آماده کرون چون سبند جادر
دنیای چون لتان کرون سیاقیر
صبح میو روشن کروت صدپاره
سپاه اطراخ کرد دردم بی خاموش
نیزا تقدیر پادشاه ریجون
طلب کرد دردم ساقیان می
شیران لوران مشان ذاله
مست ولایعقل یک یک وصف صف
یاوا لجمار چون شیران دستور
یاوا بنزالدن کین دوست دشمن
به برج باره قلا بردشان
سپاه ایران یا چین و ماچین
برای تهمتن صاحب کوپالن
وات ای زواره لنوه ذال لور
ای مرد پر زور بی کم و کاستی
سپاش بوینه قاثر و قلاغن
اکر لیت میو بدر

اکر لیت میو بدر شبخون
صد کس وینه لتر لقمه چرش
امشب کشت فارغ مست شراپن
وقت فرصتن مکره مدار
زواره اثرلی واته تکش خان
طلب کرد وپیش هر دو فرزندش
واتش فرزندان امشو بجورن
امشو چون شیران بنمایین هنر
بکبرین کاری لعون جبار
هر که طیمور نباین خبردار
ونخت که طیمور هور نیزا جو خواب
نکوشه و کنار کردین به تعجل
قتل و عام کران لیشان چه سپاه
کردن ای تدبیر سپای زواره
جو نیمه شودا دیشان دلشکر
جو بریقه شمشیر شیران ایران

ورنه لدستش مبر سرنکون
دیته فرزندان به یک جرش
صدای سمطوران سازو ربابن
دخیل دخیل لنوه سام سوار
همیت خواهی کرد دردم بی روان
شیران پر زور رجرک دلبندش
دیده بدکاران تمام بی لذرن
103 لواچا لنو تا روز محشر
شهنامه بو بیری یادگار
قتل و عام کردی سپای خونخوار
کردین و عدمان لو بتر بی آب
تا که سپای او کرد بیان ذلیل
بنزانین چونن تقدیر الله
کردن ... قسم سپاه یکباره
بی ورستاخیز چون یوم المحشر
جه ضرب نیزه پر شور شیران

جه بکر بکر سپاهی زبردست — نه کرز و کوپال شیران تیردست
برق قداران سپاهی زبردست — نه مرد و نه فیل مکردش و پست
ده وجه هزار سپاهی ترکستان — او روکیشا بی جه زبردستان
بعضی خلایق طلایه لشکر — خبر بردشان پیری شیر سنر
واتی هر طیمور بیدار بر نخواب — سو زیا جهر کماق لو بیدا شهاب
بیدار بر جه خواب هیچکس نمندن — سپات پشیو حال یخش و پرکنند
طیمور بیدار بی چون شیر بیجاه — واتش اپی یاران رو تاو لو بیا
ساسته نی ور تر بیدارم کردای — ای نام ونکی بمس نادر دی
فرما مشعلان روشن بکبران — به قلب قوش سپاه به بیران
تاکه بزانیین اینه که کردن — بنیره کی لو چون شیر مردن
مشعلان تمام کردین بی روشن — ظاهر بی نهم جست جنس و دشمن
لو جاه زواره فرزندان ویش — رو کردن لو جای قرار داده پیش
یک سوار او نمنه ینو ما وا — کرد لوان لو جاه شیران گمراه
مشعلان تمام یکسر بی خاموش — جوشیا سپاه به نعره و خروش
سپاه توران دست دان شمشیر — کردن قتل عام به یکبر بکیر
باب فرزند ویش منما ناهلاک — هر صدای کرز بی حربه چکاچاک
فرزند باب ویش منما ناتکون — هون جاری لو جاه چون بحر جیحون

براو براد سیچ

براو براد تا سیچ نبی وکار — فغان و آمان مردان خونخور
تا لو وقت صبح سپاهی بی نظیر — کردن رستاخیز چون محشر بر شیر
خروس سحر جه خواب بی بیدار — پیری تماشای عرصه کارزار
ساکه ایدا اژی طیمور نامدار — رو نیا پری زواره تغار
طیمور دیاد یش سپاش تمامنی — جرستان کورن دشمن بکافنی
هر کسی مندن راه ارف تمام — منالو زار زار جه جور ایام
پنجاه هزار مرد او روکشیا بی — زمین و زمان هونا و لو شابی
ناکاه یکشخص واتش ای طیمور — وینت معلوم لو دلیر پیر زور ۱۰۴
زواره دلیر اولاد دستان — اینه اد کردن بزبر دستان
ای قتل و غارت زواره کردن — کوی میدان جه دست شیران بر بردن
چنی د فرزندان ده وجه هزار — ویش کردن پنهان پیری کارزار
ساله ایدا اژی طیمور نامدار — رو نیا پری زواره و تخار
زواره چون دیش پیدا بی غبار — واتش بزانی فرزندان بکار
طیمور پیر زور آما پری رزم — قهر و قینش بابه تعجیل جنم
من مشوشپری ترک هزره کار — هر جه سپاش بکردن قطار
کرد قتل عام سپاه خشم خون — رو هامون کردن بحر جیحون

ارآما پیر بهر برادر
ارآما پے من بهرحو تان بهم
مدران منظر شیران یکرنگ
قبول انمانا دن بهردو نره شیر
کردن ارتدبیر بهرسه شان بهم
ناگاه لپدا بے سردار سنگے
ناگاه لپدا بے طیمور پتر زور
آمارو بروی برای تاج بخش
وات ار زواره نرا پتر افسون
یاوت بجای زشت بد صفال
نیں کارتان غیر جہ حیلہ و فند
ساکہ ایداثرے زواره پتر زور
واتش ای ابلہ ترک بدکلام
کامر بہ حیلہ کاس مکر و فسند
اسکرونم سپای تو تمام
بکروت وپند تمامی عالم

من سپای او مدرون آتهر
کردی رستاخیز سپاش یکدم
بهرحو لوبینۂ پلنگ تیز جنگ
ویشان ساز ناپے مکر و تدبیر
کیشان ساو سیف حو ببر ارقم
شیر روی نبرد اژدهای جنگے
دست دا بہ قبضۂ شمشیر ساتور
سوفار بقر بما بے کرد نقش
شرط بو بیکضرب کروت سرنگون
لدی شیخون بے رای بے فعال
مخلوق خدا باور دی کرز لد
آما پیری زرم قهرمان دستور
دنیا بحیلہ مبو لبد تمام
گاه گاه شبخون کاسر زخرد
بارسهم بتوفیق حق لاینام
یکدو شش آمان و بخت و ظالم
طیمور ایداثرے

طیمور ایداثرے دست برد پے کمان
دانہ زہ گیرۂ خدنگ پتر تاو
راست آما پیری بازوی زواره
لوک نیشش دا انصد سینش
زواره پتر زور دست بردش پے سیف
رو نیا بیری طیمور پتر زور
سیف دانہ اسپر زوارۂ زور مشت
دہ قبۂ اسپر لضرب شمشیر
خطا کردش سیف آما پیری سر
تمون مالامال بے نفرق طیمور
نو طرف سپاہ ترکان خونخوار
چینی مرزبان رو کردن درد م
خروشان بهم سهرحو طرف
چکاچاک خیز ا سهرحو سپاه
بزن های بزن سپای جیحون رنگ
لاشہ کفتہ بے لاش و بالا لاش

تیری کزین کرد باندک زمان
شکست کیشا بہ تند لوبینۂ شهاو
زره و چهار آیاس کرد پاره پاره
تکیا زونخاوان سینۂ پتر کیش
کیشا نہ خلاف کس نکرده حیف
کیشا بر دا اسپر لبود دستور
بتاو تندی بتلخی و بزشت
۱۰۵ ریزا بزمین بجر بہ لدیسر
چوار انگشت بتری فرق شیر نتر
خروشا بخشم پیری رزم شور
رو کرد لیشان تخارۂ نامدار
داشا سپاه چون افعی ارقم
داخل بین بهم بے گفتگو حرف
جہ برلیقۂ شمشیر شیران پیاه
مداشان بهم چون ببر پلنگ
اسپان راندا شت بنجانان تلاش

لاف ہمون خیز ا لدشت ہامون
دہ وحو ہزار سپای مرزبان
کردن قتل و عام سرو روزگار
دلیش طیمور رنتر زم زوارۂ ذالن
واتش ای سردار یانت لو خراب
مرزبان چینی و زوارۂ پتر زور
اربا وای بداد سپای و بیت تمام
ساکہ ایداثرے سردار سنگے
رو کردش پے رزم بهرحو برادر
دانہ سینہ م زوارۂ پتر زور
لو طرف تخار جنی و مرزبان
سهرحو بہ یکبار رو کردن پے جنگ
جہ کیان عاجز بے سردار سر مست
سپاه پشیو حال سارا کرت لور
سپای ترکستان کرد سرنگون بے
طبل آسایش ثر ندن بمصاف

مردان سنگے نہ ہمون باین نگون
روبروی طیمور حو ببر دمان
یکے خبر برد پیری نامدار
سهون مالامال تمام بے حالن
سپاہ ت هیچ بمند خستہ و دل کباب
قلب جناحش تارنا بہ شور
ورنہ قتل مبو تمام خاص عام
رونیا پے رزم چون شیر جنگے
زواره الیدی رو کرد بہ لشکر
قلب جناحش تارنا پے تور
روبروی طیمور حو ببر دمان
داشان بہ طیمور کوپال و ینۂ سنگ
زواره ناگاه سپاش داشکست
بهرتا لغروب بمندش صد نفر
نہ او لبد کاران صد نفر برشی
مصر سو ہانان کردنی لاف
طیمور پشیو حال

طیمور پشیو حال تمام بے خستہ
جہ یکصد ہزار صد نفر غلام
ستہزار نفر سپای ذابل
طیمور روات یاران ہر کینہ بے دستور
یاوای لو قصاص نہ ایا
اگر کہ منده نے دنیای بے لپد
شاه خورشید خو یا وابجای ویش
او شو شوخ کمان طیمور پتر زور
مدا بردا بدلۂ خمبار
مشغول بے و بزم لو شان باده
لو طرف تکاور چنی و زوار
چینی و مرزبان نشتن بدلشاد
کرتن بزم و می هر سہ شان بهم
دمار می لو شان کند رخت ور
طلایہ ء لشکر بر کردن و سبر
شکستہ قو شن ہمو مان کلباد

هر کینه ویش لدی پو حال جستہ
منده بے لدست لو گوذال ساح
او رو کشیا بے مردان کابل
نمیو نہ باین تا و نفخ صور
رسوای بمند جلای خاص و عام
بکبرون کاری ببو رنجہ رو
فارغ بے جہ رنج سپای کینہ کیش
۱۰۶ چنین صد نفر پتر جہ خشم و شور
داد مکر جہ دست چرخ کج رفتار
بلام بے مزه بے ساقی و ساده
کرتن کنار رای رکنداره
هیچ نامان بہ تنگ دنیای بے بنیاد
تا بہ نصف شو اندک اندک کم کم
سرنیا بخواب تاواده اکبر
راحت باین او شو تا و صبح سحر
بہ بے مدارا بہ داد و بے پسداد

تا شیی و خدمت شار افراسیاب
واتن پادشاه ها تا صد ها
ہموماں کلباد نصحرای ہامون
جہ نیمۂ شود ابدیمان وچم
داشان شبخون سپای ستم کار
تا وصب بحر کردن قتل عام
تا کوماں کلباد سوار ہین دردم
تا آخر الامر پنج زخم کاری
ساکہ ایداثی شاہ غضب خو
واتش ای پیران تدبیرت چشن
فرض کرد پادشام دنیات لوبکا
دستہ دستہ طلب طلب سپای چون تا رنک
دردم طلب کردت شار افراسیاب
آما شیردم در لحظہ دردم
وات ای شیردم مکر مدار راہ
یکصد ہزار مرد سپای بخاری
ہر تا منیادی بجن سفید

سپای شکستہ بجرک کباب
داو پر سر دلیوان تہمند لتوانا
کردہ ہین اطراخ ہے چند چون
آما سپای چون رعد بستم
و بینۂ کلاریز مر یزان لبوار
سپاہ کس تہمند ای شاہ نکینام
مدران وران در کیو اثر در چم
جہ روی میدان اداو ہین فراری
طلب کرد پیران لبوا ویلا و رو
لبوا چہ نیم خاطرم ریشن
طلب کرو بیش سپاہ خاص عام
بکیان پیری دعوای شیر جنکو
شیردم شیر بہ تعجیل و تاب
سجدۂ زمین برد چون ببر ارقم
بشوی قلعہ چون سنک خارا
پات نکدل اسپ بزمین نارے
بکرو بر باد طایفۂ جمشید

شیردم لذدم ایداثی

شیردم لذدم ایداثی بکوش
یکصد ہزار مرد بخاری زمین
جر طرف قاصد بخاطر ملال
ذال دردم طلب کرد جہان بخش
دخیلہ بتو فرزند نامدار
ببر چنی ویت سپای فیل سوار
جہان بخش شیر زنندۂ دمان
طلب کرد و بیش سام ببرادر
ببر جاہ نشین نی ماو اونی زید
ایدوات دردم سوارے و فیل
پنج ہزار مرد ہندستان زمین
دردم قاصدان بجرک کباب
شار افراسیاب طلب کرد ہر ببر
یکصد ہزار مرد زنندۂ بے باک
ایداثی بکوش ہر ببر پر قین
رونیا دردم پے سفید حصار

سان دا سپای ویش چون بحر پر جوش
دردم سوارے پر جہ خشم وکین
واتیۂ شیردم یاونان بذال
واتش ای فرزند نیرۂ تاج بخش
مدار امکر تا سفید حصار
بشکستہ بہم شیردم لقار
سان دا سپای ویش چون دریای عمان
107 واتش جاہ نشین ببرای سرور
ہر تا کہ مشون پے حسن سفید
سپای ویش ہور کرت و بینۂ دریای نیل
یلغار راہ دا بہ قطروہ بہ قیس
یاونان بسمع شار افراسیاب
واتش شار لتدران تدبیرۂ ببر
بشر پے قلعہ چون زہر تریاک
یکصد ہزار مرد دلیوان ہپدین
ذال زت دردم آکاہ بے نہ کار

دردم روان کرد سام نیکنام
شار افراسیاب واتش ای یکدست
سصد ہزار مرد ماز لذرا سنی
ساکہ ایداثی رستم یکدست
دردم رونیا یکدست رورش
کوہکش شیر سپای ویش تمام
شار افراسیاب طلب کرد خاقان
اوان در لحظہ روان کرد پے جنک
پلنکہ پوش یکصد ہزار مرد
لعل پوش شیر چنی یاقوت پوش
یکسر خاص و عام سپاہ شان تمام
بہ تعجیل دو سپای زبردست
شار ترکان رو کرد بسپای خونخوار
ہم فرشیدہ ور چنی و تہمتن
کر حیوز چنی ز نکہادہ خونخوار
ہم فولادہ وند سپای شنکو لے

پنج ہزار مرد سپای ویش تمام
بشوی پے قلعہ لقار د بقصت
ببر چنی ویت لتو بہ نہانی
سان دا سپای ویش کرو زبردست
حالے بے نہ کار شیر کوہکش
بنہ و بارکہ ہور کرت سرانجام
پادشار ماچین سپاہ ترکان
ہفصد ہزار مرد چون شیر یکرنک
اد ہم رونیا پیری شور شر
آوان رونیان چون دریای پر جوش
رونیان پیری قلعہ خاص عام
ببرزو کفت نہ بیش سپاہ مند دیت
قراخان شیر دردم بے سوار
قطار و قطار طایفۂ بہمن
شاہ زنکبار سپای کینہ دار
یکسر خاص و عام جرکہ معقولی

نہصد ہزار مرد

نہصد ہزار مرد لبونیۂ جیحون
جہ دمار اوان سپای ویش یکسر
من مشون پیری او سفید حصار
ہمت لتو اہم کرد روان بے وراہ
کرد و جا نشین پیران پیر فام
نی جاہ ذال زت طلب کرد شطوس
سی ہزار نفر دلیران کار
سی ہزار نفر پیرد بکود رز
سی ہزار نفر پیرد بفرہاد
سی ہزار نفر پیرد بہ بیژن
سی ہزار نفر داش بہ نوشاد
فرمای ببرزو فرزند نامدار
جد مار اوان شاہ تبردار
سپای ویش دردم بہ تعجیل و
ہاچکس تہمند دلیران کار
بشین ببر وخت طیمور پر زور

دردم روان کرد پے صحرای ہامون
واتش ای پیران لذجاہ نشین ببر
بزانین تقدیر پادشار جبار
نہصد ہزار مرد زنندۂ بیجاہ
سر حساب ببو جہ خاص و جہ عام
فرمای سردار صاحب بوق کوس
سپردش بطوس شیر کار زار
مردان داو خواز چون کوہ البرز
کردین زبردست چون کدرۂ حداد
مردان یکرنک صاحب حیلہ و فن
شیران پیر ذات مردان آزاد
108 دیت بشو دردم پے سفید حصار
یعنی بہرام شاہ شیر کارزار
ہور کرت د لبوا چون شہاب شو
کردین رونیان پے سفید حصار
او شو رات بے پیر جہ خشم شور

ناگاہ سحر زد و ہمو ریزا و جاہ
چنیں یکصد مرد سوار ہیں درد
وات از زوارہ لوہ زال سام
کاری کردن بیت از پیرہ زال
زوارہ اژنے دست دابکوپال
گرز ہفصدمن برد و بالای سر
جہ شقہ اسپر طلیمور صفدر
رو کردش حملہ زوارہ سرور
گرزین کرد تیری لوہ نیکذاد
شصت کیشا او تیر لوبینہ شہاو
جہ قاژہ خدنگ جہ شقہ کماف
جہ اسپر و سر دیا و ابز رہ
زوارہ نامدار جہ بیبت تیر
ناگاہ نہ ہامون کردی بے پیدا
یکصد درفش نشانہ سپاہ
آما و نزدیک سپاہ سرشکار

پورشا سرتاپاش چون شیر بیجہ
رو نیان پے رزم زوارہ دژم
آرومن بعون حی لا ینام
لبو اچا نلوہ تا بقرن ساہل
واتش ای طلیمور کروت بجز خیال
بسہا ہموہا ہمو بز لسز لہ و شور
شرارہ آہر بر آورد و ببر
دست برد پے ترکش چون شیران دستور
دا بزہ کیرہ بدادو بے داد
اسپر دا نزاش زوارہ بتا و
راست آما پیری زوارہ جوان
نشش داجرک یاکم یافرہ
دنیا ندیدش بے و سیاہ قیر
آما سپاہی سرمست و شیدا
یعنی نشانہ صد ہزار ہمراہ
شیر دم سپاہ شاہ بخارا بے
ناگاہ یک گردی نصحرا

ناگاہ یک گردی نصحرا بے
زوارہ آما دیپشواز او
یعنی نشانہ پنج ہزار مرد
باز ہم پیدا بے گردی سہمناک
ہز بر بلا شاہ نیزہ دلیوان
بار ہم نصحرا پیدا بے غبار
باز ہم گردی تر نصحرای ہامون
رستم یلدست سپاہ زبر دست
بار ہم گردی تر نصحرای ہامون
دان نہ طبل تز رزم سپاہان تمام
سوار بے و اسپ رو گرد شمیدان
کاری کردن بیت شمیدان کار
اید اژنے بکوش جہان بخش شیر
آما شمیدان لوہ زال سام
واتش ای بدرک ترک ہزرہ کد
یعنی لوینی ماوای و یت بجم

آما سپاہی پنج درفش بے
بردش بخیمہ بہ تعجیل و حر
جہان بخش شیر مرد روی نبرد
آما سپاہی نصحرای سہمناک
داخل و خیمہ طلیمور جوان
سام یل آما چون شیر خونخوار
آما سپاہی بو لینہ جیحون
داخل بے وصف شیر اسرمست
ہمو رواش نہ او دم خیمہ لالہ گون
۱۰۹ طلیمور نامدار چون شیر ہمرام
وات از جہان بخش ہندی ناتوان
لویی و چیم ہندستان دیار
لب دا بہ لب دا وینہ زم مہر یر
دست دابکوپال لو نیکنام
تو بہ لضوحی بدرون بہ تو
بجز بہ گرپال سنگین و ستم

جہ کو دستہ برد دست انداز بے
ایسہ مو بینی معرکہ مردان
الدوات و بینہ شیر دست بہ کاو سر
طلیمور اژدر قلبی ف داش لور
داش بہ اسپر دا جہ بہ شور شر
پراشہ پیر شنگ آہر بے پراش
قبہ اسپرش ریزا و زمین
ضرب یاوانا نشانہ طلیمور
دست برد پے ترکش شوخ کمان طلیمور
داش نہ زہ کیرہ مرد خشم خون
اسپر دا نزاش جہان بخش شیر
لو کرد نشیش لشت نصد رسینش
لوبت گفت بدست پہلوان یل
حملہ برد پیری طلیمور سرور
داش نہ اسپر دا لوہ پور سام
چہار صد چہل پارچہ استخوان

چنی مندالان بچہ بازی بے
بدست ہندی ہمی سر کردان
برد و فرق سر بچہ شیر نر
ویش بکرد پنہان نشر بر اسپر
پراشہ آہر سار اش گیرت لور
لسز اجہ بیبت چرخ بے پرواش
جہ ضرب بازوی شیر خشمگین
تیری گرزین کرد چون شیران دستور
خروشا بخشم پیری رزم و شور
ملک جہ سما ویش گرد سرنگون
لفران بر شی تیر بے نظیر
تکیا چند زو خاو سینہ پر کینش
دست دابکوپال بے جان و دل
اسپر دا نزاش بہرام صفدر
جم پای نہ دورش دلیران تمام
بر آما نجاہ کردش ناتوان
شکستش بہم اعضار

شکستش بہم اعضار قلب او
او ہم یک تیری نیروی خشم قیں
تیر بر شی نہ فیل تا پر نشت خاک
ہمو ریز انجاک دست دابکوپال
باز جہ لو طلیمور دست برد پے ترکش
لفران بر شی تیرش بے مدار
سام یل فیلے بہ تعجیل و تاب
سوار بے و فیل شاہ ہندوستان
لب دا لب دا نشت نہ تخت فیل
کلاہ خود نفرق و تش نزمین
فلنگ دانہ قبل ببر بے امان
طلیمور صفدر اسیر کرد روپوش
قبہ قبہ کرک قلخان سنگے
شیری نہ طفلے دار وش نے در تیر
دست برد بے ترکش ببر بے اندیش
سرتاپای اعضای جہان بخش شیر
طلیمور ہم خستہ نیروی کارزار

دست برد پے ترکش لقطرہ و لبد و
دانہ پیشانے فیل سہمگین
جہان بخش شیر بجستی چالاک
خروشا بخشم لوہ رستم زال
دا نہا ہموی راست نیزہ گرد کش
لشت نسنگ خار تیر زہراب دار
۱۱۰ آوردش پیری بجرک کباب
دست دابکوپال نیزہ دستان
خیزا صدای زبان و نک زر از یل
موی فرقش نہ طرح اژدہای پیچ کین
دستش دابگیز چون شیر غران
داش بہ اسپر دا بہ بیبت و خروش
گفت و روی زمین لضرب جنگے
چشنی داندم اژدہای اخر در
گردش حوالہ مرد کینہ کیش
غرق ہمو ناو بے سرتاپای دلیر
پیچد خستہ بے بازمام دل افکار

آفتاب نه نمود سر جو لنو جوان
طبل آسایش خزانه لشکر
طلایهٔ لشکر بر کردن و بر
هر کس رو نهیان بخیمهٔ کلنار
سر تا پای اعضاش غرق بی نمون
تمام بی حال لنوهٔ لپدرسام
یا و الحالات به نزع مردن
واتش ای یاران دنیام تمامن
الدی که شنفتن یاران خاص و عام
واتی جهان بخش ای حرف جیش
لنو طرف طیمور کیجا بی خسته
تمام خسته بی طیمور نا مدار
لنو دم نیمه شو که شی یا تریاد
دریشکه تمامی سپاه ایرانی
طلب کرد سپاهش در لحظه و در دم
لبدین شبخون چون شیران دستور

سر کیشا نجاه خسته و ناتوان
رو نه بنه باین سپاهان یکسر
فارغ باین نه ترزم سپاه کینه ور
آقا جهان بخش خسته و دل افکار
اعضا قلب او باین لاله گون
جم باین لندورش دلیران تمام
تمام بی بحال دیدهٔ باز کردن
آزادی دردی شریانم خاسن
پاره کردش ن یخان تمام
بی چیر بی دستور خاطرت رشن
هر کیز وریش لندی لبو حال و جسته
مکر و اپی وریش بخسته در کار
کو هاش آما سپاه پیسداد
تمام غافلن مازندرانی
واتش ای یاران کر دیلتان بهم
برباد بکرین سپاه سلم و تور
یاران واتشان

یاران واتشان اختیار بتون
کیشا شان شمشیر شیران پرام
چه شقهٔ شمشیر شیران دلیر
اوشو قطرمه کیشک باشر بی
دیادین سپاه یکسر شیر شر
اوشو شبخون مدان بسپاه
آمار و بربور کو هاش دلیر
شنفتش بکوش کو هاش دلیر
کریزا در دم روش کرد نسارا
کفت نشون او تکان دا بکین
رو کیلنانه پس وات ای قطرمه
واتش بد فعال زشت بد خصال
قلیان وانور قطرمه دلیر
چه شقهٔ شمشیر چه تنقهٔ قلیان
سرش بخنجر جیا کرد جه تن
باز هم روش نیا پری شبخون

باین چوار سر سپاه خشم خون
به تیغ و کرد پال مردان نیکنام
داشان سپاه به یکسر یکسر
چنی و از قلان دل خرّ شربی
مردان دلیر ایرانی صفدر
قطرمه آما چون شیر هیجاه
لیش غره به تند شیر شیران کبر
111 کریزا در دم چون شیران شیر
قطرمه ایدی به بی مدارا
کو هاش در دم خروش بقیین
کنانه پی سر چون شیر رمه
کار کردن پلت زشت بد فعال
دانر وی اسیر لنوهٔ زال پیر
شکست بهم ملعون بی باکیان
لستش لقر لوس به صد حیله و فن
لقبضهٔ شمشیر شیران کردنکون

به چوار جانب خیز ازلزله
به وایلا و دنگ فریاد و امان
یکی خبر برد پی هژبر شیر
تو دایم مشغول بزم و بادنی
مجلس بزمت عیش و نشاطن
سی داد سی بی داد فریاد هانا
ساکه ایدشنفت ملعون بیدین
واتش ای یکدست سوار برتاو
اید شنفت بکوش یکدست پر کین
شیردم شیر زندهٔ دمان
سرداران صف صف یکایک تمام
یلان خونخوار ترکستان زمین
چنی وکتانی مازندرانی
لنو طرف کو هاش چهل هزار نفر
زاناش سپاه هژبر لعین
سپاه کو هاش وریشان کرد پنهان

لغو غاو خروش ترزم ولوله
فغان و رو روی بیران دمان
واتی شاه دیوان لبود نکی دلیر
بهمزهٔ پیر شور ساقی و سادی
بیدار بر چه خواب دنیا غفلتن
سپاه بر بادی نیین توانا
هور یزا نجاه بیرای بی قرین
بزانه کین یانت لبو خراو
هور یزا نجاه بیرای دل حزین
در دم اسپاش لپشاد ر زمان
سوار باین در دم یکسر خاص و عام
شیران دلیران بلغار و ماچین
رو کردن پی جنگ شبخون درای
قتل و عامش کرد زندهٔ صفدر
امان پی نبرد اژدهای بیدین
بزانا تقدیر حق لامکان
سپاه هژبر چندر

سپاه هژبر چنی کتانی
کیشا شان شمشیر سپاه زبردست
مکردن کا نبرد بیم چنی وریشان
سپاه کتانی قتل مکردن چین
سپاه هژبر وبی تنهانی
زلزلهٔ پر شور سپاه شیر دم
شخص و تعجیل اشی ولای یکدست
اینه سپاهان و تیان کرد تمام
هیچ سپاه غیره نین جی میدان
نزاماش یکدست زبان او مرد
داش نفرق سر مرد بی تاوان
اوشو تا به صبح زلزله و شین بی
مریخ و ناهید زهرهٔ نه فلک
چه هی هی هی دستهٔ عادیان
هر تار روشن سفیدهٔ سحر
صبح بی آشکار ظاهر بی تمام

داخل باین و بهم مازندرانی
مداشان بهم لقار و لقمت
قتل و عام کریان چه قوم و خویشان
چه هون اوان زمین بی رنگین
تمامی کشتن مازندرانی
و او یلای شیون یاران بهم جم
عرض کردش و نه سردار سرمست
112 قتل شان بکرد سپاه خاص و عام
لفرما شعل روشن کن پیمان
قبضهٔ قداره شانا پی نبرد
کردش و دنیمه نزاناش زوان
ملک چه فلک مات غمگین بی
عاجز باین چه ترزم تمامی ملک
نروی ترزم مدا شیران ژیان
چؤذن واناش الله اکبر
دیشان تمامی سپاه خاص و عام
صبح بی آشکار ظاهر بی تمام
هر تار روشن سفیدهٔ سحر
سپاه خاص و عام
دیشان تمامی
چؤذن واناش الله اکبر

ادشہ گردشان جہ سپاه ریشان   کردن قتل رعام) جہ قوم رخویشان
بابے سراد ریکسر بلا کن   سردی ترزمہ دا خلطان خاکن
وصد هزار مرد ادروے گشتہ   زمین بحر بہ بے جر گشتہ پشتہ
کوہکش شیر کردش ای کاره   همورد اخیمۂ وریش نہ جای کناره
سپاه ایرانے کرد نزار لوشین   پسر جهان بخش بے ہمات غمگین
هزبر بلا شای سترہ دیوان   فرهادان نساز ترزم غریوان
نہ چهار اطراف ژنیا طبل کوس   زمین و زمان بود آبنوس
خیز اطبل ترزم سپاهان تمام)   خروشان مردان یکسر خاص و عام
جہ سفید مهر جہ صدای ناقوس   چل تار سنجان کرنهٔ لبوق کوس
غبرا تا سما آما نہ خروش   ملک جہ فلک گسترہ هر جہ گوش
سپاه ترکستان هر چہار سردار   رو کردن پے حلہ سپاه ایران شار
سپاه ایرانے کرد دل حزین بے   سپر جهان بخش دیدهٔ نمین بے
ستہ سردار رزم جہ ایران زمین   زواره تخار مرزبان و کین
سام یلہ دایم اندور لاشۂ برادر   مکروا پرش بدیدهٔ پتر ها اکسر
و طلب ناشر علا حدہ بے   گوهکش دایم نار خنده بے
هزبر بلا آما نمیدان   چون کوه البرز … آمان
سپاه ورش بکرد و دردم

سپاه ورش بکرد دردم ویش جنگ   غبرا و یدۂ ابر لبیدۂ پلنگ
ناگاه پیدا بے یکدو غبار   آما سپاه … همور تار
سما نا دیار جہ کرد سنگے   سپاه ترکستان اژدروز نگے
ده سردار سخت تورانے زمین   داخل جاین وصف هزبر پیرقین
سما بے نکون غبرا پتر نہ تم)   یک کرد هر همور یزا درد)
لعل پوش آما چنر و یاقوت پوش   همور دا شان خیمہ دیبای اطلس پوش
113 با سلح کردی سخت همور یزا در حال   آما سپاه چے جنگ جدا ل
نهصد رفش بے نشانۂ سپاه   نهصد هزار مرد شیران بیجاه
صدای لبوق کوس سمطور چل تار   دنگ بالہ بان ناقوس زنج دار
سار اد سریان کرد کوه بقوش   جہ غوغا و خروش اسلحہ و جوش
شار افراسیاب ببر بے اندیش   سپاه خشم خون یکسر کینہ کیش
هزبر بلا سرداران کین   کردشین و پیشواز شار دار آئین
کرد گفتن نہ خاکپای افراسیاب   فرها ای یاران بہ تعجیل و تاب
ببهی آماده تمامی بهم   لشن پے قلعہ کافی خاطر جمع
قرار داد کردش سپاه بہ یکبار   ببان و چار قصبے سفید حصار
یک برج دا بدست هزبر لعین   نہ برجہ هر خاقان ماچین

شیر دم کردش سردار شان   هم ورش پے برج شاه کرشان
یک برج دا بدست طیمور پیز زور   رستم بکدست چنش لبود سور
بکرد آماده سپاه چهار برج   داشان بہ ناقوس هونیان برج
سپاه ایرانے خروشان پے کین   پلنگہ پوش چون شیر غترین
کوہکش شیر چنی یاقوت پوش   خیز یا نجا شاه لعل پوش
زواره و تخار مرزبان و سام)   کیو کودرز طایفۂ نیکنام)
جهان بخش شیر همور یز انجاه   غیرت دا لبریش سر دکینہ خواه
دان نہ طبل ترزم سپاه بہ یکبار   شار افراسیاب رو کرد پے حصار
تکش خان شیر چنر و سمن ناز   غلامان تمام یکسر تیرانداز
سمن ناز رو کرد پے برج هزبر   و آتش ای عادی پرای بے خبر
…ن یزدان پادشاه پیچون   بزانہ چنر همر سرنگون
هز… بلا و آتش صد صد ق   بہ تندی و تیزی یاوا بخندق
چار چاک داوان زره دا نقد   رو کرد پے قلعہ صد حیلہ و جهد
دیش کنا و پیش سپاه دست بدست   کیر … نهصد فہ بکر تش بدست
سمن ناز دست برد پر ترکش دان   تیر گنہ ین کرد بہ اندک زمان
هواوا پری هزبر … زور   الپر دا نزاش بنر لبزله شور
بضربان برش تیر سمن ناز   نہ زره و قتلاو … سار
لذک نیشش لشت

لذک نیشش لشت نسیۂ اژدر   کفت … ملعون کا فر
سپاه عادیان اید کہ دین وجیح   پیرش آوردن کرد … طرح
چنگ هزار کمند و ستن پے هر   لذے خندق آوردن و بر
لو طرف سپاه شار افراسیاب   رو کردن پے برج … تاب
شار افراسیاب پے برج خرو   پادشاه … پادشاه لو
فرما غلامان تیراندازان   سنج لبور یا ناقوس …
114 غلامان در دم دان بہ نقاره   شار افراسیاب کردش نظاره
بہ غضب و کین بہ تندی رستم   چون سرق … ارقم
پر تاف پادا یاوا بقلعہ   دست دا گرز بہ …
گرز ی دانہ برج با روئہ حصار   … کرد بہ برج مرد کارزار
خسرو نامدار دست برد پے کمان   تیری دا الہ قوس باندک زمان
دانہ زہ کیرۂ خدنگ زر کار   الپر دا نزاش شاه تهدیار
الپر کردش لت خدنگ سر زلق   شار افراسیاب و ستش بخندق
سپاه ترکمان هر وش آوردن   بصد مشقت او بر آوردن
نہ بر جبہ هر تکش خان شیر   او چنر طیمور زنندۂ دلیر

غلامان یکسر به تیر اندازی … بحیله و به مکر رای چاره سازی
برج نه بدست طیعه رنامدار … عاجز بین تمام یکسر خوار و زار
لشکر سخدنک ده هزار لشکر … وستن بخندق کندهٔ آب در
سمن ناز بکشت پنج هزار عادی … دان به نقارهٔ بزن داماد ی
جپر طرف سپاه مردان ایران … خوشیان بهم شیران و لوران
آلمار و بروی سپاه زبردست … میمنه پیچ و ورد میسره شکست
داخل باین وبهم سپاه خونخوار … سروینهٔ خزان مریزان لوار
سپاه ترکستان بیحد و حساب … رداکوردوپس شاه افراسیاب
قدغن کردش بهزبر شیر … نکیلو وپس ملعون بی بیر
اوشو پیر برج سمن ناز … ولیش آقادلپس چاره حیله ساز
هزبر بلا رونیاپ جنک … آقاپیر جنک لوبینهٔ پلنک
پیرتاف ویش داچون آزرکشب … یاواو پاره برج پیاجی نه آسپ
کرز زداند برج قلعه سمن ناز … بارونهٔ حصار برسی چون مقراز
کرز زمیان بردد بالای سر … داش بزوری حصار چون شیر اژدر
لرزنا تمام بارونه حصار … ده لشکر غلام آوردش لبو ار

مناجات کردن

مناجات کردن سمن ناز در میان قلعه و رسیدن برزو

بدیدهٔ پر اشر نالا بمعبود … واتش یا خدای واجب الوجود
یارب بحاجت کعبهٔ معظم … یارب بحاجت رسول اکرم
یارب بحاجت صغیر و کبیر … یارب بحاجت روضهٔ بی نظیر
یارب بحاجت روضهٔ رسالت … بدعای رسول دایم قبولت
یارب بحاجت سید سادات … یا محمد صد هزار صلوات
یارب بحاجت چهار یار انت … بماه و خورشید کرد ستار انت
یارب بحاجت غازیان پاک … باه و نالهٔ اسیران خاک
115 یارب بحرمت فاطمهٔ زهرا … باه و نالهٔ حیدر کرار
یارب بحاجت فرزند رسول … حسن حسین شهید مقتول
برس لشکر یادکمینهٔ کمتر … به محمد شافع محشر
برس لشکر یاد خرو بیکس … تکش خان بیحال ندار و نفس
بیاوه بداد بیکسان ها نا … ارندی قوت باین توانا
بیاوه بداد جرکهٔ تیر انداز … سوای درکاه لتوکس نین نیاز
اوندکرد دعا پرزاری بیری … بدرکاه یزدان دانا داوری
رومالانه خاک هرناکه تاوا … نالهٔ کرینیش بکردون یاوا

جه تنخوای اسیر سمون شی بدیده شی … دیدهٔ اشکبار رمق رمیده شی
دعاشی بی قبول ندرکاه سبحان … یاوا لشکر یاش حق لامکان
ناکاه نه غبرا کردی پی پیدا … آقا سپاهی سرمست رشیدا
میدا بی درفش شوری کردتار … هزارش سردار هم عالی مقدار
یک لو جوانی چو ببر خونخوار … تن کوه البرز اژده ها آثار
کلهٔ دیو سفید نیای لشکر ق … لور بیاش دیاری مولق
چون یاوا نزدیک پشتهٔ ریکوار … لغرهٔ بیکا چون رعد و هار
جه صدای لغرش ده هزار ملعون … ندای خندق تمام باین نکون
بحملهٔ اول ویش دانه لشکر … به قبضهٔ شمشیر چون شیر خونخوار
پنجهزار لشکر کشتش نرد رزم … بحملهٔ دوم به تعجیل جبر
شکست سه هزار جه عادی سپاه … بحمله سیم کرد به طوطیا ه
وستش زلزله تمیدان کار … واتش ای یاران توران دیار
بوا چون پلتان بزان به کار … لیتان معلوم لو سپاه توران شار
بشناسی بنده بنام و نشان … برهم زنندهٔ سپاه سرکشان
کشیندهٔ اژدر طلسم شداد … برهم زنندهٔ طلسم خرداد

برزاندی نام نبیرهٔ

برزاندی نام نبیرهٔ سهراب … برزوی شیر اژدر پرجه خشم و تاب
ناکاه لشکر پادشاه بیچون … غباری آما هم بروی هامون
صد هزار سوار زنندهٔ دمان … کرد تبرداران شیران غران
چطرشا هی لشکر سرکش … دلیران داو اژدر پیکر ش
سواری بتاو چون شیر بیجاه … قرار عسکرت نزمین شش پاه
لغرهٔ بزدکیش بی کزاف … لرزانه لغرش سیمرغ نکوه قاف
رم کرد وحشیات ندشت هامون … ببران و شیران کرد باین سرنکون
جه صدای بزد لغرهٔ شیر نر … 116 لرزا کهکشان تمامی یکسر
ویش بدا به قلب سپاه بیشمار … به قبضهٔ شش پرچون شیر خونخوار
پنجهزار لشکر کشتش نرد رزم … بحملهٔ دوم به تعجیل و جزم
ویش بدا قلب سپاه ستمکار … درآید و برید دلیر خونخوار
شکست دابه بیت بکبزو بکند … یلان کریزان جه ضرب کرز ند
یک قلب دو قلب بضرب شمشیر … رست قلب سپاه شکستش دلیر
تا یاوا به نزد هزبر لعین … دست دا پکو پال چون شیر غرین
هزبر بلا اسیر کرد رو پوش … داش به اسیر دا بهرام زرپوش

جه شقه جیرے لوه منیک واد   خیزانه کیانش افغان فریاد
یکشاخ تازبر شکست بگوبال   اعضای قلب او کروش بر خخال
هر طرف آوردن سپاه تاز بری   جو طرف آما سپاهی تبری
داخل باین وهم سپاه بیچون   عادی جه خندق مکردن نکون
لو طرف بزرو جیر وا یرانے   داشان بر سپاه جر که کیانے
کو هکش نامدار جیز و پلنک پوش   جهان بخش و سام بزلنز له جوش
آوردن ویس لودرانے وا جیهن   سر جیدن کلار نیز ریزا وزمین
ملاملیک بے جه هفتم سما   ماهی نزور میل دست کرد بشنا
وا حے قیامت آوردن بتاقے   هیچکس ندین ترزم سپاه عراقے
طلب طلب لو رانے آوردن ویس   لذور قلعه سپاه بنهمند کس
شاه افراسیاب روکرد بدجاه   طلب کرد ویش شیران کمراه
فرما آز یاران چون مبوار کار   روکین بدما عرصهٔ کارزار
بزانین کردون پادشاه بے باک   چند جه سرهنگان مکرد هلاک
تاز بر بلا شاه عادیان   بخته و پشیو سته شاخش شکیان
شاه افراسیاب تاز بردی جهم   جه اندوی حسرت پیچ ومد چون ارقم

شادیش بطالے

شادیش بطالی جه خم خسرو شاه   ونیا اندیدش سپرده تم لیدشاه
ریزا اندیده اشک ندامت   مواب روسیام تا روز قیامت
سیام داو باد بر داد برها نا   لے ترزم جدال باین تو انا
فرما دان نه طبل آسایش دردم   کو بان در لحظه کوس نالید خم
سپاه ایرانے هم طبل کنزاف   قداره و شمشیر کردن نه خلاف
جیا باین جه هم سپاه به یکبار   فارغ باین جه ترزم عرصهٔ کارزار
نشتن بخیمه سپاهان تمام   هیچ باین و تنک کشتهٔ خاص و عام
۱۱۷ طلایه لشکر کشکچی و عس   بر کردن و بر جه خاص و جه کس
سپاه بهرام شاه فارغ باین یکسر   خیمهٔ زرنکار هور داشان لودر
دان نساز و چینک پے بزم و باده   مجلس پر بساط هم ساقی ساده
باقی سپاهان دان نه بزم می   نوشاشان باده شاه خسرو کے
سمن ناز دلشاد فارغ بے جه غم   کشت غم اندوه جلاش بسر کم
خسرو خورشید فارغ دانه بزم می   شکر یزدان کرد بیاپے پے
مواب از یزدان پادشاه برحق   فریاد رس تونے واحد مطلق
بدرم نجات ببون رستکار   ضر لعینون سفید حصار

نجات ورنیم بستانون قصاص   همون با بور و بسر بریں نطاس
یا حی بیچون پادشاه کریم   یزدان بے باک رحمن و رحیم
الیدوات خسرو باندو زاری   روکرد و بارگهٔ بزر قهاری
کو هاریزان کرد به عیسی پرنور   سجدهٔ ادب دا باسرش شور
خاک کردش به کلی اسر خسته   کافر بزیش ما ما لد جسته
ندای آما وسن زاری وشیون   پناه بر وذات جهان آفرین
مستجاب بی دعات لد درکاه   سر هور در خاک شاه حشمت پناه
قصاص با بوت میاوت بدست   شاه افراسیاب مدری شکست
مسر ستمکار بدست دشمن   بشادی و نشاط مشی و قوشن
ندا چون شنفت خسرو سالار   شکر یزدان کرد بیحد وشمار
درود بیحد وات جه کرد کار   روشش مالا نخاک لد درکاه جبار
طلب کرد دردم دایش سمن ناز   نشی و پشوازش خسرو با عزاز
وانتش ای دایه بدر مزکانے   ندای آما او جه سبحانے
خوشحال به بیم جه ندای جبار   بفرما بدن نه طبل خونخوار
بکوبان تمام کوس و نقاره   جرکه دشمنان لو پاره پاره
بفرموده شاه سمن ناز دردم   دانه طبل ترزم سپاه خاطر جم
سنج و کبرکه هم سفید مهره   جرکهٔ دشمنان تو قیاز بهره

شاه افراسیاب الد

شاه افراسیاب الد شنفت بگوش   جه قهر و غضب ساتے بے خاموش
فرما دان نه کوس طبل جرسهٔ جنک   چار تار و چهل تار نغمهٔ خوش آهنک
باقی سپاهان چل پادشاهان   دان نه طبل ترزم حشمت پناهان
او شونه هیبت ناله کرنا   کرنا مبرکوش ملک جه سما
ببران فرار باین شیران باین هلاک   لرزه طیران بے او شونه افلاک
ذالهٔ ذاله دار صاف مبر آب   مات و غمکین بے شاه افراسیاب
سر افکنده بے شاه کینه جو   داد مکرد جه دست دوران بد پو
تاز بر بلادیش جلالت شاه   ۱۱۸ بهور ریزا نجاه ملعون بدخواه
عرض کرد پادشاه وسیت مدر بغم   سحر من به پشت کشت بت وضم
بکرون کار من به ایرانے   کردن سرنکون شاه کیانے
سر ببرون جه تن خسرو بے باب   بکردن خاپور قلعش بشتاب
برآورون و بر شیده نامدار   آواره کرون شاه تبر دار
بزروی سک صفت سکزی بے حیا   کرون در بدر جه سر لو جیا
کو هکش لعین نبیرهٔ ضحاک   سرش باورون بحلقهٔ فتراک
جر نقابداران یاقوت لعل پوش   جهان بخش یل جنز و پلنک پوش
یکسر کم بر باد سپاه زبر دست   قتل و عام کرون به صد قار و قصت

امشو بت پنج ندانش فرصت
شاہ کینہ جو خوشحال بے تمام
فرمابساقی شیدا شوخ و شنگ
لنوشا پیاپے بادہ لالہ گون
دعا لنوشا لنوش سرنیان بخواب
ناگاہ ستارۂ صب سحر خیز
سپاہ زنگ زیب جوش سیاہ
سپاہ جوش شاہ والا مکان
مؤذن ونداش نام بے ہمتا
شاہ خورشید خو گرشہ کرد اشر
سپاہ چیچون رنگ مردان چالاک
ایرانے و لتدران سوار ہین درو
کے قبہا نکبت ہیشو بہ ست
کے مہو فایق سنزلزلہ و شور
کے مہو نگون سنرزم میدان
ناگاہ پیدا بے ہزبر پر زور
شاہ افراسیاب جو نہصد ہزار

ماورون لدست بے مرزد و مینت
باور کرد بجرف پلتیارۂ نفار
آوردن پریش بادہ لالہ رنگ
ہاسیج سنبر و تنگ دنیا وہ ہرون
فارغ ہین پیدنگ بیخوف و عطاب
سرآورد وبرپے قتل غزا
کریزاد ردم روش کرد بد ماہ
رم کردش وردم سنروں آسمان
ولدش سراسر سورۂ بال اتا
پری تماشا عرصہ کاہ خطر
پوشان سلاح شیران بے باک
بزانان یکتا بہ کیش کرم
کے سنروں میدان مہو بے کفن
یارنہ کامیان مرد مکر و خا پور
کے مہوشاہ نہ تخت کیان
رو کرد بمیدان قہرمان دستور
دستہ دستہ طپ قرار داد نہ کار
رونیا پری قلعۂ

رونیا پری قلعۂ شاہ لنو
کردش بر بہ طپ شاہ غضب خو
یکے بے بہرام شاہ تبردار
پازدہ طپ جیا کردش بے ایران
یکے جہاں بخش لنوۂ پورسام
یکے بے یاقوت اژدہا پرجوش
یکے پری کیودا داد رستم
یکے بے پشرن چنر تخار
رستہ طپ پر زور بے برزو جوان
دستہ دستہ طپ قرار داد وش کرد
ہزبر بلا ملعون بے دین
چار چاک زرہ داش سنروں کمر
دست دابسا لتورداش سنروں قلا
چند خاک خاشاک آوردش لدار
نیانہ کمان خدنگ پر کین
غلامان درد دہ ہزار نفر

چہ ہین ندورش عادیان کو
یازدہ طپ پری قلعۂ شاہ لنو
یکے پلنگ پوش مرد کارزار
یکے کوہکش شیران لدران
یکے پری سام لنوۂ نبیک نام
یکے ہم پری شاہ لعل پوش
یکے پری طوس شہزادۂ کستہم
119 یکے مرزبان چنر و زوار
پازدہ طپ رو کرد بے شاہ ایران
پازدہ طپ وپار خندقش آورد
دست دابسا لتو اژدہا پر کین
چون مرغ پرواز کرد بخندق اوبر
بہ تندی و ہیبت ہزبر بلا
خسرو خسرو شاد دست بے تیر زار
کردش حوالۂ ہزبر بے دین
دان نہ بالہ بان ملعون کافر

سمس نار بے پے تیر مکرد نہ کار
باقے سپاہان داخل ہین وہم
ینفخ فے صور آما و دیار
شقۂ شقۂ فدشش پر و تبر
جہ بر سکۂ کزان مردان نبرد
سما بے نگون خورشید نادیار
زمین بے وشش جو ضرب شیران
شاہ تبردار ہور کنند طپ وش
بجر بے پر زور شکستش بہم
برزو شیر اژدر دانہ ہارستہ صف
جہ بریقۂ شمشیر لنوہ پور زال
کاہی بکمند چون شیر خونخوار
کاہی ہم بگرز نہصد من بسنگ
کاہی وکشتش لضرب سنان
کہ مداش لمسر مردان ماچیان
شکستش رستہ طپ زنندۂ دمان
باقی سرداران داخل ہین بہم

سر کار کر بدونہ خونخوار
طلیپان خوروشان کرد بجا طرحم
فلک جو سما دست کرد بہاوار
تقۂ اسپران ہم ببر و ہزبر
پراشۂ پر شنگ کوہ شیران زرد
سماجے و ہشت نکرد و غبار
ایران بے بر باد لتدران بے ویران
لشت ندیشان شیر بے اندیش
کردون قتل و عام اژدہا ارقم
تارناش یکسر صفا صف صف صف
سنروں زمدا بجر بۂ کدپال
نکدل فرس ہوستش لدار
کاہی بشمشیر ہمون کرد لالہ رنگ
کاہی رو مکر بے سپاہ شجہان
جہ ہون آوان زمین کرد رنگین
مجوشا بجوش چون دریا عمان
سمانا بدید چینی کرد رستم
مردان ایران سرداران

مردان ایران سرداران جنگ
واویلا روزروی جوانان خاص
دنگ ہی آمان ایرانے و لتدران
ناگا بدبختی شاہ ترکستان
قتل و عام کرپاہ سنروں رزمگاہ
برزوی شیر اژدر پاوا بحصار
کوپال صدمنے بردو بالای سر
داش بہ اسپرا مرد دلاور
بازنجاب نکرد گرز سہمگین
یکشان ہزبر جو ہم جیا کرد
ضرب جو مین گرزش کرد نہ کار
سفید و شلت رگ ملعون بے دین
براقا نجاہ لضرب خونخوار
برزوی پہلوان دست برد بے شمشیر
ناگاہ عادیان صد ہزار نفر
ہزبر بلا بر کردن و ببر
چکا چاک خیزانہ شور شیران

چنر وایرانے چون شیر و پلنگ
شقۂ شش پر ان قدارۂ الماس
فریاد و افغان نیزۂ جان ستان
پازدہ طپ شکست و ردن در زمان
گریزان لدست مردان ہیجاہ
یاوا بہ نزدیک ہزبر خونخوار
اسپر دانرا اش مرد و د ہزبر
یلجشم جاواش بر آورد و ببر
120 یاوا بہ یک شاہ ملعون بے دین
بجربۂ پر زور لطو طیا کرد
ہزبر بلا نہ فیل کفت لدار
چوار صد و چل اعضا او پر کین
جہ درون کیشا ہا سان ہزار
رونیا پری ہزبر بے پسر
ہروش آوردن بے ہزبر نر
داخل ہین بہم سپاہ کینہ ور
لضرب بازوی مردان ایران

پکرا پکر نه دشت هامون | هون نرد میدان سرکوه بیجیجون
سزن های برزن دلیران بور | برق قداران مهیادا بهور
مایی کرد غمکین بقر کردش خم | سمانا بدید چنز کردو تم
لبعض سپاهان فرار بین قرار | نکوه هامون تکرتین قرار
شاه کیخسرو دیشان بی خوشحال | آفرین واتش به آولاد ذال
سمن نازموات صد بارک الله | آفرین برزو هزار ماشاء الله
تکش خان مکرد شکرانهٔ داور | لدر کار کسری بی یار و یاور
جر طرف برزو نامدار پر زور | چنز بهرام شاه لغرصهٔ پر شور
جهان بخش چنز شیر دم نزرم | رستم یکدست به تعجیل جنرم
کرتش قلاخن ملعون پر اه | داشش نباهور راست بهرام ایجاه
یکشان بهرام کرد بطوطیا | لضرب یک سنک ملعون پراه
دتیا ندیدش بی و سیاه پوش | خروشا بجوش بهرام زر پوش
دست هور کرت دردم نزرم پر شور | رونیاپری یکدست بدلور
کمند چیپن چیپن کرد هوادا پی او | کرزیزا یکدست چون شهاب شو
بهرام زرپوش کنانشو نش | تاکه نجاری کرو نکو نش
طلیمور راید که دی رو کرد بی زرپوش | کرز زی دانفرق بهرام پر جوش
کفتنه یال و بال شاه تبردار | شیر طفلی نوش مزش دانه کار

زو بهور کیلنا نزرم طلیور

زو بهور کیلنا نزرم طلیمور | یکدست آقاوه پیری رزم و شور
دانه قلما سنک سنکی کران بار | اوبهم دانه یال شاه تبردار
برزوی شیر اژدر که ایدی و پیچ | پیچاد پیچ ورد چون پیچ ارقیچ
آقانمیدان شیر کار زار | یاوا به طلیمور پر خشم و قار
واتش ای طلیمور مرشمت نیی | کی نروی ایتاح ای کاره دین
هو کس پهلوان بحیله بفسند | به تنها مردی باوران کنزند
ای من بعون حق جهاندار | کاری بیت کردن لغرصهٔ پیکار
121 بجر به کد پال نهمد منی کرز | بلون بلاشت چون کوه البرز
جه تنخواهی قصاص شاه تبردار | بشکنوت بهم چون طوطیا وار
طلیمور نامدار دست بردی کمان | دانزه کیره تیری [illegible] نشان
جر قهر غضب تاتاوا برز و | نرچرخ جاجی خیزاش مو شور
اسپر دانزاش برزوی نامدار | دانروی اسپر شیر زادهٔ خونخوار
بغیران برشی ترش نه اسپر | جاش کرد نه اسپر برزوی شیر اژدر
جه زره و زره خدنک کل زر | نیشش دانجرک سمعهٔ شور شر
دنیا ندیدش پردهٔ تارپوشا | دست دایکو پال چون رعد خروشا
واتش ای نامدار زشت بدخال | ای سه مویی ضرب [illegible] چنکال

کرووت بخاشخاش وینهٔ طوطیا | لوینی وجم افراسیاب شاه
اسپر دانزاش دلیر نامدار | داش به اسپر دا برزوی شیر شکار
سیصد و شصت رک شوخ کمان طلیمور | چار صد و چهل اعضای او پر زور
بر آقا نجاه کرد اعضای بدن | جه ضرب پر زور کرز نهاد منی
شیری جه طفلی واردش نه پستان | مزش داندم دهاون و دندان
دلیدش پردهٔ تا سیاهی پوشا | دوران بی پولدیدش لیو یا
اپیشش نجاک تا حلقهٔ الفس | نه اسپر خیزا صدا چون جرس
برزوی نامدار دکهان دانه اسپ | نمد رادردم چون آزر کشیپ
طلیمور نامدار دلیر بی باک | فیهزدا فرس بر آقا نخاک
دست دایکو پال پیری رزم شور | واتش ای برزو نامدار پر زور
امجار لو بمن بکروت ویند | لدا چالزه تا مهزار و اند
اسپر دانزاش بنیرهٔ سهراب | بتاو تعجیل بیر شور شتاب
داش به اسپر دا دلیر بی باک | چون میخ محکم اسپش شی نخاک
تا تنکه لشت نخاک فرس بی زبون | نالا بمعبود کرد تا کرد ون
واتش ای یزدان بنای بلند حال | بزیرت بیو به بیکسی ذال
نکهدار بیکری دنیای بی لو | بزیرت بیو لتو بشاه لو

الدوات دکهان دا

الدوات دکهان دا بر آقا نخاک | دست بردی کمند شصت حلقهٔ فتراک
شصت حلقهٔ کمند شانا پی طلیمور | اوبهم کمندش شانا بود دستور
وستن نکردن هر دو کمندان | زور آوری زور هر دو پر فندان
اوند قوت دان نکمند کین | نکول اسپان ناوان در زمین
هر دو پا کمندان هو شیر جنکی | حمله دان پری سیف فرنکی
اوند لقبضهٔ شمشیر شش پر | دان به اعضای هم هو ببر خونخوار
مدعا حاصل نبی و شمشیر | شکیا نا هر دو سیف شیران دلیر
122 حمله دان پیری نیزه جان ستان | اوند دان بهم عاجز بین جه کیان
هیچ حاصل نبی به تیغ و سنان | اوند دان بهم دو ببر دمان
هر دو پا کمر بند تنک و یال و بال | بیایین جه اسپ شیران قتال
بکشتی بازی هو کوه البرز | لقوت زور بیا هاموی پیر برز
اوروتا ایوار بکشتی بازی | نی جه لاشان هیچ حیله ساز
طبل آسایش خیزا به سپاه | جیا بین جه هم شیران یای
هر کس رونیان به سپای وشان | لبعض خاطر شاد لبعض پریشان
رونیان هر یک پر خیمهٔ ویش | فارغ بین جه رزم بدله پر ریش
شاه تبردار بید بی خسته | هر کیز ویش نمی بد حال جسته
باقی سرداران زخمین و خسته | لبعض سپاه لوراور و شکسته

بترو شیر شکار بفتح و دلشاد | شر پی خیمه روش [illegible] رشاد
بعض کرد اعضاشی لطوطیاه | بعض سر نیا نخاک سیاه
بعض نه غرار روش کرد نکر ریز | بعض به کوپال به بار ریزه ریز
بعض سر نکون نزخم شمشیر | بعض داد مکر دنه چرخ پی پیر
بعض یال و بال شکستی درحال | بعض اعضا او به وینه خرخال
پوسر قرار دان پادشای سرینی | کاهی زین به پشت کاهی پشت بزینی
کارش نمر پوس ای جوران پیر | مستان وجه صفل جوستان شیر
کار و بازارش ایدن ای سپنج | کاهی شادمان کاهی درد و رنج
القصه تمام ایران و توران | فارغ باین جنم شیر النعلبوران

[illegible] فهرست [illegible] مغرب | باب [illegible] غیب [illegible]

جناعلاجی دان نه برزخ می | طلایه لشکر برکردن پی پی
بشنود بکوش داستان شیرین | معلوم بو جه لای چکاکان کین
مفهوم بو جه لای صاحب کمالان | فردوسی دستور اسکار حالان
نه تاریخدا دیتیم و چیم | سزو شانامه فتح نامه رستم
بیان ویسه سزو دشت ری | نشته بی جه لای کیانان سکی
جه اردوی ایران فریبرز شاه پی | صاحب تاج تخت براو دلخواه بی
یکصد و چهل پهلوان نکار | یکسر رستم وار مردان خونخوار
ناکاه فهرست شاه چنز جو سیاه | نهر سپاهی یکی پادشاه

فهرست شاه بزرگ

فهرست شاه بزرگ او کرد شاهانی | صاحب عمله نیک خواهان بی
آورد پری تزرم ایران و توران | تا جو مرز بوم بکرد ویران ن
اصلش نه مغرب آبا پی کین | تپیاری نامدار صاحب قهر قین
سالار سردار صاحب نگین بی | اصلش طایفه مغرب زمین بی
سالک غیب کرد و زیر او بی | علم غیب یکسر لدست او بی
پیران ویسه و پیشوازش | لوینه بالبو کیشا نازش
آورد و لای ویش پیران پر فنه | سپای شاه فهرست بصد شاد و خند
درد لذیذ عرضه جگر سوز | بلای شاهی ترکان او به نیم روز 123
اظهار کرد ای شاه بنوانه درست | سپاش آوردن او شاه فهرست
سپاش بو وینه ستاره شون | قاتر قصاص پی شاه تور ن
نهصد هزار مرد کرداش دربست | یکسر فیل سوار کرد آتش پرست
سفید و چهل پهلوان دار و | غضب نه اسباب اوان سوار و
اریاوای دردم ندشت ریدا | به پیشواز شای فهرست کیدا
ورنه زال زر [illegible] حیله و فند | مدر و فریب پی تزرم دکهر ند
تا هیچ مهر و تنک [illegible] فرزند | اگر نیاوای سیاوش کنز ند
عرضه دا بدست قاصد چالاک | جون مرغ تیز بال هموی زاخاک
پنج شوانه روز دو نده چالاک | یاوا بخدمت پادشای سفاک
عرضه عاجزی پیران پر فام | یاو ناو سمع شای والامقام

دیر پر طلب کرد و انا سراسر | غمکیی بی لو کار شای بلند اختر
واتش فرزندم محبوس زارن | نه حس سفید او کر قمارن
چون مبو اسکار چش کردن یاران | دیا بجر که جمع سرداران
فرمای یاران دنیام تمامس | زندکی جوران بمن حرامس
علاج فرزند مبو چون کردن | بدون لبر داتا بروی مردن
نی کفتکو باین شاه و سرداران | دین شخص آقا چون باد باران
واتش پادشاه بدر منز کانی | شیده نامدار او به پنهانی
امشو کریزان نسفید حصار | رستکار باین ندست بدکار
دین شید آقا دردم بمجلس | هور نیزان و پا وزیر و موشش
شای افراسیاب فرزند و چم | موی فرقش آمان تا نیای چم
ناخنش باین وقلاوه شیر | رنکش سیاه تار وینه رنک قیر
زرد ضعیف وینه درده دار | جمیان چون کمان لیوش کرتن بار
شای افراسیاب کرتش نه آغوش | وینه دسته کل بوش نیانه بوش
طلب کرد دردم خاصه تراشی | موی فرق شیده کردن فراشی
ناخنش کرتن تمام سراسر | شستشان با آو زمزم کوشر
پوشان سرتا پاش بدیبای حریر | جه لو شای ترکان بکیر دش تقریر
فرمای فرزند چون بیت رستکار | راست بوا چه پنج فرزند تا زه دار
عرض کرد ای بابو یک نوجوانی | مس کرد رستکار او به پنهانی

یک دوسته کوهر چینی د

یک دوسته کوهر چینی و باهو بند | من دام بو جوان رها دا به بند
من آورد نه سر بارو نه حصار | لست نه کمرم طناب تا ودا ر
بیی تو هیچ خلاص جه بند زندان | ندست بدکار سیرای پر فندا ن
شای افراسیاب فارغ بی جه غم | طلب کرد و پیش سرداران جم
واتش ای یاران بزانید [illegible] | عرضه ذلیلی پیر پر کمال
پیران ویسه کردش اظهار | آمان بامداد شای مغرب دیار
اریشون بو جاه کارم دشوارن | امشو کوچ [illegible] پیارن
سرداران واتن اقبالت یار بو | پایه دولتت هر بر قرار بو 124
تا جیش صلاح حسن باور بجا | اختیار بیتون شای والامقام
شای افراسیاب قدغن کردش | جه نیمه شو دا بارخانه بردش
جه نیمه شو دا مردم فارغ باین | دهان اسپان کردین بسته باین
جو سبب ایران نهان خبردار | کوچ کردن تمام شیران خونخوار
او خیمه و خرکاه یکسر است وجاه | کوچ خیر کردن سرداران شاه
یاوان بو مکان تمامی سردار | دیشان پیدا بی قاصد رهوار

مجلس کرد [illegible] فهرست شاه باشاه [illegible]

امشو میاوا سالک غیب دان | چنز تپیار جنکی پهلوان

بکفتۀ پیران افراسیاب شاه
شی وپیشوازش شاه کینه جو
واتش ای پیران دیدم بی روشن
فهرست شاه بردش بخیمۀ زرباف
دان نه پیالۀ فغفور وقیصر
لدست راستش طلیمور نامدار
شیر دم شیر یکدست خونخوار
لدست چپش شاه فهرست بی
پادشاه ماچین شاه بلخ وبخار
کرشیوزۀ گورشاه مغرب دیار
هفت هزار نفر کرسی نشین بی
جو طرف سپاه شاه ایران دیار
مشغول می بین تاوصب سحر
پی قضاء تقدیر اوشو جهان بخش
بتاک تنها روش کردی پی شکار
هر تاچاشتکاه کردش نخچیر

طلب کرد دردم شاه فهرست شاه
کرتش نه آغوش چون پستون کوه
سر حساب ببر وسپا وقوش
جم کرد ساقیان بی کزاف لاف
کرسی نشینان هفت هزار نفر
هر بر بلاوینۀ سنک خار
قراخان ببر شیدۀ نامدار
خاقان چین چون شیر مست بی
شاه کینۀ پیران نامدار
باقی سرداران یکایک لقار
ملک جه هیبت حات وغمکین بی
دان نه بزم ساز دلیران کار
شادمان بدیدار شاه صاحب قرن
ایراوۀ تقار ندل کردش بخش
بزانه تقار رستر پوش دستار
سه کورن سنکی کمتش به یک تیر

پیابی نه فیل لوه فسرامرز
یک کیند جه تن بناوجاری سر
آتشی لود دشت صحرا فروزا
لاشۀ هرسه کورن به تعجیل وتاب
دیا لصحرا شخص وینه باد
جهان بخش شیر ایدکه دروجم
واتش ای جوان راست لواچیم
دسته دسته طپ کیانان کی
تاوصب سحر قطره بخشش کرد
سپاه ایرانی بیدار بین جه خواب
هر خیمۀ رنکین مدران به پاوه
دان نه طبل کوس سپاهان تمام
سمن نازن حلقه بی ساحان
وازکرد دروازه تکش خان مرد
آما وپیرون شاه کیخسرو
بردن لشکر پادشاه ایران

قداره وشمشیر هم اسلحه وکرز
مشغول بکباب وارده کورن خر
چند هیزم آورد بیکی سوزا
مرد دلاور کردش به کباب
مشر براوه بدادو بیسداد
غیر از او شخص در لحظ دردم
125 یه بکومشر به تندی پیتر پیم
کردین روشیان پیر دشت ری
منزلان نخت راکۀ بخشش کرد
دین کس نمندن جه افراسیاب
هروش دان تمام بخیمۀ شاوه
بردن وتاراج خیمۀ عنبرفام
دان بشاه ایلخ نقاره خانان
آورد وپیرون سپاه لاجورد
تمامی سپاه سجده دان بهاو
یکایک هم تمام خوشحال خندان

خسرو لتواضع مکرد بسپاه
واتش ای بیرزو شیر دلاور
بارخانه تمام چینی کنج وکی
درلاد نبیرۀ رستم دستان
دمای بارخانان شاه چین وکوان
صدای زرا زیل نقارۀ نبرد
کرتای جمشید هم سفید مهره
روشنیا سپاه کردین بیکسر
ذال چنی رستم فریبرز فرت
سجدۀ بادب بردن وزمین
اوان هم بوسان زانوی شاه لو
کرتش نه آغوش زال وپیلتن
چنی فریبرز کردش تواضع
ذال چنی رستم آما وگفتار
ساهور ریزان آمان وخیمه کلرنک
واتشان هزار شکرم بداور

بوسان دست وپای شاه نیکخواه
لفرما تمام روان بو لشکر
روان لبو دردم پیر رود شت ری
سپاهان تمام یکسر کرد روان
لو اسباب خاص تمام بی روان
صداشی بکوش چرخ لاجورد
عاجز بین لودم ناهید وزهره
یاوان بخدمت لوه ذال زر
کردشین وپیشواز خسرو سرور
خسرو پیابی بنزدی سر زمین
خسرو خروشا لقطره و بدر
لوسا جمینشان چون غنچه چه
لوسا جمینش چون شمع لامع
عرض کرد پادشاه شکرم بجار
سراپردۀ چطر کارخانۀ فرنک
شاد هم بدیدار شاه کینه ور

آوردن بوجاه پی پی جام می
ادسه جو دمای شای افراسیاب
قطره دان چنی جو دریای سپاه

آمدن قاصد طلیمور پیش خاقان چین

جهان بخش شد دعا
ار راست موا چنی من ای جوان
به تیر پیتر زورمی ونشان
چون اید از لی تر سافراوین
بجدۀ بادب بردش بد لیر
جهان بخش واتش تو لواچه راست
عرض کرد ای دلیر لو کند بکریاد
تاکه سراسر کذارش تمام
جهان بخش واتش بذات بیچون
ار راست لو چیر راست میو منزات
عرض کرد ای دلیر پیک طلیمورم
مشون وخدمت کناچه خاقان
اسن کیانان طلیمور نامدار

پیلتن چنی کیانان کی
چند روز دشون بتعجیل وتاب
لو وقت وبی وقت بنراه وپیرا
وکرنه بذات پادشاه سبحان
خدنک کلزت مکروت به کیان
آما وخدمت تعجیل وجوان
126 مدرا بادب او مرد دلیر
یه بکومشر بی کم وبی کاست
آزارم ندرای مرد آزاد
پلنت لواچون حالات انجام
نمبوت آزار مبر دل محزون
اکر بد ماچی بد میو نجات
خادم دختر شاه فغفورم
او بنام مرد طلیمورش ماچان
دعده لوازون بجه پیر رخسار

بیرو منزل چند سا ر سے   ہمورد رو لوجاہ خیمۂ گلنارے
ہمای زرین تاج دخت خاقانئے   بر گزیدۂ گشت شار محبوبانئے
جہان بخش ازنے گفتار او مرد   دہ دانۂ گوہر بقاصد سپرد
بخشا در لحظہ بیحد و حساب   وا آتش ای قاصد بشو بشتاب
بشو مژدہ در بہمای زرین تاج   وا بچہ طلیمور آورد بمعراج
یک ساعت بغی میاوا بلات   بہ نعلین پای کرد خاکپات
قاصد در لحظہ نکرد مدارا   طی کردش در دم گشتو کوہ سلا
یاوا او خدمت ہمای زرین تاج   حالات طلیمور و آتش چون آماج
در دم جوکہ مہر داش بمژدۂ او   خیمۂ دو خرکار ویش ہمو کرتش بدو
چہر دہ کنیز دایۂ ویش در دم   روان کرد پری او جاکہ مہیع
یاوان بچمند یاران کرد تمام   خیمۂ لالہ رنگ ہموردان خاص
اسباب بطی کردش آمادہ   مہیا کردش جہ ساقی و سادہ
ویش کرد آرایش چون ماہ دو ہفتہ   لوبیۂ عقرب نہ قمر گفتہ
دلدہ کرد سیونک بسرمۂ کوہ طور   ویش کرد بخورشیدنہ ہمای بلور
اول سپار حضرت حق فرقہ کردش   لعطر و عنبر سنبل پرور دش
گور بۂ حق تاران کرد

گور بہ حق تاران کرد زہر شانہ   بے و برابر حور رضوانے
نیچۂ خوردہ ریز کلاف چین چین   آویزانش کرد و پا عرق چین
طلیطۂ جواہر داو بیشانے   بہ مجوزیش او ہیچ نیش ثانے
ابروش بخطاط کردش چون کمان   نئین لوبینش دیدۂ آہوان
دیدش سیونک کرد لعشوہ گری   نیے نادیدۂ زہرہ و مشترے
سد رخاب فرنگ چینی سفید آب   مالا بکوناش او حور القاب
دندان کرد لدرج ملحق چہ مرجان   آوردۂ استاں مروارید چہ کان
127 زنخ کرد و باغ جنت الماوا   چون سپار فرنگ پے تزئین داوا
ہر دست کرد سیونک چون دانۂ انار   بحنای گلرنگ شقایق آثار
کردش بدست نپن مروارید غلطانی   حق صلی علی جو حور رضوان
پوشاو ہن لباسان خاص   ویش غرق کرد چہ ناو مروارید الماس
شند بوشید اخاصۂ گل گلاب   جرگ عاشقان مکرد بہ کباب
دمای پوشاکان لباس شاہی   آما پیر کار مرغان آوی
چند ہزار مرغان پے بزم شراب   کبوتر و قاز و کبک کردش بہ کباب
چند خیکہ شراب عقیقی گلرنگ   مربا سرکار کارخانۂ فرنگ
چند شیشۂ بلور پر کرد جہ بادہ   آمادہ کردش جہ ساقی و سادہ

ناگاہ جہ ہامون پیدا بے غبار   آما یکی جوان قامت چون منار
میو برادہ قامت وینۂ کوہ   او گوسواران بکوہ نیکوہ
یک کوہ نہر میوندماشش   چشمۂ آو نہ راہ ہمور میز و نہ اش
سہ کوہ سنگی میو صحرا   دیاری میو بو زیدۂ بو جاہ
عجب منہ ہمانقد و قامت   ویش سرنگون کرد تاروز قیامت
و آتش لدایہ ای عفریت کے لو   غول بیابان اجنۂ دو دیو بو
آماو گفتار دایۂ ناز نازنین   عرض کرد و خدمت او حور جبین
یہ جہان بخش لوۂ لو پر سام   بہ یال کہ گود یال تمامی تمام
بہ لندی عاشق او جمال تون   جلالش گوش خاف پیری گو بکون
فرواش لدایہ علاج چون مہو   لدست ای شیر نپن رنجہ رو
ناموس سر عصمت ہم نشو بباد   بہ نپن پیزند عام دنیا بے پیناد
دایوات فرزند تدبیر ندارم   باور با انجام تدبیر ہوش دارو
یام زرت چہ زہر قاتل پیرام   لدر لوا وردۂ او مرد نیکنام
تاروی عرصات بخیر نخو   روی روشن جلالش ہمو وینۂ شو
ہمای زرین تاج ای ادانے بگوش   سر بر درند رون ساتے بے خاموش
دمای خاموشی فکر و خیال کرد   شادی عیش و لذتش چہ لو بطال کرد
و آتش ای دایان خاصی نپن تدبیر   سبزانہ بحال ای ذو ران پیر
اینہ چون مہو سزہار

اینہ چون مہو سزہر قاتل   ببون بخونے کابل و زابل
رستم نامدار لوبر کرد و نیور   کلۂ دیو سفید بنیر و نسر
ریشۂ شاہ خاقان ماور لوور   تمامی عالم مکرو زیر و زبر
کے تا بشت گز ز پیلتن دارو   جہ بریقۂ گرزش آہر ہوا رو
بنزرتہ دار و کارش بسازد   جامۂ بہ کفن پیرش لوبراز و
بکرون بیہوش لوۂ زال سام   لدست بستۂ کردش پیند عام
سپروش پے خاقان بتندی و شتاب   او ہم سپروش پے افراسیاب
جو دما ایمہ نپن رستگار   بے تقصیر نپن بے کار و کردار
128 ایدوا الدہما گفت نگار سازی   حاضر کرد دارو پے حیلہ سازی
آمادہ کردش دارو ہوش بر   ناگاہ جہان بخش چون شیر خونخوار
یاوا بخیمۂ شیر صف شکن   جہان بخش لو لوۂ پیلتن
ہمای زرین تاج بشی و پشواز   سجدۂ ادب دا او ازو ناز
او آب ارکان آوردش و جاہ   بپیا کرد نہ فیل شیر صف پناہ
بردن بخیمہ بنزرون چشنے   لہ واضع کردش چیاپے پے
حاضر کرد پریش طعام شیرین   آورد و خدمت شیر شہمکین
دما طعامات دانہ بزمے   پیاپے لوشا پہلوان کے
تکلیف کرد و نش و آتش ای ہما   لو بنوش بادہ بحسب دلخواہ

الدکہ چون شنفت بالنور عنبر فام   دیش کرد باقی و دست بردش بجام
پر کرد جہ بادۂ ارغوانی رنگ   داش بہ جہان بخش پرائی دل جہ سنگ
دہ جام بیاپی پر کردش تمام   دقیقۂ نو پیرد نما بین جام
دعا کرد سلطان پنج جام نمے   ہر جامش بوزن کرد یازدہ منے
پر کرد جدا رو داش بوارۂ او   نزانا اش بدکار بہ پہلوان کو
تمام سر خوش بے شہزادۂ دلیر   دست کیشا پسری بالنور بے نظیر
آوردش و ویش نیانہ آغوش   وینۂ دستۂ گل بوش نیاد بوش
کاہی دست آورد بر روی کو ہرا   کاہی بکمر رنگ رلبو ہیدا
کاہی دست بشام چون عطر عنبر   کاہی دست مبرد بیری جب سحر
کاہی بکمر قش و بان چمان   کاہی دست مبرد پری نادمیان
کاہی میوسا جمیں جامش   پیچیا وکردن خیاط و خامشی
ناکام جہ تقدیر کرد انای کردون   کردی بے پیدا اندشت ہامون

رفتن جہان بخش و کسہم بہ ہفت خوان ترکستان

دیش نکرد اکوری بے پیدا   دست برد بے ترکش سر مست شیدا
دردم دانکور خلطان بے نخاک   ہمور ریزانجاہ بجستے چالاک
سر بر سر اوکد جہان بخش شیر   ناکاہ بہ بلائے دیوی سیاہ قیر
نغرۂ سہمناک

نغرۂ سہمناک کیشا ندرون   لسرا جہ نغرش چرخ بے ستون
یک دار شمشادی بدستش لعین   دہ آسیاب سنگ کردہ بے یقین
شاخ قلاج قلاج بوینۂ کوزن   بشورہ زبان پتیارۂ پر فسن
دو چشم پر جہون ازرق کبود   دہانش چون مغار نار پر دود
دنداش وینۂ دندان گراز   دو کنز دراز تمام بے انداز
لاشش بوینۂ کو البرزن   موی ابروش تمام زرد و قرمزن
سواران کو کرگ پرای بدفعال   نعرۂ برد داش بہ پور زال
واتش ای بچہ بے عقل و کمال   نخچیر مردان کردی بقتال
سر بریت نخچیر پتیارۂ جنکے   129 کروت سرنکون بضرب سنکے
ایدو الو سالو بر دند فرق سر   اسپر دانزاش بچۂ شیر نر
داش بہ اسپر وا پتیارۂ پرا   لسرا جہان بخش بضرب یا نیجاہ
ناستش بفرست پتیارۂ جنکے   کردش سرنکون بضرب سنکے
سہ ضرب پر زور یک جہ یک بتر   داش بجہان بخش ہندی بدگہر
جہان بخش جہ ضرب پتیارۂ پر زور   عرق نجمیں بسر وا زکرد بشور
نوبت کفت بدست لوۂ فرامرز   بتاو تندی دست بردش بے گرز
حملہ برد پری پتیارۂ لعین   لندہمدا داروی بہ ہوشی سنکین

بہ بے کار کرد بچرک او مرد   کیناد بیہوش او مرد نبرد
نیا سر و تخت او فیل بے پروا   کفت نروی سارا او نروی ہوا
پتیارۂ لعین نخچیر کمند   بستش دست پای لوۂ ارجمند
بکشان کیش کیشاش بزوری کنکاک   تروکرد بخیمۂ او مرد سفاک
تمام کنیزان ہم دایہ و ہما   او خیمہ و خرکاہ خاقان پادشا
بردش و خدمت سالک غیب دان   سالک دیش وچیم او مہ جبینان
وات پتیارہ پنم وا پہ راست   جکوت کرد نخچیر ای مرد داو خواست
پتیارۂ لعین کرد ارش تمام   عرض کرد و خدمت صاحب عقل و فام
سالک ایداشے وات بہ پتیارہ   جتو بو معلوم زنندۂ سارا
اینہ جہان بخش نبیرۂ زال سن   مرد دلاور صاحب کوپال سن
جہ تیغش ہونا وچون سیل موار و   ہاچکس لدانای جبر بش ندارو
کنا پہ وہ خاقان بداروی بیہوش   ای مرد جنکے کردنش خاموش
آکاو جواب پتیارۂ لعین   واتش ای سالک صاحب عقل و دین
فنے داروی بیہوش ندانم باو   من جبر تزم کین آوردم ایمشو
ایدو وات پتیارہ سوارے دردم   جہ داغ سالک پیچ ورد چون اژدہم
سپای زبر دست بردن پور سام   سپردن بدست شاہ والا مقام
شاہ افراسیاب سپرد و فرہنگ   جہان بخش شیر لوینۂ پلنگ
کرد پاسبانش

کرد پاسبانش کلیمیۂ کوش   چینے ازہ پشت ہیچ نبان خاموش
بستن جہان بخش بدرختی سخت   پیچان سرتا پاش بزنجیر سخت
قاصدان خبر آوردن بے زال   بستن جہان بخش پتیارۂ قتال
زال زر کرتہ جہن بخش شنفت   چون شیر زامدار بر روی زامدا کفت
زاہر بے جلای سپای ایرانے   کدہاش و ختہ بے عمرش بوفانے
دایم غمناک بے پسری فرزندش   دلیر پر زور جبر کۂ دلبندش
مکیلا پسری فرصت دہ دادم   بشو پسری بور او بجا تر جم
بغم غصہ مرد دلاور   130 نشتہ بے تمام نروی تخت زر
ناکاہ پلنگ پوش خبر انجاروش   آکاو باز دید کو ہاش دل ترش
خبردان پنش ای شیر سرور   آکاو باز دید شیر خون جکر
پلنگ پوش آکاو دیدن   کو ہاش جہ دست وستش نکردن
پوساہ و دیدش وینۂ غنچۂ گل   دشمن بدکار کردشان خجل
دستش کرت بدست نیا تخت زر   طلب کرد دردم ساقیان فر
عرض کرد ای شیر دلیر بے چشے وات   پنم وا پہ راست بحاجتے خدات
واتش پلنگ پوش شیر کارزار   بے حش نبون وات نے دنیای غدار
واتش او جوان شیر ہندستان   نبیرۂ زادۂ فرزند دستان

آغاپے پیری قصاص بالبوش | پتیارا کیرتش بدار وی بیهوش
باچکس ایرانی دلیران جنگ | پہ مرو بیزکرد باین دل تنگ
گرفتار بدست پتیارہ شیرن | خوراک و طعام او زہر قیرن
امن پے جوان خاطر یتسوع | شوان تحسرت ہار بار بلیوع
حیف او جوان نہ بند بخت بو | گرفتار بدست دیو بد بخت بو
چون اتے ار حرف پلنگ پوش | چون دریای قلزم آغا خروش
سالتے فکرش کرد آغا بزبان | واتش ار کو بکش شهزادہ گوان
بفرا بہم ایمشو بے درنگ | بشیع پیر زرتہ پتیارہ و دل سنگ
خلاص بکہی ازدست بدکار | بعون یزدان حق جہاندار
تراز سر بے وحرف کوبکش دلیر | سرک شو ترنکے پوشا ہار شیر
ناگاه پرده دار پرده داش ولا | آغا یکشخص چون شیر بیا
لقا بے بیزدش چون کوہ البرز | اسلحہ پوش بے دستش بگرز
شگفتہ او شخص آ پوکشب بے | بہ تندی ویند آزر کشب بے
سلام داو صف مجلس نشیان | ہمو ریزا و پا شیران گوان
تکلیف کردن لیش نشت تخت زر | تواضع کردن پیری بیکر

نازنان بانذری دخت

نازنان بانذری دخت رستمن | وینہ او شخص نہ عالم کمن
واتش ار یاران یہ بکوشند | پہم واچہ راست بے حیلہ بے فند
ہردو پہلوان جستی راستے | اظہار کرد لیش بکم و کاستے
عرض دلیران ایپہ مدعا | چو بونہ آغام بے فا و او مقا
شادی پین بو جہ فیاران کشت تیما | ناگاہ پے دا بےسام ستکین سلا
او ہم نیاشان نزی تخت زر | کردن گفتگو شیران صفدر
کردن تدبیر ہر چوار بہم | ایمشو زاہر باین بسیار پرخم
ہر چوار شو رنگے کردشان نور | زو کردون پیری بسیار کینہ ور ١٣١
شہ بے او بشو دیجور تار بے | جا ستاران کرد نادیار بے
دو فرسنگ لوان بصحرا ہامون | دین یکسو ار چون کوہ بیستون
میو برآوہ چون ستارہ شو | میو بتعجیل لقطر و بدو
یلان ایران ویشان کرد بیوار | ناگاہ او جوان نزی خشم قار
لغز سہمناک کیشا جدرون | وات ار بدکاران نصرا ہامون
ایسہ بتوفیق حق بے زوال | سرتاپای ہر چوار کردن بگرز خال
ار دشمن ار دوست بے یاران | ویتان کن اظہار ار بدکاران
ایدکہ شگفتن یلان خونخوار | آغان روبرو مرد ستم کار

بدیشان دو چم شیرہا خونخواری | سرتاپاش تمام جواہر کاری
بسہم سہمناک فریبے باکن | بہ بغض و کینہ چون خطرناکن
واتی ار جوان دلیرے باک | سوگنت بخیر پادشاہ لولاک
یہ بکوشی بہ تنہا سوار | ہم جور و خلاف عاد و بیکار
وات اول شنہ احوال سراسر | بواچہ بہمن مردان صفدر
تامن دستہ بادرون بہ کار | عزم ہم بکو ہامس شیران خونخوار
کوائش [illegible] احوالان یکسر | یکسر وات پیری شیر دلاور
اید اتے بکوش شکو فیاچون گل | خیالان تمام نذل کرد باطل
وات من بواچون را زو ہم تمام | دخت فہرست شاہ والا مقام
عشق جہان بخش کار کردن ہم | پیزارچہ بابدار عاد و ار جیم
قمر طلعت نام ار شیران | اہشو منے مشون باردوی ایران
لوا چون لیشان بیاوان بداد | ورنہ عمر او ہم میو برباد
سزوق در زنجیر فرہنگ لعین | دایم لیو دبار ذلیل و غمگین
بیاوان بداد جہان بخش شیر | بلکی رستگار جہ شاہ پیر تدبیر
عرض کردش یاران ایکار دلیشوان | دستاخش دلیر جادو بدکان

سہ دلیران دون

سہ دلیران دون کیشکچی اون | سالا کنیب کو علیش بے شون
میو من بمکر حیلہ بیزد و فند | کار بسازین بنوحان کر بند
بکون مدہوش بیہودار و | جہ کار حیلہ خبر [illegible] ندارد
ورنہ بیدار بو بمنزا تو بیکار | بعلم غیر جادوی بدکردار
الیوہ بازشون بجا کہ ویشان | کو آگاہ بنو جہ کردار تان
بپست ہزار لشکر کار آزمود | مردان چالاک تراہان بیمود
بجای نہانے ویتاکن بیوار | بفلانہ جای سخت ناہموار
ہرو دخت غلام کنیانام دردم | آوردولاتان نکین خاتم ١٣٢
بزاندر امن کردنم اکار | مدہوشم کردن جادوی بدکردار
او ساتعجیل ہر چوار سردار | بیون تاپیار درخت سالار
یکتان پیر دلیرارہ پشت | یکتان پیر فرہنگ بدزشت
یکتان پیر خیمہ کودش | بلکی پیر دار جہان بخش بجوش
بپست ہزاران مرد پے خیمہ سالک | بدران بہم تفرق تارک
بلکم انشاءاللہ حق کرم دار | خلاص بو جہ بند شہزادہ سردار
یلان خونخوار ایدصلاح ویشان | ہارکس بونیان پے خیمہ ویشان
کردن کار راستے تدارک بیکار | تاہر وقت بیونکین نازدار

شاری قیمر طلعت در لحظہ چون باد   یاوا بجاری ویش بخاتر کشاد
یک غلام داشت بالنوی بالنوان   طلب کرد ویش تعجیل بدوان
راز نہانی اظہار کرد پیریش   چند لعل یاقوت انعام کرد بیوش
رازی بے وحرف بالنوی بے نظیر   ہیچ نبے وتنک دنیاری بے تدبیر
نازار فہرست آورد قیماشان   پوشا سرتاپا دانۂ تن باشان
اصطفاری خوش رنگ تمام جطلا   دبیاری فرنکے الاری خوش جلاہ
ترمۂ کشمیری تاقۂ لبرتہ دار   سفید مہرۂ اصل آلاری قلمکار
خطاری ختنی استادان کار   پوشا سرتاپا وینۂ خورشید دار
دواری لباسان کل کلی کلنار   آفاو سکار سروین سالار
چہار طبلۂ زمرد والماس آبدار   داش تفوق سرچون تاج سردار
کردش آرایش چون طاوس مست   دلۂ عاشقا بہمہ اشکست
لباشی بسرد ابرقۂ زرنکار نک   وینۂ غازیان پے سیاری فرنک
موزہ کرد و پاشمس زرین بال   روکردی پے سالک چون پیک شمال
غلام کفت نہ بیش روکرد پے خرگاہ   یاوا بخیمۂ زرباف خارا
مریدان نہ دور خیمہ سراسر   روی صحرا پوشا سیہار الفر
خبر برد غلان جبر او مرشد   واتن یک زنبے آفا باری زید

اکر خصتی بیود خدمت

اکر خصتی بیود خدمت   بخاک پاری پیر بیمزدومنت
سالک غیب کہ ایداثری تمام   رخصت دا باو بالا النغام
پردہ دار پردہ بداش بلاوہ   دیش مہ جبین مدران ویاوہ
اندام بالاش چون صنوبرن   رفتار آماش شمس اخترن
یاوا بخیمہ او حوری جبین   سجدۂ ادب دانروی سرزمین
مدرا بادب شیخ پر کمال   تکلیف کرد ونش ای صاحب جمال
پنشہ وبان فرش زرنکار نک   چشن مطلبت نازدار فرنک
چشن مدعات آمانی بیجاہ   بے دروکزاف بالنوی نیک خواہ ١٢٣
عرض کرد ای مرشد تمام عالم   تانبو خلوت نما چو حالم
ہر وقت خلوت بے مکروں اظہار   حالاتم تمام ہم راز و کفتار
بخاک پای تو موا چون کردین   امیجار پے حالم مرتبزی اسرین
سالک در لحظہ بکردش خلوت   دختر در لحظہ چون شیر صولت
چادر نفر قش ہوادانسر   سالک دیش شخصی چون شمس قمر
آفا و کفتار پری زای پری   دلیدش دستش کرد بیعشوہ کری
شوقش وست لوجا چون بدر منیر   سالک غیب کو غیش شیے لوئیر
یکدم نظر دل بر شیش ندست   بیبے سر کردان کو ربت پرست

واتش واویلا ندست ار خور   سرتاپام یا کرد بہ بیضاری کور تور
دات حصر تا عجب لو رلون   کافر پیر خم دل پیر شور لون
واتش ای بالنو چشن مدعات   لوللہ باللہ سر میون نیرات
ہر عرض ردار لواچم پنہ   کرد اسپاب کنج مدروت ونہ
دانہ دمرداری یاقوت دالماس   مدروت پنہ بے مزد قیاس
عرض مطلبم بین کنج دمال   مدعا پیچن لواچون احوال
بے مستے وشراب نمبواری کار   باواران پیریم پیر خوش رفتار
سالک وات شراب نمبو موجود   لونام شراب ماور لوجود
من پیر مرید کرد درویشانم   امن غیب کوی عالے تشانم
عیث مکری خیالان خام   ای حرف موا چہ بالنوی نیکنام
امن کرامات مزالون درست   لو بہ آینم ماورہ شکست
شرابے کباب ہیچ نین بنیجاہ   نمبو موجود بالنوی نیکخواہ
شاری قیمر طلعت بلنجہ ولارہ   جبر کہ شاری مرشد دردم کرد یارہ
لشی بنزدیک سالک غیب کو   شاری مرشد واتش صد واویلا ورد
وات چش مطلبت روح روانم   آہ ہر داری قلب واستخوانم
عرض کرد تا شراب نوش بنو جام   نما چون پیریت رازانم تمام

سالک غیب کو

سالک غیب کو نداشتش شراب   مرید برد تعجیل بشتاب
کیاست باردی فہرست شاہ   واتش مہمانے داروں بہ جاہ
یکشیشہ چہ مر کلناری کلنار   جبادۂ بخوش ارغوانے کار
بکیا نو پیر مہمان عنبر بیز   شاہ محبوبان خالان خردہ ریز
مرید سالک بہ تعجیل وتاب   یاوا بخدمت شاری اخطر جناب
حالات سالک عرض کردش شاہ   رسہ قرابۂ می شاری حشمت پناہ
کیاست پے سالک شاری بلند اختر   مرید آوردش پے خورشید انور
نیاو خدمت ویش بر شیے و بر   شاری قیمر طلعت وینۂ لولوی شر
پر کرد پیالۂ صاحب ارغوان   لوشا پیا پے بالنوی مہربان ١٣٤
پنج جام پے در پے نوش کردش دردم   سر خوش بے چہ مر او بالنوی بے غم
یک جامی چہ مر پر کردش تمام   تکلیف کرد بنوش مرشد ایام
دات من شراب ہم ہرکیز نوردن   بالنو دست کردش بلنجہ کردن
ہر جو دست وتش بکبردن پیر   بلاروانجہ بالنوی بے نظیر
ادجام سند جدست لوشا پیا پے   نماماش وچم کیانان کیے
ہر علم غیبے مزاناش نہ کار   کردشیے لوئیر سالک مکار
سالک وات چش مدعات اظہار   بواچہ پنم یار وفادار

عرض کرد امر مرشد درون شوهری   پلید ناپاک یکبد کو هری
خبث مردار چرای پیغمبر د   موا چو پنه حرف زشت و بد
شوهر موا چو چماقت کورن   بزانه راستین یا بی قصورن
ولیش دستش کبرد بعشوه گری   بزانا بازار زهره و مشتری
سالک هر دیدهٔ او بدو چم   ها ناو فریاد کرد در لحظه دردم
واتش لولینه دیدهٔ سیاه لو   ندنیم و چم اسخام   لو
فرما پیر بکر جام جبا ده   لوش کرون بعشق دیدت بو باده
پیر کردش جام جبادهٔ گلرنگ   داش بدست پیر شیدای شوخ شنگ
لوشش کرد بیاد مستی هر دیدش   بیاد دیدهٔ سیاه کرد بدش
بازهم وات ارشاد مریدان عام   شوهر بیم ما چون بدن جمیع جام
بدیه رخسارم عیبی تیدا   هیچکس ولیهٔ لو نین نه جیدا
بازهم نگاه کرد بکونار محبوب   سالک جدیدن تمام بی معیوب
واتش هی هاوار بالا نو تمام   پیر کرو باده جام عنبر فام
دردم پیر کردش بادهٔ قرمز رنگ   داش بدست پیر شیدای شوخ شنگ
لوشش کرد او باده نسوا ویلا و درد   کیشا لذرون هناسان سرد
بالنو وات مرشد دیم بکردن   شوهر موا چو پیر عیبان کردن
شماهان عرعر چون

شماهان عرعر چون ماه و هفته   لو بینا عقرب لقمر   کفته
شیدای جه عشق یاوا بمردن   جو مینار شاهان جو صافی کردن
وات صلی علی النور علی النور   سوزیام چه کردن چون پیضار بلور
وات شوهر من فتنهٔ ایامن   موا چو ساعید لو نا تمامن
نگاه کرد ساعد لو بینه و چم   ار عیبی دار و مرشد اعظم
نگاه کرد دردم سالک غیب دان   جه بدن ساعد پیش بنمند ایمان
واتش ندنیم چون ساعد لو   لدانای داور ای باز خوش خو
دخیلم پیر کر بادهٔ بو عنبر   بنوشون لعشق ساعد دلبر
پیر کردش جام داروش و ست چنه   بنوشا دردم مدهوش بی ونه
١٣٥ کفت و سر نکون سالک بی تلقین   بالنو دست بردش برآورد نگین
انگشتر ندست برآورد و سبر   هرچند جواهر کفته بی یکسر
کرد آورد جم کرد بالنو جبین جام   نه پشت خر کا آواز کرد غلام
غلام حاضر بی چون شعلهٔ آهر   بالنو داینش یکسر جواهر
چنی وانگشتر هم ویش سالک   سپرد و غلام به تندی چابک
واتش ای غلام مکر مدارا   ببر و نزد یک کوهکش دارا
داچه فرصتی امشو به یقین   مکن مدارا نروی سر زمین

سپاه باوران بشن پری دار   بلکم خلاص بو شیر کارزار
غلام الداشنی چون پیک صباه   یاوا بخدمت شیران هیجاه
تمام گزارش اظهار کرد لیشان   مردان داو خواز یکسر خروشان
یین و چهار سر لو شوتاریک   کیشان ساو لیف بریندهٔ باریک
کوهکش تو کرد نخر کاس لعین   یعنی پتیاره کافر بی دین
پلنگ پوش تو کرد پری دار سخت   نقابدار پیر کوش نا شخت
سام تو کرد پیر فرنگ ملعون   سپاه بیکبار پی سیاه جیحون
ناگاه نا غافل پتیار و کوهکش   یاوان بهم تر وینهٔ دیو رش
او شوطلایهٔ پتیارهٔ شیر بی   ترنگ رخسارش چون سیاه قیر بی
ناگاه یک سوار چون کوه البرز   اسلحه دار بی صاحب کین گرز
واتش ای سوار کینه ای شو   فکیلی بجخت بقطره و لدو
کوهکش اژنی تو وش کرد بدواه   بلکم دور وزوش نخیمه و خرگاه
تیزدا اسب چون شیر خونخوار   شی بدوار او پتیاره بدکار
یکی فرسخ و نیم هر روست سپاه   بشین بر و خت شیران هیجاه
پلنگ پوش روش کرد پری دار برز   دست دا با سالقه هم اسلحه و گرز
ناگاه خبر شی اره

ناگاه خبر شی اره پشت مرد   دیش یک جوانی بتنیا و یکفرد
گرز شصت من گرته بی بدست   آما و یار دار وینهٔ شیر مست
هورنیزا نگاه ملعون بیدین   دار گیهن سال کندش نرمین
آماتو و بروی پلنگ پوش   به تندی و هیبت بزلزله و جوش
جواب دا قابض ارواح دیوم   پیری جهان بخش خاطر پشیوم
واتش لو کینی نی شو دیجور   فکیلی بتاو چون دزدان دستور
اره پشت ازنی واتهٔ او جوان   چون شیر جنگی به نعره و غران
بلند کرد نسر حربهٔ سهمناک   اسپر دا نتراشی دلیر بی باک
١٣٦ داش با سپر دا ملعون بیدین   اسپش تا بتنگ شی نروی زمین
ضربتیا وا او پلنگ پوش   چون رعد خروشا الغوغا و خروش
واتش ای ملعون زشت بدفعال   ایسه بتوفیق خدای لایزال
بجربهٔ کو بال سنگی سهمگین   گروت بخا لشتها ش نروی سر زمین
بستانون قصاص جهان بخش شیر   بدون لیوا درت زهرهٔ سیا قیر
حمله دا پیر گرد یال بیر کین   اسپر دا نش اره پشت بقین
داش با اسپر دا نوه نیکناد   به تندی و هیبت چون استاد حداد

شکست ده قبهٔ قلعان ملعون — او نکولی فیل دردم کرد نکون
کفت سزور زمین بگرز بکو بال — سرتاپاش بکرد لو یںٔه خرخال
نودم دست برد پے قبضهٔ شمشیر — داش باو ملعین اژدهاے بیر
کردش بدو نیم او شمشیر خاص — زهر آلود بیخوش لو لیںٔه الماس
ترو کرد بیرون دار پلنگ پوش — خروشا بجوش چون دریاے پرجوش
دیشکه جهان بخش سترق زنجیر — لبتشان بهم ویںٔه سترهٔ شیر
بیابانے نه اسپ لو رسنه چاک — دست بردش پے دار سوار چالاک
جهان بخش چون دیش واتش لو کینے — کسی کیانات یاو یت آیس
جهان بخش واتش بهمراه سام — چنیے کو بکش آغاے مقام
چنیے نقابدار دختر فهرست شاه — عاشق نین بتو شیر کینه خواه
بامداد او سر چوار بهم — او ان نه تزونے سپارے خم
چون اژنے دلیر هندستان زمین — غیرت دالو یش چون شیر غرین
برسر بهمدا کرد تروق زنجیر — غلش کرد پاره او مرد دلیر
کردش بدو نیم او شمشیر خاص — زهر آلود بیخوش لو لیںٔه الماس
دست برد او درخت هو کند سر زمین — روش کرد بسپاه پر جه خشم کین
سام دلاور سترزم فرهنگ — سزور ترزم مدالو یںٔه پلنگ

دیو پتیاره دست دا

دیو پتیاره دست دابسا تور — داش نیالو بال او مرد مغرور
یکدستش بکرد ویںٔه لو طیا — کفت بزور زمین سام کینه خواه
نے دم نقابدار آغا و امداد — فرهنگ خروشا چون رعد وهار
داره شمشادی بزور بازو — نقابدار نخاک کردش تراز و
جهان بخش شیر چون دیوان قاف — یاوا بفهنگ بے گرز افولاف
او درخت بزور شندش بفهنگ — دستش بزمین اژدهار خرچنگ
اندامش بکرد ویںٔه خاشخاش — سام برادر هو ریزا نجاش
نقابدار سوار بکردش درد م — او ان جه اردو برشین وبے خم
شار قمر طلعت لو خیز نازدار — سجدهٔ ادب برد لشیر خونخوار
١٣٧ جهان بخش شیر بر کردن وبر — ناکاه پیدا جه کو نکش سرور
صدحاشا الله کرد سزور دلیران او — ٢ یزدان پوشان یارشاه سترهٔ شیران
یاوا بنزدیک دلیران کار — جهان بخش دیش مرد نقابدار
بیحد دلخوش بے بدیدار او — فارغ بے جه غم نه وسواسے شو
جو دعا یاران کردهٔ او دختر — واتی تمام سرپری شیر سترهٔ
وینت معلوم بو جهان بخش مرد — اینه او کردن لو غصهٔ نبرد
باهچکس ویںٔه او هر گیز نکردن — ایمه بے دختر لو کندهان وردن

برضا دختر بیاور بکام — بنیشو ولات بالا لو نکاح
بنیشو ولات ویںٔه دسته کل — دشمنان جه کار یکسر بان خجل
تو جش ترضات امرد دلیر — صلاحت چش چنیے پر چهر
باور بنکاح کنا چهٔ فهرست — به احکام شرع کار بکرد درست
جهان بخش اژنے چون شیر یاجاه — وات تحرفسم یکی ونے چنیے ماه
کنا چهٔ خاقان بردنش هو شم — یه پیر او ان زو نخاو منو شم
حرف یکے خاص هر کس که مردن — من عهد و شرطم هر با او کردن
او پیر چهره اید شنفت بکوش — چون مرغ لبسمل دل لادیے خاموش
آخر لاعلاج آغا و گفتار — واتش جهان بخش لوهٔ نامدار
مینیچ بگنیز بما کر حساب — مکرم ویندشار او فراسیاب
بداں طعد لیم پسر ندامت — شرمنده ببون تا روی قیامت
اید اژنے بکوش جهان بخش مرد — بهمام جفت ویش دردم قبول کرد
فرما عزیزم خاتر بکر جمع — ویم کرد پروانه لو لو یںٔه شم
باانوی عنبر غام بے خاطر کشاد — غم و غصهٔ او یکسر شیے و باد
دلیران کار مردان دلتریشی — هر کس ترونیان پیر خیمهٔ ویشی
جهان بخش شیر چنیے سام سوار — هم قمر طلعت کلچهرهٔ نازدار

هر کس ترونیا پے

هر کس ترونیا پے خیمهٔ کل زتر — فارغ بین جه تزرم جه غیر و جه شر
جو ترف سپاه طورانے دیار — پیدار بین جه خواب دلیران کار
سواران واسپ مردان توران — خروشان بهم شیران و بوران
لو شو تاریک عیان بے لو ر — برق قداران برلرز و شور
شقاشق گرز یلان خونخوار — با لو براد هیچ ناخا بکار
فرزند باب ویش مکردش هلاک — هر صدا گرز بے حرب چاک چاک
تا به وقت صبح کردن قتل و عام — سی هزار نفر کشیا بے تمام
شاه فهرست شاه طلب کرد سالک — شین آوردشان بجیتے چابک
دیشان بیهوش تمام بیحالیے — مواچه مردهٔ یکهزار سالین
١٣٨ آوردن بیهوش مرشد غیب کو — دیش دختر نین زامش بن بسو
فهرست وات ای سالک ای مست حشن — پنم واچه راست دل نه تشویش
کونے جهان بخش نه بند زندان — دایم هاے نیزم مجلس زندان
فهنک مظلوم کشیا وے ونک — اژه پشت شیر کشیا ستروی جنگ
سے هزار نفر ایشو بے برباد — طلب کرد ویش در ساعت جلاد
داشان بکردن بیچارهٔ مرشد — نامش بے سرکوم لو عاو او نو زید
پتیارهٔ لعین عرض کردش شاه — صحرمن مشون پے ترزم بد خواه

مرادو غیرتم مردانه فتح آاینه کتاب کسیر یادگار کسید جلال الدین ... محله ... محمد

شرطبو بیکضرب سنگلے سهمناک   چون کنیچ قارون نکون ابونخاک

نماانو نیشانی سنگ هندستان   لواچانوه بهزار دستان

فرمان انه طبل کوس حرب جنگ   نیچ سنجری نغمهٔ خوش آهنگ

لوازان بنام پتیاره او کوس   زمین آتش رنگ هوا آبنوس

دردح دان نه طبل کوبش رت   سواران او تروچے قتل غارت

سپاه ایرانی دان جه کرے نا   جهان بخش شیر مهور نیرا انجاه

اسپابش پوشا سرتا پا تمام   کرت بدستوه گرز سنگلے سام

مدرا منظر جه خیمهٔ کل ترنگ   مجوشا چه زرح اژدهای شیر جنگ

ناگاه پیدا بے دلیو پتیاره   آما بمیدان وینهٔ مناره

لغرتهٔ نبرد کیشا اندرون   وات ای جهان بخش هم لشکری ملعون

لور سمیدان معرکهٔ مردان   بضرب سالتو رکروت سرگردان

امیشو چون ژنان کریزای نبند   آرو ندستم مو ببنے گرز نه

جهان بخش شیر نبرهٔ دستان   آما بمیدان وینهٔ سرمستان

حرکش چل مدا جاغ لعین   به تندی و تیزی پترچه خشم کین

وات ای هرزه گو نادان احمق   ایسه بتوفیق پادشاه بر حق

شرطبو به کوپال گرز سهمن   بشکوت بهم نزور انجمن

کافرے پیر برتای

کافرے پیر پترای بے حیاه   من چنے بما لتو کردی جیاه

جه تنخوار ای او ترو پیت دو روں (ادب)   ای بدکردار بد اصلی نسب

پتیارهٔ لعین دست دا با تور   حمله دا پیر او مرد نضر ور

شیر هندستان اسپر دانتراش   داش با سپر دابے ترای بدمعاش

جه شقهٔ قلتغان جهان بخش شیر   دنیا جدیدش بے وسیاه قیر

سه ضرب سنگلے یک جه یک بتر   ناشتش بفرست شوم بد اختر

لوبت کفت بدست انو لیو زال   خروشا بخشم دست دا بکوپال

کلاه خود لفرق وستش نزمین   موی فرقش جه طرح اژدها ریرکین

پیچ پیچ پیچ وردن چون پیچ اقیم   قلنگ دانه فیل زمین بے ماتم

لب کرد بدندان وینه سیاه مار   حمله دا پیر پتیارهٔ تروی کار ١٣٩

واتش ای لعین پترای تندخو   سه ضرب دای وانم کافرے پیو

یکضرب هندی بکیره ندست   بے دین آئین پترای بت پرست

منے کردی جیا جدین نهما   کافر بدین دلیو ترو سیاه

اسپر دانراش پتیارهٔ ملعون   داش به اسپر دا شیر خشم خون

جه شقهٔ اسپر جه لغرهٔ اویل   شکستش اسپر بیدون دغل

اسپر شے پے سر دلیو بد اختر   قرار کرت نجای سینهٔ دلیو نتر

سینش هم لوا و جا که شکم   اشکم هم لوای تخت و پای دم
تخت فیل لوا یاوا بزمیس   کفت سنور زمین پتیاره پدین
فغانی آمانه آسمان ببرز   صد ماشاالله لو باد و دست کرز
سپاه ایرانی کوپان طبل کوس   زنج نالی چنگ نفیر و ناقوس
خروش آوردن سپاه تورانی   خروشان پی جنگ مازندرانی
شاه افراسیاب دلیر چالاک   تونیاپی رزم زننده بی باک
سپاه تمام خروشان یکسر   حمله آوردن سپاه کینه ور
نی طرف سپاه مردان ایران   تونه میدان بین یکسر دلیران
چکاچاک خیزان شور شیران   نه یکجاه فهرست نه یکجاه ایران
داخل بین جمع سپای خونخوار   سروینه خزان مرتیز البدار
حمله دلیران ندشت هامون   لاله چون پشته صحرا لاله گون
او تو تا ایوار سپاه جیحون تک   نسرو رزم دا لوینه پلنک
وایلار بیحد مردان دلیر   زمین بی آهین سما سیاه قیر
آفتاب لوهول سپاه زبردست   شی بی واوای ویش بصد قاره قصت
طبل آسایش ژندن سپاهان   جیا بین جهه حشمت پناهان
اوتو سرور رزم سپاه تورانی   بیجاه هزار مرد یکسر بین فانی

سپاه ایرانی بیست هزار

سپاه ایرانی بیست هزار نفر   او تو کشیابی یکسر دلاور
هر کس تو نیان پی خیمه و یشان   فارغ بین جه رزم کرد کینه کیشان
طلایه لشکر سپاهان یکسر   بر کردن و بر نخیرو نشتر
کرتن بزم مرمردان نبرد   هیچ نین و تنک چرخ لاجورد
نهر سپاه مکردن تعریف   مدح جهان بخش پتیاله لطیف
کس نین و ینه جهان بخش شیر   نسرو رزم دا لورد تک دلیر
ذال وات افرزند اینه چون مو   معطل پی رخش نیی دنیای بی پو
ار رخشت می بی رزم خطر   مدار و عهد ا خاقان قیصر
سپاهان تمام مکردی نکون   ١٤٠ بر باد مکردی ار سپاه جیحون
جهان بخش شیر چنی کسهتم   هرچه بکیانه پی هفت خوان جم
باو ران رخشت پسر کارزار   سوار به بر رخش دلیران وار
الدوات زال زر چنی تاج بخش   طلب کردم شیر جهان بخش
چنز د کسهتم آقان و خدمت   مدران وران و ربی مزد و منت
رستم وات فرزند بزانه یقین   تا کی من پی رخش نسرو سرزمین
تا کی پشیو حال پی رخش شبگیر   تا کیس من ببون با آقاجی و تیر
تا کی سیاست هر بار بلیو بون   تا کی پتر رخش داچ پشیو بون

گرچه نی لیلا الا السلام دل به مجنون در احوالت قالت الحراتی کنم الکین حیاد بحر یالو

مکن مدارا چون تیر پیر نقش … بشن بهم بهفتخوان بحر تان پر رخش

بشکن طلسم بسته اصحر تار … بر باد کن به تیغ مردان خونخوار

امیجارن امیجی دردم کنی دوا … فرزند نازدار بی رضای الله

جهان بخش عرض کرد ای بابو بزرگ … سرم ها سزاه شیرانه چون گرگ

بلام بی بابوم فرامرز شیر … جبر کم مندو چل وینه زهر قیر

من آرام پسر بهون بابو ویم … یه چند روگتن خیر کم نی جیم

تو برکه شهامت موزیم نور … الله و عالم چش ببوم و سر

خاص دار بدستم بهون فرامرز … بیه چش اسباب ار اسلحه و گرز

بیه بدستم ببرزی ببر کر … بکرون پاره بموداری خنجر

تا که باورون رخشت بدوان … آزاد بکرون ندست دیوان

رستم وات فرزند نور چمانم … آهرداری بقلب باستخوانم

واته لو راستن هم پی فرزندان … عیز نر نازدار جرک دلبندان

ار رخشم مبر پیدا مکرد … هنی بی بابوت غم نمه و درد

تو بشو پسر رخش پولاد سم … باوره بسریم در لحظه و درد

یزدان پاک پادشای دست … من بابوی شیرت مسیارون بدت

یام ببرزو مدون ندست ار شیر … بستانه قصاص بیچ ببرزو ویر

خاطرت جم بوار

عشق تا نعام الست خسته ای ما و ی نکر بوفته خو انی جنون الکین ذبح چالو

خاترت جم بوار کار و بکر … سوگندم بزات داننده داور

بحق یزدان دانای لا مکان … واحد بیچون پادشای سبحان

یام بابوت مدون ندست فرزند … یام ببرزو مدون باورش کنز ند

راز بی حرف جهان بخش شیر … کفت و تدارک پی هفت خوان قیر

چنی کستهم هرچه شاکردم … همت و استشان نه مجلس جم

هرچه رو نیان پی راکه هفتخوان … مردان دلیر دردم بدوان

ده شوده رو نکردن مدار … بی صبر و قرار هرچه رستم وار

رسیدن جهان بخش و کستهم بخوان اول و مقامات او

پی زور یازده هم یاوان وجای … سبززی میرغذار لاله و گیای

نسرین و لاله چنی گل گلاب … غنچه رنگ سرنیان بخواب 141

بلکه جناو باغ لاله زار … بلبلان مشرند ساز موسیقار

بید و چناران سر بردن و عرش … باین بماوای فرشتان فرش

زنبق و ریحان بذکر بیچون … سروی میرغزار چون در مکنون

لاله و شقایق پر بان جه شبنم … لوبیه بهشت بی زیاد کم

سفره پر جنان آویزان بدار … نجاکه هنی سمطور و سمطار

خیکه پر شراب تمام بی جوش … نیان بچشمه پی نوشان گیلی

دیشکه یک لوح لوسیان تمام   ونت معلوم لوار دستان سام
جهان بخش شیر لوح هور کرت نخاک   لوساپه پاپی کردش بکبر دپاک
دیشکه لوسیان وش آحالر شیر   ارلوه دستان پر عقل و تدبر
جهان بخش شیر وش آحار بجه جاه   قدمت خیر لوار حشمت پناه
اکر تمات هن لشکنی طلسم   لوانه صد بار رحمن رحیم
لوانه لذ ایسم هزاوا لله   نهر ایسم واپه هزار ما شا الله
لوانه طلسم سلیمان پیغمبر   جه حرف ار لوح سر مشو وبر
اکر بی خرفش بکری کاری   صد سال ممانی لتو بز کاری
مبو و جاکت ماوار پر کنز لذ   ممانی نیجاه تا هزار وا لذ
هیچ مور شراب کباب ساحر   موزون بکیان لت صد دسته آهر
لشو نکوشه چشمه و بد نک   آنانه او جاه هزبر پلنک
حریست کنز بالا هزبرن نکون   پنجاه پهنار او پلنک حون
تیرزن نشان لذ بکر لکار   بدر و پلنک ار شیر خونخوار
اکر زره هون پلنک لعین   بکنو نروی خاک سیار سرزمین
هر زره مونش مبو یک پلنک   رومنیان پیرت پی دعوا جنک
مکروت ریزه بزرب چنکال   نیمه خلاص تا بقر نا سال

نکوشه چشمه هن قدر

نه کوشه چشمه هن قدر ننج   هم نفت و آهر انا شان چنه
بدر و همه دا پنه چنی نفت   آهر بدر لیش پی پلنک نرفت
یکسر وهن آهر او پلنک نر   مکنو نزمین لوحش نه بشر
لشوره او لوح نه آب شیرین   لوا لوش تمام چون شیر غرین
هر چه لذ لیشتن بکره عمل   ای مرد دلیر پیدون دغل
چون لشنفت بکوش هور نیراوپا   چنی کسته هر حر کینه خواه
لوانکوشه چشمه مر غزار   دیا دین ببری ملعون مردار
موش وینه قرقو بلکه زیادتر   دندان چون سندان بپیک آهنکر
حر چشم پر جهون مشعل مدر وشاه   چون رعد و هار دردم فجو شاه
رو کرد پی شیران پر تاف داپرواز   جهان بخش شیر کسته کرد آواز
واتش بدره لتو نجاکه و بیت   نواضر ر و بیتی نغفر بیت ١٤٢
ایدوات جهان بخش چون شیر غرین   نیاش نه کمان تیر سهمکین
واتش یا خدا بدر یم نجات   توفیق در بنم نرا که آفات
لو الذ شی چند اسم اعظم بمدار   شصت کیشا تیرش شیر کارزار
جه قاره کمان خدنک کل زر   دا و پیشانی پلنک خونخور
تیرزن نشان جولاش کنز کرد   تا پر نشیت [illegible]ک تیر کینه ور

در دم تعجل پینه نفت بهم | آهر دالیشان اژدر اقسم
دستش بی پلنگ مرد دلاور | آهر کیرتی در دم بامر داور
سوزیا با آهر ملعون بی‌دین | زنزه بهون او تکفت وزمین
هم ر کیرتش او لوح در دم بشتاب | آور دستش پاک کسر در بسز آب
نیاش و بغل او لوح سینه‌ین | بیزانه تقدیر رب العالمین
ناگاه سیاه آفا نبوی کار | بی بوه شوه زرنگ چشمه مرغزار
زور شنی بیریا نبوی آسمان | تاریکی آفاق غصه جهان
جهان بخش شیر گردش مناجات | لالابر کار قاضی الحاجات
بیک اسم اعظم بوندش تمام | سیاه بزم کرد چون سیما جام
زور روشنی در دم بی پیدا | بامر قادر بی پاک الله
نه چهره نه آب لاله نخوش رنگ | نه او بینه سخت نجا که پلنگ
کردین بی غایب بفرمان حق | جهان بخش واتش الله صدق
دیشکه گستهم نبزار روشین | پیر جهان بخش مات غمگین
مشو بیراوه چون تیر پر تاب | نگاه کرد در دم شیر کامیاب
جهان بخش شیر الدر اشکوش | بیرشی جلا او کرد غصه و تشویش
سجده ادب برد نیز پور زال | گردش شکر الله داتا خدا الجلال

زسیدن جهان پهلوان

ناگاه پیدا بی نصحرا بی تراه | پیدا بی اژدر قطران وسیاه
پیدا بی اژدر بصحرا بهامون | لاشش بوینه کوه بستون
آتش آفتان کرد پیر جهان بخش | بصحرا بهامون در دم گردش بخش
لوح آورد و بر لوی پور زال | گردش شکر الله داتا ذو الجلال
واتش جهان بخش شیر کینه ور | و بیت بدزه ندم اژدها اژدر
لعون بیچون پادشاه داور | ١٤٣ ضرر نیهن بتو نبند گستهم
لوح لوسا در دم بی پهلوان کار | زو کرد گردش بی بزم اژدها سردار
دین کرد گردش واز اژدها ملعون | هم ر لوشاش در دم بیک کو فیکون
جهان بخش شیر تمام بی خاموش | چه لوشه اژدر تمام بی مدهوش
دمای خاموشی دلیه گردش واز | ویش درستم [illegible] پیر دور دراز
به تنها مشو بی کس باور | نه گستهم نه بور خونخور
لوی فرامرز گردش مناجات | لدکار کریم قاضی الحاجات
زار [illegible] دراز گردش نور | زنگش تمامی بوینه آهر
یا حی اکرم پادشاه بیچون | نه طلسم دامکم نکون
مناجاتش کرد [illegible] تا [illegible] | دعاش بهدف اجابت یاوا

شیران خروشان بپر کار زار | دوران دور یل گیرتن بیمدار
دست دایکو پال پهلوان کار | داش نفرق سر یک شیر خونخوار
شیر بیپه بی کیان گفت نبوی زمین | نگاه کرد تقدیر رب العالمین
هر قطره چه بهون اوشیر پرقین | بیر واما یک شیر نبوی زمین
سحرا وسرزمین تمام بی دلشیر | زور جهان پوش و بینه زنجیر
کردن حواله چنگال چنگ | زمین تمام بی بشیر و پلنگ
لوی زال زرگفت ندلیشان | دست ببر بی شمشیر خاطر پریشان
یک شیر شوکت صد بیه پیدا | تمام غمگین بی سرمست شیدا
نگاش کرد در دم بدیه خونبار | دیش نه لوید الوسیان یکبار
واتش جهان بخش یک شیر نبزن | بکیر رستکار او آرامند ن
بکیره خلاص او شیره زنجیر | او شیر پیر لو مکر ون تدبیر
دست بردش او شیر رها دابند | بکردش آزاد نه بیند کمند
شیر آفا به نزد جهان بخش مرد | سجده ادب دا تاتا و ابجد
واتش اژدها بیه [illegible] شیر انم | به هفتاد سال نه یانه ویرانم
سوار بیر بمن زو کرنه قللا | تاکه نه بی طلسم نه [illegible]
سوار بی او شیر پهلوان کار | باقی او شیران یکسر بی مدار

گفتن به جلو جهان

گفتش به جلو جهان پهلوان | لوان بی قللا یکسر دوان
سپاه زنگیان شیران دین و چم | داشان بنا قوس سفید و مهره شم
سپاه زنگیان زور نبوی شیران | چون ترزم رستم چنز دلیران
شیران نعره بچنگال چنگ | زمین تمام بی بشیر و پلنگ
جهان بخش شیر آواز میین | دست دابسا [illegible]
دستش زلزله نبوی زنگیان | دلیران لعین پیرشیم کیشان
تا یا و او لای زنگیان لو ر | کمند شند پیرش نه ذال دور ١٤٥
گردش گرفتار پنجم کمند | بستش دست یار لوی ارجمند
کیشاش نبوی خاک لو بی آهان | دستش بی شیران نادره جهان
شیران بچنگال کردشان پاره | باقی زنگیان کردن آواره آواره
ناگاه زور بیوا تاریک تا ربی | زمین و زمان پیر نه غبار بی
روز روشنی بیریا نبوی عام | کس نه و تنگ [illegible] تمام
پهلوان شیر بدیه گیر ین | نالا بمعبود جهان آفرین
گبر وازار زار بیچاره و ناچار | واتش ای یزدان شاه کرمدار
روز روشنی باهر نه عالم | بذات قسم بد حالن حالم
تاریکی زم کرد روشنی آماه | ماه ستاران کم بی نه او جاه

سر و تیر انداز ن او منظر وا
سردار لکهوا از او نورا

دیادیش وچیم کستهم دلیر — مبو بتراوه ذلیلی و زوبیر

دردم یاوا ایش او مرد پتر زور — لوسا جیمنش چون شملائ النور

تمام کردارش اظهار [illegible] نه — کستهم پتر زور خوشحال بے چنه

دیشکه دیارن کنبد جدور — بلندش وینه طلسم شاری زور

یاوان بافلک منظر سنکے — لفرق منظر ده هزار جنکے

ده شیره نیاں منظر بلند — بستن بتر بجر پیر تر وی کنز ند

تختے هم نریان وداب منظر — پهنا راو تخت سر کنز زیاد تر

خروسے نبان منظر سنکے — آراستہ کردن پادشاہ زنکے

جهان بخش چنے کستهم دلیر — تمام بے حیران جنز نکے جه لشر

رزم کردن جهان بخش با سپاه ساحران

بر آورد و بر لوح ترنکا ترنگ — بزالدو چونین طلسمات زنک

دیشکه هانه لوح جملهٔ عجایب — مواچو بتر است یکسر بے غایب

واتش پهلوان دلیر کاوس — تیر بد ر نرهوی او مرد خروس

نیو وصدا او خروس کار — لوزش لوارنه قلعهٔ بدکار

ار هیو و دنگ خروس باآواز — تانکنے و چنگ شیران شکار

پارت مکران به چنگ

پارت مکران به چنگ چنکال — لدنام میو نام کرد طایفهٔ ذال

اردات بخروس بوستیت بوار — لدست شیران میبے تر ستکار

اوسه جودما دنیات بکامن — جنک [illegible] یان آینهٔ جامن

بکیتہ شمیشر لوبینهٔ رستم — ما ہر تان بهم چنی کستهم

یکس قتل و عام تمام زنکیان — یکسر بربادکن زنکے جنکیان

مرد دلاور لوساش لوح سیم — لالا لدرکار تر جهن و تیر حیم

تونیان پتر منظر سنکے — بتر زم شیران اژدهای جنکے

یاوا بمنظر مرد سهمناک — دیشکه او منظر یاوان بافلک ١٤٤

خروس وین وچیم مرد پتر زور — تکان دانجاه خیزا شتر و شور

صدا ر هور کیشاه خروس لدکو — وات ار زنکیان صدوا ویلا و زو

جهان بخش دست بردے تیر پتر زور — بنیاد انه کمان بزلنزلو شور

واتش خدایا بدرم نجات — نبون نا امد ترار پتر آفات

الدو واتش دردم تیر زر نشان — داش بنحلقهٔ مرغ در دمے بیکیان

خروس کفت لوارنه قلعهٔ منظر — خروشان پے ترزم شیران اژدر

زنجران بتر تیلی شور و شتر — زمین وزمان لرزان یکسر

نیے دم جهان بخش دست بردے شمشیر — ترونیا پے جنک زننده دلیر

خورشید خاور آفاق دنیاه   دلۀ کرد عالم گردش چون مینا
جهان بخش ... سجدۀ زمین بر   پیری گستهم کیشا آه سرد
نه شیر دروچم نه رنگی سپاه   نه قصر ومنظر دلیوان گمراه
دیشکه گستهم هتاک و تنهاء   مثی بتراوه اونزوری دنیاء
دیشان جهانبخش بدیدۀ ویش   جلار او بر شی تمامر آشویش
شی ونزد اوش شهزادۀ پاکدین   زوالانی ک بدیدۀ اسرین
واتش هزار شکر پهلوان کین   دیسان من لوتوم دنی واو زمین
جهان بخش واتش ار جهان دیده   پنم واچه تا است ار برگزیده
یه کامین خوانن مشین بمراو   لواچه پنم ار مرد تیز تو
عرض کرد پهلوان جگر پارۀ من   یه طلسم سخت خوان چهارمن
عجب طلسم داروار خوانه   ندینش و چم دیدۀ زمانه
لیوسم شفقتن نه پتر کمالان   صاحب صیفتان جمع تو مالان
جی طلسم تا خوان هفتم   اژدر اژدران اژدها رقسم
یاوان لد رکای غار سهمناک   چون شیران دستور مرد چالاک
ناگاه پیدا بی دیو زبردست   نه غار برآمان وینۀ فیل مست
نعرۀ سهناک کیشا اندرون   وات ار بد کاران عفریت ملعون

کار کیم پیتان ندر

کار کیم پیتان ندر کار غار   لشن پی طلسم واوار ستمکار
کلید ار خوان ها بدست من   تحقیق لواچون ... ...
نام نشانم قیطور زنگی ‌ه   دلیوان بدستم دایم به تنگی ‌ه
دلیوان دادیم سرنگون کردن   افعو اژدهام لو تا لتون کردن
الیدوات ساتور بردو بالا سر   شانا پری فرق دلیو دل خطر
اسپر دا نتراش لوور سینه چاک   دا با اسپرد الوور سهمناک
قبه قبۀ او قلخان سنگی   تریزا بزمین لضرب جنگی
سیصد و شصت ترک پهلوان کار   چوار صد و چهل استخوانش بزار
146 برآمانجاه لضرب ساتور   لضرب او دلیو تمام بی رنجور
نالستش لغیرت دلیو سیاه رنگ   پنج ضرب کاری یک بیک بتر
پیکا بالذام لوۀ نامدار   نالا بمعبود بدرگای جبار
حمله برد پری دلیو سیاه رنگ   سر کوه بی جا و نه معرکۀ جنگ
هیچکس نزاناش جاو بکوشی   جد بست او شیر نا غافل بیر شی
لوۀ زال زر به تعجب مند   چه غیریت دلیو لب بدندان کند
سهراب تورنیان پری غار تار   ناگاه محبوبی گل چهرۀ نازدار
مبو بتراوه منالا جهد برد   پی پیی مکیش هنا ساق سرد

به تعجیل میو مرتیزو اسرین   شوقش دانه غار مار چ هفته مین
سجده باد کردش باو شیر   وات ای پهلوان لبدے نظیر
بزانه بحال دیدگا اسر نیم   چند وختن پے لتو نزار رشینم
مام هم بماد خت خاقان   بالو سن سردار شاه ترکان
قیطور زنگے مین بزور آورد   دستش نه طلسم بے تروجم دلسرد
ایسر خجالت خاطر پشیوم   دایم دد ربهم هر بار بلیوم
صد هزار کنیز هزار خدمت کارم   نکشت وقتدا به غم خوارم
ایسر مین دستاخ دیو بدکارم   نه بند زنجیر او کرفتارم
بزانه بحال کمینه کمتر   نروق زنجیر خلاصم لبدر
ارکس یم خلاص ندیو بدکار   مبوت و کنیز نخد نیاں غدار
ایدوا دختر آقا بهنزد او   مشے ندیدش آب وینه سیلاو
جهان بخش ایدرشے وپش وازش   اکرام و تعظیم کرد باعزازش
پیر جدیدش هم مشے اسرین   جه اشک پیر زمین بے نمین
چندی کرد وا پرای ناصواب   جه سنگ اسرین زمین بے باب
بحر او سر زمین تمام بے آو   جهان بخش دست کرد بغل شتاو
بے وجر تار دشت لاله کون   وخت بے هر شان نه آب یاین نکان

پهلوان دست برد

پهلوان دست برد پے لوح سیمین   نگاه کرد قدرت رب العالمین
دیش نه لوحدا لوسیان تمام   ساحرن دختر بالا ایر لو تمام
بیکضرب بکر لتو کیا نش تسلیم   اوسا مو بینے او دیو تر جیم
لوا فرامرز دست برد تیغ تیز   بالو نازیان کردش ترینه تریز
ناگاه تاریکے کفت نروی جهان   بے وشوه رنک زمین و زمان
روشنے رچ کرد عالم بے ماتم   سما بے تاریک نه غبار و تم
پهلوان وندش اسم خداوند   روشے آقا هم وبے کنزند
دیشکه یکیجا دو کفتن نرو خاک   سلید کنز بالاش تنخاک مغاک
147 کردن شکرانه ندرکار داور   ویردن لو جاه هر کینه ور

بردن طلسمات جهان بخش بالسمان وانداختن بدریا

یکدو فرسنخ شین مردان دلیر   یاوان و جار پیرے جه نخچیر
هر کور سنگے به تیر پتر زور   کشتن نصحرا هر جو بزرور
آهیر لو دشت سحرافروزان   چند هیزم آورد لو جاکه سوزان
لاشه هر کور کردن بکباب   وردن گوشت مغز آوان بشتاب
جه دماوارده او گوشت کباب   هر جو به تعجیل سر نیان بخواب
دیشکه جو لفر سرنیان بخواب   لعین اید کرد در دم بشتاب

آتا و بالین لنده زال زر نکردش بیدار جاوی لد کبهر
دست برد کمره هور کندش بخاک بردوتوری هوا ملعون بیفاک
تابردو سنزد یک ستاران تمام بیدار به جه خواب لنده ذال سام
وخته نکاش کردویش در سما واتش ار جار چشن مدعا
وات بنی آدم مزالی من کیم امن پادشاه ار واواوار جیم
فرزند اکدان شاه سنده دیوم لی هون بالبوم خاطر پیشیوم
بابوم من و دست رستم هلاکن لضرب کوپال اوینه چاکن
نه وسوالسیم شوتر و بجخت لشون لو مکان لبخت و بپوخت
بستانون قصاص بلبوم جوانم جه رستم زال او حق بستانم
بخشمه و چند من کردم کنزر دیادیم و جیم کفتن جر نفر
زانام باسیپ یکی جار تمامن بشانو با هوا اولاد سامن
کره تم کمره بند به خشم دبقین. هور کندم بخاک سیاه سرزمین
معلوم بو جه تو نام صلصالن دشمن امن طایفهٔ ذالن
جدت صلصال چون مشی و ببر وزوت لذ ریا یام البحر او ببر
فکرش کرد او شیر و اتش چون کرون حرف ار دلیوان دایم بن وارون
اروا چوم وزم نه بحر خون خوار موزم او بنر نه سوار سنگ خار

ببون بخاشش خاشش

ببون بخاشش نه سنکان سخت لذرت لدکار دلیو ناشنخت
صلاح هر ایدن وزم لذ ریا بنام لقدرت حی بی همتاه
واتش ار ملعون وزم نه هاموون بلکه نجار ببون سرنکون
عفریت لدکوو ستش لذ ریا جهان بخش شیردلیر بیجاه
کفت سنرو دریا پهلوان کار نکهدارش کرد پادشاه جبار
نیاواش کنزند لدبت صلصال نکهدارش بی خداد لایزال
دست کرد بشانوه نامدار ویردند ریا بلطف غفار
١٤٨ برآقا جه او نه بحر خون خوار پسر کستهم مکرو ازار زار
سکه شباو تروز مکردش زاری باواز برز نالهٔ دیاری
پی تروچهارم یاوا بجای بیک چشمه سار شیرین صفای
لالو ریاحین جیم وردن بهم دلنواشه و شبو چون روضهٔ ارم
آبش بوینهٔ چشمهٔ سلسبیل زنبق و شبو چنی زنجبیل
آمایک دلیو سنروی چشمه سار خفتن و بیدنک سنروی مرغزار
یاوا بنزدیک دلیو بد اخطر دیشکه صلصال ملعون کافر
نشت سنروی سینش هور کیشا خنجر ملعون بیدار بی وات اکینه ور
من لتوم دست و بجر چون آمار و ببر ایسه پی قتلم کیشانت خنجر

وات ار بد فعال بتر از ناصواب … یک دقیقه بر آیا نه آب
ایسے بتوفیق کارساز بیچون … بنر الله چنے میں سر نگون
دلیو بیتیاره آیا بجواب … رسزاندیدش اسریق چون سیلاب
وات ار جهان بخش نوه نریمان … فرزند زاده پور کریمان
لو بیر جه تقصیر بنده گناه کار … لو ملکم بخیج بتر بنده آبدار
میوم بعبدت تا هزار سال … ملکون خدمت کرد طایفه ذال
هر چے خدمت تر جوع کر یہج … بیون بغلام تا دور قدیم
بهر جا مشے میوم نہ خدمت … حلقه نگوشم بے ہنر دو منت
کرم بشاطر پیاده نہ راه … قطره میکون لفرمان شاه
لغل اسپ ویت بکر نگوشم … چمان زر تر خیر بد خواجا فروشم
من کردنم لد تو مکر بدی … دخیلم بتون شیر سر مدی
یہ خوان بنجم دلیوان دون … خلایق لدست دلیوان زبون
مسلمان میون لدین و مذہب … مشون نہ آئین شاہ والا نصب
با بوم لدر کرد چنے ذال سام … بسر بتر تر ستم اکوان لنعام
تو من مگر قتل بے روز کارت … روز رہن آخر میوم بکارت
جهان بخش شیر پیش آورد ایمان … کلمه شادت آورد بزبان

گردش بغلام وینه

گردش بغلام وینه زر خر بد … لو بینه غلام طایفه جمشید
ہو ریزا نرو ی سینه لد فعال … لو سادست ریاش لو بینه عبدال
واتش ار صلصال کوئے گستهم … برم ولا شیر اژدها ارقم
ہور کرت جهان بخش بر دو مرغزار … تلولار گستهم شهزاده طیار
دیشکه گستهم ہیچ نے بید ار … آیا بیدار کرد شیر کارزار
واتش گستهم تا کے مستنے لا … قا پے فتح نرو ی عالمت شنے
وات ار جهان بخش ار مرد پر تاب … ار دلبوه کین ولات مدرن بشتاب
جهان بخش تمام کرده کار ویش … یاو ناش بسمع او زبده پاک کیش
١٤٩ گستهم گردش شکرانه داور … خوش حال بے لوکار شیر دلاور
صلصال دست پای گستهم لو سا … ہو ریزا در حال بیمه موا سا
ہر سه تر و نیان بصحرا سیماک … ناگاه غبار آیا نه افلاک
نگرد و غبار عالم بے دیجور … زمین و زمان تمام بے ترنجور
یک لکه ابر آیا و زمین … دست بر د گستهم ہو ر کند تر میین
بردش بهوا ابر سیاه رنگ … خروشا بجوش پر ار دل جنگ
با نہیج جه لوه و بیدا بے آیا … دست برد ری صلصال او دلیو همراه
کند نرو ی زمین برد نرو ی ہوا … دلیو سیاه رنگ ملعون همراه

بازهم پیدا بے نزور آسمان — دست پشم آلود بنعرهٔ زنان
کرتن کمر بند نوهٔ نا مدار — خروشا بخشم پے قبضۂ آبدار
شمشیر آبدار کیشانہ خلاف — داش بدست دلیو ملعون کوه قاف
بریش دست دیو کفت نزور زمین — دستے تر ہینے پیدا بے پے کین
دستش برداو دست هور کند نزور خاک — ناگاه تاریکے کفت نزور افلاک
سارا وسرزمین بے وشوه زرنگ — تارک تار بے سما رلاله رنگ
ماه وستاران آمان وجهان — جهان بخش لو تار بیبے ناتوان
نوهٔ فرامرز کردش مناجات — بدرگار کریم قاضی الحاجات
واتش یاکریم نگارندۂ غیب — حی بے زوال پادشار لاریب
بیاوه بداد کم کردهٔ راهان — غیر جه تو [illegible] پشت پناهان
نیے خوان پنجم کریم رهنمون — ندست غولان نبون سرنگون
یاصاحب چتر پنار بلند عال — پادشار مطلق حیے بے زوال
مستجاب بیبے دعا رے ذوال — بامر کریم دانا ر ذالجلال
روشنے آماهم نزور جهان — پیدا بے شفق نزور آسمان
معلوم بے تمام صحرا وسرزمین — روش کرد بهما مون پهلوان گزین
یاوابجار سخت نا هموار — پیر بے جه عقرب کرندهٔ مردار

عقربان هر یک وینۂ

عقربان هر یک وینۂ برغاله — برلرزله وجوش با آه و ناله
یکسر روینیان پے مرد دلیر — دنیاو وافیهابے وزهر قیر
نوهٔ فرامرز لوح آورد وبر — دیشکه لو سیان ده قلعه ومنظر
نهر قلعۂ چند عجایب — ماروکنر بنده جملۂ غرایب
نه قلعۂ دهم ماوار ~~الکوان~~ دیوان — شار نشره دیوان عمور الکوان
نامش منشور بے عقور ملعون — چند پادشاهان کردن سرنگون
کسته صلصال او بردن [illegible] جاه — کردنش نبند دلیو کینه خواه
الکر تمات هن لو نیے کنر ند — یک مرغی آنانه چشمۂ چمند
کریان نه قفس مرغ خوش نواه — لشو باوره لوزید ما وا ۱۵۰۰
واتش اسلام طفل پیر کمال — سندش او علیک پیر نور جمال
واتش جهان بخش نوهٔ فرامرز — صدماش الله لو لو باهو پیر برز
ده قلعه سنکے یک جه یک بتر — بدربه هما طلسم کا فر
نه قلعه دهم کسته شیران — نزوق زنجیر دایم اسیران
بگیره نگین سلیمان پیغمبر — بکبرنه انگشت ار شیر صفدر
هرچه کرزند موینے وچهم — یکسر مبان محوار شیر دژم
چون اژے او شیر بیمت خواهر گرد — زدکرد پے قلعه اول بار نفرد

یاوا بنز دیک درب او منظر   ناکا آمهری بر آما و ببر
آتش افشان کرد اژدهای لعین   لوۀ فرامرز کیشا تیغ کین
نکین نه انکشت برآورد و ببر   اژدرنه هیبت نکین سرور
پیچیانه پیچ حلقه ورد تمام   شے نرود زمین کنم بے نتروی عاج
لوۀ نامدار ویردنه او جاه   یاوا بہ منظر حو میں ما وا ہ
دیشکه منظری جه دورن دیار   یاوا او منظر سمای تیغ وار
چون یاوان بنز د منظر بلند   کرزش کرت بدست لوۀ ارجمند
داش نہ حلقه خاص باروئۀ حصار   زیروزبر کرد لوۀ نامدار
ناکاه یک دیوی ویئۀ کوه قاف   آماچے دلیر پیتروا زکرد پیر تاف
جهان بخش شیر نکین سالار   دستش بپری دیو ملعون مردار
او هم سر کیمے نتروی سرزمین   پهلوان کار فارغ بے جه کین
ترونیا پری منظر سیم   یاوا ابوقلا نامدار سریع
دست برد ہے کوپال داش نتروی حصار   آما و بیرون ملعون خونخوار
آما تر و بتروی پهلوان کار   برآورد نکین صاحب سالار
نشان داد الدیو نکین الماس   ناکاه او عفریت جه کیان بے خلاص
کردش شکرانه حی جهاندار   ترو کردش پیری او قلعۀ چهار
دیشکه یک منظر دیارن

دیشکه یک منظر دیارن جه دور   بلندیش ویئۀ ظلم تار و زور
یاوا به منظر بلند بے بحد   پهلوان واتش اللہ صمد
هر کیز ندینم ویئۀ ای منظر   کرزی داند رب باروئۀ حصار
شکتش او درب منظر سنکے   ناکاه بر آماد دیوی جنکے
هر یک ساتور کرته بے بدست   کردن حوالۀ پهلوان مست
پهلوان کیشا شمیر نخلاف   جه شقۀ شمیر لرزاه کوه قاف
یکے وکشتش ده مبر بید ا   پست تن مکشتش صد مبر پیدا
او ندان بقلب مرد پهلوان   خسته و عاجز بے تمام بے پکیان
151 ناکاه انکشتر کنیا بیادش   تعلیم آداب پیر استادش
نکین نه انکشت برآورد و ببر   وستش بے دیوان نتروی خشم و قهر
دیوان تمام یکسر بین هلاک   بغیر معبود پادشاه بے باک
تروکردش پیری قلعۀ پنجمین   بنام یزدان جهان آفرین
یاوا بہ منظر پهلوان کین   دیش شیری سالار نتروی سرزمین
برآما بتند شیر زبردست   جهان بخش در دم او نکین بقصت
هوادا پری شیر سهمکین   شیر سر نکوف بے نتروی سرزمین
لوجاه هم ویرد پهلوان کین   یاوا به قلعۀ ما وای ششمین

ساعتے ویردکس ناغا بجنک   دیش نازنینے پیدا بے دنک
سجدۂ ادب بردبر وری پهلوان   الدکه دری وچیم دلیر کوان
بببے سر کردان پیر ناز نازین   نکتا بیادش او خاصۂ نکین
عاشق بے دردم لبدیدۂ سیاش   بوجبین خاص بے عیب آلاش
هیچ نمند بهوش جه عشق دلدار   پیکیا بے بتیر خدنکان شرار
نازنین دردم آغا نشت ولاش   بوسا پیا پے کرد خاکپاش
جهان بخش جو دست وشش نکردن   واتش ار محبوب ایمانم هردن
یه چند وختن ندیم شراب   اکرهن باور بتعجیل تاب
ترابے باور بنوازه ترباب   یه خیلے وختن جبر کیم هن کباب
بلکم ببر باد لو غصۂ دروننم   یه خیلے وختن درون پر هونم
نازنین دردم آوردش شراب   منزۂ شهد شور شراب کباب
ولیش کرد بساقے جهان بخش شیر   پر کرد پیاله پے مرد دلیر
بغمزه و بناز آورد داش بدست   مرقصا بناز کوربت پرست
جهان بخش شیر کردش بسم الله   اود لیو سیاه بے جه نام الله
لوۂ نامدار زاناش یه دلیون   جه نام یزدان خاتر پشیون
دست برد تیغ تیز کیشا نه کمر   کردش حواله محبوب دلبر
کردش بدو نیم

کردش بدو نیم لو بینۂ خیار   یک کرد و غبار هور یزانه کار
تاریک تار بے دنیا سران سر   روشنے ترم کرد چون روژ محشر
ویش ندریا بے ترموج و خستر   پیرے جه نهنک اژدهای اژدر
هرچند مکرد بر نمشے و بر   لالا لبد رکای دهندۂ داور
کردش مناجات بدیدۂ خونبار   تریز اندیدش اسر یناد هزار
ندای آغا وات ار بے کمال   پیند استادت باور بخیال
داش بدست لو دانۂ انکشتر   فراموشت کرد خاکت لو بسر
بنمانه و بجه نکین یاقوت   آب دریا باریکسر بیے فوت
براورد نکین نمانا باب   روشنے آغا وتعجیل تاب ١٥٢
آبه بیے غایب دردم بے مدار   دیشکه عفریتے وینۂ سنک خار
کفتن ترو خاک عفریت بدرنک   صدکنز بالاش نزبر شیر جنک
لوۂ نامدار چون شیر عقیم   تو نیا پری منظر هفتم
چون یاوا و پای قلعۂ هفتمین   ناکاه نزبری بر آغا به قیین
حمله برد پری لوۂ نامدار   جهان بخش نکین بر آورد بے کار
نزبر لعین سرکیم بے لو جاه   خلاص بے جه ترزم نزبر بیجا ٥
تروان بے دردم پهلوان کار   تونیا پری قلعۂ هشتم بار

دیشکہ یک قلعہ چون کوہ البرز   جہان بخش دست پسر (برد) حملۂ کرز
شکستش بہم درب او حصار   ناگاہ عفریتے برآما پسر کار
دارہ شمشاد کرتہ بے بدست   عفترا بہیبت بجاوی بت پرست
جہان بخش دردم او خاصہ نگین   شیر ہم مقہور بے نتروی سرزمین
او دیو بحباب تشی نتروی زمین   لبفوان حق بیناں بہتر ہین
دردم بہ تعجیل بہ تند و ستم   تو کردش پسر منظر سہم
یلو ابو منظر پہلوان کار   پیدا بے دردم یک شیری خونخوار
دردم جہان بخش نما نا نگین   شیر ہم سرکم بے نتروی سرزمین
کردش شکرانہ دہندۂ داور   تو روش کردے دہم شیر دلاور
دیکھ کہ ہر ہر تو نیان بے جنگ   جہان بخش شیر لبوینۂ پلنگ
نما ناش نگین سلیمان پیغمبر   یکسر سرکم ہین بامردا اور
جہان بخش شیر کرزش کرت بدست   درب او منظر بہمدا شکست
شے باندرون شیر یکانہ   کیلا بقلعہ یا نہ بیانہ
دیکہ گستہم ہم دیو صلصال   کردند بزنجیر دیو بدفعال
عقور بدترنگ سپردش کیان   کردشین بے جزخ کور پشمان
دردم دلاور بزیش او زنجیر   خلاص کرد نہ بند پتر عقل تدبیر
کسہتم سرور آزاد بے

کسہتم سرور آزاد بے چہ بند   چدیت ملعون پتر ای ہزار فند
صلصال مظلوم ہیے رستگار   لبوسان دست دیار پہلوان کار
او شو نجا کہ عقور بد ترنگ   کرتشان منظل شیران شیر جنگ
سفیدۂ سحر برآما و بر   ہر ستہ پہلوان بستشان کمر
تو نیان دردم بے خوان ششم   ستہ شیر پتر زات ستہ ببر ارقم
یکدو فرسنخ شین بشادمانے   بزکتر توحید حق تر بانے
ناگاہ نہ ہامون کوری داد یار   جہان بخش فرما ای یاران یار
ہر کس بیک تیر کور کردش شکار   نامش منشور نہ جمع طوطمار
کسہتم چنے او دیو صلصال   تو کردن پسر کور کسہن سال
ہر جو تیرشان مکردن نکار   ۱۵۳ بے کار کسر بجاوی مہر دار
یکصد و شصت تیر ہوا دان پے کور   ہر جو پہلوان تمام ہین رنجور
جہان بخش لو دم تو کردے شکار   تیری نترکش برآورد بے کار
یکایک تمام شصت تیر پتر زور   بے کار کسر نتو جادوی کور
جہ نا علاجے ہوا دا کمند   کور نا او بند مکردش تر سخمند
ناگاہ جہ تقدیر کارساز بے چون   کور نتروی ہامون لو دم بے نگون
سرکم بے او کور کسے نزانا   شین لدمار کور بہانا نا

یاوان بکوه سر سنکی سهمکین   او کوه سر بردن بچرخ هفتمین
چون یاوا دیار قلعهٔ کران بار   جهان بخش شیر کرز سر کرد دکار
دانش شیر جو بار بار وته احصار   یکسان بیکبار آوردش بوار

رزم کردن [illegible] بازتون [illegible] شدن در دست [illegible]

نالماه بیدا بی دیو سهمناک   بلندی ملعون یاوان بافلاک
دارهٔ شمشاد در بدست لعین   هفت آسیاب سنک بسته بپی کین
سهم بستنش ملعون نکردن   ندارو بیاد او زوژ مردن
بخروشا بجوش دیو پتیاره   چه لغزش مبی جرک پاره پاره
جهان بخش شیر زو کرد پی ملعون   نامش منشوری او دیو بزلون
او دارهٔ شمشاد بیرد و بالای سر   بشالو بفرق لوهٔ ذال زر
جهان بخش شیر دست دا بشمشیر   دردح دا الضرب او دیوبی پیر
حرب دو نیمه کرد شمشیر الماس   یاوا هم بفرق دیوا لخناس
بتر ایش فرق سر تیغ بی پروا   جیحابش نکرد تا نافش یاوا
چه نافش ویرد حربهٔ جکر چاک   بترس بهمدا تا دم لشت نخاک
ماشاالله خیز اهم سرزوی سما   آفرینش کرد دلیر یکجا
سر نکونت کرد دلیر جادو   چه دست ملعون نیست زنجیر بد

بازهم تروشنی دردم

بارهم تروشنی دردم بی پنهان   بامر کریم دانای لامکان
زمین و زمان بی و شور زنک   جهان بخش شمور کیلا نه زنک
لالاید رکار کارساز کاران   واتش یاکریم شاه ستاران
مدریم نجات کارساز کریم   واحید احد رحمان و ترحیم
بی مستجاب دعات لذرکاه   روشنی آما هم سزوی دنیاه
دیش لاشهٔ عفرت کفتن ناوجاه   سعید بی الذام زلغون بدخواه
کردن شکراله دهندهٔ بیچون   ویردن لوجاه نه واوار ملعون
زوکردن پیری خوان هفتمین   جملهٔ عجایب نیزا سهمکین
١٥٤ خوان هفتمین پیرن چه دیوان   جاکه و منزلک ببر غرلیوان
نعوذ بالله چه خوان هفتم   جاکهٔ جادوان هم زخش رستم
قهقهٔ جادو چنی و سهکال   پست هفت دست داشتهٔ دیو بد فعال
چهارده سر داشت سهکال دیو   تمام قلهٔ قاف لذتش پشیو
مرجانهٔ جادو شار جادوکاران   چه سهمش رم کرد شار مازندران
جهان بخش واتش کستهم دلیر   سهفت خوان دیولتو بکر تدبیر
عرض کردار دلیر لوهٔ زال سام   بمانی بشاد لغرصهٔ ایام
هر چه تقدیر ازل ویردن   هر آنه هبو کرد کار کردن

پناهان بذات واحد القهار | لپوسم شفاقش سترو تزوزکار
چندهزار دیوان نثرای هفت خوانی | جادوگرانش تمام گرانی
مرجانهٔ جادو تختش بدستی | صدهزار جادوش آهرپرستی
قهقههٔ لعین چنے تهنکال | چوارده سرش بن جادو بدفعال
یاجکس توانا ضربش ندارو | نخرهٔ لعین غضب موارو
جهان بخش اثنے نام جادوان | کردش توکل بذات سبحان
او شونه او جا هر سه بین راحت | نه جنگ جدال هر سه بین فراغت
واردشان طعام هم مزهٔ کباب | هر سه بتراحت سرنیان بخواب
هرتا سفیدهٔ صبح آشکار | او ریزان نگاه شیران خونخوار
بستشان اسباب صلاحات نور | تو کردن پسری هفت خوان اژدر
لوهٔ نامدار جهان بخش شیر | وات ای رستم شهزادهٔ دلیر
توچنے صلصال بشن وشاد | من تنیا مشون هرچه باداباد
بوادهٔ سرترو للاروم وجم | انشاالله ماوردن منے رخش رستم
بهمت خواهش کرد پهلوان کار | تو کردش بے خوان دیوان مردار
سوارے و فیل دلیر یکجاه | یاوان بقلعهٔ دیوان کمر ..
دیدهبان لودم بهنانا و هوار | خبر برد پیری مرجانهٔ بدکار

واتن نصحر اشتهر

واتن نصحر اشتهر دیارن | یقین پهلوان خنجر گزارن
سواران بفیل چون کوه البرز | هانه دست او نهصد من گرز
میو بتراوه دلیر خون خوار | تو کردن پسری او قلعه و حصار
مرجانه جادو الدائے بگوش | بهوانهٔ او دیو تمام بے جاموش
نعرهٔ نبرد داجادو حیله ساز | طلب کرد دردم ده جادو فند باز
واتش ای دیوان بتعجیل بخت | بزانین کین او مرد بدبخت
دستش ببند پا و رویش ولام | تا که پارش کم تیغ بیترا م
١٥٥ بکردش ریزه به تیغ هون ریز | یا خو قاصدن جلال شاه عزیز
اگر قاصدن آما بشیتاب | معلوم من قاصد شاه اخطر جناب
ببے دردی سر باوردش بے جاه | یقین جلال من وارو مدعاه
شفاقش دیوان ده نفر بهم | تو نیان بے تزرم بترا اژدهار قم
جهان بخش چون دیش ده نفر آماه | دیش آماده کرد دلیر یکجاه
کثرت بدستوه گرز نهصد من | تو کرد پتری شان لوهٔ تهمتن
چون یاداپشان لوهٔ نکیزاد | دست لذلیشان افغان فریاد
نه نفرلیشان دردم کشت تمام | یکے کرد لیشان بکمند خام
دست و پاش بست پهلوان کار | آما بزبان جادو بد کردار

واتش ای جوان صاحب گرز کین | من واور و قتل بی‌آزار پیغمبرین
مبون بغلام عبد در نکوش | مبون به بلا پی زاکه سر پوش
هرچه مواچیر جاودون بجاه | لذت جادو نبی خاک تراه
اکرواته من کردی جا بجاه | میاوی بکام نه جادوی کمراه
جهان بخش واتش بدانا داور | لوم بخشا بی حرف دلیو بدنظر
ارا طلسمات شکستم یکسر | مکروت بشاه نی واوابی در
دیده‌بان چه سر منظر کرد نگاه | الدکه دی و هیچ خبر دا بشاه
عرض کرد پادشاه بزانه یقین | پهلوان کر آتش دلیوان پر کین
نه نفر بکشت دلیر خونخوار | یکی بکمند کردش گرفتار
مرجانه جادو دلیو زیان کار | طلب کرد و پیش جادو سه هزار
یالنی نیشانهٔ سه هزار نفر | دلیوان بی‌دین جادوی حیله‌گر
ولیش کنا ولیش جادوی حیله‌ساز | سپاهش وست ولی مکارهٔ فتنه‌باز
لوهٔ فرامرز کیشا تیغ تیز | سوار بی و فیل جلاد هون ریز
رو نیا پر سپاه جادوان | کردن لو کل لذات سبحان
او مرد غلام زهاله دانه بزند | او هم خوشابی چون چند
بضرب شمشیر کشتش چند نفر | بعضی فرار کرد جادو ولی شتر

لوهٔ ذال زر کمند کرت لدست | زو کرد بی مرجان بصدقار و قصت
شصت حلقهٔ کمند وستش بی مرجان | آوردش به بند چون شیر غران
بستش دست و پاش کیشا تزوی خاک | آوردش بگیر شیر غضبناک
بازهور کیلاوه نام دار پر زور | وستش نه دلیوان هم زلزله و شور
ده هزار ملعون وست تزوی زمین | بکوپال گرز پهلوان کین
باقی سپاهان بآواز سبز | واتش پهلوان صاحب کین گرز
بودیر جه تقصیر کنا ای سپاه | بنی جر دعا سرمان ها نزاه
تا بروی محشر کمترین بندین | غلام اخلاص عبد در مندین
156 هرچیر خدمتی رجوع کی لیمان | فاورین وجاهکوزه ور دیمان
سرمان ها نزاه ای لوهٔ نیکنام | اکر موینز تمام خاص عام
جهان بخش ویردجه تقصیر شان | چنی او غلام کرد تدبیر شان
نام او غلام قطلمیر زنگ بی | زنگش سیاه قیر چون شوه زنگ بی
جهان بخش چنی و قطلمیر زنگی | زو کرد بی رزم مرجانهٔ جنگی
مرجانهٔ جادو به تیغ ماهون ریز | بتاو تعجیل کردن ریزه ریز
هرچه گنج و مال او جادوی کین بی | خزانهٔ شاهان لو سر زمین بی
بخشا بقطلمیر پهلوان کار | دانهٔ زمرد مرواری آبدار

بار کردش تمام لوهٔ سام زر ‌‌ سپرد بقطمیر دلیر صفدر

نکه بدار و پیری کیخسرو ‌‌ کنا چه مرجان جادو بے ادو

نیکاح کرد پے ویش پهلوان کار ‌‌ جو دو ماروش کرد پے رخش کل نار

هور کرتش تمام سپاه زنکیان ‌‌ جادوان دا و یکسر بے دینان

روئیان پیری قهقهٔ بدکو ‌‌ قاصدان در دم خبردان با و

واتن قهقه پادشاه زنکے ‌‌ جهان بخش شیر قتل کردن زنکے

مرجانهٔ جادو بکبردش پاره ‌‌ کنا چش کرد نیکاح و مهره

قطمیر کرد بشاه نجار مرجانه ‌‌ سپاش آوردن نبردی زمانه

قهقه اژنے حکایت تمام ‌‌ سان دا سپاه ویش یکسر خاص و عام

چهل هزار مردان زنکیان جم کرد ‌‌ زمین و زمان بے بتو زو کرد

جی طرف سپاه جهان بخش شیر ‌‌ دانه طبل کوس قطمیر شاه دلیر

سپاه ی طرف مدران وران ور ‌‌ ناکاه قهقه چون شیر خونخور

آما نمیدان زنکے زبردست ‌‌ دره شمشاری کرته بد وقصت

نعره پیکا چون ابر و هار ‌‌ وات ای جهان بخش لوهٔ سام سوار

لوری بمیدان معرکه جدال ‌‌ نبردی رزم مدا کروت بحر خال

پوسه منزالے مرجانه جادوم ‌‌ سنکی نبردی کوهسار جلاجن چون موم

پهلوان شیرویه

پهلوان شیرویه رستم وار ‌‌ سواره و فیل نبردی عرصه کار

آما نمیدان شیر کارزار ‌‌ وات ای قهقه ملعون مردار

جه کو بر مشے نه چنک شیران ‌‌ کفن پیری لقوم آورده ایران

زوم کرد تدارک هم برکو کفن ‌‌ آوردم پریت کافر پیر فنے

قهقه اژنے وات ای پهلوان ‌‌ ایسه نبردی رزم کروت سرکردان

لوهٔ ذال زر لور فرامرز ‌‌ شے نبرد اسپیر چون کوه البرز

داش با سپردا قهقه ملعون ‌‌ جهان بخش شیر کردش سرنکون

157 سپاه قطمیر شاه غلام پیر زور ‌‌ دیشان یاو نا پیری رزم شور

جهان بخش شیر هور سیز الخاک ‌‌ دست بردے کمند شصت حلقه افتراک

هوادا پیری قهقهٔ ملعون ‌‌ نکول مرکب کردش سرنکون

کیشاش نوری خاک لوهٔ فرامرز ‌‌ خورشا بخشم با سپاه کرز

بستش دست و پای ملعون مردار ‌‌ دیسان خورشا بیری کارزار

سپاه قهقه هرکش آوردن ‌‌ سپاه قطمیر شاه حمیت کردن

داخل بین ولم سپاه خونخوار ‌‌ سر چون کلاه ریز مترسیزا لوار

جهان بخش شیر زننده دمان ‌‌ دست دابکو پال چون شیر غران

کفت نه لیشان دلیر خونخوار ‌‌ وستش الامان نبردی عرصه کار

کاهر بکمند شیر دلاور ❀ کاهر شمشیر برّندهٔ دو سر
کاهر بکو پال سهمن بسنک مکرد بجا شخاش زنکیان زنک
ده هزار نفر کشتش سر زور کار ده هزار قطمیر قتلش کرد یکبار
باقی سپاهان آما به آمان ❀ واتن پهلوان زندهٔ دمان
بو یر جه تقصیر سپاهی کناه ایمه خجالت عاصر و تر و سیاه
جه وت اژدر خیلی نالا نین هر کس که خبر بو ایمه پالانین
جهان بخش شیر مرد بی نظیر ویرد جه تقصیر صغیر و کبیر
هور کیلا سر زم پهلوان کار آما بایون قهقههٔ مردود مردار
طلب کرد ویش قطمیر غلام کنج و جواهر سراسر تمام
تمامی یکسر بخشا و قطمیر جو دما آورد قهقههٔ بی پسر
طلب کرد جلاد ببری آمان کردشان لت لت دیو ناتوان
او شونه ایوان قهقههٔ خونخوار کرتن بزم می دلیران کار
تا به نصف شو یاران احباب بعیش و نوش بین بباده و شراب
جو دوانیان سر و جامهٔ خواب فارغ بین یاران جه مستی شراب
سفیدهٔ سحر جهان بخش شیر بیدار بی جه خواب بوری بی نظیر
کردش حمد ذات دانندهٔ غفار سوار بی و اسپ شیر عرصهٔ کار
سپاه ویش هور کرت

سپاه ویش تمام هور کرت لوردنک دلیرها پنجاه هزار مرد پسر زردار و کیر
هور کردش لوا لقطرو بجخت ❀ سه سر بهدی نه کوهسار سخت
یکی خبر دا پسر سهنکال ❀ واتن یا آما لوهٔ پور ذال
شکستن طلسم ده منظر تمام مرجانه کشتن چنی د خاص و عام
قهقههٔ دلیر کیرتش بکمند فرما بجلاد شوم نا پسند
کردشان پاره به تیغ هون ریز قطمیر نشت بجای مرجانهٔ دلیر عزیز
ایسه آوردن سپاه هر دو شاه ❀ آوردن پی رزم صد هزار سپاه
سهنکال اژنی دردم خروشاه جار دا به سپاه پسر زرجو شاه
قاودا بسپاه سهنکال شیر جم آرا کرد دیو سیاه قیر ١٥٨
دانه طبل کوس نقاره و ناقوس زمین ج زمان بی و آبنوس
شبا نو روز لقطرو بجخت یاوا بنزدیک دلیران سخت
ستر فرسخ ماند جه ما بینشان هور دا شان خیمهٔ دانهٔ زرنشان
آورد و تا ایوار کردن طلب آرا غروب بی دنیا ❀ سپای بزم آرا
تا به نصف شو عیش و نشاط بی ملک جه فلک ماتی حیران بی
طلای لشکر سر کردن و بر سر نیان بخواب تا واده اکبر
جهان بخش دیا بخواب شرین دیش یک اژدر آما پر کین

دہن واز اژدہای بے دین   آہہ افشان کردن تردی سر زمین
تا لیاوا بنزد جہان بخش یل   ہور لواش در دم بے دون جو غل
لوۂ فرامرز جہ خواب بے پیدار   دیگہ اژدری نہ اد صحرای تار
مہو براوہ اژدہای لعین   ترو کردیے خیمہ پہلوان کین
قطمیر شاہ در دم بہ تعجیل تاو   ترو کردیے اژدر لوینۂ شہاو
دست بر د پوست سر اژدہای ملعون   کردش لد ونیع اژدر کرد نکون
لوۂ فرامرز خلاص بے نکار ✿   شکر یزدان کرد بیحد و شمار
کردش شکر اینۂ دہندۂ داور   لد رکار کریم بے یار و یاور
جو دو عالم سار خار قطمیر ✿   آفرینت لو لو ر بے نظیر
جہان بخش فرمادانہ طبل کوس   زمین و زمان بے بہ آبنوس
ترو کردیے سپاہ سنہکال دیو   جو شاہ خروشا لغو غاو غریو
جو طرف سپاہ کافر بد لور   او ہم ترو نیان پسر جہ خشم شور
داخل لبین و ہم سپاہ خونخوار   دیوان و زنگے داخل لبین بکار
جہان بخش یاوا چنے سنہکال   خرو شان لبہم جو مرد قتال
لوۂ فرامرز کیشا تیغ تیز   دہ دست ملعون بہ تیغ ہون ریز
بر ترش ہمدا پہلوان کار   عاجز بے تمام از دست خونخوار
چوارده سر داشت ملعون

چوارده سر داشت ملعون پلیدین   ہر سر یکصد امدا نر سوی کین
یکسر ترش وینۂ ترس اژدر بے   یکسر لوینۂ لبور خونخور بے
یکسر لوینۂ غول بیابان   یکسر بکردار ہزبر دمان
یکسر لوینۂ خروشان شار   یکسر لوینۂ دیوان مردار
یکسر بکردار شیران نر بے   یکسر لوینۂ گراز شر بے
یکسر وینۂ سر اشتر مست بے   یکسر کرکہ دنک فیل سرمست بے
ہر سر یکصدا حرف و گفتگو ✿   موات جہان بخش پسر ای تند خو
جہ کو برمشے نہ جنگ شیران   چس خاص بردت ترخش ای یانہ ویران
ہمغدہ دست او ہر یک بیک ضرب   ١٥٩ مکر دشان کار با تور حرب
ناگاہ پیدا بے قطمیر شاہ غلاح   عرض کرد پادشاہ ای سکنز سپاہ
بکیشہ شمشیر پے قتل ای دیو   ہر تا جہ میدان لہو حال پشیو
قطمیر دست بردش پے تیغ آبدار   لداش و سر سر ملعون بدکار
جہان بخش شیر تیغ زہر آبدار   کیشا جہ نیام پے قتل بدکار
جو تن کرد جیا ہر سر ترش او   دنیا جلاہ او کردش وینۂ شو
جیا کرد جو تن ملعون بدخو   ملعون جو شیا لواو یلا و ترو
دست د باتور پسر بدفعال   کردش حوالۂ لوۂ پور ذال

اسپدانیز اتش مرد پهلوان   داش و اسپدا تیز بر کوان
خیز اجه اسپر شرارهٔ آتیر   شعله افروز بی آتیرد با تیر
جهان بخش کیشی جدل آه سرد   بیتاو تندی حمله پریش بیرد
تیغ سلیدین کیتی نخلاف   داش باو ملعون بی گزاف لاف
سمع سر بیتی کافر ملعون   سردی تز مدا تونا کردی بتون
باز هم نهنکال دست داباتور   حمله دا پریش بیر لزلهٔ شور
یکضرب بنی بیر جه خشم و قار   داش بجهان بخش سا تور زوردار
سلید و شدت ترک پهلوان کین   سبر آقانجاه بضرب پیدین
غستة بی بیه حال لنو فرامرز   خیز یا نجاه چون کوه البرز
حمله بیردی پیری دیو کهن سال   اسپدانیز اتش باز نهنکال
داش با سپدا لوه لپور زال   به نعرهٔ بلند او حب کوپال
شکستش بهم نهنکال دیو   کرد بطوطیا حالتش بی پشیو
کردش نکون سار سوی خاک پست   بضرب یک گرز بهمدا شکست
یکسر و حو سر پنج سرش تمند   کرد به بیند عام تا هزار واند
کیانش کرد تسلیم قابض الارواح   شی پیری سقر دیو نا صلاح
سواران دیو چینی زنک تار   داخل بلین و هم تمیدان کار

زلزله اعظم گفت سوی

زلزلهٔ اعظم گفت سوی جهان   خورشان مردان زندهٔ دمان
کریا قتل و عام نهر دو طرف   جهان بخش در دم شکستی صف صف
زایلهٔ اعظم وست لذلیشان   یکسر پاک کردش جبه کیشان
باتی سپاهان دیوان مردار   بخشا کنا شان پهلوان کار
لود ماچینی قطیمه شاه غلام   سوکردن پیری ایلچی خاص و عام
لوا بیز دیک رخش کینه ور   دین نه چیرا کاه اسپی صاحب فر
سواران سو کردیری رخش اسپ   خروش در دم چون آذرگشسب
ستو کس سر بلند آخر سر انجام   بحلقهٔ کمند و ستان لذام
سبردن پیری شیر لوه لپور سام   دست کرت به کاکول رخش زبان عام
بلفظ ذابل واتش که ای رخش   بیون لقربان صاحب تاج بخش 16
بی لتم وی کردن و تیر پیر نقش   سر الور کابت به بنده ها بخش
تا بردن ولای جهان پهلوان   لدو بهمدا ایران و توران
یه چند و ختن بی لو دیدش کریان   پیاده و محبوس جرکش بریان
رخش که اید اشنفت نام پلتن   شکوفیا جترح کل غنچه چمن
شحنهٔ رعد آسا کیشانه او دشت   صداش تهمتن کیوالنی کر شت
تریز اندیدش سیلاب اسرین   سرما لاتخاک بدیدهٔ کرین

آمد بنزد او مدسا انتظار ‌ ‌ ‌ هر تا سوار لو پهلوان کار
پهلوان فرماش یک اسلحه و زنج ‌ ‌ ‌ آوردن پیریش اسپابان کین
تفنگ جه زبر تنگ کیشا بے مدار ‌ ‌ ‌ سوار بے ورتخش پهلوان کار
هر سه ولایت بخشا به قطمیر ‌ ‌ ‌ تروش کرد با یران لو روزنک دلیر
لواده سه تو یاوا باو جاه ‌ ‌ ‌ کسهم صلصال کرته بین ماوا
چون یاوان به نزد او هر جو نفر ‌ ‌ ‌ کردن شکرانه دهنده داور
لوه نو نامدار سام پر کمال ‌ ‌ ‌ هر چه کرده بے سراسر احوال
کرد کردار ویش سراسر تمام ‌ ‌ ‌ اظهار کردیک یک مرد نیکنام
م خوش حال بین کردن آفرین ‌ ‌ ‌ واتن صد تحسین سردار سنکین
هیچکس لوینه لته نکردن انکار ‌ ‌ ‌ بمانے و شادنو روزکار
دو مار گفتگو به تعجیل دو ‌ ‌ ‌ فارغ بین او شو دلیران کو
سرنیان بخواب تا دب سحر ‌ ‌ ‌ پیدار بین جهم خواب هر سه کینه ور
شزانان تقدیر کارساز بیچون ‌ ‌ ‌ جه نزدیک میل غرق مبان جه هون
رفتن یکدست دریای میان بهفت خوان و ترزم او جهان بخش شیر
چند نیے ورتر یکدست ملعون ‌ ‌ ‌ شروی ترزم کین کردش شبخون
لو نفر هم شای بلند اختر ‌ ‌ ‌ کرتش تاراکنز او هر نفر
چنے وسے هزار مازندرانی

چنے سے هزار مازندرانی ‌ ‌ ‌ جهان بخش شیر یکبران فانی
ترخش کینه بستالون جه او ‌ ‌ ‌ میادا یاوا ناش پهلوان کو
جهان بخش شیر نزاناش بے کار ‌ ‌ ‌ یاو او پای میل شیر زاده نامدار
دینکه سپاهی چون دریای عمان ‌ ‌ ‌ کرتنش لور زمکین و زمان
کیشا تیغ تیز برنده آبدار ‌ ‌ ‌ وستش زلزله نمودان کار
سپای لوران سوار بین دردم ‌ ‌ ‌ ترستم یکدست چون افعی ارقم
سوارے و اسپ یکدست بے بیر ‌ ‌ ‌ خروشا بخشم وینه زمهریر
حلقه دان لیشان سپای قین نل ‌ ‌ ‌ عنقا نروی چرخ تمام بے خجیل
اوند بکو پال کرز نهصد من ‌ ‌ ‌ داشا نا او شیر مردان پیرفن
۱۶ ناکاه جه تقدیر یکدست بیدین ‌ ‌ ‌ آما تو بروی صلصال شای پر کین
دانه قلما سنک سنکی کران بار ‌ ‌ ‌ داش به کله فیل بیچاره نا شرار
فیلش بے بے کیان نروی عرصه کاه ‌ ‌ ‌ او پیاده بے شیر کینه خواه
صلصال شاه دردم چار چاک داش نقد ‌ ‌ ‌ تو نیای ترزم الصد حیله و جهد
فترا بهیبت دست به تبرزین ‌ ‌ ‌ کردش حواله یکدست بیدین
ویش بو بت لوار او نکل اسپ ‌ ‌ ‌ دست بردم بے سنکی چون آذرکشپ
هوادا پری صلصال شای خونخوار ‌ ‌ ‌ نبے کاکر او سنک لیدکار

لئو دمدا آشیر عرصۂ کار | واتش امر ملعون مردود مردار
ایسے بتوفیق کارساز کاران | کروت بخاشخاش لئو تیار شار
کارکروں پت دیو بد فعال | بواپچا لئو تا بقرن سال
ایدوات جہان بخش لئو تخم ذال | بہتندی سر ہیبت دستدا اکو پال
کردش نوالہ یکدست ملعون | نتروں زر مدا کردش سر نگون
یکدست مردود دیش بوست بوار | دست برد یک سنگے ہور کستش بقار
ہوادا پسر جہان بخش شیر [illegible] | کفت نہ پٹاے لبور دنک دلیر
درساعت لطرہ ملعون بیدین | جہان بخش بل کنیا نتر میں
فیلش بے کنیان نتروں عرصہ گاہ | پچا پیادہ ہبے شیر کینہ خواہ
کرم صلصال کسر نزان بتار | شین پے کوہ ساران بنالہ اہوار
سپاہ بہ یکبار بہ تعجیل تاو | کرتن چار اطراف او مرد بیخاو
اولاز تیغ تیز کو بال سپر کین | دان یجہان بخش ضرب بہترین
تمام خستہ حال لئو پور سام | دست برد تیغ تیز کیشا بہ نیام
مکستش سہ دہ دستہ چہار | بنے فایدہ لغرصۂ خونخوار
چون پیادہ بے کاروتے وبس | لشکیاہ قبضۂ سیف بہ زندہ لدکیش
دست برد بے سنان نتروں کارزار | مکفرش کستار بچارو ناچار
شکیا چوب سنان سر

شکیا چوب سنان سر نیزہ کم بے | سماچنے کرد تاریک تم سبے
بہ تندی و ہیبت واتش امر یاران | یکسان بکردی او تیرو باران
کستہم دردم نتروں کوہ سار | آوردش اورخش پہلوان کار
جہان بخش نودم سوار بے وزین | خوروشا بخشم لبور سہمکین
یکدست درلحظہ واتش امر یاران | بکردی یکسر او تیرو باران
سپاہ خوروشا یکسر بے مدار | حلقہ دانہ دور پہلوان کار
جہان بخش نودم سوار بے وزین | خوروشا بخشم لبور سہمکین
سرہزار لفر لئو رانے بیدین | کارکردوشان نتروں سرزمین
162 سماپٹرہ تیر زمین بے آہین | سر لفر دردم پدشاشان کفن
ہر حلقہ زرہ حربیکا سپر [illegible] | نیشتش نہ ہوتا و شیران ہن نتر
جہان بخش بد حال خستہ بے لگار | ہوون نہ عضا او سر کرد وینہ زار
زخم خوردن جہان بخش | دست یکدست
واتش یا کریم کارساز بیچون | بیاوم لبداد نبون سر نگون
لبنور لقات کرم کاران | ماہ و خورشید شعلۂ ستاران
بیاوم لبداد من تنہا بالم | نتروں زر مدا تمام بیحالم
بیادہ لبداد صلصال غلام | چونکہ جلاس من نیادان بکام

بیاوه بداد شکسته با لم — دور جه پلتن نام پیروذا لم
بحا جتے اوکس لوا بمعرا ج — نیات و فرقش اولولاک تاج
بیاوه بداد ترخش ❀ پیلتن — بیاولوش بدست ذال تهمتن
مکرم زلیل نے ماوا نے خاک — لوکسه واناش و مار سلناک
نصمناجات جے دلیر ہیجا — ناکاه پیدا بے کردی نصحرا
کوہکش آماپے سپاہی خونخوار — جه دما راو شیر چل ہزار سوار
یلوا و پشتهٔ خامهٔ ریک وار — نعرته کیشانه ہنگامهٔ کار
ویش بدا بقلب سپاہ زبردست — بسارو یمین بهمدا شکست
جه حملهٔ نبرد کوہکش دلیر ❀ — پنج ہزار سوار کشتش و بیهٔ شیر
کسهتم رصلصال دست دان بکوپال — خروشان بنجشم پے جنک جدال
جهان بخش لودم خسته بے تمام — ہون شتے نه اعضاش بچدا انجام
کعکش حالات فرزندی و چم — بچا و پیچے ورد چون پیچ ارقم
دست بردپے قبضهٔ شمشیر آبدار — یگوا بیکدست نترسی کارزار
کردش حوالهٔ یکدست بید بن — چوار انکشت فرقش بتر پر کین
نہون بیے غرق یکدست بدبکو — ناکاه نه ہون پیدا بے غبار
کردی سیاه تار ہو ریزا بزور — ناکاه پیدا بے شوخ کمان طیمور

صدهزار نفر چه چین

صدهزار نفر چه چین و ماچین — سارا کرد دردم چون لالهٔ رنگین
خیمه و خرکاهان دردم کرد بیا — دانه طبل ترزح شیران کمترا ه
یکدست ملعون نه ہون بے رنگین — خروشا بخشم مرد سهمکین
پتر تاف بست نه اسپ کفت نترسی زمین — سنکے سہمناک ہور کندش تقین
دانه قلما سنگ سنکے کران بار — ہوادا اپر کوہکش سالار
دانه کلهٔ اسپ کرد بتو تباه — کردش بخاشی اشی زنند کمترا ه
کفت نترسی زمین کوہکش دلیر — ہو ریزا نبجاه لبورد نک دلیر
پیاده دردم تروش کردیے یکدست — کر ریزا ملعون و بیهٔ شیر مست
ناکاه پیدا بے نه ہون غبار — پیدا بے دردم طیمور نا مدار
چنے سے ہزار سوار چالاک — یاوا بنزدیک شیران بے باک
١٦٣ کوہکش سوار بے تروش کرد نمیدان — آفا ترو بر ہوی شوخ کمان
طیمور دست بردش بے حربه سنکے — خروشا بنجشم دلیر جنکے
السپر دانه ترا اش پہلوان کین — داش با سپر دا شیر خشمکین
جه ثقهٔ طروق طراقهٔ اسپر — لرزا کهکشان تمام یکسر
ده قبهٔ اسپر تریزا و زمین — جه زور بازوی پہلوان کین
زر رنیا و ابہا ہوی البرز — بیتاو تندی دست بہ کا نکبرز

حمله دا پر طیمور صفدر ❀ اسپه دا نتراش کوهکش سرور
تریزه تریزه کړ د اسپه یې بزور ضرر یاوا ناش بها هو طیمور
ناګاه پیدا چې کړ دی سهمګین جه کرد و غبار عالم بې غمګین
سام یل یاوا چنې زواره لې هزار نفر چنې و تخاره
ضرر یاوانا بها هوی البرز بتاو تندی دست پکا بکرز
زمکن لرزنا سپاه کینه خواه ❀ هروش دان پې ترزم شیران پیچ
جکړه و غبار کس نې دیار کوهکش دلیروات بسام سوار
کرد بیش ندور جهان بخش شیر یکسر پیر کار بکړ دی تد پسر
زواره چنې ثانی سام بور لوان بنزدیک پهلوان حور
دیشان جهان بخش بدحالی تمام شې به پهلوا و برادرش سام
کفت بخاک پای جهان بخش شیر کروا زار زار پسری دنګ دلیر
هو رکندن بخاک لاشه نوجوان بردن وحصار خسته و ناتوان
کسته دلیر جه دلیو صلصال اوان هم لوان ولاړ لپور ذال
زواره چنې تخاره دلیر بلین بکړ مه چې لوه ذال پیر
سام در دم ترخش آورد بو زمین بادا بتر کاب سوار یې بزیاین
سپاه وریش هو رکرت مرد دلاور تروش کرد پسر تریزیر کینه ور
قراخان لودم کرتش

قراخان لودم کرتش ترای کرز سام دلاور بخته و خطر
کیشا بخلاف تیغ زهر آبدار ❀ کرتش حواله ❀ ترک نابکار
اسپه دانتراش قراخان شیر داش باسپه دا لوه دنګ دلیر
اسپه کرد دو نیم سیف بتر لده آغا پر فرق شیر در تر لده
چوار انگشت بتر فرق خان نهون کردش غرق موات الامان
ترو کیلنا وش مرد پتر ستیز هو ریزا در دم تروش کرد نګریز
سام دلاور لغړه بزد ❀ میمزدا بتر خش بتنیا و یکفرد
تکان دا بتاو بترشې و یکتن یاوا بنزدیک ذال د پیلتن ❀
مژده دا بها آور دم ترخشت اسپ تره لورد دل یې نه لخشت
سوار بر بتاو هیچ مکر مدار شو بایمداد کوهکش سالار ١٦٤
جهان بخش ❀ بتر زم هم کرفتار سرتاپای تنش پتر تیر و ژار ن
اکر نیاوای بو مرد آزاد مبادا نه زخم کیانش بو برباد
پیلتن چون نام فرزندان شنفت چون شیر زا امدار جو وا بکفت
ساته پهوش بې لوه ذال سام طلب کرد در دم سپاه خاص و عام
بیلانی بنیاوان جرګه ایرانی فرزندم وختن عمرش لو فانی
جه دوای فرزند شیر خشم خون فیم بتر سوری دنیا مکون نکون

سپای ایرانی تمام سراسر   کرد آمان ندور نوهٔ ذال زر
فرماد لیران سوار بون دردم   لبور سپهدار طوس زر علم
بکیشو درفش کاویانی بتاو   بشان و پای میل هیچ نکران خاو
طوس سپهدار دردم بی سوار   سی هزار مردان شیران خونخوار
مکردش مدار طوس زرین کفش   کیشاشان بتاو کاویانی درفش
نودمدار رستم نوهٔ سام سوار   کودرز نامدار کردش بردار
او هم روان کرد شیر بی همتاه   جو دوا هم ویش هور نیزانجاه
آمانه پی رخش پهلوان کین   جودیدش لوسا سواری بزین
واتش خدا را هزار شکرانه   پنیم شرمنده نتروی زمانه
مرکیم حسرتن سوار بیم ور رخش   لدریم نجات پادشا پیغش
کردش شکر حق شیر کارزار   نودمدا روش کرد پری عرصه کار
دردم طلب کرد زر علی زرداد   زرپوش نامدار نجات کشاد
کیرت بدستوه کرز هفصد من   زرعلی شاطر بی حیله و بی فند
زرپوش بگیرتش ارو ویش بدست   زرداد گیرت لدست کمان ونقصت
کفتش نجلو رخش پیلتن   شکوفیان چه طرح کل غنچه چمن
رونیان پری سپای زبردست   هر سه لوینهٔ شیران سرمست
اوتو تا شام نکردن

اوتو تا شام نکردن مدار   یاوان بجاردین کشته لد کار
نوجا و ویردن یاوان باو کوه   نیاین کوه شای توران کروه
کیرته بی هاوا سپای تورشاه   اوشو فارغ بین شیران کمراه
واتش زرعلی اید صلاح نین   بشین پی مردان کرد رسوایین
امشو بیو مکس نصحرای تار   تاوصب سحر بزاین بکار
ایدوات تاج بخش یانی پیلتن   بیا بی بچه رخش شیر صف شکن
سرنیا بخواب نوهٔ ذال سام   کرد بکبر فیچیر زرداد پر فام
تاوصب سحر هیچ نین بیدار   ناکاه بیدار بی پهلوان کار
160 پاش دا بتر یکاب رستم نامدار   کفتش نه جلو هر سه صلاح وار
قطره دان به جهت شیران تری کار   یاوان وپشته ای خامه ریک وار
بلندی پشته یاوان بالبرز   دیشکه سپای با سلح و کرز
نکردو غبار کس نین دیار   زلزلهٔ مردان نتروی عرصهٔ کار
نوهٔ ذال زر پاش وست چپ و راست   نعرهٔ نبرد اهرتا دلش واست
کیشاه ندورن نعرهٔ سهمناک   لرزا جهیت زمین تا سماک
جه نعرهٔ نبرد بی کزاف لاف   پیرو ست نه هیبت سیمرغ نکوی قاف
سپای ترکستان جه نعرهٔ رستم   لوقیان دردم لو صدای رستم

بی وروز حشر جه نعرهٔ سنکلی   خروشان پی رزم شیران جنکلی
پیلتن آروش کردی جنک جدال   کرزش کرت الدست لوهٔ پور زال
زره عادز زره پوش زرداد دلیر   داخل بین وصف دلیران شیر
لوهٔ ذال زره پانی تاج بخش   مهمیز دا بشد تهی کار رخش
وست سرو میدان زلزلهٔ پچه   طیپان داخل کردی بجه وعدد
بحمله اول پینج هزار نفر   بحملهٔ دوم چون شیر خونخور
ده هزار نفر فاز نذا رانی   سرو رزم کین دردم بین خانه
بحملهٔ سیم سر طیپ دا شکست   شیران فنا بین جپا و جدت
کاهی بکوپال سهلمن بسنک   کاهی شمشیر زمین کرد کلتر نک
کاهی بسنان نیزهٔ نظری   مکیشا پی پی نعرهٔ حیدری
کاهی بکمند مکیشا نه اسپ   کاهی بهر بهار چون آزر کشپ
که بقدار چون شیر جنکلی   مکرد قتل عام جه ترس و زنکلی
که که مکیشا نعرهٔ جکرد سر   زمین زمان جه نعرش بی بیر
کر و بینهٔ کرکان جدوار رمه   که که پر مکرد غوغا و دم دمه
هر بار جه زرب بار دست رخش   مدانه کلهٔ ترکان لد شخش
کاهی جه نعرهٔ زره علی شاطر   وست لد شمنان صد دستهٔ آهر
کاکاه جه تبرزرپوش

کاه کاه جه تبر زرپوش صفدر   هر بهر جه اتره زرداد خونخوار
زایله و شیون وست لذ لیشان   هاوار سرا فا جه بد اندیشان
طیپ خوارزمی تار نا بتار   نکوه هامون نکرتن قرار
سر طیپ یکدست شکست دا تمام   اوان کریزان آخر سر انجام
رستم یکدست شکست دا تمام   اوان کریزان آخر سر انجام
رستم یکدست کریزا در حال   جه سام هیبت لوهٔ تخم زال
طیمور اژدر پشت لذا نرزم   آماپی رستم به تعجیل و جزم
واتش ای رستم لوهٔ ذال سام   آرو بکوپال سهلمن تمام
166 کرو تبخاشخاش باد بردهٔ کوه   لتوبهٔ لضوحی لدرون بتوه
الدوات شوخ کمان هر زهٔ بی کمال   حمله دا پی او حربهٔ کوپال
سوار شدن رستم بر رخش و بمعرکهٔ رزم او کوران با جپاه
بتاو تندی کوپال پر کین   چرخش دا پیچ مودار قاروقین
اسپر دا نشر اش لوهٔ ذال زر   داش با اسپر دا حربهٔ شور شر
جه شقهٔ اسپر لوهٔ نامدار   چوار صد و چل استخوانش هزار
بر آما نجاه بضرب سنکلی   خسته بی جه ضرب شیر داوا جلی
سیصد و شصت رک لوهٔ نامدار   سه اعضاش آما افغا لو هاوار

سر آقا تمام بحربۂ پیتر زور — ہر چہار دست و پای رخش بود ستور
چون میخ محکم شے سنور زمین — عرق سواز کرد باز سنر و چمین
آقا بیادش ضرب دیو سپید — چہ رخش رخشان او بریش امید
مہمیز دا برخش رستم پیر کار — دست دا بکو یال لوڑ نامدار
و آتش لدفعال ستر کی بادب — ایسہ تور روش لیت کرون شب
تا ایسہ مصاف کودکان کردن — پوچہرے دستور بسر نبردن
ایسہ موینے کو یال پیتر کین — لعون یزدان جہان آفرینے
کردت طوطیا سنور سر زمین — دایت پے حالت بریزوا سینے
الدوات تاج بخش دست دا بکو یال — بہ ستد رو تیز لوڑ تخم ذال
لب کرت لدندان چہ قہر و غضب — شانا بر ستر کی لد اصل و نسب
بپراشٹہ پیر شنک چون کوڑ اخکر — لسرزا کہکشان ہم سمان داور
بہ پیر شنک ضرب پراشٹہ اوکرز — قوت زور رہم با ہوی البرز
زمین و زمان تمام بے لنگون — طیمور صفدر نالا بکبردون
و آتش ای یزدان کرونگہدار — چہ دست رستم لوینون آزار
مکرم ذلیل سر سام و ساوام — غریب بیکس ای زید رواوام
رستم نامدار کرزش کرد نکار — داغش سنور اسپر طیمور سالار

قبہ قبۂ کرکٹ ریزادزمین

قبہ قبۂ کرکٹ ریزاوزمین — کرد اعضار بدن سر آقا چہ کین
شیر چہ طلیر واستش چہ بستان — مزش وانہ دم دہان و دندان
رنجہ بے چہ ضرب لوڑ پور ذال — چہ زرب بازو سنگین کوپال
ہر چہار پای کلہ تنک شے سنور زمین — ہون چہ ہر دو کوش سر آقا چہ کین
سرواز کرد ہونا و جد فناک کوش — ضرب بہرام شاہ کردش فراموش
مہمیز دا کلہ تنک مرد دلاور — سر آقا تیک چون مرغ تیز پر
دست بردے ترکش تیر کرد گزین — نیاش سہ کمان بصد قار و قین
اسپر دا بنرواش تہمتن لقار — پنہان بے نیز سرا سپر سالار
167 تیر شوخ کمان آقا پے اسپر — صجابش نکرد تیر کینہ ور
و بیرد نہ اسپر تیر جہر سیم — تا پر سوفار تمام بے سر کیم
والی حیلہ دو بر دو شیر خونخوار — یکصد و شصت تیر ہوا دا نکار
ہوا خردہای جنگ سنور تر زمکاہ — ایرانی لدان کردن تماشاہ
مدعا حاصل نبے ہم بہ تیر — دست دان بستان ہر دو سنہ شیر
یکصد و شصت تیر نیزہ زہر الدار — ترو بدل بے لغو صلہ بیکار
ہیچ حاصل نبے بہ نیزہ و بہ تیر — خورشان بجوش پے قبضۂ شمشیر
اوند بشمشیر حملہ آوردن — دم شمشیران چون ارہ کردن

شمشیر نه قبضه آما بکنز ند　　هر دو حمله دان پی حلقه کمند
هر دو کمندان شندن پیری کار　　زور آور زور شیران خونخوار
اوللد قوت دان کمند چین چین　　بتر با کمندان هر دو شیر غزین
جه نا علاجی دست بکمر بند　　نترو زرمدا بحیله و بفند
بتر با کمر بند جه کشتی باری　　نترو زرم کین بسحر سازی
او تو تا بشام هر دو بین خسته　　عاجز بین جه کیان جه قلب جسته
رستم نامدار واتش ای طیمور　　حرفی بیت ها چون تو مبر غرور
ایشو شو جات بفراغ بال　　وعده لو فردا بکنز و کو پا ل
طیمور نامدار ورداش کمر بند　　هور کیلا نزرح لوه ارجمند
رستم نامدار تروش کرد بحصار　　سپای ایران یکسر بیمدار
تو ونیان پری یاکه جهان بخش　　لو طرف لوا خلا و لند تر خش
یاوا بنزدیک جهان بخش شیر　　دیشکه لد حالی لوه ذال پیر
هیچ نین و دنگ لذار و صدا　　تهمتن ایدی چون شیر هیجاه
برآورد مهره شاه کیخسرو　　وستن نترو تشت به تعجیل دو
شاه مهر بند یکسات نتر و آب　　جود رستم تعجیل بشتاب
والا با عضای نامدار پر زور　　تراحت بی اعضاش جه زخم ناسور
ولد کردش وار زیادی

دیده کردش وار زیادش رستم　　هور یزا نجاه نامدار نیرم
عرض کرد تهمتن وس دردسر　　لد ر لد ستم برزوی برز کسر
یا بابوی شیرم بدرم لد ست　　یام نتر وی میدان لدرم شکست
رستم وات فرزند صبرت لو نکار　　هر چی مواجیبی درستی طیار
هیچ کام خلافی لذا تو یکسر　　بجا فاورون لتو ویت ساکن کر
تا وعده هفت تو وویت بکر بیدنک　　بترالون چون ای آشوب جنک
که نترو میدان فمالو بی سر　　که مبو فایق جه عرصه خطر
او سالو دو ها یا بابوی شیرت　　یام برزو بکمر بند زنجیرت
١٦٨ جهان بخش شیر تراضی بو حرف　　کرد لغض و کینه کردش بو طرف
سپای ایرانی نشتن نسبات　　هیچ نین و تنک راه لتو نهات
او شو لو حصار کرتن بزم می　　لو تا شان باده کیانان کی
جه دوار لو شان باده لو عنبر　　سر نیان بخواب تا واده اکبر
جه نصفه شو بی پاواشاه لو　　سالار شاهن یانی کیخسرو
ذال زر چینش بازیم سرداران　　یاوان وپای میل تمام یاران
خبردان دردم پیری پور ذال　　واتن که یاواشاه کمر لال
آما و پای میل خیمه کرد و پاه　　اید که شنفتن شیران هیجاه

چنے وایرانی یکسر نہان   لوان وحضور شاہ کیانی
شاکیخسرو تادرب درگاہ   آقاو پشواز شیران جم جاہ
جہان بخش شروالا نژاک   شاہ کیخسرو درلاد نہ خاک
ہور یزادر دم کرتش نہ آغوش   ولینۂ دستہ کل بوش نیاولوش
وات صد آفرین ای مرد آزاد   نلین ولینۂ تو نیے دنیای شاد
نلین قسرنت نہ دنیای بے پلو   بازرواشا اللہ صاحب تاتو بیو
عرض کرد پادشام اقبال شاہن   وررنہ قلب من چون پرہ کاہن
ہرچہ کرد نم جہ یمن شاہن   وررنہ ای ضعیف چون پرہ کاہن
ہرچہ کرد نش کمینۂ کمتر   جہ لطف شاہن جہ خیر وجہ شر
نہ کفتکو بلین ظاہر بے سحر   ناکاہ پیدا بہ نصحرا لشکر
زمین و زمان بے کرد و تار گاہ   ماہ و ستاران ویشان کرد ہموار
آفتاب نہ ہول سپای بے شمار   ویش بکرد پنہان نکرد و غبار
نالۂ کبرکۂ کوس نالیو خم   صدای بالبان ناقوس النجم
نقۂ نقارہ پنج تاروسے تار   متوقیادردم ذالۂ ذالہ دار
شای افراسیاب چنے سپای ویش   ہم دیو جادو چنے قوم وخویش
ساراو سرزمین پوشا نسپاہ   دروودشت ببے بہ خیمہ وخرگاہ

رای مورنہ نصحرای بے پے

رای مورنہ نصحرای بے پے   یاہیچکس نمند نہ در دشت زی
کرد ینے سپاہان آمان و پای میل   زمین جوش وآورد ولینۂ دریای نیل
دالہ طبل کوس شاہ غضب خوہ   یاہیچ نے وتنک ای دنیای بے پلو
کوپا طبل کوس شای توران دیار   ژندن ناقوسان پیری عرصۂ کار
لو طرف خر و فرواب دالطوس   دان نہ کرنہ نانرکہ طبل کوس
سپای ایرانی کرنای جمشید   ہم سیفد مہرو ژندن نہ اوزید
جہ صدای کوسان نقارۂ نبرد   لرزا کہکشان زمین بے زبرد
دوای طبل آزم شیران خونخوار   ناکاہ برآما طیمور سالار
تروکرد بخدمت شای افراسیاب   سجدۂ زمین بجہ برد جہ خشم وجہ تاب 169
عرض کرد پادشاہ لدرہ رخصت   بشو نمیدان شیری پر صولت
آرومن لعون حتی بے زوال   دست بستہ کرون لوۂ تخم ذال
لدست بستہ پریت باورون   سپای توران بکشتا رود درون
مرخص فرماش شای توران دیار   اسپابش پوشا پری کارزار
یکصد و شصت تیر چنے و ترکش دان   چلین چلین کرد کمند تمام درزوان
کرز نہادمن نقرپوس زین   آویزانش کرد مرد سہمکین
قلخان ولینۂ کوہ و ستش نزوی شان۔   زلق سرسنان تمام زرنشان

کردش آماده بولینه پلنک — طلب کرد دردم آوردن کلنک
یادابر کاب ویله شهزاده — شاه فرما تمام شیران پیاده
بشان بر کاب تابه نصیف راه — دلیران دردم بفرمان شاه
شین بر کابش شاه و سرداران — نامدار پر زور واتش ار یاران
خدا نکهدار یاران هامدم — کردوتن یارت پادشاه اعظم
ناکاه نه غبار خیزا توز کرد — سپاه آماده زرم سر د
صدای کیرکه ونک زلاز بیل — دنک ناقوسان صدای قلل قیل
بهرام زر پوش چنے لعل پوش — پلنکه پوش بازهم یاقوت پوش
هرچوار سرداریاوان پر داوا — هورداشان خیمه لوزید واوا
طیمور نامدار روش کرد بمیدان — غزاه ویله البرشهزاده کیان
واتش ار رستم لوگاذال سام — رزم من لوبلا البو تمام
لوبر بمیدان معرکه سر د — برانین چوسن چرخ لاجورد
آرو بمیدان که مبو نکون — دایه کامین مرد مبو جکر خون
بیلتن اژنے خیزابے مدار — خروشا بجوش پیر کار زار
طلب کرد اسپاب یکایک تمام — آوردن پیریش آخر سرانجام
پوشاوندن اسپاب رزمی کار — ببرو بیانش لو کرد طیار

پوشاو بالا اسپابان جنگ

پوشاو بالا اسپابان جنگ — کلاه دیو سفید لوبیه پلنگ
بیالفر قیش چون شیر شکار — شصت حلقه کمند چون شیر خونخوار
آویزانش کرد بحلقه فتراک — کرز نهصد من هور کرتش بنخاک
کرت لدستوه نیزه اژدروار — پلدا بر کاب پهلوان کار
شاه فرما تمام شاه و بزرکان — شین بر کابش هر دانکه میدان
کرت لدستو حربه شور شر — فرما ار یاران کردینتان یکسر
بکردی دعا لدیده خونبار — کروم نکهدار دارنده داور
کردینے کلیلا ناوه شیران خونخوار — خداوند زخش واتش هرزه کار
170 یه چشن پیتور فخر وشے پر جنگ — آرومن لعون یزدان یکرنگ
لاشت ویله کوه مسپارون بنخاک — بتیغ هندی سینت مبو چاک
الدوالو رستم پیایے نه اسپ — او هم پیایے چون آزر کشب
آوردم جنو هر شیر سرمست — کله به کله چون قوچ تر دست
هر اژدهای نر هر شیر یکرنگ — دو نهر برداد هر ببر و پلنگ
دو مرد سنکے یک جه یک بتر — هر قوچ جنک هر ببر اژدر
او لدان نکان نر و سرزمین — بقر ملر زا ماهی غمکین
نه الدبهد زیل نه اوبے زبیل — ایرانے توران کرد بقال و قیل

رستم نامدار نام خداش بر د   واتش ای یزدان تاک تنهای فرد
پسم بدر نجات پادشای باک   طیمور صفدر بدون نبرد خاک
ایدوات تهمتن قوت دا بقین   طیمورش هو کرت نبرد سر زمین
برد لفرق سر پیلتن بجوش   داش بزمین دا بنعره و خروش
نشت و سر سینش هو کیشا خنجر   طیمور نامدار جیا کرو سر
ناگاه پیدا لودم نقابدار   واتش ای رستم دستت نگهدار
سهرابت بکشت نعرصهٔ میدان   بزویت نا ابو لورس جوان
کردت نکون سار فرزند دلبند   داخش هر بون تا هزار واند
داغدار پریش تا روز قیامت   خبریکث دایم لتو بند امت
طیمور پر زور باز مکر با و   دستت نگهدار پهلوان کو
فرزند دلبند برزوی سرور ن   ایسه سپهدار شای کینه ور ن
پیلتن اژنے حکایت بکوش   خیلے لتوا اژدهای پر جوش
کنیا لذستش خنجر هو نریز   هو ریزا دردم جه سینهٔ عزیز
طلب کرد دردم برزوی شیر اژدر   یکسر حکایت طیمور سرور
واتہ نقابدار فرزندی طیمور   وانا پے برزو نامدار پر زور
وات ای نقابدار شناسے کینے   بزانه حرفش تمام باجیین

دردم نقابدار نقاب کند جه

دردم نقابدار نقاب کند جه رو   نگاه کرد دردم بتاقے برز و
دردم شناسا حوری لقاین   نازدار نوخیز کیانے شاین
وات حوری لقای کردار چشن   پنم وا چه راست دل نه تشویش
پنهم وا چه راست پے چت کردارکار   طیمورت آورد پری کارزار گاه
آغاد جواب او حوری القاب   وات مدعام پے خون سهراب
واتم بتاقے طیمور سرور   منتا نو قصاص سهراب صفدر
ایسه من زانام نبے مقابل   ندست رستم او ببے خجل
جه نا علاج من کردم اظهار   الیدن حکایت برزوی شیر شکار
١٧٢ رستم خوش حال بے جه واته پی   کردش شکرانه دانای داوری
جود وا لبوسا ترخار طیمور   او هم دست او لبوا لبوزرور
جود وا لبوسا دست یای برزو   بالو حسر تمند لوش نیانه لو
شای افراسیاب ایدکه درجیم   بیجا و بیچ ورد چون بیچ ارقم
فرواد رساعت بسیار خونخوار   هروش وان پری پهلوان کار
بفرموده شاه جهت صد هزار   حمله وان پری لوه سام سوار
تهمتن نودم برخشش سوار   تو نیا پے طلب لو رانے دیار
سپای تورانے مردان کمر راه   داخل بین و هم شیران بیجا

ستہ نہ صد ہزار داخل ہاین وہم   سماہے تاریک چنے کردو تم

چکاچاک خیزانہ شور شیران   ہیاہیر نبرد جرکۂ دلیران

جہان بخش شیر چنے و کسہ تم   کیوکودرزی تمامی بہم

ہرزوی شیر اژدر چہنی و سام سوار   طیمور سوارے پے عرصۂ پیکار

ہون نبردی میدان سرکرد چون جیحون   زمین یکسر بقرمزی کل کون

طیمور ببرزور نبردی عرصۂ کار   حملہ دا ہیر ہزبر خونخوار

نیانہ کمان تیر خنجر سم   داتش نہ باہوراست ملعون بیم

جہ ہون بے غلطان ہزبر بہ پدین   سیاہ بے جہ قار شار توران زمین

واتش ای پیران ہزانہ پے کار   من طیمورم کرد بیہ سالار

کناچہ غلطان من دام باو مرد   ایسہ چینمان واتش کرد ہام نبرد

عرض کرد پادشام ہچکس جہ بدر   دست ہور کیر ہاین تا بروی محشر

نیے کفتکو بہ شاہ چنے پیران   یکے وات ار شاہ یانت لبو ویران

خلطان خاک بے شیدۂ فرزنت   عزیز نازدار جرکت دلبندت

طیمور پیک تیر و ستش نزمین   جہون شیدہ زمان بے رنگین

وردم خرو شار افراسیاب   لبو او یلاو روختۂ دل کباب

یاوا بنزدیک فرزند نازدار   دریش کف عن نخاک چون مینای آبدار

خلطانن نخاک زمین کردن

خلطانن نخاک زمین کردن رنگ   ہور کرتن لاشش نعرصۂ کار تنک

نکاہ کرون لیش کیانش نمندن   لبانش ماچر تشکر خندن

شار افراسیاب پے آزمایش   فرما بکوبان طبل آسایش

جیاین جہم شیران روی کار   ہرکس رو نیان پے خرگای کلنار

او روز سیار توران دیار   صد ہزار نفر کشتہ بے دکار

بیست ہزار نفر ایرانی زمین   کیشا ہاین ار دست تورانی زمین

بیلتن نو دم سجدۂ خسرو برد   حمد در راست بجا کہ آورد

خسرو وات رستم بمانی بشاد   پے ایرانیان عمرت لبو زیاد

عرض کرد پادشام کرد طایفۂ سام   کرد جان فدات یکسر خاص و عام

خسرو خوش دماغ نشت نہ تخت زر   طلب کرد طیمور شار والا کہر ١٧٢

طیمور صفدر ہفت دفعہ نخاک   سجدۂ زمین برد نسوی خسرو پاک

حمد و ثناو وصف آوردش وجاہ   کرتش نہ آغوش شار حشمت پناہ

بوسا جبینش شار کردون لقاہ   طیمور ہم بوسا زانوی شہنشاہ

کرے قرار داجہ پاہین ہزرو   یاکش نشان داپے شو پہ رو

دردم طلب کرد ساقیان جم   ساقی مہوشے مرآورد دمادم

ساقی سیم اندام جامش دا بدست   مدا و شیران یزدانی پرست

نو طرف سپاه شاه افراسیاب　　پسر فرزندش خسته و دل کباب
مداوسی دا ملزا چون نیی　　ننوشا او شوجه پیاله ء می
نوشدادر دم بتعجیل تا و　　غسلش دان دردم بزم زوی آو
شستشان دردم بسطر و کافور　　سپردن و خاک رسم شاه دستور
باقی سپاهان یکایک تمام　　کیرتن بزم میر یکسر خاص و عام
تابه نصف شو بنوشان می　　طلایه لشکر بر کردن پی پی
سر نیهان بخواب مردان خونخوار　　یلیچ بیدار نین شیران زوی کار
ستاره سحر پیدا بی دردم　　زنگ جش وار پیچ ورد چون ارقم
سپای زنگ زیب جشی سیاه　　شکست ورد در لاد ادنسوی دنیا
کردشان ستیز نسوی آسمان　　لبفرموده حق شاه والامکان
ستاره سحر دانه طبل کوس　　شکست ورد زنگی جه صدای ناقوس
نقاره نیزداو شای خورشید خو　　برآورد و بیرنه هامون و کوه
شفق بی ظاهر نسوی آسمان　　تروشن بی جنو توی عرصه جهان
مؤذن وانا تمام ورد دات　　لا الا بدرکای قاضی الحاجات
یارب بحاجت نور پیغمبر　　به بخشی کنای بنده کان یکسر
بازهم مصطفی حق کرم دار　　مبر بخش کناش نیی دنیای غدار

بلقیق محمد ع شای هردوسرا

بلقیق محمد ع شای هردوسرا　　چونکه پیجاب دین ماجرا
چینی روسیاهم عاصی حالن　　شادی و عیش و نوش جلاش طالن
بالبو محمودن ویردن جدون　　یارب جه عقبی نکیرش زلبون
آمرزیدش کرد بلقیق پیغمبر　　جنارا البقر واویلای محشر
یا حق قبول کردعا فرج　　محمود جتروی ناز لغو بینوازیت رنج
القصه خورشید قرار کرت نه اوج　　ایرانی و توران سواربین فوج فوج
سپاهان تمام بیدار بین جه خواب　　پوشاشان باتن اسلحه و اسباب
سوار بین دردم مهدران انتظار　　کی مهوا و تو مبازنیی کار
ناگاه کوهکش سردار سنگی　　آقا بیر تزرم چون شیر جنگی
١٧٣ تو کرد پیر طی خسرو سالار　　واتش ای رستم نوه نامدار
بوری نمیدان مردان شیر جنگ　　تاوینی ضربه اژدها و پلنگ
خداوند رخش رستم نامدار　　سوار بی و رخش پی تزرم پیکار
آقا نمیدان نوه پور زال　　خروشا بخشم دست دا بکوپال
عترابه تند وات ای کوهکش　　خبیث لد کو مردود توروش
یه چش پی طور فخر و شی پی کین　　نبیره عاد ضحاک شار بدین
کاری کردن پیت نسزم جدال　　منزل و ماوات نار بحیا ل

فرامرز اثر نے واتۂ بابو کہین — عرق چون امطار سر کرد نجبین
جدرون ہوات آیا کرد کار — بابوم پے قتلم کیشان تیغ ژار
او نعرا لو یہ فرزند شن — عزیز نامدار ہم دلبند شن
پسر کشتم پروا ندار و — نگہدار یم کریا لو آرو
آما لجواب کوہکش بقین — وات ار پہلوان ایران زمین
من وارث بہ ملک ایران لو تورم — بہ تخت شاہی دو ملک زر ورم
ار دعوا کرن پری تخت و تاج — وکرنہ بدن اخراجات و باج
وکرنہ بذات پادشاہی بچون — کاری مکرون ہون شو پے جیحون
پیلتن اثر نے گفتگوی کوہکش — مہمیز داد ار دم پری اسپ رخش
کوہکش بہ تند دست بردیے کمان — نیانہ ترکش تیر زری کیشان
اسپر دا نرا اش رستم نامدار — نہ اسپر و بیرد تیر زہر آبدار
جا اش کرد نجوش تیر پولادسم — نزرہ و قتلاو درلاو بیے کم
رستم نامدار چہ ہیبت تیر — دنیا جلا راو بے و سیاہ قیر
دست بردیے کمان تہمتن بقار — ہوا دا پیری تیر سیرنہ ژار
اسپر دا نرا اش کوہکش دلیر — بفران بر شے و ینۂ زہر قیر
سلید شصت تیر و ببر خونخوار — دان بہ اعضا ریم نعرۂ پکار

یلچ حاصل نے مدعا بہ تیر

یلچ حاصل نے مدعا بہ تیر — جو شان دست بردن پے قبضۂ شمشیر
او نہ شمشیر حملہ آوردن — دم شمشیران چون ارّہ کردن
شمشیر نہ قبضہ شکیا نہ مصاف — دست دان بسر نیزے گزاف لاف
شکیا چوب سنان سر نیزو کم بے — توی عرصۂ میدان تاریک تم بے
وستن کمندان نتوی عرصۂ کار — دو ببر پیر زور چو اژدہا وار
کیشان کمندان پیر جہ شرارہ — کمندان نو دم بین پارہ پارہ
کیشان جہ قہر پوس گرز سنگے سام — خروشان پے رزم چو شیر بہرام
او نہ بگرزان حملہ آوردن — گرز نہ قلب داو بے حلقہ کردن
دست دان بکمر دو ببر سرمست — نتوی رزم مدا زور آوری و شصت
بتریا کمر بند چو اژدہای جنگ — آمان و زمین بو بینۂ پلنگ ١٧٤
کرتن کمر بند نتوی عرصہ گاہ — بگشتے بازی شیران ہیجا
خشاردان پنجہ بحیلہ سازی — نتوی میدان بگشتے بازے
دو ببر خونخوار چو البرز رنگ — یکے وینۂ شیر یکے چون پلنگ
او تو تا ایوار گشتے نکار بے — نظارۂ شاہان پے دو سر دار پے
غروب بے آما خورشید بے سوار — فرما آوردن فانوسان ہزار
فراشان خاص نتوی عرصہ کار — توی میدان جاروب کردن چون گلزار

کردن منقش فراشان فرش　　　باآب جاروب کردن منقش

دعای فراشی آوردن خوانان　　　مرغان بریان پر جه طعامان

کردن تناول هردوشان بهم　　　نوشاشان هردو دردم خاتر جم

دعای طعامات آوردن شراب　　　جه نقل و شراب جه مزه کباب

هر یک نوشاشان ده جام شراب　　　بازهم نموریزان به تعجیل رتاب

کردن کمر بند تا وصب سحر　　　عاجز بین جه کیان شیران سور

رستم نامدار غیرت دا بکمین　　　سردا البسینه کوهکش پر قین

پست قدم کوهکش آوردش و پست　　　یکسران پهلوان بزمین کروست

نیاش ورزمین دردم بشتاب　　　ناغافل دردم پاره بی نقاب

تر و پوش بی پاره تراز جی آشکار　　　ناگاه نگاه کرد رستم نامدار

دیا بستر خار کوهکش البرز　　　آقا و عینش نودم فرامرز

فرامرز دردم کفت نخاک پاش　　　بوسا پیاپی دست و پای باباش

رستم هردو دست وستش نکردن　　　حو دیدش بوسا چون غنچه چمنی

به نعره بلند وات ای جهان بخش　　　بوری نمیدان چون تیر پر نقش

بو سر تا با بوت بدروت بدست　　　هندی خیره سر شیت نادرست

هر کیز با بوی ویش ندینت وجم　　　وینه پروانه یا بوینه شم

بوسا دست و پای فرامرز شیر

بوسا دست و پای فرامرز شیر　　　فرامرز دردم چون باد شبکیر

کرتش نه آغوش فرزند نازدار　　　بوسا حو دیدش وینه رستم وار

شای افراسیاب واتش ای پیران　　　کوهکش بیم شی باردی ایران

آیا کوهکش کی بو بی قرار　　　پیران عرض کردش شای والاتبار

او کوهکش نبو فرامرز شیر　　　بوسه معلوم ای شای بی نظیر

یکساعت نویرد جه بین کلام　　　آشکار بی جه طایفه سام

پیران عرض کردش نواتم ای شاه　　　ایمجار اظهار بی شای حشمت پناه

سپای کوهکش کردشین پی ایران　　　داخل بین وصف شای نره شیران

هزبر بلا وینه فیل مست　　　بردش سجده شاه کور بت پرست

بفرما بدن طبل رزم نی دم　　　آرو دست بسته حاورون رستم ١٧٥

شای افراسیاب دانه طبل رزم　　　هزبر بلا به تعجیل جزم

آقا نمیدان دلیو بد فعال　　　غیر او خروشا ببری تهم ذال

واتش ای سکزی رستم ذابل　　　آرومن بعون پادشای عادل

کاری کردن پت ببی قیل و قال　　　اعضای قلب تو بکرون خرخال

بوری نمیدان معرکه جدال　　　تا وینی حربه ساتور کوپال

رستم نامدار دردم بی سوار　　　آقا نمیدان اژدهای پیکار

واتش ای لعین دیو بدخصال   لذینت لتو ضرب لوۂ تہم ذال

دیوان داوم سرنکون کردن   مرجم نہ دیوان کوہ قاف بدن

خراج ملک هندستان سندن   شاهان ترور حرد جلا من بزدن

امن کشتم اکوان ارژنک   امن قطران شاه کشتن بزور جنک

امن اولادم بچاندرخت   امن کشتم کہنکان لدبخت

وتریم بهمدابوینہ اکرباس   امن کشتم دیو بلاس

امن قہقہۂ ہمزاد سلمان   امن کشتم پادشاه غلمان

امن کشتم شای لکے کہزاد   امن فنام داذلون شداد

امن کشتم شاه کیاسے   امن اشکبوس کردنم فانے

امن کشتم قطران و قطمیر   امن فنام دامعیار شاه پیر

امن کشتم عادر شاه جمشید   من بہرآوردم جکرک دیو سفید

امن کشتم عیوق چہل سر   امن کشتم عقور شاه کافر

امن کشتم کوش بیے کوش   امن کشتم شاه اژدر بدوش

من کردنم قتل بیلسم بتیغ   من سپاه ترکان آوردم جہ بیغ

ملعون کذاب من کشتم سہراب   ملعون من بسم شاه افراسیاب

ایسر بتوفیق کریم بے عیب   ایشا الله بعون پادشاه لاریب

بیک ضرب تیغ بترندۂ شش

بیک ضرب تیغ بترندۂ شش پتر   لاشت مکیالون بہاوای بقر

ہنر بر بلا دست دابالتور   خیزبا نجاہ قہرمان دستور

حملہ دا پری شاه تاج بخش   نامدار کوان خداوند رخش

الپردا نتراش شیر کردکار   داش بزور الپر ملعون مردار

جہ شقۂ الپر خیزبا شرر   بیلتن جہ ضرب شوم بدا خطر

چہار پای رخش بشے نزور زمین   نالا بمعبود جہان آفرین

تا تنک بشے بخاک رخش سہمکین   جہ ضرب بازوی بیتیارۂ بے دین

ہر شیر وارده رستم جہ وادر   بجشنے دالدم سمعۂ شیر نر

کنابیادش ضرب دیو سفید ❀   جہ رخش رخشان او بتراش امد

نہکداش شاه لامکان   جہ ضرب بیدین لغرصۂ میدان

۱۷۶ مہمیزدا بر رخش شیر سہمناک   چون مرغ تیز پتر برآما بخاک

الپر وست نشان شیر شیران کیر   کرز نہاهد من بو بے نظیر

کیتا نقر بوس لوۂ زال زر   چہ رخش دا بجب یاو القمر

نہ رکنا جہ قیلین حربۂ شور شر   ہنر بر بلا شے نزور الپر

بپراشۂ پر شنک چون نار اخکر   بزور کش یاوا بچرخ اخظر

آورد بہ سر دا انہهد منے کرز   انجم تاریا جیاهوی البرز

دابا الپردا خداوند رخش   ہنر بر چنے و فیل بخاک کردش نقش

الپر بکردن کردن بسینہ   سینہ بہ شکم تخت فیلنہ

تخت فیل یاوا باشکم فیل   ہنر بر نکون ساروینۂ دریای نیل

فغان برآما آسمان تا زمین   جہ زور دستت ہزار آفرین

لغوینے کنزند نزوری زور کار   آفرینت بولنوۂ سام سوار

کسو بتوتیا هم ہنر برو فیل   سپاهان داشان نہ قال و قیل

شیردم لودم آمانہ میدان   غترا بر رستم اژدهای دمان

رزم کردن جہان پہلوان رستم تاج بخش با سپاهان یکسر

نالستش بغیرت پہلوان کار یا الله یا محمد ع   اما رو بر روش شیر کارزار

دست دا بشمشیر شیر اکیرہ   رو کرد پہ ملعون مرد بے نظیر

الپر کرد رو پوش شیر دم بقار   داش با پیرا لوۂ نامدار

کردش بدونیم لو بینۂ اخیار   خلطان کرد بخاک دیو جادو کار

شاه افراسیاب ایدکه دو جہم   بچا پیچ ورد چون پیچ ارقم

شاه یاقوت پوش آما پری کار   وا انحاصل او رو تا وقت الیوار

بضرب نیزه و شمشیر تیز   ہم کوپال کین بہن و ریزه ریز

نکردن علاج بیا بہن جہ اسپ   ہردو خروشان چون آذر کشسپ

تا آخر المر رستم نامدار

تا آخر المر رستم نامدار   داش بزمین دا یاقوت پوش بقار

کیتاه تیغ تیز بیلتن بقار   ناکاه بیدا بے شخص نقابدار

واتش ای رستم لوۂ ذال سام   دستت نکہدار بچہ بچۂ نقام

یاقوت پوش جنے لعل پوش زر   نبیرۂ و بیتن شیران اژدر

ہردو ہن فرزند جہان بخش شیر   زور روش لیشان مکر سیاه قیر

رستم عجب مند جہ کار اوان   جہان بخش طلب کردش بدوان

جہان بخش آما چون شیر خونخوار   و خیتہ نکاه کرد بپوشیده سر

شناسادردم وخت شنکولن   زانامہ عزار خیلے مقتولن ❀

رستم وات فرزند شناسے یاران   بنام و نیشان ای نقابداران

۱۷۷ عرض کردش یا جد کیانم بو فدات   نکردی مقتول شیران پر ذات

رستم وات مقتول نین بدستم   خاصہ پشت ویم آرو نشکستم

رستم ہو ریزا جہ سینۂ اژدر   لعل پوش آما آنجہ یاو سر

بوسان دست و پای خداوند رخش   شاد بہ لوکارہ لودم جہانبخش

رستم ببوسا ہر دو شان بناز   کیاست بہ پا بوس شاه بلند پرواز

کردن شکرانۂ دہندۂ داور   شاد بین بدیدار با بو برادر

ناکاه بلنک پوش آما نمیدان   بیلتن فرما نامدار کوان

پس مدرسه زا ابشق خداروبیت   یکهر نے داروں لواچون پریت
از نقاب چش پوشانیه سرو   پنج واچهار است صاحب تالوپو
ایدا ٹرنے بکوش پلنگ نپوش   نقاب هوادا ظاهر بے سرپوش
پهلتن دیا جهانگیرو جسم   شناسا فرزند ویش بخا تر جم
جهانگیر دردم دست باب بوسا   بعذرخواهی بے موا سا
سپلر جهانگیر چون آزرکشپ   شین پرری ایران هم بانوکشپ
ناگاه بهرام شاه اژدها دهان   آمانه میدان چون شیر غران

رزم کردن رستم با جواهرپوش و آشکار شدن بهرام شاه

یا رسول الله

پهلتن چنیش ویش کرد مقابل   واسی حاصل ده تروهر دو پن نجل
هیچ حاصل نے بیترو • تبر   بهیابین جه اسپ شیران اژدر
بازیم ده شبان ده روز سران سر   بگشتے بازی هر دو کینه ور
سپاه عاجز بے جه رزم دو شیر   تور تروش لیث تلے و سیاه قیر
پهلتن بیحد خوفش ندل برد   واتش ای یزدان تاک تنیا فرد
نجات دهنم پادشاه پاک   نکریم زبون نیے ماوا دنیے خاک
ایدواتش رستم کرد وا زار زار   بدرگاه کریم ستر پوش ستار
ناگه تبردار زور دا باندام   پشت ولیشت بردش لوه ذال سام

یک زانو رستم نیاد زمین

یک زانو رستم نیاد زمین   سپاه ایرانے خوشان پے کین
کمرتن چهار اطراف پیلتن بقار   نبیره نبیران لوه سام سوار
خرو وات یاشار شاهان   بیاده بداد کیم کرده تراها ن
بداد م بیرس نبون خجالت   کن فیکن کار صاحب عدالت
رستم نبیره رزم فایق لواچار   یا صاحب چطر هم لیل و نهار
مستجاب بیے دعای شاه لوه   لوطرف رستم نبیره رزم او کوه
پهلتن بیرزور مردانکے ویش   تکان دالو شیر نلنیشا بکیش
ناگاه یکشخصے پیدا بے دردم   آماو نزدیک بهرام و رستم
دست دا به نقاب شاتبردار   بیرزی بهمدا نبیره وی عرصه کار
واتش ای رستم لوه ذال سام   مژده بهلیم بیم ای مرد نیکنام ١٧٨
شاه جوهری فرزند برزون   ایسه چنے ولو بهام ترازون
رستم ایدا ٹرنے خلاص بے جدرد   طلب کرد برزو بے عرصه نبرد
واتش ای برزو بهرام زرپوش   فرزندو پاتن ویش کردن سرپوش
شاه نقابدار کذارش تمام   یاوانا لبسع لوه ذال سام
شناسا برزو کناچه لهاک   نه مغرب شار بے او شاه بے باک
زانا بفرزند اولاد ویشی   پے جنگ جدال او کینه کیشی

هر دیدش لوسا برزو شیر اژدر   کیاست و خدمت شار ولا کهر
شار افراسیاب الدکه دروجیم   دنیا و مافیها جلاتش بی عاتم
واتش بے پیران وزیر پرهوش   شے پرری ایران باز جواهرپوش
باقے نبیره هم فرزند زاده   یاقوت پوش چنے اهل خانزاده
فرامرز چنے بازهم جهانگیر   تمام فرزندان جه برناو جه پیر
داماد خاقان طیمور نامدار   شین پرری ایران صغار و کبار
او سار رستم بے بتنیا سوار   مکردش کشتار جه توران دیار
ایسه تور عالم بے و نبیره   وا چه بکوبان کوس و تبیره
طبل آسایش بکوبان نیدر   بلکه آزاد بین جه خوف خطر
بشین پے توران بجرک خسته   من پے فرزندم یا بیم شکسته
بفرموده شاه آسایش ژنندن   ناقوس نفیر نعره وندن
ایران مردان پے آزمایش   لوودم منوازان طبل آسایش
دما ناقوسان هر کس جابجاه   هر کس تروکردن پے خیمه و خرگاه
نبیره نبیران اولاد دستان   آزاده مردان خسرو پرستان
جه خورد و کلان یکسر باردو   رونیان پرری خرکار شاه لو
ذال زر چنے جهان پهلوان   باقے نبیران یک یک بدوان

واتش بر رستم بمانے بشاد

واتش بر رستم بمانے بشاد   پرری شار خسرو عمرت بو زیاد
تو بے کنزلند نبیره ی روزکار   بعیش و نشاط پهلوان کار
عرض کرد پادشام کرد طایفه ذال   کرد عبد و پاتن شاه پر اقبال
یکسر بقربان پای تخت بان   بعمرو اقبال بیرزی بخت بان
شاها بے تو عمر مان نبو   کرد خاک ایران ببون هیکو
جه اقبال تون فتح ایرانے   اگر لو نبا کرد ببان فانے
شاه کیخسرو بیحد بے خوشحال   آفرین واتش با اولاد ذال
دردم طلب کرد ساقے سیم ساق   هم صراحی کیجے بصد طمطراق
شراب گلرنگ عقیقے گلنار   حاضر کرد شان چون لاله و بهار
سازان موکش سه تار و چهل تار   محبوب محبوبان آمان صد هزار
نغمه خوش آهنگ ساز موسیقار   صدای زیل و بم ناقوسان تار ١٧٩
مجلس بے ورشک بتخانه فرنگ   جه مدیر ماسان شیدای شوخ شنگ
شاه کیانے خسرو سالار   طلب کرد دردم شیران خونخوار
یکایک تمام اول زواره   فرزندان او مرز و تخاره
برزو طلب کرد چنے فرزندان   طیمور و بهرام هر دو دلبندان
فرامرز چنے جهان بخش و سام   یاقوت لعل پوش شیران بهرام

بهادیکر اقاچنے جهان دار — باقی فرزندان شیران زور کار
طوس زرین کفش چنے و فرزندان — زر علی و زر پوش مردان میدان
کودرز و کشواد کرکین میلاد — شید و شور قارن زر داد فرهاد
کزارده داشکن ہم چنے و پشرن — مردان داو خواز صاحب مکر و فن
ہفت ہزار نفر کرسے نشینان — شیران اژدر یک للاو یک دینان
حاضر ہین لو جاه تمام ہے ہم — لعیش و نشات کرد بخاطر جم
رستم باش بلوک شاه خسرو بے — وا باقی شیرن طایفهٔ اوبے

کرفتار شدن کو باش کہ فرامرز و با پلنکہ پوش

یا الله یا محمد یا علی

لو طرف شار تور غمکین و خستہ — سپهر ی فرزندان او دل شکستہ
قات و ملول بے چنے امیران — آماو جواب لو دہلا پیران
عرض کرد پادشاہ و یت مدر بغم — ایشو میاوا قیروان خاطر جم
شار زنکے یاران زنکے سیاه کار — نہین قہر بینش نر دو ر زور کار
بیک دقیقہ بیک دمزدن — دست بستہ ماروپے لو تہمتن
طایفهٔ دستان تمام سراسر — بسحر و افسون ماوره ضرر
قیروان زنکے منشور نہ عام — اشو ہیاوابے ماواو مقام
شصت نفر جبه دیکم زنکے زبر دست — پہلوان اش ہن کو ربت پرست

شصت ہزار نفر جبر زنکے

شصت ہزار نفر جبه زنکے سپاه — ماو روپے ترزم سپار کینہ خواه
طیمور بدبخت چنے و فرہرز — برزوی برزکر صاحب کین کرز
ہم جواہر پوش چنے و یاقوت پوش — ماو رو یکسر برلرزله و جوش
افسون موانو قیروان نر دو رکار — طایفهٔ دستان نر دو ر کار زار مبو کرفتار
وسن ہم وغم شاه حاتم خو — دوران دنیا ہیچ ندارو پو
نیے کفتکوے پیران چنر و شاه — ناکاه پرده دار عرض کرد و غش شاه
یکفر آمان ہم تندرو طیار — عرضش آوردن ولار شہر یار
اکر ترخصت بیو بخدمت — لواچو مطلب بے مزد و منت
شاه فرماوا چو مطلبش چیش — البتہ احوال قیروان شاه پیش
مرخص فرماشار بلند اختر — دیاد یش و چیم دیوی بد نظر ١٨٠
سجدهٔ ادب برد بر دو ر شہنشاه — نامهٔ سربمہر قیروان شار کمراه
نیا بخدمت نامهٔ سر بمہر — داشان بد بیرو لذش نہ حضور
لو نشتن ار شار ترکستان ماوا — شنفتم بستے کمر بے داو
نازبر بلا ہین تکونسار — طیمور نر دو ر ترزم ہین کرفتار
لوهٔ لیبلسم یانے شیر دم — کیشان نر دو ر ترزم لبنختی و ستم
شیدهٔ فرزنت ہین لت و پار — چند ہزار دیوان مقتولنے دہکار

ایسا نشتنے بخاطر ملول — نیدم کیانم ولار لو ر رسول
فرداو پس فردا چنے و سپار ویم — ماورون بخدمت چند سپار عظیم
چند ہزار زنکے یکسر آدم خوار — چند ہزار ساحر کس نبرده چار
یکسر آماده پیروی کار زار — ویت مدر بہ غم شار توران دیار
خاطرت لو جمع ماور و یا نہ — وسن در دی سرای شار یکانہ
شار افراسیاب اثر نے ار خبر — شو کو فیا چون کل خنده کرد اشر
صد ہزار رکمن اشرفے و کوہر — داشان بقاصد دیو بد اختر
جواب قاصد ردم لو لیاه — بہ لبے حکایت ہیچ مواساه
لو نشیت ار عزیز آمادو دخیل — جذبت دشمن خیلے ہم زلیل
اکر لو مرد بر مردانہ وار سے — مبو هرستان منظور بدار ے
لو خوبام و ینت من ہم ہام و ینت — منزالون حق دین و آینت
و عدهٔ خلاف ماور نر دو ر کار — دشمن لسجیدن لذار و شمار
رو تشریف باورد خیل عرب — سوکندت بہ بہت بہ پیر و بیت
نامش تمام کرد سپرد و قاصد — سجدهٔ ادب دا او نر دو ر قاصد
بیک دمزدن جادوی حیلہ باز — یاد البقیروان مکارهٔ فند ساز
کفتکو ی شار تور تمام سراسر — اظہار کرد بشار شوم بد اختر

قیروان ملعون زنکے سیاه

قیروان ملعون زنکے سیاه کار — کفت نکار ساز ی ملعون مردار
ہر تا ہیا وابے سفید حصار — بشین بسر وقت شار توران دیار
او شو نہ مجلس ہنو شان مے — ناورد ہیاد کیا نان کیے
دمار عیش و نوش یاران احباب — جہ مستے شراب سرنیان بخواب
کرزمہ چرقوش ببر کردن و بر — ہیچ بیدار نہین میران لشکر
مئوذن بیدار اکبر ی و لذش — بے طاعت کران زرهٔ لو ر شندش
سپار زنک زیب سپار الود کار — شکست و ردد ر لا دنچر نخ چہار
جانبازهٔ کردن مدرا انتظار — آماده آماپے عرب سوار
کسرت بد ستو نیزهٔ نظری — طپ طپ آماده آما اخضری
خلات بخشان کرد بہامون کو — ببر آماو ببر سلطان خوشخو ١٨١
نشت نہ تخت زر سلطان خوش فره — درم افشان بہامون و ببر
یارب بحاجت تروزهٔ پیغمبر — بہ بخشے کنار عاصیان یکسر
یارب بحاجت چہار یار انبے — ابابکر و عمر عثمان و علے
یارب بحاجت شبر شبہر — دور وزی لیمان شرارهٔ سقر
بہ بخشے کنار فرقهٔ زیب و زشت — خصوص فرج تا بہشت الا پشت
بہ بخشے کنار بابور او محمود — کر مدار تو نے واجب الوجود

تا ستمکار بو بیچاره و ناشرار   شاد لو بخت تو وخته کس ندار
محمود مظلوم بیچاره و حال لن   امدش لعون شاه بیثالن
یارب بحاجت حرکیو رسول   دعای فرج لو کری قبول
کنای بالبو او بخش یا الله   با آیهٔ شریف نصرٌ من الله
القصه خورشید لشت تخت زر   سپاه خروشان پی آشوب شر
سپاه ایرانی تمامی یکسر   نیر نیران لوهٔ ذال زر
اول که رستم سواری در دم   ثانی که بهرام شهزادهٔ نیرم
بیرزو فرامرز جهانگیر سام   زوارهٔ پتر زور هم یاران تمام
لودم جهان بخش سواری و فیل   سپاه جوشنا وینه دریای نیل
یاقوت پوش چنی وشاه لعل پوش   جوشیان شیران بیزلزله و جوش
کتر ناکیشا لعرصه بات   لی تار و چهل تار چون عرصهٔ قیامت
زمین به وکرد سما سرنکون   جنالهٔ فیلان کتر وبی کردون
شاه افراسیاب پیران کرد طلب   فرمای پیران پتر اصل و نصب
چشن تدبیرت بیری کارزار   ایرانی شیران مدران سوار
قیروان شاه زنگی ناما پیر رزم   ایرانی مردان عزم شان هنی جزم
نین سواری لشو بمیدان   چشن مدی جواب ایرانی مردان

عرض کردش پیران ای

عرض کردش پیران ای شاه کیانی   لوازه فهلت لو جه ایرانی
لوادی هفت روز مهلت طلب کر   بیزانین چشن تقدیرات جه سر
بهانه وازه تعزیت داری   مشغول هین بفکر افغان وزاری
واپچه فرزندم شیدهٔ نامدار   چون فنا هین ستوری کارزار
صلاحی کردن تعزیهٔ فرزند   بلکه بی حرفه نادرین کز سند
هر تامیا و اقیروان شاه زنگی   اوساباورین حرف دو رنگی
شاه پسند کردش تدبیر پیران   طلب کرد و دردم خاصهٔ دبیران
نامهٔ پر مضمون نه جو اهر کیل   انشا کرد و پر نه باران سیل
لولیا خروشان سپه شیران   باش بالادست شاهان ایران
سواری جه خوشی من دلتو بهم   بیوندی داریم جه شاهان جم
۱۸۲ چونکه تقدیری جه دنیای غدار   خویش و اقربا بیابان بخونخوار
ورنه لو جه کو دشمنی کردن   چنی جدو بیت بسر لوردن
لو لسه بی تقدیر کرد ناکردون   بالوبت سربرید لشت پر هون
ایسه کرد کناه وکم هین بار   هم بکردن ستوری روز کار
چونکه فرزندم عزیز دلبند   کشیان ستوری رزم خاص هین پسند
نکیرون هفت روز تعزیهٔ جوان   مواجالوه تا آخر زمان

بدر فهلتم سازش کرم کردون   جودما جنو به بی چند و چون
نغعرکه و رزم سپاهان تمام   بی معرکه و جنگ جرکهٔ خاص عام
نامه تمام کرد سپرد و قاصد   واتش بی شاهان عیب فاسد
قاصد سند جه شاه نامهٔ صلح آمیز   رو کرد بسپای شیران هون ریز
یاوا باردی خروشان سالار   نامه دا بدست شاه کردون وقار
مطالعش کرد شاه جهاندار   بیزیش آما شای توران شار
ریزا اندیده اشک بقرین   بی حال شیده چند ریزا اسرینی
لولیا جواب شاه افراسیاب   تقصیر وینن شای اخطر جناب
هرسال یکمری جوان نازدار   فاوری پچ رزم ایرانی دیار
او مدی وکشت مرد بی تاوان   دایم شیون جیانهٔ باوان
یام خون بیزهٔ ذال بیرمسر   جه پشت دستان یام خور سیتی
کنا پچهٔ خاقان مدری پیش   ایسم داوادی منیری ونش
حیفن پسر لو دل باور بیهوش   بی تقصیرت کوشت شاه سیاوش
سهراب مظلوم لو چهٔ رسیده   او هم دای بکوشت ستم کشیده
چند نامداران نه هرمزد لوم   کردین دای بقتل ای بدبخت شوم
ایسه تعزیهٔ شیدهٔ دردمند   داخش بکیشه تا هزار واند

باد امهلت بوشای دارا دربان

باد امهلت بوشای دارا دربان   ستالون قصاص کیهان مهان
لعون یزدان شاه بلند وال   ویت و قوشنت بکرون پامال
قصاص بالوم هم چنی و سهراب   مدی بد ستم شای کردون جناب
مهلت بخشام بیت هرتا به هفت رو   منزالون حیلهٔ ها بدست لو
مکر و مکارهٔ ها بدست لو   اینه دیانن فاوری جه لوه
اختیار بتون اری بی اینصاف   آخر مکیزی جه عرصهٔ مصاف
سرنکون وبی آخر سرانجام   الامر و مینکم باقی و سلام
تمام کرد نامه سپرد و رافیع   بردش بی بیمار دروان نافیع
سپردش بدست پیران پیر فام   مفهوم بی لیشان نامهٔ عنبر فام
شاه افراسیاب شاد و خوشحال بی   بلی بعض حرف او قاتش تال بی
بخاطر جمعی قیروان شاه بدکار   کفت نکار ساز سپای توران شار
۱۸۳ هرتا بیاوا زنگی واردن کار   کوشد ربیراو خوشکو خوش گفتار
بشنودی بکوش حکایت لو   هوش و فکر و فام و بیر دمات لو
بیزاندی ای چرخ وار دنی کاره   چند پادشاهان کردن آوره
چرخ چپ وار جه ستوری شانا   هرکس فامدار بو عاقیل و دانا
بیزانه تحقیق دنیای بی بنیاد   لدار و وفا بیکهم زیاد

او تو شاری خسرو شاه پر شوکت   به افراسیاب هفت روز مهلت

رفتن جهان پهلوان   به نخچیر و ذلیل شدن ایرانیان

جهان پهلوان خداوند رخش   آرزوی شکار جدل کردش نخش
آورد بخاطر لاله و لالهزار   بکیلونه صحن صحرای توردیار
چونکه مدتی گوشه نشین بی   پی رخش رخشان قاتی غمگین بی
نکرده بی کشت صحرا هامون   تیزابی پی رخش او ندیده هون
عرض بخدمت خسرو سالار   آرزوم کردن گل کشت گلزار
یه چندی وختی حسرتان دل   عاشقم پی گشت چون بلبل پی گل
پاچ رزم و آشوب نین تا هفت رو   مهلت دا بر شاری تورانی گروه
کمترین غلام تو مرخص کر   حلقه گوشی توم تا روز محشر
شاه فرما رستم بمانی بشاد   نه سیر صحرا خم بدرو باد
هر توبنی امید نروی روزکار   من تو قبول کرد نیاری پدروار
حرف معا چون دیانه ها ور   نه سیر صحرا زو تشریف باور
مبادا توه پشنک پر کین   باور و نکار حیلهٔ پرفن
مکاری کارش هرله نیا دم   جه مولت واستیش خاطر ناشاد
چون حرام زادهٔ مادر خطاهن   محیل دوران تورانی جاهن

مترسون بفند کاری بازو

مترسون بفند کاری بازو   یک جه شیران بنزیندو نازو
بلی وییرو فکر آقا دعات بو   توفیقت رفیق پشت و پنات بو
سجدهٔ ادب برد رستم نامدار   سوار بی بر رخش پرندهٔ طیار
رو کرده صحرا به نخچیر کردن   پی عزم گل گشت گوران آوردن
او تو چند صحرا چنی کش و کوه   مکردش سیران چهندان توه
نه آهو نه گور هیچ نبی دیار   مات و ملول بی توهٔ نامدار
مهمیز دا بر رخش سنکش کرد باو   بکشو کوهسار پهلوان داو
ناگاه جه تقدیر چرخ نیلی رنک   دیار دا گوری جه بالای سنک
رکابی بتند باشنهٔ استون وار   دردم دا بر رخش پهلوان کار
رخش بی زبان نر کلنا جدرد   چون مرغ پرواز کر به نالهٔ نبرد
پاوابنزداد گور بیچاره   راش نبی تو جا او سنک خاره ١٨٤
رستم یکتیر کنز بنی کرد دردم   داش و پهلوی گور به سنگین رستم
تیرش تا پر تشت بخاری خطر   بیابی نر رخش کوهٔ ذال زر
سر برآد گور چنی پا و دست   چرمش بو دستور تا واد القصت
آهر تو دشت هاوا سنک خار   فرو نا تو دم پهلوان کار
تداش نر زوی سیخ گور خون چکاب   چرخناش ساتی تاب بکباب

واردش گوشت مغز تمام استخوان   قانع بی دردم جهان پهلوان
آبی پیدا کرد و واردش قطرهٔ آب   آوردش بدل ساتی کرد خاب
دیشکه یک سنکی گران تر جه کوه   هم صاف و پیحوش خارهٔ عنبر بو
واتش ار سنکه پی تشنکهٔ خواب   چه خاص بی عیبن چون در خوشاب
رخش آورد دردم لبتش و پای سنک   کیلا پی علف تو صحرای خوشرنک
یک قدر علف بر بلکه پای کوه   کندش جه ریشه پهلوان تو
آورد پسر رخش نیا نروی سنک   عنانش بی بست به پشت رنک
براق و اسباب تمام کند جه ور   نیاش بسر باین شیر لال کمر
چون ماندهٔ کوفتهٔ او صحرا تاری بی   خواب نهرد و عین او نه انتظاری
خاوش بردوه شیر کرد کار   نزانا میوا او دیو غدار
جه تقدیر دون اکوان عفریت   مکردش گل کشت بوینهٔ رشیت
دلیش نیار جهٔ کوه شنجی دیارن   پی واردهٔ علف بتند و طیارن
ملعون بیدین سحری کرد نکار   شی پی پالچهٔ کوه وینهٔ کرد و تار
نروی سیمابی نگاه کرد دردم   واتش بتاقی هرایدن رستم
بقد و قامت لخت و لارش   بی اسباب زین هرایدن او رخش
بابو من ار زنک الدکردش فناه   نه مازندران الدکردش تباه

چندسال مکیلون بقطره

چندسال مکیلون بقطره و بدو   ایسه تصحرا سرنیان بجو
کفتن بد رستم وادهٔ فرصتن   چه حاصل بحرف واته درخصتن
قصاص بابوم بساتش چنه   هیچ حسرتی نما توم پنه
دار و شمشادی بدست سفاک   سنگین بی بوزن ستون ضحاک
هفت آسیاب سنک بسته بی ملعون   وزنش بوینهٔ کوه بیستون
واتش بی شمشاد بکرون کاری   بحرف پر زور رهم نبو خواری
بلکم تضربم نشو بمردن   بیدار بو بخواب ایمانم هردن
مبادا چون باب بکروم بی سر   شاد ببوم دردم بنار سقر
هرایدخاطرن ویش رخش و سنک   برون و سماری چرخ نیلی رنک
نروی آسمان وزویش نهاهون   ویش و رخش هردو بهان سرنکون
پی ویم فارغ بون به غصهٔ بابو   ورنه زاهانم دایم هن بسو ١٨٥
هرایدن تدبیر کار کردهٔ ویم   بنام بو بنام شیطان رجیم
آما و زمین ملعون مردار   خاک خوش دور سنک بقدار
خالی کرد تمام حاشیهٔ هر طرف   سنک بی عدد کرتش نروی کف
رخش و سنک دردم چنی کرد براق   کرتش بستوه بشاد لومزاق
او سنک گران کرد براق تمام   هم رخش پرزور رهم وستاد بام

شندش کرد بدوش بقطره دوا   بافسون وانان برو باسمان
تاباونا بچرخ سماری سیماب رنک   ببردش بنزدیک ستاران زنک
ناکاه پیدا ری جهان پهلوان   ویش در نزوری چرخ هفتم آسمان
زمین فنمانا بوینه غفربال   تمام زوری غبراوزن یکمثقال
هانه فوق شاخ یکدیو ملعون   قامتش وینه کوه بیستون
واتش ای ملعون جادوی افسون ساز   من چشم کردن مکاره فنباز
مبرم و چرخ آسمان ببرز   دو رمو ریم پی لتو زنزوری غبراوارض
آغا بچو اب اکوان پیدین   وات ای پهلوان پترا بی قرین
لتو بابوم اکوان کردی نکونسار   کبروت بسر مشق خلق زور کار
فرزندار زنک شار نزه دیوم   پی ناهون با بوم خاطر پشیوم
مکیلون پی لتو نزوری زورکار   چند وختن پی لتو ویلم لوه نامدار
قصاص بابوم مستانون تمام   مکروت و بندوانه خاص و عام
ایسه هیچ تدبیر جاکه مکر و فند   نه هندن پی لتو هاوروت کزند
بدربات وزو یابکش کوه   هر تافرزندان لبواچان زورزو
رستم فکری بردنبرده درون   وات حرف دیوان دایم هن وارون
ارواچون وزوم نزوی دریا بار   مدوم نهاهون نزوی سنک خار
ارواچون وزوم نزوی هامون

ارواچون وزوم لتو نزوری هامون   موزوم لدریا ملعون وارون
هرالبد خاصتن وزوم لدر یا   ببون بخوراک ماهیان چاه
واتش ای ملعون پترای پرافسون   سرنکونم کر لتو نزوری هامون
هوادار رستم پی دریای بی پی   بچرخ اخضر هر موات یا حق
لدرم نجات کردنای کرد ون   نکهدار یم کرنیی بحر جیحون
مولق بست رستم بچرخ چهار   سنک چون سنکین بی زور آقالبوار
اول سنک آقا پی بحر خو نخوار   کنا نزوری آب سنک بی مقدار
ناله او سنک یاوا بسمای هفتم   پرشنکش یاوا بازیم برستم
هر ناله مکرد موات زبنا ه   دعا دایم موات الله و یحفظنا
١٨٦ ویش در زخش در دم کفت نزوری دریا   بمدهوش بی ساتی دیده نابینا
چونکه خداوند بیاورش بی   حضرت الیاس نیی سرش بی
بیکدست شنا مکرد نزوری آب   لدستی زخشش شیر کامیاب
اوزو تا ایوار هر به شنا بی   ویر و زبانش نام الله بی
کاهی غرق مبی نزوری دریا بار   کاهی بر ماهادلیر خونخوار
هر تا بغروب خورشید انوار   مکردش شنا یاوا بکنار
هم خسته و مانده عاجز و مضطر   بیحد کرسنه لتو کهای پیدر

شکر یزدان کرد بیحد و شمار   سوار بی و زخش لو تاریک تار
راهان وبی راه بیابان کرد طی   بز کرد تسبیح بیا حق یا حق
او شو ظلمات تاریک بیدر   راهان مکرد طی بی خسته و خطر
سفیده سحر پهلوان کار   یاوا بقریه نزدیک یکشار
دیش هوار هوار خلق بشمار   چند کس بترس کردنشان لدار
چند کس بچوماخ ترکه چوب تر   زیر نا ناخون مظلومان یکسر
بدادو بیداد رعایای مظلوم   هم ناله و افغان طفلان معصوم
جهان پهلوان یاوا باو جاه   دیش محصلان ملعون کمراه
پرسانه شخصی اینه چه غوغان   تمامی عالم کیروده بلان
او شخص واتش ای مرد زاو یار   مر نمزانی بنکوش مردار
الدعای میراث ضحاک شاه دار   خزانه شاهان بخلق بشمار
مواچو چند کنج مدفونی شاهان   نیی جاه پنهانن چون سنک ساهان
به فرموده کوش نبره ضحاک   لضرب چوماخ دیوان سفاک
بکران اظهار بکوش بنکوش   یا وانیی جادابانو سرپوش
هیچکس حرف کنج شاهان بشین   نماچان بترالت نیی ماواو زمین
کد خدای مظلوم کردنشان لدار   قوم واقره باش ایین کرفتار
رستم وات ای مرد مباشیر

رستم وات ای مرد مباشیر نکار   لو بیر جه تقصیر مظلومان هزار
مره خصکره بیچاره فقیر   با او آزاد لوبه بند زنجیر
او مرد احمق بپرای نزان کار   چدبی زنزشانا پیری نامدار
واتش ای نادان زاو یار راه   چشتن بی حرفه کدای ماوا
لشو بترای و یت دیوانه لدکو   هنی جیر دعا یاوا لتو بت لبو
چوماخ بزور داش به نزره شیر   ضرب دلیو سفید او آقاش بوبیر
سیابی جه قیر پهلوان کار   سکه پتر بنرد لداش نزوری قار
سرش جیا کرد نه اعضای بدن   کفت نزوری سار املعون بی کفن
باز محصلان خروشان یکسر   زو کردن لبی رزم لوه ذال زر
هر یک ضرب سخت کرتشان بقصت   آقان زو بزوری شیر حق پرست
کرتن چهار اطرف لوه نامدار   خروشان جه لو رستم سلار
کفت لدلیشان چون شیر زامدار   ١٨٧ بکرز سنکین حمله وا بقاز
ده نفر کشتش بضرب یک کرز   باقی کریزان جه حربه البرز
رستم نامدار کفت لدلیشان   کرد لو پاره بخش پریشان
او کد خدای مظلوم دا کرد جدا ر   ما باقی ینی کرد ش رستکار
تمام رعایا بخورد و کلان   زاحت بین جدست او دلیو غولان

آمان و بشواز لوهٔ ذال زر … آوردن بیحد جه گنج وگوهر
کردشان پیشکش رستم تاج بخش … نامدار کوان خداوند رخش
کرتی مجلس پیری جهاندار … مدران و خدمت صغار وکبار
لودم فیرلین مبا شیر هزار … یاوان و پاپوس بنکوش مردار
تمامی حالات عرض کردن باو … واتی جوانے جه شیران کو
نلین قرینش جوری زور کار … سوارن باسپ کلکون کلنار
رخشش لوینهٔ کوه البرزن … ویش وینه منار بدستش گرزن
سفید حربه سخت بے اندازدارد … زریشهٔ شاری دلیوان جه بیخ برواد
ارکرد علاج پهلوان کار … وربیدے زخم ارکارن دشوار
بن کوش مردود اژنے حرف سرد … زکیش ناله بصدای نبرد
جار دا بد کن تمامے بهم … نسرای شاهی یکسر بهان جم
مشون پے نبرد اولاد دستان … باوروش یکسر خدا پرستان
سپاجوشیان جه دلیوان دون … لغوغا و خروش لوینه جیحون
سے هزار نفر آما نه دفتر … مردان داو خواز یک جه بتر
ساننده سپاری وپش کوش آدم خوار … لشین بسر وقت پهلوان کار
قرینهٔ تمامی بین به غلامش … وینهٔ خانه زاد یکسر پاپین رامش

یکهزار مردان صاحب دفینه … کوکو کوکردن جه هزار وینه
هرچه خزانه موجود لولو جاه … نیشان دادردم به حشمت پناه
وختی نگاه کرد پهلوان پشی … یکسر برباد کرد پژاره و تشویش
واتش یه خاص پری شاه لو … بردن و پیش کش شاه کیخسرو
نے گفتگو بین رستم و یاران … ناگاه قاصدی وینهٔ غمخواران
آما و خدمت پهلوان کار … عرض کرد و خدمت لوهٔ سام سوار
واتش ای دلیر لوهٔ نامدار … شای بنکوش آما جنے سے هزار
هراو لذ لشکر آوردند بے جنگ … زمین و زمان کردن آتش رنگ
سر حساب ببرد شمن نزدیکن … بے جنگ آشوب دایم خبر یکن
رستم چون اژنے فرما ای یاران … کاری بکردی وینهٔ غمخواران
١٨٨ یکسر آمادهٔ روی کارزار بان … بے زخم عدو شیر خون خوار بان
پشت نذن نه زخم تا توانامت … پای درفش زخم و رمدن جدست
هر تا من بعون پادشاه بے باک … جه رزم ریشه باورن طایفهٔ ضحاک
مطلب ایدن بری کارزار … جه زخم و آشوب کس لو فیرار
کوشه کناری بکردی بود م … نگاه کن بزخم معرکهٔ رستم
بغ نبو لعون یکتای یگانه … بدرون پتان گنج و خزانه

یاران شنفتی حکایت تمام … عرض کردن بشاه لوهٔ زال سام
تا کیانمان مندن کرد ضحاک پات … سروال و عمر کرد منین نرات
مرحبا کردش رستم به یاران … جیا کرد دردم وصے غم خواران
یکهزار نفر نو قرینهٔ بے غم … وینهٔ پروانه کردند دور رستم
جم بین کشت نه دور پهلوان … مدران انتظار وینهٔ کم کاران
لو طرف کردی خیزا نرود ارض … سمابے تاریک سیاه بیے ارض
سے علم آما نو صحرای دشت … نالهٔ بوق کوس نه کیوان گذشت
یالنے نشانه سے هزار نفر … کوش بن کوش کفته بے لو ر
نے طرف رستم بے طبل و درفش … مدراه منتظر سوار بے ورخش
کلهٔ دیو سفید نیاش نوری سر … لوروبیانش پوشا پری شر
حلقه حلقه کرد کمندش دردم … آما نمیدان بسختی رستم
غزاوات بن کوش خبیث مردار … لوری نمیدان عرصهٔ کارزار
تا بضرب نیے کرورت به سوراخ … بمالو بے لو سودای دود داخ
عاقلت کرو پیشاه ضحاک … بیجیای زور شی طایفهٔ سفاک
ایدا اژنے بکوش بن کوش بے پیر … سیاه بے جقار وینهٔ سیاه قیر
زور کردش بعاد واتش دیو دون … لشو نمیدان مرد خشم خون

باوره سرکش بحلقهٔ فیتراک … یانے تا چون لدی لبطی کرک
عادبے مذهب سوارے به فیل … جوشاو خروشا وینهٔ دریای نیل
قلنگ دا بفیل ملعون بے پیر … نرکنا جه داخ زاغ سیاه قیر
جرس نکردن فیلش داصدا … نبزلنزلو جوش عاد دلسیاه
چون کار مخالفے قور نا یقین … واتش پهلوان جو یا بجهد دینے
ایسه سوگندم به بت عظیم … بنار و ناقوس شیطان رجیم
بکوت بمهد اجربهٔ شمشاد … قوم و اقربات نادری بیاده
لو مرد غریب بے ماو و بے در … چشاتن بیجاه بے بابو پدر
مرد غریبے بے نام و نشان … چشاتن پے زخم طایفهٔ دیوان
نام لو چشن بزالون بداد … طائفهٔ کینزای آدمیزاد
١٨٩ لو اچه نامت ظاهر بوو نم … اباو اجدادت لواچه بینم
آما بجواب خداوند رخش … واتش ای ملعون بیحیای زور کش
اکر نام من بیو نکو شت … مکر که قابض کرو ستر پوشت
نام من رستم طائفهٔ ذالم … صاحب نیزه و گرز و کوپالم
چندی جه شاهان سرنگونم کرد … دخت شهبال شاه من جقاف آورد
من گرگے کوه زاد پادشای دیوان … هور کندم جمین فرق شای کیوان

من دیو سفید و غلطان کرد نخاک	من رس از زنگ بستم بغتراک
امن اولادم پیچاه لدرخت	امن کرازۂ سر ستری تنخت
امن شو نام هندی سند یکدم	امن سمندون سر کندم بو جم
امن بهرام شاه بلخ و بخارا	امن کرزم دا بسنگ خارا
امن اخراجات ترکستان سندم	بیخ و بن چینہ کسهیال شاه کندم
امن اشکه پوس چون ببر تیرم	جه تیر کردم سینش بقلم
امن بیلسم چنر و شیر دم	کردم سر نکون شیران ارقم
هزبر بلا قطار و قطمیر کالاکا	من کردم پاره لضرب شمشیر
از قلانم کشت لغرصۂ میدان	امن آوردم طوطار خاقان
ضحاک بے دین من سرنکون کرد	جبرجان ایلپس من سرم آورد
امن رستم طایفۂ نیرم	جهان جه ضربم کرزان یکدم
ملعون بیدین پتیارۂ لعین	نامم منشور جه چین تا ماچین
شرطلو بیک ضرب یکری خاموش	حلقه کم نه کوش شاهان بن کوش
بن عاد ایدا اژنے دست دا بالتور	حمله دا بهر او مرد مغرور
رستم اسپرش کیشا نر وی سر	پے دفع سالتور ملعون کافر
داشش با سپر دا ملعون بیدین	جه ضربش لرزا هفت کرهٔ زمین

رخشش تابتنگ شے

رخشش تابتنگ شے بتروی زمین	چون میخ محکم مرد سهمکین
خیزا شرارہ جه ساطور دیو	جو دیدش لیو یا وینا بار بلیو
اوسا عارقش سر کردنه جمین	چمیا چمش دا جه حربۂ سنگین
شیری وارده بے نیے ور تر بلور	چا شنے دا الذم بضرب سالتور
کنا بیادش ضرب دیو سفید	جه رخش رخشان او بتریش امد
تکان دا وردم پے رخش رخشان	بر آقا نخاک رخشی بدل کران
قلخان میخ ریز وستش نروی شلن	جولان دا دردم بتر خش رخشان
دست بر دیر کرز و زن نهد فنے	لب کرت لدبذا جه لو تهمتن
حمله دا پسر بن عاد مردود	واتش یا خدای واجب الوجود
لدریع نجات یا دانای داور	فالیق لو نرزم دا وای شور وشر
کرزش دا شرر چون برق بارا	آقا پسر عاد چون بلرها ران
190 بن عاد اسپرش کیشا نروی سر	بنهان بے لودم پے حربۂ ختر
رستم بهیبت مردانکے ویش	به تندی و هیبت پاش نیانه پیش
جه کرزۂ کوپال شیر کرد کار	ملان نروی اوج نماتان قرار
ببر و کرک شیر تو اسیان لو جاه	جه لغرۂ رستم شیر صف پناه
زمین لشست کردے پشت بقر	سیاو کبود بے جه سامش قمر

و جشے دا نروی قلخان میخ ریز	سپاه جه بهیبت تمام دان کریز
داشش نروی اسپ بن عاد ملعون	جدم و جه کوش سروار کردش حون
جه شقۂ تروق طراقۂ اسپر	لرزا کهکشان هم چرخ اخضر
اسپر لشت لفرق رخش پے کردن	کردن پے سینه تا بشے بمردن
سینه پے شکم هرتا بمقعد	یاوا تخت فیل پیری زاکۂ لد
دردم در ساعت دیو فیل بهم	واصل بین دردم پیری جهنم
ملایک واتش صدق بزورت	مرحبا لیت لو پے شرو شورت
لو یینے کرزند نروی زور کار	بمانے بشادے ایران دیار
کد خداو ریش سفید کردن آفرین	ماشاالله لیت لو سردار سنگین
بن کوش ملعون الیکه دری چیم	سے هزار نفر روان کرد دردم
هم ویش سوارے بفیل جنگے	رو نیاپے رزم زنک دو زنگے
کد خدای قریه یکهزار نفر	جو شیان پے رزم بن کوش کافر
داخل بین و هم دریای جیحون	سپای کوش خیمه سپای اوشون
سپای کوش و ینۂ غراب کشتی	سپای تهمتن یکقفه نشتے
رستم نرو رزم جو شیا بجوش	آورد بخاتر بهون سیاوش
جو شیا بجوش جهان پهلوان	فهمزدا بترخش نامدار گوان

اول دست بردش پسر

اول دست بردش پسر کاوسر	دست لند لیشان وا ویلای خطر
جه کرزۂ کوپال کرز نهد من	جه لغرۂ خروش صدای پیلتن
وینۂ جار چیان جار دا به لشکر	طلیپان تا رو مار تار نا یکسر
هر کس که صدای لغرۂ او شنفت	مکفت نه کیانش آهر دن چون نفت
سر طپ سنگین لودم داش لنور	بو لینۂ کرکان عرصه کای خطر
بو لینۂ کر کے بزه و بز و میش	نروی عرصه کاه یکسر دا دیش
کاهی بکوپال حربۂ قار و قین	کاهی بشمشیر کرد و تبر زین
کاهی بکمند موستش لوار	خیزا او یلا چون فتحر دیار
کاهی به کمان تیر خنجر سم	جه قارۂ خدنگ جه خاک و کم
خیزا الامان جه دیوان دون	ناهون جری میدان سر کرد پے چون
191 بن کوش مردود الیدها جر ادی	پے زاکۂ کرز هول مدا او مشے
جهان پهلوان شیر رو مصاف	رو نیاپری پتیارۂ پرلاف
ملعون نکاه کرد قابض یا و اپش	جنا علاجی کافر لد کیش
آغا رو بتروی خداوند رخش	لغرۂ سهمناک جدلۂ پر غش
کیشاه لغرۂ سخت واتش را و یار	چشن پید ستور فخر و شی بقار
سهات داو باد بکردن کشے	ایسه جد رستم جه کو برمشے

آوردی بقتل سپاهی دل ناشاد   سر نگونت کرد عمود تو عاد
عاد پیچاو زامش تا ربون   نره‌ور آزرم کین کردی سرنگون
چند هزار دیوان کردی نگونسار   بازهم مغروشی بیری کارزار
لوزاو یاری شو بزاری ویت   بی اصل و اجداد که منزالو کیت
آقا بجواب شیر عرصهٔ کار   واتش ای ملعون مردود غدار
کا هر محال مکیانی دمدم   بیری خزانهٔ ضحاک شاه ارقم
چند سالن ضحاک کورشی کم کردن   تشریف بی ماوای جهنم بردن
ایسه تو دعوای میراثش داری   لوی بخت ویت بکره زاری
آرزوش کردن ضحاک شاه ثانی   بتاقی آرد لو به مهمانی
شراره سقر ناریب گران   تمادارلون آرد بدوان
ایدوات پهلوان دل پر شراره   دست کیشا پری قبضهٔ قداره
ملعون اسپرش کیشا نره‌ور سر   بی دفع کرندش نره نامور
قلخان و لینه کو کیشا و سردا   عزرائیل پی قبض نکمین وردا
قدارهٔ پر زور داش نره‌ور الپر   وقتی نگاه کردی پی قبضهٔ شش پر
بزیش تا بتخت فیل نره یکسر   شکافته کردش چون قرص قمر
بزیش بهمدا دیو تخت فیل   تمدرالو جاه تا یاوا بمیل

تا دم لشت تخاک بزیش

تا دم لشت تخاک بزیش سنگ خار   تا یاوا به میل آب دریا بار
یهن به چهار نیم دیو فیل بهم   بی دنگ و صدا به سختی و ستم
ماشاالله خیزا جه درسای باری   آفرینت لوی جهانداری
آفرینت بو نوهٔ زال سام   بمانی بشاد نعرصهٔ ایام
سپای بی سردار ایدمجرا دیهن   بخواری و خفیف یکسر فرار دیهن
صدای الامان نره‌ور عرصهٔ کار   بعضی جه دیوان و تشان زنیهار
بعضی مسلمان دردم بیهن نوجاه   ایمان آوردن او ره و بخداه
پهلوان شیر ویرد به تقصیر   آوردش بکیر صغیر و کبیر
یکسر جان افتاد بحشمت پناه   دست و پاش بوسان تمامی نوجاه
جودوا کردش عفو کرد گناه   قدم رنجه کرد پی دکن واواه
او خیمه و خرگاه تمامی یکسر   192 بخشا بر ایس گنج جواهیر
لود وار ستم شیر بی اندیش   یاوا بدکن پهلوان پیش
سپای بن کوشی تمام سراسر   قوم اقره بای دیوان دست نظر
کد خداو ریش سفید رعای مظلوم   کردین حاضر بهن نه او مرزو بوم
چند هزار پشکش گنج جواهیر   کوکو کو کریان چون سنگ بار
هر چه بر جواهیر عادین کوش بی   گنج شاه ضحاک لو جاه سر پوش بی

خزانهٔ ملعون شاهان پیشین   الماس آوردار جام جهان بین
آوردن و بر مدفونی تخاک   گنج کیمرس تا شاه ضحاک
کرد حاضر کردن لو ماوا و زمین   رئیس کرد بشاه سالار سنگین
وزیر و ناظر کردش قرار داد   بنیشان بهم کرد بجا تر شاد
نه قول صلاح شاه جهانگیر   بر نشان و بر جه برنا جه پیر
رستم خوش دماغ جبر کار و کردار   گفت نه تدارک گنج کس نزار
چند هزار شتر جرس نکردن   چند هزار الماس شاهان جم کردن
چند هزار کنیز محبوب دلجوش   چند هزار غلام دردانه بگوش
هزار اسپ خاص ترکمان یار   سی قطار قاطر پر جه گنج و بار
چند هزار جه میش رساله دندان   چند هزار شتر چینی ما دیان
کردن تدارک بروژ و بشو   بران و پشکش شاه کیخسرو
چند روژ و چند شو کار سازی کار بی   رستم پرس شاه خم جلاش بار بی
شوان نه مجلس بزم و ساز بی   آروان نه لات لات نخچیر باز بی
شوریشی نخواب جهان پهلوان   آقا نخوابش زال بد دل گران
دیشکه زال زر خاطر ناشادن   ما میلاق نه پشت البرزش نهادن
شکستن یکدست بستن نکردن   حالاتش یاوان جه نزع مردن

سوارن باسپ نیزهٔ دستان

سوارن باسپ نیزهٔ دستان   زو نیان پسر زاکهٔ سیستان
مثو بزاده بتنیا سوار   موار و نیم اسر نیان هزار
نحیف و کثیف بی یار و یاور   منالو زار زار بدرگای داور
مواچون کون لیو فرزندان یکسر   لو نیان جستم شکیان بال و پر
ار رستم مندن یا خدای صبور   نبکیانه پی من تو نزاکهٔ دور
بزانون پی چش حرن جه فرزند   نیر نیران تمام مستمند
ذلیل بیهن تمام نیران من   بدست قیروان جادوی پر افسند
نالکاه دیش و چم پهلوان کار   واتش ای فرزند شیر کارزار
سی پی چش بی لو رویت کردن سوار   مکیلی و بیل و بیل نره‌ور صحرای تار
بیاوه بداد فرزندان یکسر   کردیهن گرفتار نه ماوای خطر
دستم شکستن حالم نمندن   193 خم جور توم اندرون شندن
چون اشی بگوش جهان پهلوان   دردم در ساعت بی سر گردان
ها رو هراسان بیدار بی جه خواب   چون دیوانه وار پر جه خشم تاب
وات ای خواب دلیلن دلیل   یقین فرزندان کردیهن ذلیل
دلیلن پی من زال زر نخواب   خرو ز لیلی جه افراسیاب
باقی فرزندان نبند زنجیر   شکستن نخواب دست زال پیر

کرو ازار زار بدیدۀ السرین   دردم طلب کرو شاہ دار الکین
فرما جہانگیر پادشاہ دکن   ہانے آرامم نشین جیروتن
خولے پریشان دنیم امشو   جرمن عاجزن شہنشاہ خسرو
بکر کارساز یندارون قرار   قطره میکون بلبل و نوبہار
مرخص کرو دیرم در نکن   چیرخ چپے وازساتے صد رنگی
باورے بجمل کنج و جوا نایر   مشون ہزاده بحسب الظاہر
دردم بفرمان خداوند رخش   بار کریا قطار جدانہ پیغش
چنے تدارک کنیز و غلام   ده ہزار مردان مکمل تمام
ده ہزار پنج مردان پتر زور   چنے وخزائن تمام بے قصور
سوارے باسپ لوۀ نامدار   ہتاو تعجیل یغدان کردن بار
جہانگیر جنرو کد خدا یان   آمان ہتر کاب جہان پہلوان
تا پنج فرسنخ یاران خاص و عام   لدرقه کردن لوۀ ذال سام
کیلا لوه دردم اناوس زکور   ہتروی مرحمت اوان بود ستور
رستم لو ساعت ده ہزار نفر   سپز دبیاران دفاین یکسر
ہرتا باوران پیر ایران شار   ہتاو تعجیل پے سفید حصار
لم ویش هور کرتش ده ہزار سوار   قطره دان بخت پیر شار بشار

مشے ہزاده موالا السرین   ہرتا بیاوا بووا واو زمین
بدیدۀ پتر اسر بناله و ہاوار   ہرتا بیاوان بسفید حصار
دستان رستم بادا بما لو   بشو بر کار ذال زر جه لو

رزم کردن قیروان شاه با ایرانیان و گرفتار شدن پہلوانان

تا داده ہفت روز مہلت بشاہی تعد   نتروی تعزیه فرزند لبود ستور
ده رو تعزیه شاه بنجاو بے   پیری قیروان شاه ہر تیغ بادے
دماحہ روژه قیروان شاہ بیر   سپا وریش آورد پیری دار و گیر
شصت ہزار نفر جادوان شتر   آورد با یمداد شاہ کردون منظر
شصت نفر جادوش بیحد دلیر بے   بے سحر وافون فند و تدبیر بے
194 سپرو اندشتی جه تمام جہان   بسحر وافون مشین باسمان
شاه افر سپاه و شے وپش وازش   چند کنج و گوہر کرد و پا یندازش
شکوۀ فراوان کردش جه خسرو   خروشاہ بجوش قیروان شاه جه لو
واتش بکیشان ناقوسان لودم   فردامن مشون پے معرکۀ رزم
طبل رزم کوپان پیری کارزار   شاه خسرو چنے لوۀ سام سوار
بحلقۀ کمند بسحر وافون   باورون پتر یت بخته و زبون
خاطرت جم لو شاہ کردون آثار   بستا لون قصاص شیدۀ نامدار

بستانو قصاص فرزندت تمام   رستم چهرو زال جهانگیر سام
باقی فرزندان طیمور و برزو   فرامرز چنے و بهرام شاه بدخو
کردون گرفتار بحلقهٔ کمند   لواچان ار حرف تا هزار واند
خاطرت جمع بو وبیت مدر بغم   واچه بگویان تمام طبل ترزم
بفرموده شاه ناقوس چهل تار   طبل ترزم کوبان نکوش و کنار
صدا طبل ترزم ناقوس و نفیر   زندن چار طرف جه بترنا وجه بیر
شاه نو صدا طبلش چون شنفت   مند بعجایب بترود ابگفت
او بیر رستم ما تو ملول بے   چمر ار رسول ترا که دلیل بے
دردم رسولان قاصدان داو   آوردن خبر جه افراسیاو
واتن شهنشاه جه لتو پنهان   ار طبل نیام شاه قیروانن
آمان با یمدا و شاه دیو بد اختر   شصت هزار جاوش آوردن یکسر
ار طبل نیام شاه قیروان بے   پوچیر لے وینه طبل شاهان بے
ایدن حکایت عرض کردم بتو   خاطرت شان بے نیدم شاه نو
چون اژنے خبر و طلب کرد طوس   دانه بزم ساز کرد ناو ناقوس
طوس بفرموده شاه ایرانے   فرما تا ژندن کوس شاهانے
کرنا کیشاه سپاه ایران الله   کرد آماده بین جه برکهٔ دلیران

جه سپای بهرام چنو یاقوت

جه سپای بهرام چنو یاقوت پوش   برزو فرامرز یاران پر خروش
جهانگیر چنو جهان بخش سام   زواره پر زور جبرکهٔ خاص و عام
او شو ایرانے ساو دان شمشیر   نسراتان تقدیر چرخ بے نظیر
دسته کودرزی چنو میلادی   دسته دسته طب بعیش و شادی
دسته لو رزی سے هزار نفر   دایم بیا پوس شار کردون منظر
او شو جه نالهٔ کوس کرنا   پلنگ نه کوه سار نکرتش ماوا
شیران جه بیشه فیرار بین فیرار   طیر نه آسمان پیش نمند قرار
تمام ماهیان نه زو دریا بار   لیشان بیر یا بے آرام و قرار
گیشکچی بندور سپای شاه جم   هر تا صب سحر مکیلا دم دم
۱۹۵ سپای افراسیاو چنو قیروان شاه   او شو نه مجلس هر مر منو شاه
مرانان رستم نین جه لاشان   بخاطر جمع کرد کردن کشان
قیروان هر مدا کراف بے میدان   باور دن بگیر یکسر دلیران
شای افراسیاب خندان شاد بے   بیحد خوشد ماغ شاه قیروان بے
منو شاد مدم شراب گلرنگ   چنو مهوشان شیدای شوخ شنگ
پیران ویسه چنو بهرمان   خاقان ماچین هم شای هندوان
شای بلخ و بخار هم شای مغریشار   کرد دیوان حون هم شای قندهار

کمر شیور زچنز وقراخان شیر ‌ ‌ ‌ شاه دکن دکن تا خطا و کشمیر
شاه مازندران شاه سمرقند ‌ ‌ ‌ هم شاه زیرباد سراندیب تا هند
شاهان ختن هم شاه بنکاله ‌ ‌ ‌ شاه حیدرآباد پطر و بتنغا له
شاهان فرنک تا دمر قابه ‌ ‌ ‌ شاه پتنه و قازاخ لونک و عراقی
شاهان شنکه تا اوج کلیان ‌ ‌ ‌ تمام شیروان خدا نشناسان
رستم یکدست چنز و قراخان ‌ ‌ ‌ شمکور و قیتول نستهیں داخان
هم فرشیده و طایفهٔ شنکول ‌ ‌ ‌ خویشان و اقوام تا ناحیهٔ کشکول
صد چه و یه طایفهٔ خرخال ‌ ‌ ‌ پانصد چه مردان اقربای دجال
سرخاب شاه چنز ذلدن صیدال ‌ ‌ ‌ فرزند زاده کان طایفهٔ کهنیال
هفت هزار نفر کرسی نشین بی ‌ ‌ ‌ اوشو قیروان شاه نه لغص دکین بی
شصت نفر جه ایل شاه قیروان بی ‌ ‌ ‌ نمبو اظهار نامشان نی جا بی
هر کس به لقب نعرهٔ میدان ‌ ‌ ‌ نامشان ون هر فرد اهویدان
یکسره نه خدمت شاه افراسیاب ‌ ‌ ‌ شکایت مکرد و شاه اخطر جباب
تا به نصیف شو بنوشان شراب ‌ ‌ ‌ جود مانیان سر نجامهٔ خواب
هیچ بیدار نی تا وصب سحر ‌ ‌ ‌ جه مست شراب میران لشکر
مؤذن بیدار و انا ابکبری ‌ ‌ ‌ بد رکار کریم دانا دادری
خورشید خاور کوشه

خورشید خاور کوشه کرد اسر ‌ ‌ ‌ پس تماشای عرصه کای خطر
بیدار بین جه خواب سرکشان کار ‌ ‌ ‌ پوشاشان صلاح پی عرصهٔ خونخوار
داشان بنا قوس سرتار و چهل تار ‌ ‌ ‌ نه اردی ایران بیحد و شمار
کیشیا کرتمنا نه هر دو طرف ‌ ‌ ‌ سوار بین یلان یکایک صف صف
او ترو قیروان شاه جادو حیله ساز ‌ ‌ ‌ ساز ناشش طپ چون طپ سرواز
یکلیک به طپان بی زیاد و کم ‌ ‌ ‌ یکسر پیاده شیران ارقم
طپی اژدر دست صلاحش اوبی ‌ ‌ ‌ طپی آهر دست بقطره و دوبی
طپی جادو باز سحر افرینی بی ‌ ‌ ‌ طپی بی حیله او بی قرین بی
طپی مفیق چون آب آسان ‌ ‌ ‌ طپی هر بسی سحر فیشی با آسمان
طپی چون دستهٔ شاهان و ریهن ‌ ‌ ‌ طپی دست دا این بیری تبرزین
۱۹۶ هدران یکایک بیری عرصهٔ کار ‌ ‌ ‌ قیروان وات کلباد دلیر خونخوار
واتش در لحظه بشو نمیدان ‌ ‌ ‌ باور دست بسته شیران ایران
تمام نوه پور کر بمان ‌ ‌ ‌ بخته و بسته سرتاپای عریان
کلباد بیدین خیز اپی نبرد ‌ ‌ ‌ پیاده آقا بتنیاد یکفرد
غرّا و خروشا وات ایرانی ‌ ‌ ‌ بفحش و دشنام اشاره کیانی
یا و یت پی میدان قدم نجه کر ‌ ‌ ‌ یا خو بهرام شاهو شوم و شر

یکبانہ دردم بپری کار زار — عاقلش کرون پہ شاہ جہاندار
تا ... بے کسے صاحب زور — نترسوی زرمگاہ کروشترو شور
تو پیچ پوسہ زانای نکین جہ توران — کسے صاحب ذات طائفہ دیوان
فرصتت زانا کشیتے پور شاہ — بکوت بے سر نترسوی عرصہ گاہ
خروسالا لاید اژنے بکوش — جہ حرف کلباد مغزش آما جوش
دیش نترہ دیوی بہیار پیادہ — چون کوہ البرز تمام آمادہ
یک اژدہای ہزار ارج لو ل — کرتہ بے لدست دیو نامعقول
خبردار کردن بہرام شاہ زرپوش — چون تیارتہ تاو جوش آوردی جوش
سوار بے باسپ شیر دلاور — آما و پای تخت شاہ والا گہر
سجدہ بادب بردش بتروی شاہ — مرخص فرماشای حشمت پناہ
شاہ فرما تمام خالو خوانین — یکسر آمادہ بتاو تائین
یکسر بکران شیران [illegible] بار — تمام گودرز بہم سپای خونخوار
طائفہ نیرم سراسر تمام — شین بتر کابش تمام خاص و عام
تابد و دانکہ عرصہ گای میدان — ترواش کران جرگہ دلیران
بفرمودہ شاہ شیران سراسر — کردشین بتر کاب شیر دلاور
دست کرت بسینہ بہرام صفدر — آزادی واستش جہ شیران نتر

کردواتن یزدان بیاورت

کردواتن یزدان بیاورت لو — شہنشاہ شاہان بربہرت لو
تو کہ دبہمیدان کلباد بد گو — عمرش اوات ملعون بے تالوبے پو
چش منحرونشے نترسوی کارزار — بفحش بدشنام نترسوی شہریار
ملعون بے پیر جادوی حیلہ کار — ایسہ من لعون دارندہ داور
کاری کرون پت نترسوی عرصہ گاہ — عاقبل بیت پیر افراسیاب شاہ
چون اژنے بکوش ملعون بے پیر — خروشاوینہ وخت زہر سیر
اژدری وینہ ساختہ کمندوار — پیچیا بگردن او شاہ بہرام
اژدر بوینہ کمند خام — گردش حوالہ اوپری سردار
ہرچند دانگان شیر شیران گیر — ببور رستکار حدست بے پیر
فایدش نکرد بزور بازو — پیچاشان چون باد نیکو
وستش کرد بازوی بہرام زرپوش — وستش نترسوی زمین نخاک بے خاموش ۱۹۷
نزاناش جیش جہ دیدش بے طار — جہ سرکولہ زین کردش نگونسار
واویلا خیزا جہ اژدری ایران — بنالہ و افغان جرگہ دلیران
کلباد بہدین بے زائے قہرین — دو بازوش بستش سوار سنگین
بروق بطوق حلقہ پالہنگ — کیاست بخدمت شہزادہ پشنگ
طیور دیش بہرام کرپا نگونسار — یخہ کیاش در تا بو ار

بدابر دابوات برادر | پوشا اسلحه بخته و خطر
سرتاپا پوشا اسپاب تور جنگ | سوار بے دردم به پشت کلتنگ
بے رخصت شاه یا بابوش برز و | پے تزم کلباد ویش کرد تراز و
یاوا بمیدان کلباد بپدین | غیر اوات ملعون پتر ایقرین
ساحر و مکار دیوافسون ساز | آتر و من لعون یکتاے نیاز
کار کرون بیت لعرصهٔ پکار | لبواچالنوه کداو شهر یار
جادو مکر تش خندهٔ پتر غرور | اژدر لنود مداو ستش پے طیمور
اژدر پتر تاف لست ببے چون چند | یاوا لطیمور ویش کرد چون کمند
پیچش ورد درلاد حلقهٔ پتر کزند | بے وصدا اژدر نتروی مکر و فند
اژدران پیچان یال و بال بهم | دستی نتروی زین بسنجے وستم
بازیم واویلای برزبے حفاز | آفانه اُردی شای گردون فراز
کیخسرو جلاخ فرزندان ذال | لداد بسر داشاه کمر لال
واویلای تر و تروی نالهٔ پتر دلان | چمان ظاهر بے تروی آخر زمان
ذال بیچاره بداد و بے داد | پے تزم آشوب طلب کتر داد
فرما تر داد بیادم بداد | تدبیرت چش سردار آزاد
تو چنی تر پوش تر علے بهم | بکیلون پسر فرزندم رستم

ناهمون کوه نقریه د

نه‌ها مون کوه نقریه‌وش ار | نه بحر و نه بحر تا مغریب دیار
جه هند و جه سند تا مرز سقلاب | جه الکهٔ فرنگ شای افراسیاب
هر جه سیستان تا ملک فغفور | نه جیهان آباد تا بلم لتور
پیدا بکران جیهان پهلوان | بتاو تعجیل بقطره و دوان
باوران پسریم فرزند نازدار | وختن فیراربان ایرانے دیار
جه ضردو جه خواب ویتان کی صبح | دخیلم دخیل یاران پتر فام
چون اژنه بکوش هرسه جلودار | قطره دان بجهت هرسه بے مدار
نے طرف کلباد ملعون بپدین | یک نعره کیشا نتروی سرزمین
سمندن شیران یکیک پے میدان | بصدتن بیو بدرون جولان ۱۹۸
شای افراسیاب دلیر خونخوار | ادتر دوا فش چاغے بے پیشمار
هر موات لدن نه طبل خونخوار | سے تار و جهل تار ناقوسان هزار
صدای ناقوس بے سنج و صدای کوس | نه سپای ایران واورون افسوس
سپای ایرانے پشیوه مات بین | عاجز و زبون ای کرامات بین
کودر زکیشوا دایم شهزاده طوس | بے کار و کردار تر خب سند روس
کیوا اژدرجم عرض کرد ش شاه | آر و نو بیمن عرصهٔ رزمگاه
انشاالله لعون یکتای لاینام | دست لسته وارون کلباد بے ترام

یامن چون یاران باز مهموم وبند   سر تاپام پیچیدو بحلقهٔ کمند
هاے آرام نکین نه ایجا ه   ز رخصت بدر پیم شاہ حشمت پناه
شاکیخرو مرخص کردش   کیودردم بے تزرم تشریف آوردش
یاوالعرصهٔ رزمگاه میدان   غترالعفریت دیوبے قیران
ہیچ نافا بحرف دیوبدخصال   حمله داپیری دیو کبهن سال
قدارۂ بزور پیری جادو شند   ملعون کری زابه چون چند
بقدرچهل کام روآورد وپس   کیو اژدرچیم بتنیاویک کس
شے بدوار دیو دست داشمشر   بازهور کیلاوه جادوی سیاه قیر
دست سبردی اژدرهوادای کیو   بیچاشان بهم کردن حال پشیو
قهقهه خندیا ملعون بدکار   اژدران دردم وینهٔ سیافار
بازوری کیودردم سست کردن نگار   جه پشت مرکب کردن نگونسار
بوتور بیچاشان اعضاش کردن خورد   کیسے منزانایه صدسالی مرد
بصدسیاست کردن پالهنگ   کیشاشان یکیش نترو خارسنگ
صدای طبل کوس شادی بی شادی   مشرتدن دمدم مبارک بادی
بازسپای ایران بواویلاو شین   بوحسرتا مریزان السرین
وخت بے فراربان سپای ایرانے   بنزار به نه تاجے شاه کیانے
شای یاقوت پوش دلیر

شاه یاقوت پوش دلیر خونخوار   عرض بخسرو ای شای تاج دار
مرخص کره بشون پے میدان   بکروون آزاد شیران ایران
ہیچ حسرتی نمالوم جه دل   یام وینهٔ یاران منیح بون خجل
شاه کیانے یاقوت پوش دردم   مرخص فرماش پے رزم ارقم
فرما تا شیران کابل وزابل   سراش بمیدان تا بو مقابل
شین بترکابش مردان کابل   تا نصف میدان شیران زابل
یاوالعرصهٔ رزمگای مصاف   کیلانو دردم تانبو گزاف
غترا بملعون واتش ای بیدین   پتیارهٔ مردود مردار پرکین
آرو جه شیران ایرانے ویار   بسحرافسون کردی گرفتار
199 جادوی حیله باز سفاک ناپاک   آرومن بعون اویکتای باک
بضرب نیزه بترنده بلند   بے وارسته بالا بکروت وبند
کلباد خنده کرد واتش ای جوان   فری کسای حرفه نام واتی لوان
توهم چون یاران میبے لذام   چه حاصل بحرف واته ناتمام
ایدوات دردم شش اژدر تمام   هوادا پری مردوے انجام
شش افعی ببے بشتصد اژدر   بستشان بهم چون بستهٔ شتدر
بیچاره بولتوریچاشان بهم   شکستن اعضاش بسختے وستم

زیر ناش یاقوت بنزار وز کار	نالۂ او یاوا بچرخ چہار
ہانا کر دیا جد ذال نر یمان	ہیو آزادم کریامن بیم بےکیان
نکیا اعضا من ہر یاران دخیل	سیار ایرانئے یامن بیم ذلیل
ذال زر اثیئے والۂ فرزندش	بے صدا و افغان ارواح نمندش
لوۂ کر یمان جداخ فرزند	مو صورت تمام بنا خون ہو کند
سوا ہے دردم بر کہن سال	آویز انش کرد کمند و کوپال
ہے مصلحت شاہ جہاندار	زورش بنا پری عرصۂ کارزار
زوارۂ پتر زور چنے و فرزندان	او ہم زو نیان پے عرصۂ میدان
فرامرز شیر جہان بخش و سام	طائفۂ کودرز یکسر خاص و عام
طیپ لوزری طایفۂ میلاد	جہانگیر چنو ہم کاوۂ حداد
ہم کشپ بانو قارون فرہاد	کلیچہرہ بانو لوۂ نیک زاد
فریبرز فتر چنو جہاندار	خسرو سوار ہے پے عرصۂ پیکار
لو طرف شاہ طوس غترا بہ لشکر	ادل ویش سوار ہے پے عرصۂ خطر
باقے سپاہ تمام ہین سوار	قیروان شاہ جو شاپری کارزار
دو نہلا ہزار داخل ہین ہم	سمانا ہدید چنو کرد تم
چکا چاک خیز الغرصۂ میدان	مردان ذلیل ہین نامرد پے ہردان

شقۂ اسپران نالۂ گرز

شقۂ اسپران نالۂ گرز شتر	سبر و سکش یاوا بچرخ اخضر
صدا ناقوسان سنج و کتر ناہ	ملکان لغرش کرتشان پناہ
زیرۂ خدنگان تا پتر نترو خاک	ہم قیقہ فیلان نخاک مغاک
نالۂ گر کہ دنگ تقۂ شمشیران	ایران و توران لودم ہین ویران
لفکۂ پیدا خان زرین باز تر	تتر بے نہ ہونا و شیران اژدر
زمین نشست کردے پشت بقر	ملایک ہوات حضرا لحضر
نالۂ گرتاہ ہر حرش ہوات	جوانان مشین بے تراکہ نہات
داو یلا ترو تروی جوانان خاص	شکیا چون سنان قداۂ الماس
زنگیان شتر ہم جادو بازان	نتروی عرصۂ کین ہر سیحر سازان
کلباد ملعون پترا خدادور	بکمند مکرت یاران لو زرور ۲۰۰
سیلصد پہلوان ایرانئے دیار	نہ مغلوبۂ جنگ کردش گرفتار
تاوقت الیوار سرکشان کار	نداوا و شتر ہین پیری کارزار
او ترو ہم نبرگشت طایفۂ ذال بے	ہم زات تہم زور شیران بطال بے
طبل آسایش ژندن پری کار	ترونہ بنہ ہین شیران خونخوار
سیلصد چہ مردان ایرانئے دیار	گردن گرفتار دلیوان مردار
شش ہزار نفر او ترو بے گشتہ	نتروی تزیم کین لاش بے و پشتہ

نه سپاه توران لسه هزار نفر — مقتول اهین بدست شیران اژدر
شیران ایران پژمرده حال اهین — بی برزو یاران هم اوقات تال اهین
نشست تخت زر شاه کیانی — بی میرو مجلس دسته زرانی
کنزچیچ قوش ایر کردن و بیر — مکردن تدبیر یاران سراسر
لو طرف شاه توران شاد و خوشحال — ساقی طلب کرد میر برز اقبال
چنی قیروان شاه هردو نه یک تخت — بشراب لوشان هردو سیاه بخت
صدای خوشخوانان بلندبی اوشو — مهیچه یاران هیچ نکردن خو
ساقی مرقصا بتوی عرق چیین — می مدا بدست کلباد بیدین
شاه هر مکرد مدح کلباد زنکی — نایین نشو و ترزم کلباد حور زنکی
اکر ان شاء الله باقی جه شیران — دستاخی کردی من جمع دلیران
تمام ولایت شار بلیخ یکسر — مبخشوش بینه هم کنج و کوهر
مکروش لوکس جای سپه سالار — لو توری منشور بینه اتور بود یار
هم شاهان ایران تمامی یکسر — پی قیروان بشاه لو هم کنج و کوهر
بی تو رمدانه مجلس کزاف — حرامزادهٔ شتر شاه پیر خلاف
یاران خوشدماغی لو مجلس جم — آورد بخاطر اولاد رستم
باور به مجلس تمام سراسر — بادرون به قتل لوه زال زر

پیران پیر فام عرض کردش بشاه — ای کاره مکر شاه حشمت پناه
تا رستم زندن نشوی سرزمین — واور بخاطر واته قتل و قیین
وختی که رستم آوردی بدست — اوسا اولادش بدر و شکست
لوسه منزل اون قیروان شاه قطال — مکیر و تمام کرد طایفهٔ زال
بدست بسته شیران نوری کار — اصلش بیرزو بی بهرام شاه سردار
سردار که طیمور شاه دارابی — یاقوت پوش شیر بی مدارابی
کرد اهین گرفتار بدست کلباد — خاطرت جم بوخم بدر و باد
باقی سرداران گرفتارش — نشو ترزم کین نخچیر وارش
بطال کرندل خشم دلیران — یاو اصبرت لوای یانه ویران
خیلی بجولت خدا آشنا کی — نه جنگ و جدال هر نه هرالی ٢٠١
کوتاکر هیچ حرف نسزای — سره کره ندل سواد ای شیطانی
بحرف پیران شاه دانا کهر — بطال بی نه خشم لوه زال زر
مجلس شیو یاسر نیان بخواب — هر تا ظاهر بی خورشید زرتاب
هنوذن بیدار وانا یا اکبر — وانا سراسر سورهٔ البقر
یا رب بحاجت نام محمد ع — هم شرافت الله و صمد
شرارهٔ آهر لیمان و زرجر — بصحف و تورات انجیل و زبور

خورشید تیر و اوج مهرا انتظار | سواریین و ترخش دلیران کار
کلباد پیدین پیاده نه کار | اژدر لدستش ملعون مردار
مدراوران ور سپای ایرانلی | نعره داوینهٔ لبور بهیا نی
واتش سپاه وسیان معلوم بولیتان | آرو بتاقی مواچون پیتان
یکی نمازون جه عرصهٔ ایام | دست بسته مبو جرکهٔ خاص و عام
آرو تمنای تخت شاهی من | پی جاکهٔ شاهان حسب انخواهمین
طلایگه دستان ارکسی مندن | برآستی و دست بختش پرکندن بهمن
بیو نمیدان هرکس که مردن | آره زوج پی عزم عرصهٔ نبردن
فرامرز شیر نیزهٔ دستان | جه شاغیرتش ویتهٔ سرستان
کلش جوش آورد به حرف بدگو | آقا بپاپوس شاه جم شکوه
بجدش بیرد دردم تیروی تخت زر | عرض کرد پادشام ترخصتم بدر
بشون نمیدان پیتیارهٔ پیدین | سرش باوروون لقرپوس زین
چند خود نمای تیروی عرصهٔ کار | مواچو دمدم مردود مردار
مکرار دنیا بقاراو چیشن | یه تراکهٔ مردن نه پیش و بیشن
کون پادشاهان تاج و طلا نسر | یکسر کوچ کردن با مرداور
هیچکس جاویدان نیین تیرورون | چند پادشاهان بیین سرنگون

چند پهلوانان شیران

چند پهلوانان شیران بی باک | آخر سرانجام سرنیان بخاک
لدرم ترخصت نیپی کارزار | نانی پیر من میشه خم بار
منزالوون جادو سحرش فنرون | بهرام و برزو طیمور زبون
اوان کرد محبوس تیروی عرصهگاه | مانی کس زنده نمبو نیی جاه
مطلب هرا ایدن عرض من بشاه | کیروم مرخص پی ترزمگاه
شاه لو اژنی واتهٔ شیر نر | کیرو ازارزار حرفش کرد اثر
وات ای فرامرز نیزهٔ دستان | جا دار رستم نوهٔ سرستان
منزالوون حرفت راست و درستن | به بی تهمتن پشتمان شکستن
٢٠٢ کس بر نمهشو جدست جادو | هون سیاوخش باز آمان بو
بشو خداوند نگهدارت بو | نگهدارندهٔ روزگارت بو
هوشیار ویت بر پی سحر افسون | جدست جادو نبی سرنگون
ایدا اژنی بکوش فرامرز شر | پولادپوشا اسپاهان خارهٔ دل پیزیر
پیکان تیروی سرنیم تاجر جه سر | اسلحه و اسباب بستش نه کمر
سواری و اسپ مرد دلاور | جهان بخش و سام فرزندان یکسر
جهانگیر چنز کرد نره شیران | جه اعلا و ات جمع دلیران
کرد شیین برکاب سردار کوان | بیردشان تاو رطاره دانگهٔ میدان

کیلا لوه دردم دسته بکلمران   کردواتی یارت پادشار سجان
فرامرز یل غزا وات جادو   ملعون تر و ترش بے تالو بے پو
شرت لو یک کار باوروت وسر   لواچادو تا روز محشر ❀
کلباد ملعون یک اژدر بتاو   هوادا پر پهلوان داو
شیر شیران کیر لوه پور دال   دست دا بشمشیر بتر لره قتال
دارش ستوری اژدر فرامرز شیر   پاره کرد اژدر لو ر دنگ دلیر
بے بدو نیمه لغرصه خطر ❀   ویش کرد بشرار اژدهای اژدر
شراره آهر فزون بے بحد   حلقه دا اندور پهلوان بهبد
آهر کبرد دردم سرتا پا جوان   نالش میاوا بتروی آسمان
هر چند تکان دا بربشو وبر   میه سرنبے لغرصه خطر
شراره آهر زیاد بے دردم   وخت بے پهلوان بکیشو ندم
ضر یا وا پش نه شوله آهر   تریز ناش دردم بجب الظاهر
فریاد ها وار باواز برض   صدای اومشے بکفر سنخ نه ارض
هاناکردیا جد بیاوم پینه   شراره آهر هر روز زم چنه
زیاد بے آهر کران بکتران   مات بین لو آهر تمام سروران
صدای واویلای شیران ایران   واتی بتاقے ایران بے ویران

مواتی تاقے ایران بے

مواتی تاقے ایران بے خاپور   جدست جادو یکسر بین رنجور
ذال بیچاره بدادو بیداد   ملا بسر دا افغان وفریاد
موی ریشش مکند به نیش سرچنک   مدعاش الیدے تروبنیوے جنک
هم مکردش فیکر منیج چون فرزند   نترور زمکاه واو روم کنر ند
جهان بخش جنی وجهانگیر سام   تر و نیان بے تزم نه بے انتقام
نه کردو غبار نه شراره نار   نه جادو نه شیر یکسر ناد یار
هر سه تروینیان به بے دردسر   جیا بے پیشان یک بر آهر
لو لو تورد یار بے کتره لوروانار   هر سه پهلوان بهانا دهاوار
۲۰۳ ادا ایج وینه فرامرز کو ❀   مندن نه آهر چون شهاب شو
بناله وا افغان بکتر بسته نار   سپاه ایرانے دست کرد بفیرار
شاه کیخسرو بدیده خون بار   مکر واز ار زار ندکای جبار

مناجات کردن شاه کیخسرو در رسیدن جهان پهلوان

دست برد ش بے تاج طومار شاهی   یا الله یا محمد یا علی رو کرد و بارگاه بزرگ الهی
ذال زر ذلیل غمگین غمناک   یقه کیانے نما نا چاک چاک
لو او یلاو شین نیره دستان   لصدا او افغان خرو پرستان
خسرو وات باشار شهنشار شاهان   باش بالادست حشمت پناهان

یارب من بیکس تو سیار جالم　　جه تو سیاهی و بیراشن عالم
یارب تو بحق خداوندی و بیت　　با وره رحمن منا لین بیت
یارب تو بحق عرش عظیمت　　بو ملایکان خاصهٔ اندیمیت
بو ملایکان مقرب نسر　　بو هفت آسمان پستون در
بماه و خورشید جمع ستاران　　بصدای اکبر صبح ایواران
بخاک و بباد باب آتش　　بو زنگ کلان پاکیزهٔ پیغش
تمام تو ارض ایجادت کردن　　حوا و آدمت نخاک آوردن
ابراهیم تو خاک تو کرو ایجاد　　فرعون بی عون کردت داد باد
نمرود مردود کردی سر نکون　　با آیهٔ کلام حرف کاف و نون
بو محمد عزت شرافت داران　　سردار امت سپه سالاران
الوالقاسمین نامش محمد　　بو خلاتش اسم و احمد
بو مهاجران یکی غار تار　　منشوران ابوبکر تو روز کار
حم بعمر دین کرد آشکار　　پتر علیم و پتر حلیم خیالی دین دار
سیم عثمان گزیدهٔ رسول　　جلال رسول بی حرف او قبول
بچهارم علی شاه ذوالفقار　　داماد رسول رسول قاتل کفار
بو شهیدان لوادی غریب　　مقتول بکس بی داو او بی طپ
بشار شهیدان اولاد اطهار

بشار شهیدان اولاد اطهار　　سر و جان نثار دین کردش نثار
بطواف حجیان بیت الحرام　　بنور مرقد شاه خیر الانام
بذکر توحید شب زنده داران　　بپاکی طینت طاعت گزاران
بواویلای سخت یشار درون ریش　　بصوفی مرشد صومعه کیشان
بپاهو کیشان عبدالان بتر　　بسوز سینهٔ پیران مضطر
بصد افغان خاصهٔ خیالان　　بدیدهٔ پتر اسر نالهٔ منوالان
بسوز سینهٔ یتیمان دین　　بو میمات کردهٔ بی دفن و تلقین
بوشار غازیان نترو تر زمگاه　　بو مردان مرد ترک کردن دنیا
بو عیسای مسیح بی بابو پدر　　سازنای جه نور شهنشای داور ۲۰۴
بو موسای گستاخ کلیم کوه طور　　بتورات صحف بآیهٔ زبور
بنالهٔ جروع یعقوب کنعان　　بپاک داوانی یوسف زندان
بصبر صابر بجروع شیث　　بنالهٔ و افغان حضرت ادریس
بو مصیبت ایوب نگران　　بلطف و کرم و بیت کردی دروان
بذکر و تسبیح شاه لایموت　　بطاعت کردهٔ یونس بطن حوت
بکشت ایمانان پاکی اولیاء　　بپاک داوانی شاه انبیاء
بکر دین شخان شیخ صاحب کار　　بپاهو کیشان ندر کار جبار

بیاوم بداد من گناه گارم ... من حیدر کار لتو خجالت بارم

پناو امیدم به هیچکس نیین ... غیر حیدر کار لتو امیدم کیین

قاپے لتو امید زاری نجا تمن ... از میلت نبو زاری مجا تمن

امید هر بتون حتی داد کر ... زو سفیدم کر چه غرق خطر

مدرم بدست لتو شاه پرشنک ... باوره تحمی بے سپاه دل تنک

سبب ساز لتوی نشو کشاد کر ... بیاوم بداد دهنده داور

وس دردی سر پادشاه باک ... بآیه شریف قوما آنزلنا

مکیم ذلیل دهنده داور ... مدرم بدست شاه جواد کر

اگر ملکمو بدست شاه ستم کر ... مکروم باره بضرب خنجر

الدوات مکروا طوعاً روست کناک ... بزاری وافغان لذر کار افلاک

ذال سوات آمین دعا بو قبول ... باقی سپاهان کرد دعا تو ملول

بآمین آمین کرد سپاه عمبار ... مکروان زار زار بی اختیار

پادشاه نه دعا ذال آمین بو ... دعاهان قبول جان آفرین بو

رسیدن زر علی زرداد و زرش بجهان پهلوان رستم

یا الله یا محمد یا علی

بشیں بسر وقت زرپوش زرداد ... چنو ور زر علی مردان آزاد

سعید فرسنخ راه طی کردن یکسر ... تا یاوان یاران داهان یک کوه

او کوه سربردن بچرخ